

കൊവാന്ന കാളമ്പട്ടി

77

2017 ഫെബ്രുവരി - ക്രോഡ്

Registered with Registrar of Newspaper for India Under No.70774/98

പുത്രത്വിൽ കുറെയെല്ലാം

(1940-2017)

ക്രാവണ ക്രാഫ്റ്റി

കെടുമാസിക

എൻ.വി.കൃഷ്ണവാരിയർ സ്ഥാക്ക ട്രസ്റ്റിന്റെ മുൻപത്രം

കാവനകുമാർ

ക്രതമാസിക

പുസ്തകം 19 ലക്ഷം 4
2017 ആഗസ്റ്റ് - ഒക്ടോബർ
വില: 25 രൂപ

ISSN 2456-2513

പിഹ് എയിറ്റർ:

ഡോ. എം.ആർ. രാഖവവാരിയർ

എക്സിക്യൂട്ടീവ് എയിറ്റർ:

എ.എ. സചീവൻ

എയിറ്റർമാർ:

ഡോ. അനീൽ. കെ.എം

കെ.പി. ശങ്കരൻ

ഡോ.കെ.പി. മോഹനൻ

ഡിസൈൻ:

രാജേഷ് മോൻജി

ഡി.ടി.പി.:

ശിവ ഗ്രന്ഥവേദി, ഇവട്ടുർ

കവർ ടൈറ്റിൽ:

പ്രസാർ

രൂപത്രി: 25.00

വാർഷിക വരിസംഖ്യ: 100.00

വിത്തേരത്ത് - 20 ഡോളർ

എൻ.വി. കൃഷ്ണവാരിയർ

സ്ഥാരക ട്രസ്റ്റ്

(ഒജി.440/92)

‘സബർമതി’

തേണ്ടിപ്പുലം

പിൻ: 673636

e-mail:

kavanakoumudi@gmail.com

മുവച്ചിത്രം:

പുന്നത്തീർക്കുന്നതിന്റെ

വര: രാജേഷ് മോൻജി

കൊവാന്ന കൊള്ളല്ലെങ്കി

വൈത്തമാസിക

- 06** അനുസ്ഥിതം
കോമൺടുകൾക്കായി കാത്തിരുന്ന ഒരാൾ
- 08** ചുവക്കുൻ
കമ എന സർവ്വക്കതി സ്വരൂപിണി
ധോ. അനിൽ കെ.എം
- 13** വൈബീൾ ഭാഷകളും മലയാളവും
ധോ. ടി.ബി. വേണുഗോപാലപണികൾ
- 20** ഇന്ത്യൻ കമാവ്യാനപാരമ്പര്യം - ചില ചുവങ്ങൾ
സുന്ദരേശ്വരൻ
- 32** പദ്ധതിത്രാതിരീറ്റ് യാത്രാവഴികൾ
ധോ. സി. രാജേന്ദ്രൻ
- 46** ഇന്ത്യൻ നാടോടിക്കമെ
എ.കെ. രാമാനുജൻ വീക്ഷണങ്ങൾ
സുരൂ എസ്. കെ.
- 55** എൻ.വി. പരിസ്ഥിതി ചിനകൾ
ധോ. അനിൽ വളളത്തോൾ
- 61** ചാർച്ച എന സുചകം: 'വസാക്കിരീറ്റ് ഇതിഹാസ'ത്തിരീറ്റ്
ശൈലിപരമായ വിശകലനം
ഷംനരാജ് കെ.കെ.
- 71** വെട്ടഞ്ഞനാടിരീറ്റ് സാഹിതീയ പാരമ്പര്യം
രജനി സുഖോദ്ധ
- 79** കാക്കോട്ടൻ: ആധുനികതയുടെ പ്രവാചകൾ
ആസിഫ് എം.
- 81** ദളിത് കർത്തവ്യനിർണ്ണിതിയുടെ ചരിത്രം - 'പുലയത്തോ'യിൽ
സിന്ധൂ.പി
- 88** കമയുടെ പുതുക്കൂപങ്ങൾ
രണ്ഡജിത്ത് എൻ.വി.
- 98** വായനമുറി/ജി.കെ. രാമമോഹൻ

വര: റജേഷ് മോൻഡി

കരാമത്തുകൾക്കായി കാത്തിരുന്ന ഒരാൾ

അങ്ങിനെ മലയാളത്തിലെ ഒരൽപ്പുതംകൂടി അരങ്ങേഴ്ത്തു. പുന്നത്തിൽ കുണ്ഠബൃഷി എന്ന കമാക്കുത്ത്. ‘സ്ഥാരകൾക്കിലകൾ’ എന്ന നോവൽ മതി അദ്ദേഹത്തെ എക്കാല തന്ത്രം ഓർമ്മിക്കാൻ. എറമുള്ളാൻ തൊണ്ട തിൽനിന്ന് പുരിത്തുവരാതെ കിടന്നുപിടയുന്ന ആ ശബ്ദം മലയാളിയെ എക്കാലതന്ത്രം വീർ പുമുട്ടിക്കും. ഇപ്പോൾ മതവും അത് സൃഷ്ടി കുന്ന സൗരരൂപാനുഭൂതിയുമാണ് ഈ നോവലിന്റെ ആര്ഥാവ്. ഒരു പള്ളിയുടെയും

പള്ളിപ്പുറമ്പിന്റെയും കമ സാർവ്വലഭകികമായ മനുഷ്യ ജീവിതത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനമായി കലാശിക്കുന്നു. മഹത്തായ ഏത് സാഹിത്യത്തിന്റെയും സവിശേഷതയാണത്. സ്ഥാരകൾക്കിലക്കും ഈ പ്രത്യേകത അവകാശ പ്പെടാം. പ്രദേശങ്ങളാണ് മലയാളനോവലുകളെ ശ്രദ്ധയമാക്കിയത്. അതിരാണിപ്പുരാവും തസാക്കും മയ്യിൽയും പോലെ കാര്യക്കാടും മലയാളിയുടെ ആവ്യാനവേഗമായത് കുണ്ഠബൃഷിയുടെ നോവൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടപ്പോഴാണ്. അതിവെകാരിക്കതകളില്ലാത്ത ചിരിക്കും കരച്ചിലിനു മിടയിൽ ഇടന്നിൽക്കുന്ന ഒരുതരം ഭാർഗ്ഗനിക ഭാഷയിലാണ് അദ്ദേഹം കമ പറഞ്ഞത്. എന്നാൽ അക്കാലത്ത് മലയാള നോവലിൽ സാമാന്യമായി കണ്ടിരുന്ന അസ്ത്രിതവും വ്യർത്ഥതാബോധവുമെന്നും സ്ഥാരക ശിലകളിൽ കണ്ടിരുന്നില്ല എന്ന വി. സി. ശ്രീജൻ നിരീക്ഷണം എന്നു ശ്രദ്ധയമാണ്.

വാസ്തവത്തിൽ മലയാളത്തിലെ ഓരോ ഏഴുത്തുകാരന്റെയും/എഴുത്തുകാരിയുടെയും ചെന ഈ ലാഷയെ എത്രമേൽ സംബന്ധിക്കുന്നു വെന്ന് പലപ്പോഴും നാം ഓർക്കാറില്ലെന്ന മലയാളിയുടെ സംബന്ധാരത്തിന്റെ കാണാക്കയങ്ങളെ ഭാഷയുടെ വെളിച്ചതിലേക്ക് കൂട്ടിക്കൊണ്ട് വന്നതും അവക്കലില്ലാം ഉണ്ടായിരുന്ന ഇവ ഏഴുത്തുകാരാണ്. ഇവരുടെ യത്തന്നെളാണ് മലയാളത്തെ ഒരു ജീവിതലാഷയാക്കി നിലനിർത്തിയത്. ഓരോ ഏഴുത്തും നമ്മുടെ ഭാഷയുടെ പുതിയ സാധ്യതകൾ തുറന്നു. അതിരം ഏഴുത്തുകളാണ് നാം പേരിത്തും പോരിത്തും വായിച്ചുത്. ഓരോ കമയും ജീവിതത്തിന്റെ അനന്തവൈചിത്ര്യതെ നമുക്ക് മുന്നിൽ നിവർത്തിയിട്ടും നോക്കിയാലും നോക്കിയാലും തീരാത അൽപ്പുതമാണ് ജീവിതമെന്ന് പറിപ്പിച്ച മഹാസ്മാരായ ഏഴുത്തുകാരുടെ പരമ്പരയിലാണ് കുണ്ഠബൃഷിയുടെയും സ്ഥാനം.

ശരീരത്തിന്റെ കാമനകളെ അതിന്റെ ഉറവിടങ്ങളിൽവെച്ച് വിമോചിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന എഴുത്തുകാരനാണ് പുനരത്തിൽ. അധികാരിയും അതിന്റെ ദമനവും എല്ലാം ശരീരത്തിലാണ് സംഖ്യിക്കുന്നത്. നാഗർക്കതയുടേയും അനാഗർക്കതയുടേയും വിലക്കു കള്ളം നിശ്ചയങ്ങളും ശരീരത്തെ നാഡിശ്വരതയിലാക്കുന്നത് കൂൺബണ്ണള്ള അറിയുന്നുണ്ട്. ആയതിനാൽ ശരീരത്തെ കഴിയുന്നതെ അനാഗർക്കമാക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കമാപാത്രങ്ങളിൽ പലരും വൈബർ കൊള്ളുന്നത് നാം കണ്ടു. മുക്കിന്റെ പൊതുകളിൽ ഒളിപ്പിച്ച മനമെന്നും കള്ളിന്റെ കയ അളിൽ ഒളിപ്പിച്ച നിറം എന്നും എഴുതുന്ന കമാകാരന് മനുഷ്യശരീരത്തെ കുറിച്ച് തീർത്തും അനാഗർക്കമായ ഭാവനയാണുള്ളതെന്ന് പറയാം. കൂൺബണ്ണള്ള ഒരു ഡോക്കാറിയുടെന്നും ശരീരത്തിലെ രോഗങ്ങളും അദ്ദേഹത്തെ ഭേദപ്പെട്ടത്. അതിന്റെ കാമനകളായിരുന്നു. ആയുന്നിക്കുവെയ്യും മനുഷ്യശരീരങ്ങളെ സാധാരണം/അസാധാരണം എന്ന് വിജിച്ചു. രോഗം എന്നാൽ അസാധാരണമാണെന്നും അത് നിയന്ത്രിക്കേണ്ടതാണെന്നും അത് അനുശാസിച്ചു. അഞ്ചിനെ രോഗം വ്യക്തിയുടേയും രേണുകുടൽത്തിന്റെയും ബാധ്യതയായി. മരണത്തിന്റെ നമ്പ്രക്ലിംകോണാണ് ആയുന്നിക്കുവെയ്യും ശാസ്ത്രം ജീവിതത്തെ തുറിച്ചു നോക്കിയത്. എന്നാൽ മരണാസന്ധമായ ശരീരത്തിലും കൂൺബണ്ണള്ള ജീവൻ്റെ നാബുകൾ കണ്ടത്തി. പോറ്റു മോർട്ടം ദേബിളിൽ കിടക്കുന്ന നിശ്വലശരീരത്തിന്റെ തലച്ചോറിലും അദ്ദേഹം കനിവിന്റെ ഉറവകൾക്കായി പരതി. അതാനുമണിലാറ്റത്തിൽ കൂൺബണ്ണള്ള നടത്തിയ ഇരു എതിർനടത്തമാണ് അദ്ദേഹത്തെ എഴുതുകാരനാക്കിയത്. കാൺസർ രോഗം ബാധിച്ച ബാപ്പയുടെ മരണം കൂൺബണ്ണള്ള എന്ന ഡോക്ടർ എത്താണ് ഉറപ്പിച്ചു. മയ്യത്ത് പൊതിയാ നുള്ള തുണിപോലും അദ്ദേഹം വാങ്ങിവെച്ചു. എന്നാൽ പിറ്റേന് നോക്കു പോൻ പാട്ടുപാടി ഉല്ലാസവാനായിരിക്കുന്ന പിതാവിനെന്നാണ് അദ്ദേഹം കണ്ടത്. വൈദ്യശാസ്ത്രത്തിന്റെ അഹാര തന്നിൽ പ്രവർത്തിച്ചതിനെ കുറിച്ച് കൂറുമ്പോധനാടെ കൂൺബണ്ണള്ള ഓർക്കുന്നുണ്ട്.

ജീവിതമെന്നപോലെ മരണവും കൂൺബണ്ണള്ളക്ക് അൽപ്പുത മാതിരുന്നു. ആഴക്കയങ്ങളിലേക്ക് പതിയെപ്പതിയെ ആണുമുങ്ങുന്ന മരണമാണ് എഴുവും സൗഖ്യരൂപമുള്ള മരണമെന്ന് അദ്ദേഹം കുറിച്ചിട്ടുണ്ട്. ജനനം മുതൽ നാം ജീവിച്ചതിൽത്തെ ജീവിതം ഒരു സിനിമയിലെന്ന പോലെ അപ്പോൾ നമുക്ക് മുന്നിലും കടന്നുപോകുമ്പേരെ. മരണസമയത്ത് അപ്രകാരം ഒരുപോലെ കൂൺബണ്ണള്ളക്ക് ഉണ്ടായെന്ന എന്ന് നമുക്ക് അഭിഭ്രൂ കൂടു. കരാമതുകൾക്കായി എപ്പോഴും കാത്തിരുന്ന ഒരവധുതനായിരുന്നു അദ്ദേഹം. സത്യത്തെ അനാവശ്യം ചെയ്യുന്ന ശാസ്ത്രത്തെക്കാരി അതിനെ തഹസ്യമാക്കി വെക്കുന്ന അഭിഭ്രൂതങ്ങളിലായിരുന്നു കൂൺബണ്ണള്ളക്ക് കമം. മരണത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു ദർശനം മുന്നോട്ടുവെക്കുന്ന കൃതിയാണ് മരുന്ന് എന്ന് മുന്നേ വിലച്ചിരുത്തെപ്പട്ടിള്ളുതാണ്. മരുന്ന് മരണത്തെ പൂരിതമാക്കി ജീവിതത്തെ തിരിച്ചുകൊണ്ടുവരാനുള്ളതാണെങ്കിലും ആരും

(ശ്രേഷ്ഠ പുറം 12 ത്രി)

കമാ എന്ന സർവ്വത്രക്കു സ്വരൂപിണി

ഡോ. അനീൽ. കെ. എം

2 ല പല കമകളിൽ ജീവിക്കുന്നവരയതുകാണാം നാമേല്ലോ വ്യത്യസ്ത മനുഷ്യരായത്. കമയില്ലകിൽ നാമില്ല. ഒരുത്തത്തിൽ മനുഷ്യരെല്ലാം കമാവശേഷരാണ്. കമകപ്പുറത്ത് ഭാഷക് പിടിച്ചെടുക്കാൻ കഴിയുന്ന വിധത്തിൽ യാമാർത്ഥ്യങ്ങൾക്കാനും നിലനിൽക്കുന്നില്ല. യാമാർത്ഥ്യം ആവ്യാനത്തിന്റെ രൂപത്തിൽ ഭാഷക്കൈളില്ലാണ് നിർമ്മിക്കപ്പെടുന്നത്. നമ്മൾ ഹിന്ദുക്കളും സൊന്ന് വിശ്വസിച്ചുറപ്പിക്കാൻ സഹായിക്കുന്ന ഏറെ ആവ്യാനങ്ങളും ഓകുനോംഗാം ഒരു ജനത തങ്ങൾ ഹിന്ദുക്കളാണെന്ന് സകൾപ്പിക്കുകയും അതിനുസരിച്ച് ജീവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത്. അതിനുസരിം അതിൽ യാമാർത്ഥ്യത്തിന്റെ അംഗങ്ങളേതുമില്ല. ആയതിനാൽ ആവ്യാനങ്ങൾ അടിമുടി രാഷ്ട്രീയ വ്യവഹാരങ്ങളാണ്. ഞാൻ പുരുഷനായി മാറിയതും എന്തെന്നും സാമൂഹ്യകർത്തൃത്വങ്ങൾ ഉറപ്പിക്കപ്പെടുത്തും ആവ്യാനങ്ങളിലൂടെയാണ്. ആവ്യാനവും വ്യവഹാരവും കർത്തൃതവവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധമാണ് സമകാല സംസ്കാര പഠനത്തിന്റെ കാതലായ പ്രമേയങ്ങളിലെണ്ണ്.

ആധുനിക മുതലാളിത്തം കമ്പോളയുക്കതിയില്ലെട പുതിയ കർത്തൃത്വങ്ങളെ നിർമ്മിച്ചെടുക്കുന്നതും ആവ്യാനങ്ങളിലൂടെയാണ്. ‘ബൃഥിമാനായ ഉപദേശക്കാവേ’ന പദവിയിലേക്ക് നമേ ഉയർത്തുന്ന ആവ്യാനങ്ങളാണ് പരസ്യങ്ങൾ. തുളസിക്കാണ്ഡും മൺസർക്കാണ്ഡും സോപ്പാകുന്നത് നിർമ്മാണശാലയിലല്ല ആവ്യാനങ്ങളിലാണ്. ഉൽപ്പന്നങ്ങളാണ് സന്തോഷം നൽകുന്നതെന്ന ആര്ഥിയത്യുക്തി നമ്മുടെ ബോധ്യമായിത്തീർന്നത് നാം ആവ്യാനങ്ങളിൽ ജീവിക്കുന്ന ജനുകളായതുകാണാം.

മിത്ത് എന്നതിന് ലെവിസ്ട്രോസ് നൽകുന്ന അർത്ഥമല്ല ബാർത്ത നൽകുന്നത്. ലെവിസ്ട്രോസിന് മിത്തുകൾ പ്രാചീന മനുഷ്യരുടെ അവബോധത്തിൽ നിലനിന്മായ ദാദാവെരുഖ്യങ്ങളുടെ പല പ്രകാരത്തിലുള്ള ആവിഷ്കാരങ്ങളാണ്. എന്നാൽ ബാർത്തിന്ത

പ്രത്യയശാസ്ത്രമാണ്. പ്രത്യയശാസ്ത്രമെന്നതിന് തലക്കീഴായ ബോധം എന്നല്ല ഇവിടെ അർത്ഥം. സത്യം എന്നത് ആവ്യാന ത്തിരെ രൂപത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന പ്രത്യയശാസ്ത്രമല്ലാതെ മറ്റാനുമല്ല. ആവ്യാനങ്ങൾക്ക് പുറത്ത് യാമാർത്ഥ്യത്തിൽനിന്ന് മറ്റാരു ലോകം നിലനിൽക്കുന്നില്ല. ആവ്യാനങ്ങൾക്കുപുറത്ത് മറ്റ് ചില ആവ്യാനങ്ങളുടെ ലോകം സൃഷ്ടിക്കാൻ മാത്രമേ നമുക്ക് കശിയും. പ്രബലമായ ആവ്യാനങ്ങൾക്ക് പുറത്ത് അവയുടെ യുക്തി നിരാകരിച്ചുകൊണ്ട് സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട നിരവധി ആവ്യാനങ്ങളുടെ പ്രഖ്യാനത്തയാണ് നാം നമോത്തമാനാന്തരംലോകം എന്ന് പറയുന്നത്. പുതിയ ആവ്യാനങ്ങളിലുടെ പുതിയ കർത്തൃത്വത്തെ നിർമ്മിക്കാൻ നടത്തിയ ശ്രദ്ധാളുടെ ചുരുക്കപ്പേരാണ് നമോത്തമാനം. അതായത് നമോത്തമാനം എന്നത് പുതിയ കമകളുണ്ടാകാൻ തുടങ്ങിയ ഒരു ഘട്ടമാണ് എന്നർത്ഥം. പഴയ കമകളിലേക്കും പഴയ കർത്തൃത്വ ത്തിലേക്കും തിരിച്ചുപോകുന്നതിനെയാണ് പുനരുത്തമാനമെന്ന് പറയുന്നത്. ആവ്യാനങ്ങളിൽനിന്ന് ആവ്യാനങ്ങളിലേക്കുള്ള കൂടുമറ്റമാണ് ചതിത്രം.

നാടോടിക്കമെകൾ എന്ന് പേരിട്ട വിളിക്കുന്നവയെന്നും പഴയ കമകളല്ല. പുതിയ സന്ദർഭങ്ങളിൽ ആവ്യാനം ചെയ്യപ്പെടുന്നതോടെ അവ പുതിയ കമകളായിത്തീരുന്നു. രാമയണം ഇന്ത്യയിലെ പുതിയ രാജ്ഞിയാവ്യാനമാണ്. യാർമ്മികതയേക്കാൾ രാജയർമ്മത്തിന് ഉംനൽ നൽകുന്ന പദ്ധതിനും കമകൾക്ക് പുതിയ സന്ദർഭത്തിൽ പുതിയ അർത്ഥം കൈവരുന്നുണ്ട്. അംഗ്രോഹഗ്രാഡയം ബോഹമണ്ണരുടെ കൃതിയാണെന്നും അത് ഇടക്കാലത്ത് മുഹമ്മദ് യൈസ് തട്ടിയെടുത്ത താണ്ണെന്നുമുള്ള രഹ്തിഹ്യം കൊട്ടാരത്തിൽ ശക്കുണ്ണി കണ്ണഭത്തു ബോൾ ഇന്ത്യൻ ദേശീയതക്കെത്ത് സവിശേഷമായ ഒപ്പരത്തെ സ്ഥാപിച്ചെടുക്കുകയാണ് അദ്ദേഹം ചെയ്യുന്നത്. അതേ സമയം അടിവരാമാധ്യാണം അച്ചടിയിലെത്തിക്കുബോൾ ദേശീയതയെ അസ്ഥിരപ്പെടുത്തുന്ന ഉപദേശിയബോധങ്ങളുണ്ടെന്ന് ബോധ്യപ്പെടുത്തുകയാണ് അസിന്ന് തരുവണ ചെയ്യുന്നത്.

ആവ്യാനങ്ങളല്ലാം അതിവർത്തനഗ്രശിയുള്ളവയാണ്. അവക്ക് ആവ്യാതാവിനെയും ജാനുഷികമായ ചാകവാളങ്ങളേയും ഭേദിക്കാനുള്ള ശേഷിയുണ്ട്. ഇതാണ് അനുകർപ്പനത്തിൽനിന്ന് ആധാരം. രാമകമയും മഹാഭാരതകമയുമാണ് ഇന്ത്യൻ നാടോടി പാരമ്പര്യത്തിൽ അനുകൽപ്പനത്തിന് ഏറ്റവുമധികം വിധേയ മായിട്ടുള്ളത്. ഓരോ ജനതയും തങ്ങളുടെ അസ്തിത്വത്തെ ഉറപ്പിച്ചെടുക്കുന്നതും അപരത്തെ നിർവ്വചിക്കുന്നതും ആവ്യാന

അങ്ങിലുടെയാണ്. യമാർത്ഥത്തിൽ വർഗങ്ങളുടേയും വംശങ്ങളുടേയും താൽപര്യങ്ങൾ പരസ്പരം ഇടയുന്ന സഹായാണ് കമ. പരശുരാമനാണ് കേരളീയർക്ക് നേര്ക്കുഴച്ചി പരിപ്രയപ്പെടുത്തിയത് എന്ന് പറയുന്ന കമയും അനും ചെറുകിളിയാണ് സർവ്വത്തിൽനിന്ന് നേര്ക്കുംതുകളുമായി ആദ്യമായി ഭൂമിയിലെത്തിന്റെ എന്ന് പറയുന്ന കമയും ഒരേ പ്രമേയത്തിൽ പരസ്പരം ഇടയുന്ന ആവ്യാനങ്ങളാണ്.

വന്തുപ്രസ്വീകരിക്കുന്ന മനുഷ്യബന്ധങ്ങൾക്കും സാംസ്കാരികാൽപ്പന്നങ്ങൾക്കും ഉണ്ടാകുന്നത് ആവ്യാനങ്ങളിലുടെയാണ്. ഒരുത്തരത്തിൽ മനുഷ്യനാഗരികതയുടെ ആർക്കേവൈഡ് ആവ്യാനങ്ങൾ എന്ന് പറയാം. സാമുതിരിയും മങ്ങാട്ടചുന്നും എഴുത്തച്ചുനും എന്ന് തോമസും കൃഞ്ഞായും നമ്മിലേക്കേത്തിന്ത ആവ്യാനങ്ങളിലുടെയാണ്. തലമുറയിൽനിന്ന് തലമുറയിലേക്ക് നാഗരികതയെ കൈമാറുന്നത് ആവ്യാനങ്ങളാണ്. ഒരുത്തരത്തിൽ കമ എന്നത് ഭാഷതനെന്നയാണ്. അതിന് ലാഭും പരോളുമുണ്ട്. കമയെക്കുറിച്ചുള്ള സാർവ്വലാളികമായ ഫോധാൻ ലാംസ്. അതിന്റെ വൈവിധ്യമാർന്ന ആവിഷ്കാരമാണ് പരോൾ. കമയെക്കുറിച്ചുള്ള സാമാന്യമായ ചില ധാരണകൾ നാമേഴ്വാം പങ്കുവെക്കുന്നുണ്ട്. അതിനെ കളിയാക്കുന്നതാണ് കിണറ്റിലേക്ക് വിണ്ണുപോയ സുചിത്യുടെ കമ. കമയുടെ വ്യാകരണത്തെയാണ് അത് നിഷ്കളേക്കെമെന്ന് തോന്തിക്കുന്ന വിധത്തിൽ കുറിക്കുന്നത്. ഒരിക്കലും തീരുത്ത ആ കമ നമ്മുടെ അലോസ്റ്റപ്പെടുത്തും.

ശ്രവണത്തെ കലാക്കി മാറ്റിയ രൂപമാണ് കമ. ‘കമയ മമ കമയ മമ കമകളത്തിസാരം കാകുന്നുമി ലിലികൾ കേട്ടാൽ മതിവാൻ’ എന്നത് ശ്രവണത്തിന്റെ ഉന്നമാദത്തെ കുറിക്കുന്ന ആചാര്യദർശനമാണ്. മറുള്ളവരെ കേൾക്കാൻ തയ്യാറായുതു ഒരു കാലത്താണ് നാം ജീവിക്കുന്നത്. ആത്മരത്തിയുടേയും എന്തെല്ലാം ആവാരണ്യം കാലമാണിൽ. ഇക്കാലത്ത് ശ്രവണത്തിന്റെ കലാരായ കമഹാച്ചിലിൽ / ശ്രവണത്തിൽ കൂട്ടിക്കൊള്ള പരിശീലപ്പിച്ചാൽ നന്ദായിരിക്കും. ഭാഷണത്തിന്റെ സഭാവ മനുസരിച്ച് മർലോ ഹോണ്ടി അതിനെ പ്രമാമന്നും ഭിരീയമന്നും തിരികുന്നുണ്ട്. ഇതിൽ ഒന്നാമതേതത് അതിവർത്തനവെന്ന സാധ്യമാക്കുന്നതാണെങ്കിൽ രണ്ടാമതേതത് കേവലം ആശയവിനിയ തതിനുള്ളതാണ്. ഇതിൽ കമനും ഒന്നാമതേത ഗണത്തിൽ പെടുന്നു. പ്രത്യേകിച്ച് ഒരു ലക്ഷ്യവും കമനുത്തിലില്ല. പറയുന്നയാളും കേൾക്കുന്നയാളും കമയുടെ തേരിലേറി മറ്റ് കാലങ്ങളിലേക്കും ദേശങ്ങളിലേക്കും മനുഷ്യരിലേക്കും പറന്നിരിങ്ങുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ആശയങ്ങളോ സന്ദേശങ്ങളോ അല്ല കമയിൽ പ്രധാനം. കമനുത്തിന്റെയും

ശ്രവണത്തിന്റെയും മാസ്മരി കമായ വഴികളാണ്. കമ എത്തെങ്കിലും അനുഭവത്തിന്റെ കേവലമായ അനുകരണമല്ല. കമനവും ശ്രവണവും തന്നെയാണ് അനുഭവം. കമ എത്തുയോ തവണ കേട്ടും പറഞ്ഞതു മാണകിലും അതിനെ ഭാഷിത ഭാഷണമായി കണക്കാക്കാനാവില്ല. കാണാം ഓരോ കമനത്തിലും ഒരു ശ്രീശ്രൂ അതിന്റെ ആദ്യഭാഷണവും തിലേക്ക് കടക്കുന്നതുപോലെ ഒരു കമിതാവ് തന്റെ പ്രണയിയോട് തന്റെ അനുഭൂതി ലോകം വെളിപ്പുട്ടുത്തുന്നതുപോലെയുള്ള ആവിഷ്കാരാനുഭവമാണ് സംഭവിക്കുന്നത്. ആദിമമായ അനുഭൂതി കൈ തുറക്കുന്ന ഭാഷാ വ്യവഹാരത്തൊന്തരാണ് മെൻഡോ പോണ്ടി പ്രമാണാഷണം എന്ന് പറയുന്നത്. ആ നിലക്ക് നാടോടിക്കമൊ കമനം അതിന്റെ ഓരോ നിർവ്വഹണ ഘട്ടത്തിലും അനാദിയായ അനുഭൂതി പ്രപബ്ലേമ്റ്റുകൾ വക്കാവിനേയും ശ്രേണാവിനേയും കണാണ്ടു പോകുന്നു. ഇതിൽ ഭാഷാപ്രയോഗത്തിന്റെ ക്രിയാത്മക തലമുണ്ട്. നാടോടിക്കമൊകൾ അനിമേഷനായോ വീഡിയോ ഗെയ്മായോ ടുപാന്തരം സംഭവിക്കു പോൾ അത് ശ്രാവ്യമെന്നതിനേക്കാൾ ഒരു ദൃശ്യവിന്മയ ഹയിത്തീരുന്നു. ദൃശ്യം എന്നതുതന്നെ അനുവാൻകൂത്ര മായ ഒന്നുഭൂതി യാണ്. കാണുന്നതല്ല ദൃശ്യം. മറ്റായിൽ കണാണ്ടിനെ നമുക്ക് കാണിച്ചു തരുന്നതാണ് സിനിമാറ്റിക് ദൃശ്യം. അതുകൊണ്ടു തന്നെ നാടോടിക്കമൊ ദൃശ്യാനുഭൂതിയാക്കുന്നുണ്ട് അത് അനുവാൻകൂത്ര തമായ ഒന്നുഭവമായിത്തീരുന്നുണ്ട് എന്ന് പറയേണ്ടിവരും.

ഫോക്ക്‌ലോർ പഠനത്തിന്റെ ആദ്യനാളുകൾ കമകളുടെ ശ്രവണംകാണ്ടും അവയുടെ താരതമ്യപഠനംകാണ്ടും ശ്രദ്ധയ മായിരുന്നു. ശ്രീം സഹോദരൻമാരും ആർച്ചർ ടെയ്ലറും റൂത് തോംസനും പ്രോഫൂം ഇത്തരത്തിൽ കമകളെ താരതമ്യം ചെയ്ത് പഠിക്കാൻ ശ്രമിച്ചുവരുണ്ട്. വിവിധ ദേശങ്ങളിൽ പ്രചരിച്ച കമകളെ താരതമ്യം ചെയ്തപ്പോഴാണ് ജനവർഗ്ഗങ്ങൾക്കിടയിലെ വംശീയ യൂക്തികൾ തെളിഞ്ഞുവന്നത്. അത് കൊള്ളാണിയലിസ്റ്റിന് വഴിമരുന്നിട്ടും ശ്രീകിലേയും സംസ്കൃതത്തിലേയും പുരാണങ്ങളെ താരതമ്യം ചെയ്ത മാക്സ്മല്ലൂട്ടുടെ പഠനങ്ങൾ ഇന്ത്യൻ ജനത്തെ ആരുൺമാരും ഭാവിയിരുമായി വേർത്തിരിക്കുന്നതിലും ഇന്ത്യയിലെ ആരുൺമാരെ യുറോപ്പൻ വംശങ്ങരുമായി ബന്ധിപ്പിക്കുന്നതിലും നിർബ്ലായക പങ്കുവഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. കൊള്ളാണിയലിസ്റ്റിന്റെ യൂക്തി യായി മാറാൻ ഈ താരതമ്യ പഠനങ്ങൾക്ക് കഴിഞ്ഞു. അതേ സമയം കമകൾക്കിടയിലെ സമാനത കണാണ്ടതുന്ന പഠനങ്ങൾ ചിതറിക്കി ടന്റെനു ജനത്കരിക്കുന്ന പരസ്പരം കൂട്ടിതിനകുന്ന സുത്രമായി തനിൽനിട്ടുണ്ട്. ഒരേ സമയം ദേശീയതയേയും കൊള്ളാണിയലിസ്

തേയും സാധ്യകരിക്കുന്ന യുക്തികളായി കമകളുടെ താരതമ്യ പറന്തതിന് മാറാൻ കഴിഞ്ഞു എന്നതാണ് നമ്മുടെ അനുഭവം. അധികാരത്തിനും പ്രതിരോധത്തിനും കമകളുണ്ട്. സൃഷ്ടിക്കും സംഹാരത്തിനുമുള്ള കമകളുണ്ട്. കമ മെന്നത് നമുക്ക് താരങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കാം. കമ പരത്തി അവരെ ഇല്ലാതാക്കാം. കമ മെന്നത് ജനവർഗ്ഗങ്ങളെ പരസ്പരം ഇണക്കാം. അതേവിധം അവരെ പിണക്കുകയുമാവാം. കമ പറയുന്ന മുത്തയ്ക്കിലാർക്ക് പകരം നമുക്കിപ്പോൾ കമ പറയുന്ന നവമാധ്യമങ്ങളുണ്ട്. ഈ പുതുമുത്തയ്ക്കികൾ മനുഷ്യസമൂഹത്തെ കമ പറഞ്ഞ് എങ്ഞാട്ടാണ് നയിക്കുന്നത്. ചരിത്രത്തിൽ കാണത് നിൽക്കാൻ മാത്രമേ നമുക്ക് കഴിയു.

(45-ാം പുറത്തിന്റെ തുടർച്ച.....)

ജീവിതത്തിലേക്ക് തിരിച്ചുവരാതെ കലാശിക്കുന്ന നോവലാണ് മരുന്. അജ്ഞാതമായ ഒരു രോഗത്താൽ പീഡിതനാകുന്ന ഒരാളുടെ രോഗമെന്നാണോന്ന് തിരിച്ചറിയാൻ പോലും ദോക്കുർക്ക് അവസരം നൽകാതെ അധികാർ മരിച്ചുപോകുന്ന ഒരു രംഗം മരുന്നിൽ വിശദീകരിക്കുന്നുണ്ട്. മരണവും ജീവിതവും തമിലുള്ള ഈ ഒളിച്ചുകളി കുണ്ഠബ്യൂളുള്ളയുടെ പ്രധാനപ്പെട്ട വിഷയങ്ങളിലൊനായിരുന്നു. എഴുതുലുടനീളം സുക്ഷിച്ച ഈ ഭാർഷനികത തന്നെയാണ് കുണ്ഠബ്യൂളുള്ളയുടെ രചനകളെ അനുസ്ഥിത കുന്നത്. ആ പ്രതിഭയുടെ സ്ഥാനക്കുമുന്നിൽ കവനക്കാമുണ്ടിയുടെ അടരാണ് ജലികൾ.

മലയാളാഷയിൽ ഒരുക്കാലത്ത് ഹിബ്രോാഷയ്ക്ക് എബ്രായ

ഡോ. ടി.ബി. വേണുഗോപാലപണികർ

മലയാളാഷയിൽ ഒരുക്കാലത്ത് ഹിബ്രോാഷയ്ക്ക് എബ്രായ ഭാഷ എന്നാണ് പറഞ്ഞു വന്നിരുന്നത്. എബ്രായർ എന്നാൽ ഇസ്രാ യേൽ ജനന എന്നർത്ഥമാം. ഇവരുടെ മതത്തിന്റെ പേരാണ് യഹൂദമതം എന്നത്. പഴയ ‘യ’ പല ഭാഷകളിലും ‘ഇ’ ആയിരത്തീരുന്നു. ഈ വഴി കാണ് യഹൂദരെ ജൂതൻമാർ എന്നും പറയുന്നത്. ഇവരുടെ ചരിത്രവും അശയങ്ങളും രേഖപ്പെടുത്തിയതാണ് ജൂതൻമാരുടെ വിശ്വാസമാം. ശ്രീകിൽ ‘പുസ്തകം’ എന്നർത്ഥമായ ബിബ്ലോസ് എന്ന പദത്തിൽ തർജ്ജവമായ ബൈബിൾ എന്ന പദം കൊണ്ടാണ് വിശ്വാസമായി കുറിക്കുന്നത്. ഈ വാക്കുകൊണ്ടുകുറിക്കുന്നത് പക്ഷേ ജൂതൻമാരുടെ വിശ്വാസമാം മാത്രമല്ല യേശുവിന്റെ രചനകളുടെയും ഉപദേശങ്ങളുടെയും സമഹാരമായ പുതിയനിയമം എന്ന ഉത്തരാധാരം കൂടി ചേർന്ന ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പരിശ്വാസമാണ്. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ഒന്നാം ഭാഗമായ പഴയനിയമമാണ് ജൂതൻമാരുടെ വിശ്വാസമാം. യേശുവിനെ മനുഷ്യകുളത്തിന്റെ രക്ഷിതാവായി മിശ്രിപ്പയായി (‘അംഖിഷിക്തൻ’) ഫഹൂദർ കണക്കാക്കുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് ‘പഴയനിയമം’ മാത്രമെ അവരുടെ വിശ്വാസമായതിലുണ്ട്.

പഴയനിയമത്തിലെ ഭൂതികാഗവും ഹിബ്രോവിൽ ആണ്. ദാനി യേലിന്റെ പ്രവചനവും എബ്രായുടെ പുസ്തകത്തിൽ ഏതാനും ഭാഗങ്ങളും മറ്റാരു ഭാഷയിലുണ്ട്- അരമ്യഭാഷ. അരമായിക്ക് എന്ന ഇംഗ്ലീഷിൽ പേര് പറയുന്ന ഈ ഭാഷ യേശുവിന്റെ മാത്രഭാഷയായിരുന്നു. ഹിബ്രോ നിലവാരപ്പെട്ടതും പണ്ണിത്വവുംപാരതത്തിന്റെതുമായ ഭാഷയായിരുന്നു. ഈ പ്രാചീന ഭാഷയുമായി അടുത്ത ബന്ധമുള്ളതും പിന്നീട് ഉദ്യമിക്കിണ്ടതുമായ പ്രാജേഷിക ഭേദങ്ങളിൽ ഒന്നു മാത്രമാണ് അരമ്യഭാഷ. പഴയ ഇത്യൈലെ ഭാഷാ രംഗവുമായി താരതമ്യപ്പെട്ടു തന്നിയാൽ ഹിബ്രോ സംസ്കൃതം പോലെയാണ് എന്നു പറയാം. അരമ്യ, ഒരു പ്രാക്കൃതാന്പോലെ എന്നും.

ഹിബ്രോവും അരമ്യയും മറ്റു ഉർജ്ജേർന്ന ഭാഷാകുടുംബമാണ് ശേമ്യ ഭാഷാകുടുംബം- ഇംഗ്ലീഷിൽ സെമ്മറിക് എന്നും പറയും. സുറിയാനിയും ഈ കുടുംബത്തിലെ അംഗം തന്നെ ഇതിന്റെ മറ്റാരു ശാഖയിലുണ്ട് അരമ്പിയും പെടുന്നത്. അതാണ് ഹിബ്രോമാരു യേശുവും അരമ്പിയിൽ ഇബ്രാഹിം എന്നും ഇത്സാ എന്നും കാണുന്നത്.

ഇസ്രായേൽ മക്കളിൽ ശോത്രജോമനുസരിച്ച് ഒഷ്ഠ വ്യതികാനം വന്നുകൂടി എന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുള്ള ഒരു കമ പഴയനിയമത്തിൽ ഉണ്ട്. ഒരു ശോത്രയുദ്ധത്തിൽ വധ്യരായ എഹിമായിംകാരെ തിസ്രായേലുർ തിരിച്ചറിയുന്നത് സംശയിക്കുന്നവരെ കൊണ്ട് “ശിബോഡേത്ത്” എന്നു പറയ്ക്കുന്നുണ്ട്. ആ പദം ശി- എന്നുചൂപ്പിച്ചു തുടങ്ങുന്നതിനു പകരം സി- എന്നുചൂപ്പിച്ചു തുടങ്ങിയാൽ വധ്യരായ എതിരാളികളാണെന്നുറ പൂക്കാം. അതുനിർണ്ണായകമായ ഈ ഉച്ചാരണ വ്യതികാനം കുറിക്കുന്ന ഈ പദം എങ്ങനെന്നാണ് ഇപ്പറ്റിച്ചിൽ തിരിക്കുമ്പിന്തൽ അശ്വം മഹി വന്നതെന്നു ഗോക്കുക! പഴവും ആശയം, ആചാരം, സിഖാന്തം ഇത്താങ്കാ കാലംപറമ്പാടുകുറിക്കുന്ന പദമാണ് അത്- പുതി യകാലത്തിനിണങ്ങാത്ത പഴവുത്തം എന്നർമ്മമായ നാമം.

ഇസ്രായേൽ മക്കൾക്ക് ചരിത്രഗതിയിൽ പലായനം ചെയ്യേണ്ടിവന്നു. അവർ ചിന്നിച്ചിത്തിൻ പലായനകളിലൂടെയി കഴിഞ്ഞുകൂടി. അവരുടെ ഭാഷയും മാറിപ്പോയി. അപ്പോഴും മതപണ്ഡിതൻമാരും പുരോഹിതൻമാരായ റബ്ബിമാരും ധഹനഭസാഹിത്യകാരൻമാരും ഹിബ്രൂ നിലനിന്നുത്തി. പണ്ഡിതപരിശീലനത്തുമായി(പരിശോഖം) മദ്ധപ്രതിബദ്ധം നടക്കാൻ യേശുത്തന്നെയും ഹിബ്രൂഭാഷയാണ് ആര്യത്തിച്ചതു. രണ്ടാം മഹായുദ്ധന്തോട്(1948 മെയ്‌മാസത്തിൽ) പുതിയ ഇസ്രായേൽ രാജ്യം സ്ഥാപിച്ചപ്പോൾ ഈ രാജ്യത്തിലെ എല്ലാം ജീവിത ചരുകളുടെയും ഒഷ്ഠ ഹിബ്രൂവായിതീർന്നു. ഇന്നത് നിന്തുവ്യവഹാരഭാഷയാണ്. തിരഞ്ഞയായും പഴയ ഹിബ്രൂവിം പുതുഹിബ്രൂവിം പലവിധത്തിലും വ്യത്യാസമുള്ളവയാണ് എന്നതും ഓർക്കണം.

ശേമുഭാഷകളിൽ പൊതുവേ അമുർത്താശയങ്ങൾ പ്രതിപാദിക്കാൻ പ്രയാസമാണ്. അവയെ മുർത്തവസ്തുകളുായെ പറയാനാകു. ഇംഗ്ലീഷുചെത്തന്നുത്തെ പുരുഷത്താശയേപ്പത്തിലൂടെ മാത്രമേ ആവിഷ്കാരിക്കാനാകു. മാനസികഭാവങ്ങളെ ശരീരത്തിൽനിർത്തുപത്തിലെ പ്രതിപാദിക്കാൻ സാധിക്കു. ‘അഡയ്’ എന്നതിന് ‘പാർ’ എന്നു പറയേണ്ടിവരും. സമുദ്രതീരം ‘അബറ’രമാകും. ജലപ്രവാഹം എന്നത് ‘നടപ്പേണ’ പറയാൻ വയ്ക്കു. മറുഭാഷകാരിൽ പലപ്പോഴും ഈ അധ്യവസായം പ്രയാസം സൃഷ്ടിക്കും. ഈ വ്യാഖ്യാനങ്ങളും ഒബ്ബെബ്ബ് തർജ്ജിമയുടെ സ്ഥിരം പരംഗമാണ്. വ്യാഖ്യാനങ്ങളും അഭിപ്രായങ്ങളും പഴുക്കൾ ധാരാളമായുണ്ട്. ഒച്ചുമാഡ്യുകൾക്കാണുമോ ലക്ഷണിക്കായി എടുക്കണമോ എന്ന സംശയം അനുപാദം സംഭവിക്കാം. ആതിന്മാരും ആദിമഭക്തക്കപ്പത്വവും മുലക്കുകൾക്കും തന്നെ ആശയിക്കണം തുർജ്ജമായ പലപ്പോഴും സിരിക്കാതിരിക്കാനും ഇതും ഒരുക്കാരണമാണ്.

ഇന്ത്യയിൽ ആദ്യമായി കൊന്തുവിശ്വാസം പരന്നത് കേരളത്തിന്നതാണ്. ഇവിടെത്തെ ആദിമ കൃഷ്ണാനികളുടെ പഴുക്കിലൊഴി സുരിയാനിയായിരുന്നു എന്നേക്കരുതാം വഴിയുള്ളതു. മലയാളംഭേദത്തെ

നസാണികളെയാകുക മാർപ്പാപ്പത്ക് കീഴിലാക്കാൻ കിണങ്ങു പോർത്തുഗീസുകാർക്കുടി ഈ പഴയ ക്രിസ്ത്യനികൾക്കായി കത്തോലിക്കരുടെ ആരാധനക്രമം സുറിയാനിയിലേക്കു പകർത്തുന്ന തിന്നു വഴങ്ങേണ്ടിവന്നു. പോർത്തുഗീസുകാരോടു ചേർന്ന മിഷനി മാർ പരിവർത്തിപ്പിച്ച അക്കാദാലത്തെ പുതുക്കിസ്ത്യാനികൾ മാത്രം പദ്ധതിശാഖയായി ലഭ്യമില്ലെങ്കും. അതാണ് സുറിയാനി-ലത്തീൻ വിജേന്തതിന്റെ വേദ.

മലയാളദേശത്തെ ക്രിസ്ത്യമാർഗ്ഗത്തിന്റെ ആദിമാശയായ സുറിയാനി തന്നെയായിരുന്നു യേശുവിന്റെ മാതൃഭാഷ എന്ന ചിലർ ദാർച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുശ്രദ്ധയല്ല. പഴയ ഉൽക്കുഷ്ഠംഭാഷയായ ഹിബ്രു യേശു വിന്റെ കാലത്തുതന്നെ നിത്യവുപയോഗത്തിൽ നിന്ന് അകന്നുപോയി. ഗലീലജില്ലതിലെ സാമാന്യ വാമാഴിയായിരുന്നു യേശുവിന്റെയും അവിടത്തെ ശിഷ്യൻമാരുടെയും വാമാഴി. ഈ ഭാഷയാണ് അമ്മ ഭാഷ. ഈ ഭാഷയും സിറിയൽ സുറിയാഫനിയും ഗോത്രപരമായ സാദൃശ്യം മാത്രം ഉള്ളവയല്ല. അതുനം സമീപസമമായ ഭാഷകളും മാറ്റം. ഏതുണ്ട് ഒന്നൊന്നു പരയാവുന്നത് അടുപ്പുള്ളവ നാം പ്രതീക്ഷിക്കുക കൈക്കസ്തവവിശാസത്തിന്റെ ആര്യാരമായ പുതിയനിയമം ആദ്യമായി രേഖപ്പെടുത്തുന്നത് ഈ അമ്മഭാഷയിൽ ആശീരാവാക്കു മണ്ണോ. ഏന്നാൽ പുതിയനിയമം രേഖപ്പെടുത്ത് പ്രാചീനപണിത്തഭാഷയായ ഹിബ്രുവിലേക്കു മാതൃഭാഷയായ അമ്മയിലേക്കു ആടി മകേരളസാഭ്യുടെ മതഭാഷയായ സുറിയാനിയിലേക്കു അല്ല ഒരു തരം ശ്രീക്ക് ഭാഷയിലാണ്. ഈ ശ്രീക്ക് ഭാഷയെ “കൊയ്തിനിശ്രീക്ക്” എന്നു വിളിക്കുന്നു. ഹോമഗുടെ കാവ്യംവും മറ്റും പിറന്നു വീണ പ്രാചീനവ രേണ്ടുഭാഷയായ ശ്രീക്ക്ലൈ ഇത്. ആടിമ രോമൻ സാമാജികതിലെ സമർക്കഭാഷയായി വികസിച്ചുവന്ന ഒന്നാണ് ഈത്. കൊയ്തിനിശ്രീക്കി പാണം ആദ്യത്തെ പുതു നിയമരേഖ കാണുന്നതെന്നതിനാൽ സുറിയാനി ദൈവവർഗ്ഗ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നേരിട്ടുള്ള വചനങ്ങളുടെ രേഖയും അല്ല. സുറിയാനിയിലേക്കു സത്യവേദപുസ്തകം കൊയ്തിനിശ്രീക്കിൽ നിന്ന് സുറിയാനിയിലേക്കുള്ള തർജ്ജിമയാണ്.

ബൈബിൾ പുതിയ നിയമം കൊയ്തിനിശ്രീക്കിലും അതിലെ സുവിശേഷങ്ങളിൽ അവിടവിടെ ഉഖരണങ്ങളായി അമ്മ ഭാഷയിലെ വചനങ്ങൾ ഉണ്ട്. കൂറിശേരിയപ്പോഴുള്ള പ്രാണവേദനയുമായി യേശുമഹേശൻ തന്റെ പിതാവായ ദൈവത്തെ വിളിച്ച് “അബ്ബു” എന്നത് അമ്മയാണ്. കൂറിശേരി കിടന്നുകൊണ്ട് അവിടന്ന് വേദയോഗ പിതാവിനോട് “എൻ്റെ ദൈവമെ, എൻ്റെ ദൈവമെ, നീ എന്നാണെന്ന കൈവിട്ടു്” എന്നു കേണ്ടു്. അതും ഈ ഭാഷയിലാണ് എഴുതിയിട്ടുള്ളത്. “എലോഹി, എലോഹി ലഭ്യം ശബ്ദത്താനീ”

പണിയിത്തഭാഷയായ ഹിബ്രു അദ്യസ്തവഭാഷയായെത്തുണ്ടിയ

തിനു പിൻപും അരമു, വാമൊഴിയായി തുടർന്നു. ഫലസ്തീനിലെ ജൂതപ്പള്ളികളിൽ റബ്ബിമാർ ഹിബ്രോവിലൂള്ള വേദപുസ്തകവാക്യങ്ങൾ വായിച്ച് വ്യാഖ്യാനിപ്പിരുന്നത് അരയുതിലായിരുന്നു യേശുവിനെ കൃഷി ചുപ്പേൾ പതിച്ച കൂടുച്ചരാത്രി ശ്രീക്രിലൂ ഉത്തരീനിലൂ ആത്മാശയിലും എഴുതിയിരുന്നതായി യോഹനാൻ സാക്ഷ്യപ്പെട്ടതുനു (19:20). പുതി തനിയമതതിലൂൾപ്പെട്ട സുവിശേഷങ്ങളിൽ കാണുന്ന പല സംജ്ഞാ നാമങ്ങളും പശ്യനിയമതിലെ ഹിബ്രോവിനോടെന്നതിനേക്കാൾ അര മുദ്രയാഥാണെന്തെ നിരക്കു.

എന്നാണ് പുതിയനിയമതിന്റെ ഭാഷ ‘കൊയ്തനി’ ശ്രീക്രി ലാക്കാൻ കാരണം? വിപുലമായ റോമാസാമാജൂതതിലെ ആദ്യകാ ലത്തെ സമ്പർക്കലാശയായിരുന്നു ഈതന്നതാണ് കാരണം. വ്യാപാ രം, നയത്രേം, സാമാന്യവിദ്യാഭ്യാസം ഇവയുടെ വാഹകമായിരുന്ന ഈ അശയിലേക്ക് ഒട്ടേറെ വൈവേഗി മാതൃഭാഷകൾ ഉപയോഗിപ്പിരുന്ന ആ വിപുല സാമാജിത്തിലെ വിവിധലാശക്കാർ സംഭാവന നൽകിയിരുണ്ടുണ്ട്. ഓശക്കാലതിർത്തികളെയും ഭാഷാതിർത്തികളെയും ഉല്ലംഘിച്ചു. ഈ ഭാഷയിൽ ക്രിസ്തുവചനങ്ങളും ചരിത്രവും ക്രോധീകരിച്ചു. കൊയ്തനിശ്രീക്രാൻ പിൽക്കാല ശ്രീക്രിന്റെ മാതാവ്.

പിൻക്കാലത്ത് ‘പാലി’ എന്നു പേര് വിശ മാഗധികവ്യവഹാര മായ സമ്പർക്കലാശ സാമാന്യമായ ധർമ്മമാണ് മഹയസാമാജിത്തിലും പ്രവർഷിച്ചത്. ബൗദ്ധമർമ്മതിന്റെ മർഗ്ഗരേഖകളായ തിഹികങ്ങൾ (ത്രി പിടക്കമെന്നു സംസ്കൃതം) ഈ അശയിലുണ്ട് ആദ്യമായി രേഖപ്പെടുത്താൻ. ബൗദ്ധന്റെ ഭാഷ ഇതുതന്നെന്നയായിരുന്നു എന്ന് ഉറപ്പു പറഞ്ഞുകൂടും.

യേശുവിന്റെ കാലത്തുതന്നെ റേണും കയ്യാളിയിരുന്ന റോമാ ക്കാരുടെ ഭാഷയായ ലത്തീനും പ്രാമുഖ്യം കുടിവിനു. കൂർഖിലെ കൂറു ചുഡാർത്തിൽ മുന്നുഭാഷ കൂടുതൽ അഭിഗ്രഹമുായിരുന്നത് കൊയ്തനി ശ്രീക്രായിരുന്നു. പുതിയ നിയമതിലെ സുവിശേഷങ്ങൾ വാമൊഴി പ്ലാറ്റബരുത്തിന്നിന്നും വാഹനശിൽഘിലേക്കു പകരും മുഖ്യതന്നെ ഹിബ്രോ വിലൂള്ള പശ്യനിയമത്തിന് കൊയ്തനി ശ്രീക്രിലൂള്ള തർപ്പജിമ ഉണ്ടായിരുന്നു. വളരെ പ്രചാരമുണ്ടായിരുന്ന ഈ പാംതെത ജൂതൻമാർ ക്രമേണ കെവിട്ട് പശ്യ ഹിബ്രൂപാത്തിലേക്കു തിരിച്ചു നന്നനു. എന്നാൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ആദരിക്കുന്ന പശ്യനിയമം ശ്രീക്രി പാംമാണ്. എന്നായാലും അത്രപേണേം പശ്യ നിയമം ശ്രീക്രിലേക്കു പകരാണ് കാരണം യഹുദജനതയിൽ വലിഡാരു പങ്കിന് ഈ ഭാഷ മാതൃഭാഷ പേബലെ അഭിഗ്രഹമുായതാണ്. സാമാജികമായിരുന്നു സമ്പർക്കലാശയാണെന്നതുപോലെ ഈ വസ്ത്രതയും പുതിയനിയമതിന്റെ ക്രോധീകരണം ഈ ഭാഷയിലുക്കാൻ പ്രേരകമായി. ക്രിസ്തുവചനങ്ങൾ വാമൊഴിയായി പ്രചരിപ്പിച്ചത് അരയുതിലായിരുന്നിരിക്കും. എഴുതിവച്ചതാകാം കൊയ്തനിശ്രീക്രിൽ.

16 ക്രാന ക്രമവർഷി

ഗ്രീക്ക് ബൈബിളിന്റെ രചനാശൈലി ഹിബ്രൂവിന്റെയും അര മൃത്യുദായും മുദ്രകൾ പതിനേട്ടതാണ്. മിക്കവാറും ഒരു സക്രാഡാഷ്ടയും, പിജിന്റെ, ലക്ഷ്മണങ്ങൾ തന്നെ ഇതിനുണ്ട്. ഗ്രീക്ക് പക്ഷത്തു നിന്നുന്നോക്കിയാൽ ഹിബ്രൂ-അമ്മുകളുടെ കടന്നുകയറ്റം മുലം അശുദ്ധവും ചുപ്പത്രസംസ്കാരങ്ങളിലെല്ലാമായ പ്രയോഗങ്ങൾ നിന്നുണ്ടാക്കാരെന്നീ.

കേരളത്തിലെ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ അംഗികൃതമായ സുറിയാനി വേദപുസ്തകത്തിലെ പഴയനിയമം, മുലാഷയായ ഹിബ്രൂവിൻറീനു സുറിയാനിൽഉണ്ടും പകർത്തിക്കൂട്ടാണ്. സുറിയാനി മാതൃഭാഷയായിത്തീർന്ന ധഹനങ്ങൾമാരുടെ ആവശ്യത്തിനായി നടത്തിയ തർജ്ജിമയുടെ പാഠമാണ് സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളും സ്വീകരിച്ചത്. എന്നാൽ ക്രമേണ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പഴയ നിയമപാഠത്തിൽ കൊഞ്ചിന്നിഗ്രീക്ക് ബൈബിളിന്റെ സംഖ്യാനവും വന്നുചേരുന്നുവെന്നെല്ലാം. ഇതിന്റെ ഫലമായി പല സുറിയാനി വിവർത്തനപാഠങ്ങളുണ്ടായി. അവ യിൽ വേരുറിച്ചത് ഏ.ഡി. 5-10 നൂറ്റാണ്ടിലെ തർജ്ജിമയായിരുന്നു. ഇതിന് പേര് “സ്ലീത” എന്നാണ്. ‘ലളിതം’ എന്നർത്ഥമാണ്. ക്രിസ്ത്യൻ പ്രസാധനത്തിനു വിധേയമായ പഴയ നിയമവും പുതുനിയമത്തിന്റെ പരിശക്കൂത്പാദവും ചേർന്നതാണ് അംഗികൃതമായ സുറിയാനി ബൈബിൾ.

ഹിബ്രൂ, അരമു, സുറിയാനി തുവ ശേമ്യ(സെമിറ്റിക്) ഭാഷകളാണ്. ഗ്രീക്കും ലത്തീനും ഇന്നോ-യുറോപ്പുൻ ഗോത്രത്തിൽപ്പെട്ടും. റോമാസാമാജത്തിൽ മുൻകെകെ ആദ്യകാലത്ത് ഗ്രീക്കിനായിരുന്നു കിലും ക്രമേണ ആ സ്ഥാനം ലത്തീനു കൈവന്നു. ഇതായിരുന്നു ക്രിസ്തുമതം റോമാസാമാജത്തിന്റെ ഒരേപ്പോഴിക്കമായി തീർന്ന കാലത്തെ സ്ഥിതി. ലത്തീന്റെ ശാഖയിൽപ്പെട്ട ഫ്രഞ്ച്, ഇതാല്യൻ, സ്പാനിഷ് ഖ്രിസ്ത്യിലേക്കും മറ്റൊരു ശാഖയിൽ ഉള്ള (ജർമ്മനിക്ക് ശാഖ) ഇംഗ്ലീഷ്, ജർമ്മൻ ഖ്രിസ്ത്യിലേക്കും ബൈബിൾ പകർന്നത് ലത്തീനിൽ നിന്നുണ്ട്. (ക്രിസ്തു വർഷം 2-10 നൂറ്റാണ്ടിൽ തന്നെ ഗ്രീക്ക് ബൈബിൾ ലത്തീനിലേക്ക് പകർന്നിരുന്നുകിലും ഇന്നത്തെ സിക്കൂത്പാദം ഉണ്ടായത് 4-10 നൂറ്റാണ്ടിലാണ്. ഇതു രചിച്ച ജോവും എന്ന പണ്ഡിതൻ പഴയനിയമം ഹിബ്രൂവിൽ നിന്നുണ്ട് വിവർത്തനം നടത്തിയത്. ബൈബിൾ പാഠത്തെ അധ്യായങ്ങളായിത്തിരിച്ചും വാക്കങ്ങളായിത്തിരിച്ചും സംഖ്യാനം ചെയ്തത് പാരിസ് യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിലെ പണ്ഡിതന്മാരുടെ റിസൂനു. 1456-ൽ ജർമ്മൻകാരനായ യോഹാൻ ഗൃത്തൻബർഗർ ഈ ലത്തീൻ ബൈബിൾ അച്ചടിച്ചു.

ബൈബിൾ ആദ്യമായി പകർന്നുകിട്ടിയ ഭാഷ തമിഴാണ്. 1711 തീയിൽ നിയമം സിഗരൻ ബാല്യർ എന്ന ജർമ്മൻകാരനാണ് വിവർത്തനം നടത്തിയത്. തരംഗം പാടിയിൽ അച്ചടിക്കുകയും ഉണ്ടായി. ഒരു നൂറ്റാണ്ടുകഴിഞ്ഞാണ് മലയാളത്തിൽ ആദ്യമായി ബൈബിൾ

വരുന്നത്. ഇത് ബോധബൊധിൽ അച്ചടിപ്പിച്ചത് ക്ഷോധിയൻ ബുക്കാനൻ എന്ന സ്കോട്ടലൻഡ്കാരൻ നേതൃത്വത്തിലായിരുന്നു. പിന്നീട് പല തർജ്ജമകളും ഉണ്ടായി. അവയിൽ ഏറെ പ്രസിദ്ധമം പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ച സഭ കാർപ്പകാശനും ചെയ്ത “സത്യവേദപുസ്തകം” ആകുന്നു വളരെ പ്രധാനമുള്ള മന്ദ്രാഖാൻ “മലയാളം ബൈബിൾ” എന്ന ഔദ്യോഗിക ലൈഖിനിം. ഈവ രണ്ടും ഇംഗ്ലീഷിൽ നിന്നും ചെയ്ത വിവർത്തനങ്ങളാണെന്നും മുഖാശക്കളോടു താരതമ്യം ചെയ്യുന്നും ശ്രദ്ധിപ്പിട്ടുണ്ട്.

ബൈബിൾ സംസ്കാരം മലയാളാശയ്ക്ക് ഹിബ്രൂ, സൂറിയാനി, ഗ്രീക്ക്, ലത്തിൻ എന്നീ ഭാഷകളിലെ പദങ്ങൾ തന്നിരിക്കുന്നു. വ്യക്തിഗാമങ്ങളും സ്ഥലനാമങ്ങളുമാണ് ഹിബ്രൂവിൽ നിന്ന് ഏറെയും പകർന്നത്. ‘അണ’ എന്ന സ്വർത്തി നില ഹിബ്രൂവിലെ ‘അണ്ണഹാ’ ആണ്. ‘ദയാലു’ എന്നാണ് അർത്ഥം. ഹിബ്രൂവിലെ ‘അബ് റാഹം’ നമുക്ക് ‘അബൈഹാ’ ഇതുതന്നെ ഇംഗ്ലീഷ് വഴിക്ക് ‘എബൈഹാ’ ആയി, ജനങ്ങളുടെ പിതാവന്നർത്ഥം. ഈ പേരാണ് “അബൈരംധ്യാ ‘ബൈസ്റ്റായു’ മാറിയത്. നമ്മുടെ ഭാഷയിലെ ‘മാനുവേലു’ ‘മാണിയു’ ഒക്കെയായ പേര്, ഹിബ്രൂവിൽ ‘അമാനുഎൽ’ ആണ്. ഇംഗ്ലീഷ്മട്ടിൽ “ഹ്രമാനു വേൽ” അർത്ഥം ‘ദൈവം നമ്മോടുകൂടെ’ എന്നാണ്. ഹിബ്രൂവിൽ ദൈവകാരുണ്യമായ ‘എൽ ഹനാൻ’ ആണ് നമ്മുടെ ‘ഉലഹനനാൻ’ ആണ് നമ്മുടെ ‘ഉലഹനനാൻ’. ഉലഹനനാൻ ചുരുക്കമാണ് ‘ലോന’യും ‘ലോനപ്പ’നും മറ്റും. നമ്മക്കുപറിപ്പിക്കുമായ ‘ബൈഹനാൻ’ ഹിബ്രൂപേരാണ്. ദൈവകാരുണ്യഗവുമായി പിരിവുണ്ട് എന്നാണ് ഈ പേരിന്റെ അർത്ഥം. ഇംഗ്ലീഷിൽ ‘ജോൺ’. കേരളത്തിലെ യഹൂദ വനിതകളുടെ ഇടയിൽ പ്രചരിച്ചിരുന്ന ഒരു പേരാണ് ‘എസ്തർ’ ഇത് ഗ്രീക്കിൽ നിന്ന് ഹിബ്രൂ വിലേഖ്യവനാ പേരാണ്. അവിടു അംഗ് ‘അണ്ടർ’ എന്നാണ്. ഇതിന്റെ പേരംശ്യൻ രൂപമായ ‘സിതാര’ ഒരു കാലാന്തർ മലയാളത്തിൽ പരിഷ്കാരപ്പെട്ടയിരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷിലെ ‘സൂരാ’ ഇതു തന്നെ. സംസ്കൃതത്തിൽ ‘താര’ എന്ന്. നമ്മുടെ ‘മരിയു’യാണ് ഇംഗ്ലീഷ് ‘മരി’യേക്കാൻ ഹിബ്രൂ രൂപത്തോടുത്തത്. ഹിബ്രൂവിലെ ‘യശുവ’ ആണ് നമ്മുടെ “യേശു” “ഹലേലുയാ”, “ആമേൻ” എന്നിവ തനി ഹിബ്രൂ തന്നെ.

സൂറിയാനി ഘടകുകളും മലയാളത്തിൽ നടപ്പായി. ‘ദിനാഞ്ചി’ മയിലെ ‘ദിന’, സൂറിയാനിയാണ് ‘നൃായവിഡി’ എന്നർത്ഥം. സൂറിയാന് ബൈബിൾ താണ് നമ്മുടെ ‘ദേവസ്തു’ ‘ബൈബിൾ’ ‘ബൈബിളുസ്’ എന്നതാണ് ഇംഗ്ലീഷ്. ‘കബുരാ’ എന്ന ശവക്കുഴി കുഴിക്കുന്ന ആളാണ് സൂറിയാനിയിലെ ‘കബുരാ’. ഇതിൽ നിന്നു വന്ന നമ്മുടെ കപ്പാരാ കട്ട, ‘പരികർമ്മി’യായിത്തീർന്നു. പോർത്തുഗീസുവഴിക്കു പരിചിത മായ ‘കുർശിന്നു’ മുൻപു നമുക്ക് പരിപിതമായ തുല്യർത്ഥകമായ പദം സൂറിയാനിയിലെ ‘സ്ലീം’ ആണ്. ഇംഗ്ലീഷിൽനിന്നുള്ള ‘അപ്പോഡ്യൂട്ട്’ എന്നതിനുന്നത് ‘അപ്പോസ്റ്റലൻ’, ഗ്രീക്കു വഴിക്കു വന്നതാണ്. പണ്ഡി

പരിചയിച്ചത് സുറിയാനിബാഷയിലെ ‘ഫോറീ’യാണ്. പള്ളിയിലെ ആരായന്നായ ‘കൃശ്വാന്’ സുറിയാനിത്തന്നെ.

നമ്മുടെ ക്രിസ്തു, ഗ്രീക്ക്‌പദ്ധതിയുടെ ‘ക്രിസ്തോ’ സിൽനിന്റെ വന്ന താണ്. ‘അഭിഷ്ഠകതൻ’ എന്നർത്ഥമാം. ഈ പദത്തിന്റെ രോമൻ സംഖ്യാഒജ്ഞ Christor എന്നാണെങ്കിലും ആദ്യത്തെ വ്യാഖ്യാനമായ ‘CH’ ജിഹവാമുഖിയമായ ഉാഖ്യമാണെന്ന്. അതിന്റെ ഗ്രീക്ക്‌ലിപി X എന്നാണ്. അതാണ് ക്രിസ്തമന്ത്രിന്റെ X’mas എന്നെഴുതിവരുന്നത്. ക്രിസ്തുവിന് അർത്ഥത്തിൽ തുല്യമായ ഹിബ്രോ-സുറിയാനിപാദം ‘മിശ്രീ’ എന്നാണ്.

സഭാ ഭരണത്തിന്റെ അധികാർത്തകളുടെ പേരുകൾ പലപ്പോഴും ഗ്രീക്കിൽ നിന്നു വന്നതായിരിക്കും. ഉദാഹരണമായി പത്രീയാർക്കീസ്, മെത്രാർ, മെത്രാപ്പോലീത എന്നിവ ‘പത്രീയാർക്കീസ്’ എന്നാൽ ‘പിതൃമുഖ്യനായ ഭരണാധിപൻ’ എന്നർത്ഥമാം. ‘മെത്രാർ’ ബിഷപ്പുമാരുടെ ശ്രിരോഭൂഷണത്തെ കുറിക്കുന്നുണ്ടോ? എന്നാൽ ‘മെത്രപ്പോലീത’ മഹാനഗരമെന്നർത്ഥം വരുന്ന മെത്രപ്പോലീസ് എന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ്. മെത്രാർ ഗ്രീക്കാണെന്നും, സുറിയാനിയാണെന്നും സുംഭവമാണ് ശുണ്ടഭർട്ട് പറയുന്നത്. ‘മാർപ്പാപ്പ്’ യിലെ ആദ്യ ഭാഗമായ, മാർ- ആദ്യ രാർമ്മകമായ സുറിയാനി പദമാണെങ്കിലും ‘പാപ്പ്’ ലത്തീൻ ആണ്. ‘പിതാ’വൊന്ന് അർത്ഥമാം. കർദ്ദിനാർമ്മരാണ് പാപ്പുയെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നത്. ഈ ലത്തീൻ പദമാണ്. ‘വിജാഗിൻ’ എന്നർത്ഥം ഈ വിജാഗിരിമേലാണ് സഭ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്.

‘ഉയർന്ന പീംമായ’ ലത്തീൻ ‘അഭർത്താരിയ’ തന്നെ നമ്മുടെ ‘അഭർത്താർ’യും. വലിയ പള്ളിയിലെ ബസലിക്ക. ബൈബിൾ ഭാഷകളുടെയും അവയിലും എത്തിയ ആശയങ്ങളുടെയും പരേബഷ്വരും പ്രത്യക്ഷഭവ്യമായ മുദ്രകൾ മലയാളഭാഷയിൽ എത്തയോ കണ്ണത്താൻ സാധിക്കും. അവ നമ്മുടെ പലതരത്തിലും പോഷിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

പരിശീലനം:

ഈ ലേഖനത്തിന്റെ ചെന്തകൾ തുല്യ പുസ്തകങ്ങളോട് കടപ്പാടുണ്ട്.

(1) മലയാളത്തിലെ പരകിയ പദങ്ങൾ (1984,1995- കേരള ഭാഷാഭ്രംഗിറ്റുട്ട്)

- പി. എം. ജോസഫ്

(2) ബൈബിൾ ഭാഷകൾ (1988- വിതരണം: എം.ബി.എൻ) - ജെ. മാതൃന്ദ.

ഡോ. ടി.ബി. വേണുഗൗഡാഹരപണിക്കർ
‘വാണി’, തിരിച്ചിലങ്ങാടി
പാറവ് കോളേജ് പി.ക.
കോഴിക്കോട്

ഇന്ത്യൻ കമാവൃഗപാരമ്പര്യം -

ചില മുഖ്യങ്ങൾ

സുന്ദരേശ്വരൻ

ഇന്ത്യൻ കമാവൃഗപാരമ്പര്യം എന്നത് ഒരു ബൃഹത്പാര സര്യമാണ്. കമ, ആവൃഗാനം, ആവൃഗാനപാരമ്പര്യം എന്നീ സംജ്ഞയോടൊക്കെ സംസ്കൃതത്തിൽ മറ്റു ചില അർത്ഥങ്ങളുമുണ്ട്. സംസ്കൃത സർവ്വകലാശാലകളിലും സംസ്കൃതം കൃതിമമായി സംവേദനലാശ യായുപയോഗിക്കുന്നവരും ആവൃഗാനം, വൃഗാവൃഗാനം എന്നീ സംജ്ഞയോടൊക്കെ സംസ്കൃതത്തിലും കൃതിമമായി സംവേദനലാശ യായുപയോഗിക്കുന്നവരും ആവൃഗാനം, വൃഗാവൃഗാനം എന്നീ സംജ്ഞയോടൊക്കെ ‘ലക്ചർ’ എന്ന അർത്ഥത്തിലുണ്ടുപയോഗിക്കുന്നത്. ‘വൃഗാവൃഗാനമാല’ എന്നാൽ ‘ലക്ചർ സീരീസ്’ ആണ്. മാത്രമല്ല കമാവൃഗാനം എന്നതിൽ ആവൃഗാനം വെറ്റും വർണ്ണനയാണ്. കമ എന്ന് പറയുന്നത് അതുകൊണ്ടുള്ള മെന്നെന്തടുക്കലാണ്. ‘കമ - വാക്യപ്രബന്ധം’ എന്നാണ് യാതു. വാക്യങ്ങൾ മെന്നെന്തുണ്ഡാക്കുക അഥവാ കമ മെന്നെന്തുണ്ഡാക്കുക എന്ന് ആവൃഗാനം. വെറ്റും വർണ്ണനയാണ്. അത് ബന്ധാദ്ധമിയുമാകാം. അതുകൊണ്ടാണ് ആവൃഗായിക, കമ എന്നീ അങ്ങനെ രേഖ തരം സാഹിത്യശാഖകൾ ഭാരതത്തിലുണ്ഡായിരുന്നതായി സംസ്കൃതസാഹിത്യശാസ്ത്രപണ്ഡിതരും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത്.

കമയായാലും ആവൃഗായികയായാലും രണ്ടിന്റെയും മികച്ച ഒരു പാരമ്പര്യമാണ് നമുക്കുള്ളത്. ഇതിഹാസമന്ന് നാം വിളിച്ചുപോരുന്ന മഹാഭാരതത്തിന്റെയും, രാമായണത്തിന്റെയും ആവൃഗാനപാരമ്പര്യം, ജൈന-ബൗദ്ധ ധാരകൾ, ആര്യസൂര്യൻ്റെ ജാതകമാല, ശുണാധ്യൻ്റെ ബൃഹത്കമ അതിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള കമാസരിൽ സാഗരം, ബൃഹത്കമാമത്തജരി, കുടാതെ ശുകസപ്തതി, വേതാളപണ്ഡമവിം ശതി തുടങ്ങിയ അനേകം കൃതികൾ ഈ ശാഖയിൽപ്പെടുന്നു.

ശുകസപ്തതി എഴുപത്തു കമകൾ അടങ്കുന്ന ഒരു കൃതിയാണ്. ജാതിന്റെയും പോകാനായി വെന്നിനിൽക്കുന്ന സ്ത്രീയെ എഴുപത്തു രാത്രികളിലായി എഴുപത്തുകമകൾ പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഒരു തത്ത പിടിച്ചുനിർത്തുന്നു. താൻ പറയുന്ന കമകളെക്കാണ്ഡുമാത്രം ആ തത്ത സ്ത്രീയെ തുച്ഛകയ്ക്കും അവളെ രക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതുപോലെയുള്ള മറ്ററാതു കൂത്തിയാണ് വേതാളപണ്ഡവിംശതി. പണ്ഡവിംശതി എന്നാൽ ഈപത്തഞ്ച് ഇരുപത്തഞ്ച് കമകളാണ് ഈ

കുതിയില്ലെങ്കിൽ. ഈ കമക്ഷക്കല്ലാം രാജാവ് ഉത്തരം നൽകുന്നു. വളരെ മനോഹരമായിട്ടുള്ള കമകളാണവയെല്ലാം.

അതഭൂതകമകൾ, ഉപദേശകമകൾ, നീതിസാരകമകൾ, ഒന്തു കമകൾ എന്നിങ്ങനെ വളരെ വിസ്തുലമായ കമാസാഹിത്യസഖയാണ് നമുക്കുള്ളത്. പകേഷ് അവയിൽ പലതും നഷ്ടപ്പെട്ടു. സുക്ഷമമായി ചികഞ്ഞുനോക്കാത്തതിനാൽ ഇതൊന്നും നമ്മുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ഉദാഹരണത്തിന് ആരണ്ടുകത്തിലെ ഒരു സന്ദർഭമെടുക്കാം.

ആരണ്ടുകം, ബോഹമണ്ണങ്ങൾ എന്നാക്കേ പറയുന്നത്. വേദ ശാഖയുടെ ഒരു ഭാഗം തന്നെയാണ്. പൊതുവെ വേദമന്ത്രാൽ സംഹി തകളും ബോഹമണ്ണങ്ങളും ആരണ്ടുകണ്ണങ്ങളും ഉപനിഷത്തുകളുമെല്ലാ മാണസനാണ് നാം ധരിച്ചിട്ടുള്ളത്. എന്നാൽ ഈ ധാരണ ശരിയല്ല. വേദത്തിന് പ്രധാനമായി ഒരു ശബകളാണുള്ളത്. മന്ത്രങ്ങളും ബോഹമണ്ണങ്ങളും. ആരണ്ടുകണ്ണങ്ങളും ഉപനിഷത്തുകളുമെല്ലാം ഉൾപ്പെടുന്ന താണ് ബോഹമണ്ണങ്ങൾ. കവിതകൾ, ഇതരകികൾ, പ്രകൃതിവർണ്ണനകൾ, ദേവതാസ്ത്രകൾ തുടങ്ങിയ കവിതകളാണ് മന്ത്രങ്ങളെന്ന വിഭാഗ തതില്ലപ്പെടുന്നത്. ഇവയുടെയെല്ലാം വ്യാവ്യാമങ്ങളാണ് ബോഹമണ്ണങ്ങൾ. ആരണ്ടുകണ്ണങ്ങളും ഉപനിഷത്തുകളും ബോഹമണ്ണങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുന്നുണ്ട്.

ആരണ്ടുകത്തിലൊരിടത്ത്, അഞ്ചാനവ്യവസ്ഥകൾ എവയാണെന്ന ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരം ഇതാണ്:-

“ഔചഃ സാമാനി യജംംഷി,
ഇതിഹാസാൻ പൂരാണാനി കല്പിപാൻ,
ഗാമാ നാരാശംസീ”

ഔഗ്രോം, സാമവേദം, യജുർവേദം (അമർവവേദത്തെ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല). ഇതിഹാസപുരാണം, കല്പം, ഗാമ എന്നിവയാണ് (പ്രധാനമായ അഞ്ചാനവ്യവസ്ഥകൾ).

വേദത്തിൽപ്പെട്ടിരുന്ന ധാരക്രിയകളെ നിർവ്വഹിക്കാനുള്ള പ്രായോഗിക കൈപ്പുസ്തകങ്ങളാണ് കല്പങ്ങൾ. സാമാന്യമായി ആ ഹരിഹരത്തിലും സംസ്കൃതത്തിലും പരിഞ്ചാനമുള്ളത്യാൾക്ക് കല്പങ്ങൾ വച്ചുകൊണ്ട് ധാരങ്ങൾ ചെയ്യാം. ഗാമ എന്നാൽ പാട്ടു തന്ന ധാരം. ‘നാരാശംസീ ഗാമ’ എന്നതുകൊണ്ടെത്തുമാക്കുന്നത് മനുഷ്യ വ്യത്തത്തെക്കുറിച്ച് പ്രതിപാദിക്കുന്ന പാട്ടുകൾ എന്നാണ്.

മുന്ന് വേദങ്ങൾ, ഇതിഹാസങ്ങൾ, പൂരാണങ്ങൾ, കല്പങ്ങൾ, മനുഷ്യവുത്തം പ്രതിപാദിക്കുന്ന പാട്ടുകൾ എന്നിങ്ങനെ അഞ്ച് അഞ്ചാനവ്യവസ്ഥകളിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട മുന്നെല്ലാവും കമകളാണ്. ഇതിഹാസ

അങ്ങൾ, പുരാണങ്ങൾ, നാരാശംസി ഗാമകൾ എന്നിവ.

നമ്മുടെ ധാരണ ഇതിഹാസമന്നാൽ രാമായണവും മഹാഭാരതവുമാണെന്ന്. അനേകകാലമായി നാം അങ്ങനെയാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്. പക്ഷേ, ഇതിഹാസം എന്നതിന് ‘ഇതിഹ’ ഇതിലുണ്ട് എന്നാണർത്ഥം. ‘ഇതിഹ’ എന്നതിനെ പാരമ്പര്യമായി (Ritualistic) കൈമാറ്റം ചെയ്തിട്ടുള്ളത് എന്ന അർത്ഥത്തിലെടുക്കാം. ‘ഇതിഹ’ യിൽനിന്നൊന്ന് എത്തിഹ്യം എന്ന പദവുമുണ്ടാകുന്നത്. ഇതിഹ എവിടെയുണ്ടോ അത് എത്തിഹ്യമാണ്. ഈ പദം ആദ്യകാലങ്ങളിൽ പഴക്കമകൾ എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്.

വേദമന്ത്രങ്ങളുടെ അർത്ഥം ആരാധ്യപ്രോത്സാഹ പലസ്ഥലങ്ങളിലും പഴക്കമകളെ ആശ്രയിക്കേണ്ടിവരുന്നു. കമയും അതിന്റെ പദ്ധതി തലവുമറിഞ്ഞാലേ മന്ത്രത്തിന്റെ അർത്ഥം നമുക്ക് സംശയമാവുകയുള്ളൂ. അങ്ങനെയുള്ള ഒരുപാട് കമകളുണ്ട്. ഇങ്ങനെ പഴക്കമകളും പയ്യാഗിച്ച് വേദമന്ത്രങ്ങളെ ആവ്യാസം ചെയ്യുന്ന സന്ദർഭായം ‘എതിഹാസികം’ എന്ന പേരിലാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്. അതായത് ഇതിഹാസങ്ങൾ അമൃത പഴക്കമകളെ ആധാരമാക്കി വേദമന്ത്രങ്ങളും വ്യാപ്താനിക്കുന്ന സന്ദർഭായം. ഇതിഹാസമന്ന് കേട്ടാൽ ഉടനെ നമ്മുടെ ചിത്തത്തിലെത്തുന്നത് രാമാധാരണമഹാഭാരതങ്ങളാണ്. എന്നാൽ അങ്ങനെന്നയല്ല പഴക്കമകളെയെല്ലാം സമാഹരിച്ച ശ്രമമാണ് ‘ബൃഹദ്രേത’. അതിൽ ധാരാളം കമകളുണ്ട്. ഒരു കമ സുചിപ്പിക്കാം.

ഒരു സുക്രതം തുടങ്ങുന്നത് ഇന്ദരൻ കാളവണ്ണിയുടെ നുകയിലുടെ അപാലരയ മുന്നു തവണ കടത്തിയെടുത്തു എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണ്. ഇതിന്റെ അർത്ഥമെന്താണെന്ന് നമുക്ക് മനസ്സിലൂക്കില്ല. മന്ത്രം (സുക്രതം) തുടങ്ങുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ്:-

‘അപാലാമിന്ര ദ്രിഃ പുർത്യകർജ്ജ സുരുവർച്ചസം’

ഈവിടെ ഒരു കമ പറയുന്നു. സാധാരണ വേദഭാഷ്യം ചെയ്യപ്രോത്സാഹ പറയുന്ന ഒരു കമയുണ്ട്. അപാല എന്നൊരു പെൺകുട്ടിയുണ്ടായിരുന്നു. അവർക്ക് ചർമ്മരേഖയും അവളുടെ പിതാവിന് കഷണിയുമുണ്ടായിരുന്നു. ഈ ഒഞ്ചു കാരണങ്ങൾക്കാണ് അവർ വളരെയധികം വ്യാകുലയായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം അവർ കൂളിക്കാൻ ചെല്ലുപ്പോൾ ഇന്ദരൻ സോമരസം കൊടുത്തെങ്കാം എന്ന് മനസ്സിൽ കരുതി. ആ സമയത്ത് ഇന്ദരൻ അവിടെ എത്തിച്ചേരുകയും ചെയ്തു. ഈ കമാസന്ദർഭത്തിൽ മാത്രമേ മുകളിൽ പറഞ്ഞ സുക്രതം വ്യാപ്താനിക്കാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ.

നമ്മുടെ മഹാഭാരതത്തിലും പുരാണ-ഇതിഹാസങ്ങളിലും ഈ

അക്കിടയ്ക്ക് കാണുന്ന ഒരു വർത്താശ്ര.

‘അത്രാവി ഉദാഹരണി ഇമം ഇതിഹാസം പുരാതനം’ എന്ന ത്. ഇവിടെയും ഇതിഹാസത്തെ സ്മരിക്കുന്നു. അതിനർത്ഥം ഇവി ദയും പഴക്കമുള്ളശിഖനാശ്. ഇത് പൊതുവേ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടാൻ ചീ അഴിക്കോട് മാഷ്ട് ഇരു കാര്യം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. പകേജ് അഴിക്കോട് മാഷ്ടിന്റെ സുക്ഷ്മമനിരക്കണങ്ങളാനും നമ്മൾ ശ്രദ്ധിക്കാൻ ചീ കാരണം മാഷ്ടിന്റെ രിതി മദ്ദാനായതുകൊണ്ട് ഇരു ഒരു സുക്ഷ്മ നിരക്കണങ്ങളിൽനിന്നുതായ മുഖം നമ്മൾ കാണാറില്ല. ഇതിഹാസമന്ന് പറയുന്നത് പഴക്കമുള്ളത്താണ്. ഇതാശ്ര ഇതിഹാസത്തിന്റെ കമ്മ.

ഈനി വേദമന്ത്രങ്ങളുടെ വ്യാവ്യാനപുസ്തകമായ ബോഹമണി അഭേദ്യത്വത്ത് നോക്കാം. ‘ബോഹമണി’ എന്നതിന് പെരുത്തത്, വലുത്, വ്യാപിക്കുന്നത്, തടിച്ചത് എന്നൊക്കെയൊണ്ട് അർത്ഥം. ഇതിലെ ഉള്ള ടക്കം വേദമന്ത്രങ്ങളുടെ നേരിട്ടുള്ള വ്യാവ്യാനങ്ങളല്ല. മന്ത്രങ്ങളിലെ പദങ്ങൾക്ക് നിരുക്കതി പറയുക, അതിനായി പഴക്കമകൾ ഉദ്ഘരിക്കുക, കാട്ടുകയറിപ്പോകുന്നതും നമ്മു കുഴക്കുന്നതുമായി ഭാവനാജാലങ്ങൾ ഇല്ലെന്ന നിയമക്കുക, എന്നീ വിധത്തിൽ കുഴന്തുമറിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന ആവ്യാനങ്ങളാണ് ഇവ. ആവ്യാനങ്ങളിൽ ചെറിയ കമകളും വലിയ കമകളും മിത്തുകളും പുരാവൃത്തങ്ങളുമുണ്ട്. ഇവയെല്ലാമന്ത്രങ്ങിൽ അധികം പരിക്കെപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത ബോഹമണികൾ കമകളുടെ വലിയൊരാക്രമാണ്. വാസ്തവത്തിൽ ബോഹമണി ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ 85 ശതമാന തെന്താളം കമകളാണ്. ബോഹമണിങ്ങളെ കൈകാര്യം ചെയ്തിട്ടുള്ള യാജത്തികക്കാർ ഇരു കമകളെ മുഴുവന്നും അവരുടേതാക്കി മാറ്റുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. യാഗം ചെയ്യുന്നതിന്, യാജത്തികക്കാരുടെ ആദ്യത്തെ ദ്രോതുപാദം (Source Book) ബോഹമണിങ്ങളാണ്. കൂടാതെ കല്പപ്പുസ്തകങ്ങളും.

മീമാംസകരാരും യാജത്തികക്കാരാരും വേദമന്ത്രങ്ങൾ വ്യാവ്യാനിച്ച് അർത്ഥം പറയാറുണ്ട്. അതിനിടയിൽ കമകൾ വരുമ്പോൾ ഇത് അർത്ഥമാവമണിന്ന് അവർ പറയും. എത്രാശ്ര അർത്ഥമാണ്? അർത്ഥ വാദമെന്നാൽ വെറും കമയാണ്. ഒരർത്ഥവുമില്ല. ഗുണപാദം മാത്രം സ്വീകരിച്ചാൽ മതി. ഗുണപാദം, നമ്മളിന് പറയുന്ന രീതിയിലുള്ളത് ലി. ഒരു കമ ഉദാഹരിക്കാം.

ദേവമാരും, അസുരമാരും തമ്മിൽ ഒരു യുദ്ധമുണ്ടായി. ദേവമാർ യുദ്ധത്തിനു പോകുന്നതിനു മുൻപ് തങ്ങളുടെ വിലപിടിപ്പുള്ള സ്ഥാവരജംഗമ സ്വത്തുക്കുള്ളൂം അശ്വിനൈ ഏൽപ്പിച്ചു. യുദ്ധത്തിൽ ജയിച്ച് തിരിച്ചുവന്ന ദേവമാർ അശ്വിനേയും, കാതതുസുക്ഷിക്കാനേൻപ്പീ ചുതെല്ലാം തിരിച്ചുനൽകാനാവശ്യപ്പെട്ടു. എന്നാൽ കുറേക്കാലം

ഇതെല്ലാം ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതുകാണ്ട് ഇതിനോടെല്ലാം മമത തോന്തി തൃടങ്ങിയ അശിക്ക് തിരിച്ചുകൊടുക്കാൻ മടി തോന്തി. അശി ഒന്നും വിട്ടുകൊടുക്കാൻ തയ്യാറായിരുന്നില്ല. ഓവമാർക്ക് തങ്ങളുടെ വിലപി ടീപ്പുള്ളതെല്ലാം ബലമം പ്രയോഗിച്ച് തിരിച്ചട്ടുക്കേണ്ടിവന്നു. അതോടെ അശി കരഞ്ഞതുകാണ്ട് അവശന്നായിത്തീരുന്നു. അശി കരഞ്ഞതുകാണ്ട് രൂദ്രൻ എന്ന പേരിലറിയപ്പെട്ടു.

‘സഃ അരോദീത് തഃ രൂദ്രസ്യ രൂദ്രത്വം’

അതായത്, അവൻ കരഞ്ഞതു, അതുകൊണ്ട് അവനെ രൂദ്ര കെന്ന് വിളിക്കുന്നു. ഈ രൂദ്രനാം പിന്നീട് പൂരാണങ്ങളിലും ഹിന്ദുമ താരധനയിലുമുള്ള ശിഖനായി മാറുന്നത്. അശിയാണ് രൂദ്രൻ. ഇവിടെ പദ്ധതിപ്പത്തി പ്രധാനമായി വരുന്നു. അത് മാത്രമല്ല, അശി കരഞ്ഞതു, അതിനാൽ രൂദ്രൻ എന്ന പേരുവന്നു. അശിയുടെ കണ്ണുനീരാണ് വെള്ളി. അതുകൊണ്ടെന്നാണ് എന്ന ചോദ്യത്തിനുത്തരം ആദ്യംതന്നെ പരഞ്ഞിരിക്കും.

‘തന്മാദ് ബർഹിഷി രജതം ന ദേയം’

യാഗത്തിൽ വെള്ളി ഭാനംചെയ്യാൻ പാടില്ല. അങ്ങനെ ചെയ്താലോ? അശി കരഞ്ഞതുപോലെ വിട്ടില്ലെള്ളവരും ഒരു വർഷ തിനുകകം കരയേണ്ടിവരും. അതായത് ഭാതാവ് മരിക്കാനിടവരും എന്ന്. ഇതാണ് കമ.

ഇവിടെ നിഷ്ഠിഭമായൊരു കാര്യത്തിന്റെ നിന്ദയതെയെ സുചി പ്പിക്കാൻവേണ്ടി ഒരു കമ പറയുകയാണ്. ഇത് ഒരുത്തമവാദമാണ്. ഇതു പോലെതന്നെ വിധിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെ പ്രശംസിക്കാനും കമ പറയും. അത് മറ്റായും അർത്ഥവാദം. ഇങ്ങനെ അർത്ഥവാദങ്ങൾ നിന്ന് എന്നും പ്രശംസ എന്നും രണ്ടെല്ലുമുണ്ട്.

പൂരാകല്പങ്ങൾ, ശ്രൂപാണങ്ങൾ എന്നിവയിലും കമകളുണ്ട്. കേൾക്കാൻ രസമുള്ള കൊച്ചുകൊച്ചു കമകൾ. ഒരു കമ ഇങ്ങനെ യാണ്:-

വാക്കും മനസ്സും തമ്മിൽ യുഖമുണ്ടായി. യുഖമെന്നാൽ ഒരു സ്വപർഖ. തങ്ങളിലാരാണ് കേമൻ എന്നതായിരുന്നു അതിനുകാരണം. വാക്ക് താനാണ് കേമൻ എന്നു വാഴിച്ചു. മനസ്സ് താനാണെന്നും വാഴിച്ചു. ഈ വാക്ക് തീർക്കാനായി അവൻ പ്രജാപതിയുടെ മുൻപിലെത്തി. എന്നിട്ട് പറഞ്ഞു:- തങ്ങളിലാരാണ് കേമനെന്ന് തീരുമാറ്റിക്കണം. ഈ വാക്കു തീർത്തതുരണം. പ്രജാപതി ഒരു തിരുമാനത്തിലെത്തി. “ആദ്യം പിന്തിക്കുന്നത് മനസ്സുകൊണ്ടാണ്. മനസ്സുകൊണ്ട് ചിന്തിച്ച കാര്യങ്ങൾ വാക്കുകൊണ്ട് പറയുന്നത്. അതുകൊണ്ട് മനസ്സാണ് പ്രധാനം. വാക്ക്

അപ്പധനമാണ്. കേരള മനസ്സുതനെന്.” ഈരു കേടുതോടെ ഈനി മുതൽ പ്രജാപതിക്ക് വാക്കുകൊണ്ട് ഹോമമില്ല എന്ന് വാക്ക് ദൃശ്യപ്രതിജ്ഞ യെടുത്തു. അതായത്, ഹോമം ചെയ്യുമ്പോൾ മറ്റു ദേവതകൾക്ക് വാക്കുകൊണ്ട് ഉച്ചിച്ച് ഹോമിക്കണം. സോമദേവനുണ്ടെങ്കിൽ “സോമ യസ്യാഹാ” അഗ്നിയെ സ്ത്രുതിക്കുമ്പോൾ ‘അഗ്നേയ സ്യാഹാ’ എന്നു ചൊല്ലിക്കൊണ്ടാണ് ദ്രവ്യങ്ങൾ അർപ്പിക്കുക. പകേഷ് ‘പ്രജാപതയേ സ്യാഹാ’ എന്ന് ചൊല്ലില്ല. ഒരു സമലഭത് രണ്ടു ഹോമങ്ങൾ ചെയ്യു മ്പോൾ ഒരു ഹോമം മുത്തുമൊന്നും ചൊല്ലാതെ ചെയ്യണം എന്ന് ബ്രഹ്മ സാൻ വിഡിച്ചു. ഈ വിധിയോട് ചേർത്ത് കാര്യം വ്യക്തമാക്കാനായി ഈ കമ്പയും ഇവിടെ സൂചിപ്പിക്കും.

കമ വളരെ ജൗഖയിട്ടില്ല പറയുന്നത്. പല കാര്യങ്ങളും പരഞ്ഞു പരഞ്ഞു പാണത് ഈ കമയിലേക്ക് വരും. പിന്നുന്നു പലതും പരഞ്ഞ വിണ്ടും കമയിലേക്കുതന്നെ മടങ്ങും. കമ അവസാനിക്കുന്നില്ല. പ്രജാപതി തീർപ്പു കർപ്പിക്കുന്ന സമയത്ത് വാക്ക് ശർഭിനിയായിരുന്നു. പ്രജാപതിയുടെ തീരുമാനമറിഞ്ഞതോടെ അവൾ പ്രസവിച്ചു. പ്രസവത്തെ ഒരു തുകൽസമീയിൽ സുക്ഷിച്ചുവച്ചു. അമ്മയായ വാക്കിന് കുഞ്ഞിൻ്റെ കാര്യത്തിൽ ആശങ്കയുണ്ടായിരുന്നു. ആ കുഞ്ഞി ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടോ? പുഞ്ഞ രൂപതതിൽ എപ്പോഴാണ് പുറത്തുവരിക തുടങ്ങിയ ചിന്തകളാൽ അവൾ ആകാംക്ഷയോടെയിരുന്നു. അതു കൊണ്ട് ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് അവൾ ചോദിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ‘നീ ഇവിടെയുണ്ടോ?’ ‘അണ്ണെന്നവത്തുാണ്?’ എന്നിങ്ങനെ. അതായത്, ‘നീ ഇവിടെതന്നുണ്ടോ’ എന്ന്. ഇങ്ങനെ ചോദിച്ചതുകൊണ്ട് കൂട്ടിക്കു അതി എന്ന് പേര് വന്നു. അങ്ങനെ ‘അതി’ എന്ന വാക്കിന്റെ നിഷ്പത്തി കുടി ഈ കമയിലും പറയുന്നു. ഇങ്ങനെ വളരെ രസകരമായ ഒരു പാട് കമകൾ, ചെറിയ ചെറിയ കമകൾ ധാരാളമുണ്ട്. പക്ഷേ, ഈ കമകളുടെയെല്ലാം മാനങ്ങളുട്ടെന്നൊള്ളം ചിന്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

സാമുഹ്യശാസ്ത്രപരവും നയശാസ്ത്രപരവുമായി ചിന്തിക്കാൻ സാധ്യതയുള്ള ഒരുപാട് കമകളുണ്ട്. നന്മാർ രണ്ടുമല്ല. നമ്മൾ കേട്ടിട്ടുള്ള ശുന്നദൈപന്നേയും ഉർവശിയുടേയും പുതുവരപ്പിന്നേയുമൊക്കെ കമകൾ ഇത്തരത്തിലുള്ളവയാണ്.

സംസ്കാരത്തിലുമുണ്ടായിരുന്നു. ഇവിടെയും ഈ റീതി ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ കമകൾ വളരെ കൗതുകമുള്ളവയാണ്. രോഹിനി, മകിരും, തിരുവാതിര എന്നീ മുന്നു നക്ഷത്രങ്ങളെക്കുറിച്ചാരു കമയുണ്ട്. ബോധവാനത്തിലെ വാക്കുകളിലുടെ തന്നെ നമ്പക്സ് പോകാം.

പ്രജാപതി തന്റെതന്നെ പുത്രിയെ വല്ലാതെ മോഹിച്ചു. ദേവതയായ പ്രജാപതിയുടെ ഈ പുത്രി ഭ്രാവാണെന്ന് ചിലർക്ക് അഭിപ്രായമുണ്ട്. (ഈ പ്രസ്താവനയും ബോധവാനഗമ്പമുകയുംണെന്നത് ഓർക്കുക) ഭ്രാവെന്നാൽ ആകാശം. മറ്റു ചിലർ ഉഷ്ണസ്ഥാണ് പറയുന്നു. ഒരുമതിയായ ആ മാൻപേടയെ പ്രജാപതി മാനായി രൂപം മാറി പ്രാപിച്ചു. ദേവമാർ ഈതു കാണാനിടയായി. പ്രജാപതി അരുതാത്തത്, ഇതുവരെ ആരും ചെയ്യാത്തത്, ചെയ്യുന്നത് അവർ നിരീക്ഷിച്ചു. ഈ തെറ്റിന് പ്രജാപതിയെ ശിക്ഷിക്കാൻ യോഗ്യനായ ഒരു അവർ അനേകിച്ചു. ആരാധ്യം യോഗ്യൻ എന്ന് പരസ്പരം ആലോചിച്ചു. പക്ഷേ നിശ്ചയിക്കാനായില്ല. ഓരോരുത്തരും അവരവരുടെ ശേഖരണ വണ്ണശ്ശേഖരിക്കുന്നത് പുതിയൊരു ദേവനെ സൃഷ്ടിച്ചു. ഭൂതവാൻ അമധ്യ ഭൂതപതി എന്ന് പേരു നൽകി. ഇതറിയുന്നയാളും ഭൂതപതിയാകും. അതായത്, ഈ കമ അറിയുന്ന ആളെള്ളതാവും? എന്ന് ചോദിച്ചാൽ ഭൂതപതിയാവും എന്നാണുത്തരം.

ഭൂതപതിയെന്നത് ഉത്തരേന്ത്യയിലെ ഗോസ്വാമി തന്നെയാണ്. ധാരാളം ജീവജാലങ്ങളുള്ളത്യാൾ. അത് കനുകാലികളുമാണ്. ഭൂതം എന്നതിന് ജീവി അമധ്യ ജന്തു എന്നോ അർത്ഥമുള്ളു.

ഭൂതപതിയോട് ദേവമാർ പരാതിപ്പെട്ടു “പ്രജാപതി അരുതാത്തത് ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ പ്രജാപതിയെ ശിക്ഷിക്കണം” ഇതുകേട്ട ഭൂതപതി ശിക്ഷിക്കാൻ സമ്മതിച്ചുകൂടിലും അതിനു പകരം മായി ഒരു വരം ആവശ്യപ്പെട്ടു. ബോധവാനങ്ങളിൽ ഇല്ലിധാ വരമാവശ്യ പ്പെടുന്ന ദേവതകളെ ധാരാളമായി നമ്പക്സ് കാണാം.

വരം എന്നാൽ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതു കിട്ടുന്നതാണ്. അല്ലാതെ നിങ്ങളാഗ്രഹിക്കുന്നത് എന്നിൽ നൽകുന്നതല്ല. അങ്ങനെ ഭൂതപതി വരം ചോദിച്ചു. പശുകളുടെ ആധിപത്യം വേണമെന്നാണ് ആവശ്യപ്പെട്ടത്. അങ്ങനെയൊരു വരം ലഭിച്ചതിനാൽ അദ്ദേഹം പശുപതി എന്നറിയപ്പെട്ടു. നോക്കു, കമ എവിടേക്കുള്ളാം പോകുന്നുവെന്ന്. ഭൂതപതി പശുപതിയായി. ഇതേ കമതനെ പുരാണങ്ങളിലേക്ക് വരുമ്പോൾ പിന്നുന്നും മറ്റഞ്ഞർക്ക് വിധേയമാവുന്നതു കാണാം.

അങ്ങനെ പശുപതി പ്രജാപതിയെ പ്രഹരിച്ചു. മനിക്കൂർ രൂപതയിലിരുന്ന പ്രജാപതിയെ പൂർണ്ണപ്രയുട്ടണ്ടതെന്ന അയാൾ മുകളിലേക്ക്

കുതിച്ചു. ഇര പ്രജാപതിയെന്നാണ് ‘മുഗൾിരൈസ്’ അമവാ ‘മകീരും’ എന്ന വിളിക്കുന്നത്. ഇര മുഗൾിരൈസിനെ വേധം ചെയ്ത മുഗല്ലാധ നാണ് ആര്തിര നക്ഷത്രം. വേധം ചെയ്യുക എന്നതിനർത്ഥം പ്രഹരി ക്കുക എന്നാണ്. അതൊയൽ പദ്ധപതി തിരുവതിര നക്ഷത്രവും, പ്രജാ പതി മകീരും നക്ഷത്രവുമായി. ചുവന്ന ആർത്തവരക്തമെഴുകുന്ന രോഹിത്താണ് രോഹിണിയായിത്തിരിന്നത്. കമ ഇവിടെ അവസാനി ക്കുന്നില്ല. ഒളരെ സൈകരമായി മുന്നോട്ടുപോകുന്നു.

പ്രജാപതിയുടെ രേതല്ല ഭൂമിയിൽ വ്യാപിച്ചു. അതെതാരു സര ന്നായി മാറി. പ്രജാപതിയുടെ രേതല്ല ദൂഷികരുത്. ‘മാ ദൂഷങ്’ എന്ന ദേവഘാർ ആവശ്യപ്പെട്ടു. മദുഷ്ഠം എന്നത് മദുഷ്ഠമായി. മദുഷ്ഠം തന്നെ യാണ് മാനുഷം. പ്രജാപതിയുടെ രേതല്ല അമവാ വിരും ഭൂമിയിൽ പതിച്ചപ്പോൾ അതിനെ ദൂഷിക്കാതെ രക്ഷിക്കണം എന്ന ആവശ്യമാണ് ആ രേതല്ലിന് മദുഷ്ഠം എന്ന പേരു വരുൻ കാരണം. ഇവിടെ മദുഷ്ഠം മനുഷ്ഠമായി മാറി. അങ്ങനെയാണ് മനുഷ്ഠയുഠായതെന്നാണ് കമ.

അതുപോലെ, കശ്യപനുഷി, കാശ്യപമഹർഷി, കശ്യപൻ എന്നാംക്കു വിളിക്കുന്നത് രഖാളേതെന്നുണ്ടാണ്. ‘നനായി കാണുന്ന വൻ’ എന്നാണെന്നതം. കാണേണ്ടത് കാണുന്നവൻ അമവാ കടന്നു കാണുന്നവൻ എന്നും അർത്ഥം പറയാം. ഇവിടെ മനുഷ്ഠപദ്ധതിക്കു നിഷ്പത്തി ഉള്ളാക്കുന്നതു നാം കണ്ടു. ഇതുപോലെ അനവധി നിഷ്പ തതികൾ ബന്ധമണിച്ചെല്ലാം കാണുന്നു. സൈകരമായ ഒന്ന് ഇതാം കാശ്യ പമഹർഷി എന്നും നാം കേട്ടിട്ടുണ്ടെല്ലോ. കാശ്യപൻ എന്നും കശ്യപൻ എന്നും പരാമർശം കാണാം. പശ്യകൻ - - നനായി കാണുന്നവൻ, അമവാ കടന്നു കാണുന്നവൻ - - ആണെന്നെതെ കശ്യപൻ ആയത്.

ഇങ്ങനെ വലിയൊരു കമാപാരനവും ഭൊപമണ്ണത്തിൽ കാണാൻ നാഡിക്കും. ആതുകമകളും അല്ലാതെവയുമായി ധാരാളം കമകൾ ഉപനിഷത്തുകളിലുമുണ്ട്.

സത്യകാമൻ്റെ കമ കേട്ടിട്ടുണ്ടാവും. നല്ല അവിവുള്ളവനാണ് ബന്ധമണിൻ എന്ന് വരുത്തിന്തിരിക്കാൻ വേണ്ടി ഉട്ടേശ്യമാക്കുന്ന ഉപ നിഷ്പത്തിലെ ഒരു കമയാണ് സത്യകാമൻ്റെ കമ. ഒളരെ പാവപ്പെട്ട പണിക്കാരിയായ ജാബാലയുടെ മകനായിരുന്നു സത്യകാമൻ. തന്റെ പെരുന്നാണന്നുപോലും അവന്നിയില്ലായിരുന്നു. ജാബാലയുടെ മക എന്ന അർത്ഥത്തിൽ അവനെ ജാബാലൻ എന്ന് ആളുകൾ വിളിച്ചു. ജാബാലൻ ഏഴു വയസ്സുള്ളപ്പോൾ പറിക്കണം എന്നൊരു മോഹം രേഖനി. അതിനായി ഗൃതുകുലത്തിലേക്ക് പോകണം. പോകുന്നതിനു മുൻപ് ജാബാലൻ അമ്മയോട് ചോദിച്ചു. “അമേ, അവിടെ ചെന്നാൽ എണ്ണേ പേരും, പിതാവിന്നേ പേരും ചോദിച്ചാൽ ഞാൻ എന്നുണ്ടെന്നതും

പറയുക?” അമ്മ പറഞ്ഞു:- “അച്ചന്നാരാണെന്ന് അമ്മയ്ക്കുമറിയില്ല. അമ്മ പലയിടങ്ങളിലും പണിക്കുന്നതിനും എന്നും പറഞ്ഞാൽ മരി”. ശുരൂക്കുലത്തിലെത്തിയ അവനോട് ശുരൂ പേരു ചോദിച്ചു. ജാബാ ലയുടെ പുത്രനാണെന്ന് മറുപടി പറഞ്ഞു. കിഞ്ഞഗോത്രേസി? - എത്ര കുലം? ആരാൻ പിതാവ്? എല്ലാ ചോദ്യ അർക്കും അവൻ ചുറുചുറുക്കോടെ ഉത്തരം നൽകി. അതുകേട്ട ശുരൂ പറഞ്ഞു - “നീഡാൻ ഭ്രാഹ്മണൻ. എൻ നിന്നെ ശിഷ്യനായി സീക്രിട്ടിക്കുന്നു” ഈ കമയെ റണ്ടുഭിത്തിയിൽ വയ്ക്കപ്പെട്ടുകാം. സത്യം പറയുന്നവനാണ് ഭ്രാഹ്മണൻ (പെരുമാറ്റവും സംഭാവവുമാണ് ജാതി നിശ്വയിക്കുന്നത് മറിച്ച് ജനനമല്ല എന്ന്) മറിച്ചും വയിക്കാം. ഭ്രാഹ്മ ണൻ സത്യമേ പറയു. അവൻ മാത്രമാണ് ദ്രേശ്ചന്ദ്രൻ എന്ന് വരുത്തി തീർക്കാനായി ഒരു കമ്മ മെന്നെന്നെടുത്തതയും വായിക്കാം. വളരെ പ്രസിദ്ധമായ കമ്മയാണിത്. സത്യകാമനവിൽ പറിച്ച് ആചാര്യനായി തെരിന്നു എന്നാണ് ഉപനിഷത്തിലെ കമ്മ. ഇതിനു തുടർച്ചയായി വേണ ചില കമകളുമുണ്ട്.

സത്യകാമന ശുരൂക്കുലത്തിൽ ചേർത്തു. അങ്ങനെയിരിക്കേ ഒരു ദിവസം, ശുരൂ പറഞ്ഞു. “സത്യകാമാ, ഇവിടെ 400 പശുകളുണ്ട്. അവയെ മുഴുവൻ കൊണ്ടുപോയി സാക്ഷിക്കുക. ആയിരു പശുകളും മായി മാത്രം തിരിച്ചുവരിക”. സത്യകാമൻ ശുരൂവിണ്ട് ആജന്ത സീക്രിട്ടു. ആയിരു പശുകളെ തികയ്ക്കാനായി പലയിടത്തും യാത്ര ചെയ്തു. അങ്ങനെ ഒരു ദിവസം, ഒരു കാള വന്ന് സത്യകാമന ഉപദേശിച്ചു. ആയിരു പശുകൾ തികഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നും തിരിച്ചുപോകാൻ സമയമായെന്നും കാള പറഞ്ഞു. ഭ്രാഹ്മത്തെക്കുറിച്ചുകൂടി കാള ഉപദേശിക്കുന്നു. ശുരൂക്കുലത്തിൽനിന്നു വളരെയധികലൈന്യത്തിനുന്ന സത്യകാമൻ ആയിരു പശുകളുമയി തിരിച്ചുപോകാനെന്നുണ്ട്. പോകുന്ന വഴിക്ക് ഓരോ ദിവസങ്ങളിലായി പലരും സത്യകാമന ഉപദേശിക്കുന്നുണ്ട്. അഥവാ, ഹംസം, കൊക്ക് തുടങ്ങിയവരാണ് ഉപദേശം നൽകുന്നത്. ഇങ്ങനെയുള്ള ധാരാളം കമകൾ ഉപനിഷത്തിലുണ്ട്.

പ്രധാനപ്പെട്ട മറ്റൊരുക്കാരും ഒരുപാടാരുപാട് ആവ്യാനസ സ്വദായങ്ങൾ നമ്പുകൾ നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട് എന്നുള്ളതാണ്. ഏഴും ഏട്ടും നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ സാഹിത്യശാസ്ത്രപണ്ഡിതരും തമിൽ കമയും ആവ്യായികയും തമിലുള്ള വേർത്തിവിനെക്കുറിച്ച് ചർച്ച ചെയ്തിരുന്നു. കമയും ആവ്യായികയും ഗദ്യവിഭാഗത്തിൽപ്പെടുന്നവയാണ്.

ഗദ്യസാഹിത്യത്തെ കമ്മ, ആവ്യായിക എന്നിങ്ങനെ രണ്ടായി തിരിക്കാം. ഈ തരംതിരിവിനെന്നും ആവ്യായിക ജീവചരിത്രമാണെന്നും കമയത്തെന്നുമുള്ള കാഴ്ചപ്പൂർണ്ണം. മറ്റൊരുതരത്തിൽ

പരിശീലനം ആവ്യായിക ചർത്തമാണ്. കമ മെന്നണ്ടടക്കമുന്നുവയാണ് എന്നാൻ വിജേന്റും. ഇതിന് ചില നിബന്ധനകളുണ്ട്. വാസ്തവം തതിൽ നടന്നതു പറയുന്നതിനെ ആവ്യായിക എന്നു വിളിക്കാം. ആവ്യായികകളിൽ അവന്നതവിഭാഗങ്ങളുടെ (അഖ്യായങ്ങളുടെ) പേരുകൾ ഉച്ചാരണങ്ങൾ എന്നായിരിക്കണം. ആവ്യായികയിൽ ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് വരുന്ന പദ്യങ്ങൾ വക്രതം, അപരവക്രതം എന്നീ വ്യത്യാനങ്ങളായിരിക്കണം. ഈ നിബന്ധനകൾ നിരത്തുന്നത് ഭാമഹാചാര്യനാണ്. എന്നാൽ ദണ്ഡിയുടെ അഭിപ്രായം ഇതിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമാണ്.

ഈ നിബന്ധനകളാനും ആവശ്യമില്ല. സ്വന്തം കമ പറഞ്ഞാലും മറ്റാരുടെയെങ്കിലും കമ പരിശീലനാലും കമ ഉണ്ടാക്കിപ്പറഞ്ഞാലും കമ കമ്പത്തെന്നായാണ്. അതുകൊണ്ട് ഈ നിബന്ധനകളിലും തരംതിരിവില്ലെന്നും അർത്ഥമില്ലെന്നാണ് ദണ്ഡിയുടെ മതം. പക്ഷേ, ഈ തരംതിരിവിനെ പിന്നിട്ടുവന്ന ആന്വദവർധനനും അഭിനവഗൃഹപത നുമുക്കുകൊണ്ടും ആവ്യായിക എന്ന സാഹിത്യത്രം ഉണ്ടായിരിക്കുകയും പിന്നിട്ട് മല്ലാതായിപ്പോവുകയും ചെയ്തു എന്നാണ്. ഇതിനു തെളിവായി കാണാവുന്നത് അമരകോശത്തിൽ ആവ്യായികയെക്കുറിച്ചും കമയെക്കുറിച്ചും ചർച്ചചെയ്യുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ നമ്മുടെ മലയാളിയായ വാചസ്പതി മുസത് രണ്ടുമൂന്നു കമകളെക്കുറിച്ച് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ആ കമകളുടെ നിർവ്വചനവും ആ കമകളേതാണെന്നും എഴുതിവെച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഇത്തന്നും നമ്മുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ഉപരികമ എന്നാരുകമാവിഭാഗത്തെക്കുറിച്ചു പരാമർശമുണ്ട്. കോശത്തിൽ ‘പ്രബന്ധക ലംപന കമ’ എന്നാണ് പരാമർശം. ‘അനേധിയും ജയിക്കാനിച്ചുത്യുള്ള വരും മതിൽക്കളുമായ അനേകം നായകരും വർഗ്ഗിക്കുന്നതിന് ഉപരികമ എന്നു പേര്’. എന്നാണ് മുസത് കമയെക്കുറിച്ച് രേഖപ്പെടുത്തുന്നത്.

മറ്റാരുവിഭാഗം ‘പ്രബന്ധകമ’ ഇതിനൊരുദാഹരണം ഭാനുമതി പരിണയമാണ്. മറ്റാണ് ‘ഉപകമ’ യാണ്. ലോചനത്തിലും ധന്യാലോകത്തിലും ഈ ഇതിനെക്കുറിച്ചു പരാമർശമുണ്ട്. ഇതിൽനിന്നെന്നാക്കേബണ്ണകമ, പരികമ, സകലകമ ഇങ്ങനെ പലതരം കമകളുണ്ടായിരുന്നതായി അനുമാനിക്കാം. പലതും നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഉള്ളിവ സംരക്ഷിക്കപ്പെടുന്നുമില്ല. പ്രത്യേകിച്ച് ബോഹമണങ്ങളും പുരാണങ്ങളും.

അധികം പരികമപ്പെട്ടാൽ സാഹിത്യസംഖ്യയമാണ് പുരാണങ്ങൾ. ‘പുരാണം’ എന്നതിന് പുരാവ്യത്തം എന്നാണർത്ഥം. ഇതിനും പരയുന്ന പുരാണങ്ങളും അർത്ഥമല്ല കല്പിക്കുന്നത്. എന്നാൽ

ഇന്ന് പുരാണങ്ങളുന്ന അർത്ഥത്തിലറിയപ്പെടുന്ന ശ്രമങ്ങളിലും ധാരാളം പുരാവൃതങ്ങളും പ്രതിരുപ കമകളുമുണ്ട്. കമയിലെ കമാ പാത്രങ്ങളല്ലോ വേറെയായിരിക്കും. എ.പി. നാരായണപിള്ളയുടെ ‘പരിശാമം’ പോലെ. പ്രസന്നധകതയോടുകൂടി പറയുന്ന കമകൾ ‘ധർമ്മപുരാണംപോലെ’. കമ മുഴുവൻ പരിശത്തിനുശേഷം ചുരുള ശിച്ചുതരുന്ന രിതിയും പുരാണങ്ങളിൽ ധാരാളമായിട്ടുണ്ട്.

ഇന്ന് നാം കാണുന്ന ഹിന്ദുമത ആരാധന സദ്ബന്ധങ്ങളോടുകൂടി ഹിന്ദുമതത്തെ മാറ്റിത്തീരിത്തത് പുരാണങ്ങളാണ്. അതെ അനുസരം? വൈദികമതം (ബ്രഹ്മണിസം എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ്. വൈദികസാഹിത്യങ്ങളിൽ കാണുന്ന ആരാധനാക്രമം ജീവിതവിക്ഷണം എന്ന അർത്ഥത്തിൽ) എന്ന മതത്തിൽനിന്നും വളരെ വളരെ മാറ്റങ്ങളുടുകൂടിയതാണ് ഈന്നത്തെ ഹിന്ദുമതം. ഈന്നത്തെ ഹിന്ദുമതം ജൈവ ബഹാദുർഘാരകളുടെ വലിയ പ്രഭാവം ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണ്. ഈവരയ്ക്കും സംയോജിപ്പിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നത് പുരാണങ്ങളിലുണ്ട്. ബഹാദുർഘാരകളുടെ മാത്രമല്ല താന്ത്രികമാർഗ്ഗങ്ങളുടേയും സ്വാധീനം ഹിന്ദുമതത്തിലാണ്.

ശ്രീമത് ഭാഗവതത്തിൽ ‘പുരഞ്ജനോപാവ്യാസം’ എന്ന ഒരു ചെറിയ ഉപാവ്യാസമുണ്ട്. നമ്മുടെ കമാവ്യാസപാരമ്പര്യത്തക്കുറിച്ച് ഇന്നിയും ഒരുപാടാരുപാട് ചികിത്തസ്വീക്ഷണങ്ങളുണ്ട്. കമകളെ കുറിച്ച് വളരെ കൂത്യമായി ലക്ഷണങ്ങൾ മുന്നോട്ടുവെക്കുമ്പോൾ തീർച്ചയായും അതിന് ധാരാളം ലക്ഷ്യങ്ങളുമുണ്ടായിട്ടുണ്ടാവണം. ഉപകമ, ഉപരികമ, വണ്ണകമ, സകലകമ, പരികമ തുടങ്ങിയ കമകളുണ്ടാണ് പരാമർശങ്ങളിൽനിന്നും വ്യക്തമാകുന്നത്, അതിൽ പലതും നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടാണ്.

ഒരു കാര്യം കുടി, ‘ഇതിഹാസം’ എന്ന പേരിൽ ഒരു പുസ്തകം തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കണം എന്നതാണ് എന്ന് നിഗമം. വെറുതേ ഒരു നിഗമനത്തിലേക്ക് ചടക്കപ്പെട്ടുകയല്ല, കാരണമുണ്ട്. പണ്ട് ഗുരുകുലവിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ വേദപഠനം പുനരാരംഭിക്കുന്ന ദിവസം എല്ലാ അഞ്ചാറവു വസ്തുകളിലേയും അടിസ്ഥാനഗ്രന്ഥം (Basic text) തത്തിൽനിന്ന് ആദ്യത്തെ ഒന്നോ രണ്ടോ വരികൾ ചൊല്ലുന്ന പതിവുണ്ടായിരുന്നു. ഈന്നും പലയിടത്തും ഈ പതിവ് തുടരുന്നുമുണ്ട്. ഈ വരികളിൽ ഇതിഹാസം എന്ന പേരിലുള്ള ശദ്രമാണോ, പദ്മമാണോ എന്ന തിരിച്ചറിയാനാവാത്ത ഒരു കൃതിയെക്കുറിച്ച് പരാമർശമുണ്ട്.

വുഷ്ടാർവ്വിക്കുലം,
ഹവിഴ്രിബികുലം ബലുവ

തസ്യായമിതിഹാസഃ

കുലവിദ്യാ ബജുവ.

എന്നാണ് ആ വരികൾ. പക്ഷേ ഇതുവരെ ഈ കൃതി കണ്ണൂർ കിട്ടിയിട്ടില്ല. ഇന്ന് ഇതിഹാസമന്നാൽ പരക്കെ അറിയപ്പെടുന്നത് രാമാധനമഹാഭാരതങ്ങളാണെന്നാണ്. എന്നാൽ ‘ഇതിഹാസം’ എന്ന പേരിൽത്തന്നെ മധ്യകാലാധിഷ്ഠാനത്തിൽ ഒരു കൃതി ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കും. അത് പിന്നീട് നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുംമാണ് സാധ്യത. ഈ ധാരം എന്നാൽ ഓരതീയവിദ്യാത്പരിഷത്തിലുന്നതില്ലിരുന്നു. പക്ഷേ പ്രതികരണങ്ങൾ ലഭിച്ചിരുന്നില്ല.

ഇതരത്തിൽ നമ്മുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടാതെ പോകുന്ന പല കാര്യങ്ങളുമുണ്ട്. അക്കണ്ണു തുറന്നു നോക്കുന്നോടേ അവയുടെ നിജ സ്ഥിതി തെളിഞ്ഞു കിട്ടു.

(കാലിക്കറ്റ് സർവ്വകലാശാല സ്കൂൾ ഓഫ് ഹോക്ക്ലോർ സ്കൂൾസിലെ ജനപദം വിദ്യാർത്ഥി കൂട്ടായ്മ 2017 മാർച്ച് 30 ന് സംഘടിപ്പിച്ച ‘പബ്ലിക് തന്റെ പുസ്തക പ്രകാശനവേളയിൽ നടത്തിയ പ്രാഖ്യം. കേടുഴുതിയത് സുരൂ എസ്.കെ.)

പഞ്ചതന്ത്രത്തിന്റെ യാത്രാവഴികൾ

ഡോ. സി. രാജേന്ദ്രൻ

മുൻ വർഷം മുൻപ് ജർമ്മനിയിൽ നടന്ന പഞ്ചതന്ത്രത്തിനെ കുറിച്ചുള്ള ഒരു അന്താരാഷ്ട്ര സെമിനാറിൽ ഇന്ത്യയെ പ്രതിനിധിക രിച്ച് തൊൻ പോയിരുന്നു. ആ സമയത്താണ് പഞ്ചതന്ത്രത്തക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ പരിക്കാൾ എന്നിക്കുവെസരം ലഭിച്ചത്. അഞ്ച് തൊൻ കുമ്ഹാർന്ന സ്വാരൂപം പുനരാവ്യാനത്തക്കുറിച്ചാണ് സംസാരിച്ചത്. മലയാളത്തിൽ ഇങ്ങനെയാരു കൃതിയുള്ളത് പലർക്കും അറിഞ്ഞുകൂടാ. സുമാർ ഗല എഴുതുന്നതിനുമെത്രയോ നൂറാണുകൾക്കുമുൻപ് നമ്മുടെ ജനകീയ കവിയായ കുമ്ഹാർന്നസ്വാരം വളരെ സത്സന്മായ ഭാഷയിൽ പഞ്ചതന്ത്രം മലയാളത്തിൽ ആവ്യാം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതിലെ വരകൾ പഴയതലമുറയിലുള്ളവർക്കാക്കെ ഹൃദിസ്ഥവുമാണ്.

“ആയിരം തുലാമിരുന്നൊപ്പേ കുടെതാൻ
വായിലുക്കിനാനൊരു മുഷ്കികൾ തന്മിൻ ദേശേ
തദ്ദേശേ പരുന്താശു വന്നൊരു വണിക്കിന്റെ
പുത്രനെക്കാണുപോയെന്നുള്ളതു വരാത്തതോ?”

എന്നു ചോദിച്ചിട്ടുള്ളത് കുമ്ഹാർന്നസ്വാരാണ്. ആ സമേളനം എൻ്റെ കണ്ണുതുറപ്പിച്ച നനായിരുന്നു. കാരണം ലോകത്തിന്റെ വിവിധ പ്രദേശങ്ങളിൽ തീരം പ്രതിക്ഷേഖക്കാരുടെ പ്രദേശങ്ങളിൽപ്പോല്ലും പഞ്ചതന്ത്രം എത്തിപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന് അപ്പോഴാണ് തൊൻ അറിഞ്ഞത്. സംസ്കൃതത്തിൽ നിന്ന് ഏറ്റവും കൂടുതൽ വിവർത്തനം ചെയ്തിട്ടുള്ള കൃതി പഞ്ചതന്ത്രമാണ്. ഭഗവാംഗത്തപോല്ലും അത്രയാകികും വിവർത്തനം ചെയ്തിട്ടില്ല. അൻപതുഭാഷകളിലായി ഇരുന്നുരോളും വിവർത്തന ആളുംഭാഷായിട്ടുണ്ട്. അതിൽത്തനെന്ന നമ്പക്ക് പരിചയമുള്ളതും അല്ലാത്തതുമായ ഭാഷകളുണ്ട്. ഇരാനിലിലും മറ്റു പല പ്രദേശങ്ങളിലിലും പഞ്ചതന്ത്രത്തിന് വിവർത്തനമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഇന്ന് ടി.വി.യിൽ ‘ആനി മൽ ഫേബിൾസിന്’ പ്രത്യേക ചാനലുണ്ട്. വാർട്ട് ഡിസ്കിയുടെ കാലം മുതൽ കൊച്ചുകുട്ടികളേയും മുതിർന്നവരെയും ഒരുപോലെ വിഭേദപ്പിക്കുന്ന ജനുകമകളുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. വഹനത്വവത്തിൽ ഇത്തരം ജനുകമകളുടെയൊക്കെ ഉറവിടം ഇന്ത്യയായിരുന്നു എന്ന കാര്യം ഇന്ന് സാർവ്വതീകരിക്കായി അംഗീകാരിക്കപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

പശ്ചാത്യസംസ്കൃതിയുടെ ഒരു സവിശേഷത മനുഷ്യനും മനുഷ്യത്വം പ്രപഞ്ചവും തമിലുള്ള വിടവാണ്. ഈ വിടവ് ഒരിക്കലും പരിഹരിക്കപ്പെടാത്തതാണെന്നും അവർ വിശദിക്കുന്നു. ഇതിൽനിന്ന് വളരെ വ്യത്യസ്തമായ ഒരു കാഴ്ചപ്പാടാണ് പാരസ്ത്യ സാഹിത്യ ത്തിലുള്ളത് എന്ന് സാമാന്യവൽക്കരണത്തിൽന്ന് പരിമിതി അംഗീകരിച്ചുകൊണ്ടു തന്നെ പറയാം. ഇന്ത്യയുൾപ്പെടെയുള്ള പാരസ്ത്യത്വത്വം അള്ളിൽ പക്ഷിമുഗാദികളും വൃക്ഷലതാദികളുമൊക്കെ ജീവനുള്ളവയാണെന്നും അവയാക്കെ സംസാരിക്കുമെന്നും അവയുടെ വ്യവഹാരമണ്ണാലും മനുഷ്യരേറ്റിനു തുല്യമാണെന്നുമുള്ള ഒരു സങ്കല്പമാണുണ്ടായിരുന്നത്. കസ്വാരൂപിച്ച് ലിറ്ററേച്ചറിന്റെ പ്രോഫസറായിരുന്ന ‘എർഡേമൻറ്’ (Earl Minor) ഇതിനെക്കുറിച്ച് എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. ലോകത്തിലെ ആദ്യാനപാരസ്യചർത്രത്തെക്കുറിച്ച് പറയുമ്പോൾ അവിടെ നിന്നുംവെച്ചതയുടെതായ ഒരുവ്യായമുണ്ടെന്നാണ് അദ്ദേഹം രേഖപ്പെടുത്തിയത്. അതായത്, പാരസ്ത്യവാദമയം എപ്പോകാരം നമ്മുടെ ആദ്യാനപാരസ്യത്തെ സാധിനിച്ചു എന്നുള്ളതിനെക്കുറിച്ച് കാര്യമായ പഠനങ്ങളാണും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. പശ്ചാത്യരൂപതയിൽ നോവലുംപ്രേരിപ്പെടുത്തുന്ന പുതിയ പുതിയ കലാരൂപങ്ങളുണ്ടാവുമെന്നും അതെല്ലാം മനുഷ്യനിൽമാത്രം ഒരുപ്പിനിക്കുന്നു. യാന്ത്രികമായ റിഫലിസ തതിൽമാത്രം ഒരുപ്പാനുവയായിരുന്നു അവയെല്ലാം. അതിനെ മറിക്കണാമെങ്കിൽ സർവ്വതലിസും ഹോലുള്ള പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ മേഘമെന്ന നിലവാണു. പക്ഷേ കിഴക്കൻ പ്രദേശങ്ങളിലുള്ള പ്രപഞ്ചസങ്കല്പത്തിൽ മനുഷ്യനും മുഗങ്ങളുമെല്ലാം ഒരേ ലോകത്തിലെ പ്രജകൾ ആണ്. അവരെല്ലാം ഒരേ ഭാഷയിൽ സംസാരിക്കുന്നു; വികാരങ്ങൾ പക്കാവെയ്ക്കുന്നു. ‘ആനിമൽ പൂംഗ്’ എന്നു പറയുന്നതുപോലെയുള്ള ഒരു കുടുംബമാണിവിടെ നമ്മുടെ ഭൂമി. പഞ്ചതന്ത്രം ഒരു ആനിമൽ പൂംഗ് മുൻ്നോട്ടു കമയാണെന്നും പറയാം.

പഞ്ചതന്ത്രത്തെക്കുറിച്ച് പറയുമ്പോൾ ആദ്യമായി മനസ്സിൽ വരുന്നത് അതിന്റെ ദിഗ്വിജയകമയാണ്. ശക്താചാര്യരുടെ കാര്യത്തിലാണ് ദിഗ്വിജയം എന്ന വാക്ക് സംസ്കൃതത്തിൽ സാധാരണ ഉപയോഗിക്കാറുള്ളത്. കേരളത്തിലെ കാലാധിക്രമിൽ ജനിച്ച ശക്താചാര്യർ കാൽനടയായി ഇന്ത്യ മുഴുവൻ ചുറ്റി സംബന്ധിച്ച് എല്ലാ പ്രദേശങ്ങളിലുമുള്ള വാശികളായ ഭാർഷനിക്കണ്ണരും വാദത്തിൽ തോൽപ്പിച്ച് തന്റെ അഭൈത്വത്തിൽശാനും സ്ഥാപിച്ചെടുത്തു എന്നാണ് ഇതിനു കാരണമായ കമ. ഈ കമ വിവരിക്കുന്ന ഒട്ടേറെ ശ്രമങ്ങൾ സംസ്കൃതത്തിലുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അവയെല്ലാം ശക്തിസ്വഭാവം എന്ന പേരിലുള്ളതാണ് അതെരു ജനുസ്സ് പേരായി മാറി (Generic Name). ഇന്ത്യ

യിൽ ഒരു പ്രത്യേക കാലാവധിത്തിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതാണ് പബ്ലിക്കേഷൻ. ആ കാലം നമുക്ക് നിർണ്ണയിക്കാൻ സാധ്യമല്ലോ. ഏകദേശം 5-10 നൂറ്റാം സെന്റിന്യൂമൂൺപ് കുറിപ്പുവർഷത്തിൽന്നും പ്രാരംഭാവധിയിൽനാണ് ഈ കമ്പകൾ രൂപപ്പെട്ടത്. എത്രു പ്രവേശനത്തുണ്ടായതാണെന്നോ എത്ര വ്യക്തി എഴുതിയിട്ടാണോ അണ്മാത്രം ഈ വാച്ചുമായ വളരെ പൊട്ടുണ്ട് എല്ലാ പ്രവേശങ്ങളിലും വ്യാപിച്ചു. അണ്ണിനെ നമുക്ക് പബ്ലിക്കേറ്റിംഗ് വിജയം എന്നു വിബർക്കാവുന്ന ഒരു വാച്ചുമയചരിത്രം ഉണ്ടായി.

വിബൃതനായ ഇന്ത്യാഭജിറ്റ്, ഫ്രാങ്ക് എഡ്ഗർട്ടൺ പറയുന്നത്, പബ്ലിക്കേഷൻ എന്ന സംസ്കൃതകമാസമഹാരം പോലെ മറ്റാരു ഭാരതീയസാഹിത്യകൃതിയും വിശ്വസാഹിത്യത്തെ പ്രധാനപ്പെട്ട പക്ഷം വഹിച്ചിട്ടില്ല എന്നാണ്. ബൈബിളോശികെ മറ്റാരു കൃതിയും ലോകത്തിലിട്ടെ വ്യാപകമായി പ്രചാരം നേടിയിട്ടില്ല എന്ന് പറയപ്പെട്ടുന്നു. ഇത് അതിശയോക്തിയാണോ. എന്നാൽ പബ്ലിക്കേഷൻ കമ്മയുടെ പ്രചാരത്തെത്തു നൃനീകരിക്കുന്നതാണ് പെരുപ്പിച്ച് പറയുന്നതിനേക്കാൾ എല്ലാപ്പും എന്നാണ് അദ്ദേഹം അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത്. കാരണം അതെയും വിപുലമായ പ്രചാരമാണ് പബ്ലിക്കേറ്റിനുണ്ടായിട്ടുള്ളത്.

സംസ്കൃതത്തിലാണ് പബ്ലിക്കേഷൻ ആദ്യമായി എഴുതപ്പെട്ടത്. ഈ കൃതികൾ രണ്ട് ശാഖകളുണ്ടായിരുന്നു. ഒന്ന് വടക്കൻശാഖയും രണ്ട് ദക്ഷിണാത്യശാഖയും. ഇതിൽ വടക്കൻശാഖയുടെ എറ്റവും പ്രാചീനമായിട്ടുള്ള കൈത്തളിത്തു പ്രതികൾ നമുക്ക് ലഭിച്ചിട്ടുള്ളത് കർമ്മിരിൽ നിന്നാണ്. കർമ്മിരിലെ ഒരു ജൈനമുനി എഴുതിയിട്ടുള്ള ‘തന്ത്രാവ്യാധിക’ എന്ന ശ്രമത്തിന് പിന്നീട് രൂപാന്തരമുണ്ടായതാണ് ‘പഞ്ചാവ്യാധിക’ എന്നു പറയപ്പെടുന്നു. കുഞ്ചൻ നബ്യാർ ഉൾപ്പെടെ ഉള്ളവർ ദക്ഷിണാത്യശാഖയിൽപ്പെടുന്നവരാണ്. പബ്ലിക്കേഷൻ കമ്മകളുടെനായാണ് പിന്നീട് ഹിന്ദോപദേശം എന്ന പേരിൽ ചില കമ്മകളെ മാത്രം തിരഞ്ഞെടുത്ത് സംവിധാനം ചെയ്തത്.

ലോകസംസ്കാരം പരിശോധിക്കുമ്പോൾ ഇന്ത്യ നൽകിയിട്ടുള്ള രണ്ട് പ്രധാന സംഭാവനകൾ പബ്ലിക്കേഷൻ ചതുരംഗവ്യമാണ്. ഇവ രണ്ടും ഒരേ വഴിക്കാണ് വ്യാപിച്ചിട്ടുള്ളത്. ചതുരംഗം, ആദ്യമായി പ്രചരിച്ചത് റഷ്യൻ രാജാവായ അനുശീവർമ്മൻഡ് കൊട്ടാരത്തിലാണ്. അവിടെന്നും അത് അറബിക്കൾക്കിടയിൽ പ്രചാരം നേടി. പിന്നീട് അറബികളാണ് ഈ കളിയെ ലോകത്തിന്റെ വിഭിന്നപ്രദേശങ്ങളിലേക്ക് വ്യാപിപ്പിക്കുന്നത്. നമ്മുടെ നട്ടിലെ രജാവ്, മന്ത്രി, ആന, കൂതിര, രമം, തേര്, കാലാർ തുടങ്ങിയ പലതിനും അവിടെ മാറ്റങ്ങളുണ്ടായി. ഇതിനു പിന്നിലെരു സാമുഹ്യശാസ്ത്രമുണ്ട്. ചതുരംഗത്തിൽ മന്ത്രിയെന്നത് അപ്രധാനമായിരുന്നു. ഒരു കരുവായിരുന്നു.

എന്നാൽ പിൽക്കാലത്താണ് പശ്ചാത്യരൂടെയിടയിൽ മന്തിയുടെ സ്ഥാനത്ത് രാജാവി വരുന്നത്. കാരണം രാജാക്കിൾ വളരെയധികം സ്ഥാനം നൽകപ്പെട്ടിരുന്ന ഒരു സമൂഹത്തിൽ ഏറ്റവുമധികം നീക്കെ അള്ളൂള്ള (Move) ഒരു കരുവായി മാറുകയാണ് രാജാവി. അതു പോലെ കുതിര എന്നത് മധ്യകാലത്ത് കുതിരപ്പോരാളിയായി മാറുന്നു. ഇതുപോലെതന്നെന്നാണ് പശ്ചാത്യത്തിന്റെ കമയും. ഒട്ടേറു രൂപഭാവമാറ്റങ്ങളോടെയാണ് പശ്ചാത്യം ഇന്ത്യയ്ക്ക് പുറത്ത് ദേശം നന്നാ നടത്തിയത്.

പ്രാചീന പേരുഷ്യൻ ഭാഷയുടെ പ്രാദേശിക ഭേദമായ പെൻഡലവി എന്ന ഭാഷയിലേക്കാണ് ആദ്യമായി പശ്ചാത്യത്തിന്റെ വിവർത്തനമുണ്ടായത്. ഏ.ഡി. 531-ൽ ‘ഗുരസോ’ എന്ന പണ്ഡിതനാണ് ഈ വിവർത്തനം ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. അതിനുശേഷം പ്രാചീന സിനിയക് ഭാഷയിലേക്കും, പിന്നീട് സിനിയക് ഭാഷയിൽനിന്ന് ഏ.ഡി. 750-ൽ അബിയിലേക്കും പശ്ചാത്യത്തിന് വിവർത്തനമുണ്ടായി.

പശ്ചാത്യത്തിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട കമാപാത്രങ്ങൾ ഒന്ത് കുറുക്കൊണ്ടാണ്. കരടകൾ എന്നും ദമനകൾ എന്നും പേരുള്ള രണ്ടു കുറുക്കൊണ്ടാണ്. ഇവ ഒന്തുകുറുക്കൊണ്ടയും പേരുകൾ അബിയിൽ ‘കലില’യും ‘ദിമന്’ യുമായി മാറുന്നു. അബിയിൽ പുസ്തകത്തിന്റെ ശീർഷകം തന്നെ ഈ പേരിലാണ്. അബികൾ ലോകം മൃഥവൻ ചുറ്റി സഖ്യിച്ചിരുന്നു. അവരിലൂടെയാണ് പശ്ചാത്യലോകം നമ്മുടെ ലോകവിജ്ഞാനം സ്ഥാംകിരിച്ചത്. അബികൾ യാതൊരു ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ ഒരു നവോത്ഥാനവും ഉണ്ടാകുമായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ ചതിത്രം തെളിയിക്കുന്ന കാര്യമാണ്. അബികൾ പശ്ചാത്യം വ്യാപിപ്പിച്ചു. അബിയിൽ നിന്നും സ്പാനിഷ് ഭാഷയിലേക്ക് പശ്ചാത്യം വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ടത്. സ്പാനിഷിൽനിന്ന് പേരുഷ്യൻ ഭാഷയിലേക്കും ഹിബ്രൂ ഭാഷയിലേക്കും അത് വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ടു. പിന്നീട് സിനിയക് ഭാഷയിൽ നിന്ന് ശ്രീകുമാർക്കും ശ്രീകുമാർ നിന്ന് ലതത്തിനിലേക്കും ലതത്തിനിൽ നിന്ന് ഇറ്റാലിയനിലേക്കും അവിടെ നിന്ന് ഇംഗ്ലീഷിലേക്കും പശ്ചാത്യത്തിന് വിവർത്തനങ്ങളുണ്ടായി. ഏതൊക്കെ അടുത്തകാലത്താണ്—എക്ഷേം പതിമുന്നേ പതിനൊന്നും ഒറ്റിലാണ്—ഇംഗ്ലീഷിലേക്കുള്ള വിവർത്തനം നടന്നത്. പിന്നീട് ജർമ്മൻ ഭാഷയിലേക്കും റഷ്യൻ ഉർജ്ജപ്പെടെയുള്ള സ്നാവേൺ ശോത്രഭാഷകളിലേക്കും പശ്ചാത്യം വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ടു. അങ്ങനെ പശ്ചാത്യം വിശ്വാഗ്രംഭിച്ചയാണ് നേടി എന്നു നമ്മുകൾ പറയാൻ സാധിക്കും.

പശ്ചാത്യം ഇവിടെ മാത്രം ഒരുണ്ടിനിന്നിരുന്നില്ലെങ്കിൽ ഒരേ പ്രദേശങ്ങളിലുമുണ്ടായിട്ടുള്ള ജനുകമകൾക്കും മറ്റു പല കമ-

കർക്കും അടിസ്ഥാനപ്രചോദനം പണ്ടത്രണമാണെന്നാണ് പറയപ്പെടുന്നത്. ഉദാഹരണത്തിന് അബിക്കമെകളിൽ വളരെ പ്രസിദ്ധമായ ‘അരേബ്യൻ സെന്റ്സ്’ എന്ന പേരിലീയപ്പെടുന്ന - എപ്പോഴാണ് കഴുത്തിൽ വാളു വഴികു എന്നറിയാതെ പേടിച്ചുകൊണ്ട് ഷഗറിസാദ് പരയുന്ന-ആയിരത്തൊന്തു രാവുകളിലെ കമകളെ പണ്ടത്രണം സ്ഥാപിക്കിട്ടുണ്ടെന്നാണ് പറയുന്നത്. ഇതുപോലെ മൃഖ്യാഭ്യർഷിയിൽ ലാഹമാനേൻ എഴുതിയിട്ടുള്ള കമാപസ്തകത്തിന്റെ പേര് ‘പിൽപേ’ എന്നാണ്. അദ്ദേഹം ആ പുസ്തകത്തിൽ പറയുന്നു: ‘പിൽപേ’ എന്നത് ഓരിയൻ്റൽ (പാശ്ചാത്യ) കമയാണ്. പിൽപേ എന്ന പേരിന്റെ ഉൽപ്പത്തി ‘വിദ്യാപതി’ എന്ന വാക്കിൽ നിന്നാണെന്ന നിഗമനത്തിലാണ് ഈ ഭാഷാശാസ്ത്രജ്ഞരാർ എത്തിച്ചേർന്നിട്ടുണ്ട്.

வழகர வைக்குமாய ஏறு விடாவதனான் பவைத்துறைத்திலே பக்ஷி முஸாவிக்ஸ், ஹட்டுயித்தல் மாத்தும் ஸுவலமொயி காணுபா பக்ஷிமுஸாவி கலை யோ. கெ.ஏ.ஏ. அளித்தல் கோயிகீல்டிட்டிருள்ளத் தூபோலை பவை திறுத்துறை பக்ஷிமுஸாவிக்கலை விசாவிப்பால் நாக்குநாத் பாடிக் கலிவிள்ளி ஸ்ரீ முஸாவான். அனாதை அனாதைச்சுட் ஸமிகாரிய் அனுப் பவை பக்கடுத்திலூடு. ஸிலேஸித்தல் நிக்க் அமேரிக்கைலேக் கூடி யேறிப்புற்றத ஹந்தோஜிலியூப் பிரொபாபாருமான் அனுப்பா. அனுப்பா மான் பவைத்துறைத்திலே பக்ஷிமுஸாவிக்கலைக்குரிச்சு வழகர ஆசத்தில் பார்த்து நாக்குதிய வழக்கி. ஹட்டுயிலே பக்ஷிக்கலூப் முஸால்லுப் பவையாது நாடுக்கலீலுப் படியு பிரேசேஷன்ஜிலிலுமென்றுபோல் பலதர ததித்து ரூபாந்தரபூட்டுநாள்கள். ஏறு கமத்தில் ஏறு ஜோவனான் கமா பாடுதமாயி வருங்கள்கள். ஹட் கம போஜிச்ச டாச்சியிலென்றுபோல் ஏறு பட்டால்தியாயி மாருங்கு. அல்லைக்கின் ஏறு பிரேவாயி மாருங்கு. அதுபோலை ஏறு கீரி கமாபாடுதமாயி வருங் கம பவையாதுபுபா தத்தித்தில் ஏறு பட்டியாயி மாருங்கு. ஹட்டுஞ் ஸாகாசருத்திலே பாப்ப மடியு பிரேசேஷன்ஜித் தெர்னாயாயி மாருங்கு. ஹட்டுஞ் காரைதரம் கமாபாடுதனைப்பு அனாதை பிரேசேஷன்ஜிக்காங்கோஜியும்ய ரத்தியித்து மாரு ததிகு வியேயமாவுங்கு. ஹட்டுஞ் சதுரங்கத்திலே கருக்கல் பவையு துபேசேஷன்ஜித் மாரியத்துபோலெயான் பவைத்துறைத்திலெயாப் கமா பாடுதனைப்பு மாரியிருங்கத். கம பலபூஷா மாருங்கில். ஹட்டுஞ் தனு தெர்னாயாயிரிக்குமேக்கிலுப் கமாபாடுதனைப்புக்க் காரை பிரேசே ததிக்காங்குப்பு மாருக்கும்பாடுதிருங்கு.

പബ്ലിക്കേറ്ററിന് ഈ പേരുവരാൻ കാരണമെന്താണോ? അങ്ങു തന്റെങ്ങളാണ് പബ്ലിക്കേറ്ററിലുള്ളത്. അതാണ് പേരിന്റെ വ്യക്തിപ തത്ത്വായി പരിയപെടുന്നത്. എങ്ങനെ സൗഹ്യത്വക്കും പിന്നക്കാം,

എങ്ങനെ സുഹൃത്തുക്കളെ ഉണ്ടാക്കിയെടുക്കാം, വിചാരിക്കാതെ ചെയ്യുന്ന കാര്യങ്ങൾ കൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന ദുഷ്പ്രഹലങ്ങളെന്തല്ലാണ് തുടങ്ങിയ പ്രമേയങ്ങളാണ് ഈ അംഗീകാരത്തിൽ തന്റെ തുടങ്ങിയ തീരിച്ചിട്ടുള്ളത്. തന്റെ എന്ന വാക്കിന് പലരും 'chapter' എന്ന് തർജ്ജമ ചെയ്യാറുണ്ട്. അത് പുർണ്ണമായി ശരിയല്ല. തന്റെ എന്ന വാക്കിന് ഇന്ത്യൻ പശ്ചാത്തലത്തിൽ വളരെ അധാരമായ അർത്ഥമാനങ്ങളാണുള്ളത്. ഇന്ത്യയിൽ പ്രധാനമായി strategy എന്ന അർത്ഥത്തിൽ തന്റെ എന്ന വാക്ക് ഇന്ന് ഉപയോഗത്തിലുണ്ട്. പ്രതികൂലസംബന്ധത്തിൽ എങ്ങനെ തന്റെ ജീവനത്തോടെ അപകടങ്ങളെ തന്റെ ചെയ്യാം എന്നതാണെല്ലാ പഞ്ചതന്ത്രത്തിലേയും പ്രമേയം.

പഞ്ചതന്ത്രത്തിൽ അതിഞ്ചു ആദ്യാത്മാവ് തന്നെയാണ് കമകളുടെയും ഉപജാതാതാവ്. പഞ്ചതന്ത്രത്തിലുടെ അദ്ദേഹം പറയുന്നത് ഇതാണ്: ഈ കമകളിലുടെ ലോകത്തേറുവും വലിയ വിധിപ്പിക്കുന്നതു കൂടി കൂടി അനുമാസം കൊണ്ട് രാജ്യതന്ത്രത്തിലെ എല്ലാ കാര്യവും പഠിപ്പിച്ചു കൊടുക്കാൻ എന്നിക്കു സാധിക്കും എന്നാണ്. അദ്ദേഹത്തിന് എന്തുവേണ്ടെങ്കിലും നൽകാമെന്ന് രാജാവ് പഠിക്കുന്നതു അദ്ദേഹം തന്റെ അറിവ് വിൽക്കാൻ തയ്യാറാക്കുന്നില്ലെന്ന് അറിവിൽക്കുന്നു. ഇതു കൂടിക്കഴിയുന്നതു അറിവിനുവേണ്ടിയുള്ളതാണ് തന്റെ അറിവെന്നും തന്റെ യാത്രാനും ആവശ്യമില്ലെന്നും അദ്ദേഹം രാജാവിനെ അറിയിക്കുന്നു. ഈ കൂടികൾ വലിയ പണ്ഡിതരായി തന്ത്രിന്റെല്ലക്കിൽ രാജാവിനു തന്നെ എന്തുവേണ്ടെങ്കിലും ചെയ്യാം എന്നും അദ്ദേഹം കൂടിച്ചേർക്കുന്നു. കൂടികൾ പണ്ഡിതരായി മാറിയാൽ ഒരുപാടി നിന്നും ഒന്നും തന്നെ തന്റെ വേണ്ടെന്നും അദ്ദേഹം വ്യക്ത മാക്കുന്നു. ഇത്രയും മനോഹരമായ ഉപോത്സവത്തോടുകൂടിയാണ് പഞ്ചതന്ത്രത്തിലെ കമകൾ തുടങ്ങുന്നത്. ഈ തികച്ചും ആധുനിക മായ ഭോധനത്തിന്റെ ഒരു രീതിയാണ്. അതായത് കമകളിലുടെ പഠിപ്പിക്കുക. ഏറ്റവും വിരസമായിക്കരുതുന്ന കാര്യങ്ങൾക്കുപോലും മാനുഷികമുഖം നൽകിയാൽ അവ ഏപ്രകാരം ആസ്ഥാന്വയനത്തിലും എന്ന് തെളിയിക്കുകയാണ് താൻ എന്നാണ് പഞ്ചതന്ത്രത്തിന്റെ കർത്താവ് ഉന്നയിക്കുന്ന അവകാശവാദം. ഇതൊരു വെറുംവാക്കല്ലോ.

ഈവിടെ റസകരമായ ഒരു വസ്തുത ചുണ്ടിക്കാണിക്കേടു. കൂറച്ചു വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ് താൻ അലിഗഡ് സർവ്വകലാശാലയിൽ പോയിരുന്നു. അവിടെ ഒരു സംസ്കൃതവിഭാഗം ഉണ്ട്. അവർ മാനേജ്മെന്റിനുകൂറിച്ച് ഒരു സെമിനാർ നടത്തി. അതിൽ ഭോംബേയിലെ ഒരു വലിയ പ്രോഫസർ പങ്കടുത്തിരുന്നു. പഞ്ചതന്ത്രത്തക്കുറിച്ചായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രഖ്യാപം. അദ്ദേഹം അവിടെ അവതരിപ്പിച്ച

പ്രബന്ധത്തിൽ പബ്ലിക്കുറ്റിലെ എല്ലാ കമകളിലും ഒരു മാനേ ജ്ഞമെന്ന് തത്വം അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്നും അവർ അവരുടെ എ.ബി.എ പ്രോഗ്രാമിൽ ഈ കമകൾ ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ടെന്നും സാക്ഷ്യപ്പെട്ടു തന്റെകയുണ്ടായി.

ഈത് പറയാൻ കാരണമുണ്ട്. കമ എന്നാൽ കളിയല്ല. കളി കൾക്കപ്പുറത്ത് വലിയ കാര്യങ്ങൾ കമകളിലടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. സാഹി ത്യമനന്ത് വെറും വിനോദോഫാധിയല്ല. അത് ജീവിതാം തന്നെയാണെന്നുള്ള കാഴ്ചപ്പാട് ഈ കമകളുടെ പിനിലുണ്ട്.

കാർട്ടുൺകളാണല്ലോ എറ്റവും ഗൗരവമേറിയ റാഷ്ട്രീയ ഇട പെടലുകൾ. സാധാരണഗതിയിൽ ജനാധിപത്യ വ്യവസ്ഥയിൽ പ്രതി പക്ഷത്തിൽക്കൊന്ന ഒരുശ്രക്ക് ഭരണപക്ഷത്തെ ചീതു വിളിക്കാം. ചീതു വിളിച്ചാൽ, പ്രതിപക്ഷത്തിൽ നിന്ന് ഈത് പതീക്ഷിക്കാം എന്ന് ഭരണ പക്ഷത്തിനു പറയാം. അതിൽക്കവിഞ്ഞ ഗാർഡം ആരും ആരും ആ വിമർശ നാങ്ങൾക്ക് നൽകാറില്ല. പക്ഷേ ഒരു കാർട്ടുണിസ്റ്റിൽക്കൂടുതലുണ്ട് വരകളിലുണ്ട് വിമർശനമെങ്കിൽ അതിനൊരു വല്ലാതെ മുർച്ചയുണ്ട്. പബ്ലിക്കുറ്റിലെ കുടിയാണ്. ഒരു കാരിക്കേച്ചർ കുടിയാണ്. സമകാലിക സമൂഹമാണ്, സമകാലിക സംഭവങ്ങളാണ് പബ്ലിക്കുറ്റിലുണ്ട് പത്രക്ഷപ്പെടുന്നത്. സമൂഹത്തിലെ ചതിയും വഘനയും കാപട്ടങ്ങളും ജനതുകമകളിലുണ്ട് അവതൽപ്പിക്കപ്പെട്ടുനോക്കാം അവ നമ്മുടെ ചിരിപ്പിക്കുകയും ചിന്തിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

മത്സ്യത്തെ കൊതിവിശ്വാസാർ വേണ്ടി ധ്യാനത്തിലിരിക്കുന്ന പൊതുസേവന കമരയെടുക്കുക. കപടമായ ആത്മീയതയെ തുറന്നുകാട്ടണും ഇത്രയും മനോഹരമായി കാരിക്കേച്ചർ ചെയ്യാനും ഇതുപോലെ മറ്റാർക്കും കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. അങ്ങനെ പബ്ലിക്കുറ്റിലെ ഓരോ കമാഡിംഗുഡിക്കുടുത്തുനോക്കുന്നോഴ്യം അത് സമൂഹത്തിൽക്കൂടുതൽ തന്നെ ഒരു ചിത്രണമായി, പരിചേദമായിത്തീരുന്നു.

പബ്ലിക്കുറ്റിനും ഒരുപാട് പഠനങ്ങൾ വന്നിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ ലോകയാത്രയേയും പാഠഭേദങ്ങളേയും കൂടിച്ച് മാത്രമല്ല, സാംസ്കാരികവും ഭാർഷനികവുമായ അർത്ഥമാനങ്ങളെക്കുറിച്ചും പഠനങ്ങൾ ഉണ്ടായി. പബ്ലിക്കുറ്റിനും നമ്മോട് പറയുന്നത്? ചില പബ്ലിക്കുറ്റിനും കൂറച്ച് മോശമാണെന്ന് തോന്നുന്നുണ്ടാ? ചിലപ്പോഴെക്കിലും പബ്ലിക്കുറ്റിനും സമൂഹത്തിലെ പ്രതിലോമചിന്തകളെ പൂന്തുക്കിട്ടുവാനും വാസ്തവമാണ്. പബ്ലിക്കുറ്റിലെ ആദ്യ ഉപഭോഗം തന്നെ അനുഭവശ്രമയ കാര്യങ്ങളിലിട്ടുണ്ടോ എന്നോ എന്നോ. അങ്ങനെ വന്നാൽ അപകടം സംഭവിക്കും. അതു തെളിയിക്കുന്ന കമയാണ് ഒരു കുരങ്ങാൻ ഇന്ത്യചക്രാഖൻ ആശ്വസ്തവച്ചിരിക്കുന്നതിന്തെ

ചെന്ന് ആ ആപ്പ് എടുത്തുകളയുകയും അങ്ങനെ കുരങ്ങൻ മരണപ്പെട്ടുകയും ചെയ്യുന്നത്. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ ആവശ്യമില്ലാത്ത കാര്യങ്ങളിൽ ഇടപെടരുത്. പക്ഷേ, ഇന്ന് പൊതുസമുഹം നമ്മാട് പറയുന്നത്, ആവശ്യമില്ലാത്ത കാര്യങ്ങളിലിടപെടണം എന്നാണ്. കാരണം സമയോച്ചിതമായി സമൂഹം ഇടപെടാത്തത് നിമിത്തം ഭാരൂണാന്ത്യം വരിച്ച സമുദ്രയേപ്പാലുള്ളവരുടെ ദുരന്തങ്ങൾ ഇനിയും സംബന്ധിക്കാതിരിക്കാൻ നമ്മൾ ഇടപെടുക മതിയാവു. അടുത്ത കമ്പാർട്ട്രൂമെന്റിലെ മന്സാക്ഷിയുടെ ശബ്ദമുള്ള എത്രോ ഒരു ഏകാത്മപാമികൻ് എക്കില്ലും അവക്കു രക്ഷപൂട്ടുത്തണ്ണമന്ന് തോന്തിരിക്കണം. എന്നാൽ അയച്ചുടെ ശബ്ദത്തെ നിസ്ത്രേഖംമാക്കിയത് ഈ പൊതുബോധ്യമാണ്. ഈ പൊതുബോധത്തെ അനുസ്ഥിപ്പിക്കുന്നവിധതിലുള്ള ആവ്യാനസരങ്ങൾ ചിലപ്പോഴാക്കേ പഞ്ചത്രത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കും. എന്നാൽ എല്ലാ കമകളും ഇമ്മട്ടിലുള്ളവയല്ല. ‘കോമൺസ്റ്റേസിസ്’ അമേരിക്ക ‘സാമാന്യബുദ്ധി’ ഉപയോഗിച്ച് ജീവിക്കാം എന്ന സാമാന്യത്വമാണ് പഞ്ചത്രത്തോ കമകളിലും വ്യക്തമാക്കുന്നത്. ഇങ്ങനെയാരു തത്ത്വത്തിലേക്ക് പഞ്ചത്രത്തെ ചുരുക്കിക്കാണിക്കുന്നതിനോട് എനിക്ക് യോജിപ്പില്ലെങ്കിലും എല്ലാ പഞ്ചത്രകമകളിലും കാണുന്നത് അതാണ്.

മിക്ക പഞ്ചത്രകമകളിലും ഒരു പ്രതിസന്ധിപ്പട്ടം ഉണ്ടായിരിക്കും. ഒരു വിധത്തിലും അത് പരിഹരിക്കാൻ കഴിയില്ല. പക്ഷേ സാമാന്യബുദ്ധി പ്രയോഗിച്ച് ഒരു കമാപാത്രം തന്നെയും കുടുക്കാതെയും രക്ഷപൂട്ടുത്തുന്നു. പഞ്ചത്രത്തിലെ ആദ്യകമ വളരെ മനോഹരമാണ്. അതിൽ ഒരു രാജാവുണ്ട്. സിംഹമാണ് രാജാവ്. ആ സിംഹത്തെ ഒരു രാജാവായി ചിത്രീകരിക്കുന്നേഡാശരാജാവിനെക്കുറിച്ച് പല കാര്യങ്ങളും മനസ്സിലാക്കണമെന്നാണ് പഞ്ചത്രകാരണ്ണുമതം. രാജാവിനു ചുറ്റും പല പല മണ്ഡലങ്ങളുണ്ട്. ഈ മണ്ഡലങ്ങളുടെയല്ലാം നടവിലാണ് രാജാവിന്റെ സ്ഥാനം. അദ്ദേഹത്തെ കാണുന്നത് എളുപ്പമല്ല. പ്രയാസവുമാണ് അങ്ങനെയിരിക്കു, കരടകൻ എന്നും ദമനകൻ എന്നും പേരായ രണ്ടു കുറുക്കമാർ രാജാവിനെ കാണാനുള്ള വഴികളാലോചിക്കുന്നു. കാരണം അത് അതു എളുപ്പമുള്ള കാര്യമല്ല. ദമനകൻ പറഞ്ഞു, പക്ഷേ നമ്മൾ വിചാരിച്ചാൽ നമുക്കുത്ത് സാധിക്കും. അപ്പേഴാണ് രാജാവിന് ഒരു അമ്ഭളി പറ്റിയത്. രാജാവ് വെള്ളം കുടിക്കാൻ പോയ സമയം, ഒരു ഭീകരമഖ്യാത കേൾക്കാനിടയായി. വാസ്തവത്തിൽ അതെരു കാള മുക്കയിടുന്ന ശബ്ദമായിരുന്നു. പക്ഷേ ഈ സിംഹം ഒരിക്കലും ഒരു കാളയെ നേരിട്ട് കണ്ണിരുന്നില്ല. അതിന്റെ ശബ്ദവും കേട്ടിരുന്നില്ല. മുഗ്രാജാവാണെങ്കിലും ഈ ശബ്ദം കേട്ട് പേടിച്ച് സിംഹം വെള്ളം കുടിക്കാതെ മടങ്ങി വന്നു. രാജാവ് എന്തിനെയോ കണ്ടു പേടിച്ചു വർക്കയാണെന്ന് കുറുക്കമുണ്ടാക്കുന്നു.

മനസ്സിലുണ്ടാവുന്നതിനു സമീപിക്കാൻ തേടിനടന്ന അവസരം അങ്ങനെ അനന്തരാസമയിൽ വന്നുചേരുന്നു. അങ്ങനെന്നെന്നാണ് അവർ രാജാവിന്റുക്കലെവത്തുന്നത്. അപ്പോൾ ആദ്യത്തെ കുറുക്കൾ ചോദിക്കുന്നത് ‘എന്തിനാണ് നമ്മൾ ഇപ്പോൾ ഇടപെടുന്നത്’ എന്നാണ്. അതിനു മറ്റൊരിയായി രണ്ടാമത്തെ കുറുക്കൾ പറയുന്നത് ‘നമ്മൾ തീർച്ചയായും ഇടപെടുന്നോ’ എന്നാണ്. അങ്ങനെ അവർ രാജാവുമായി ഒരുത്തി സന്ദർശിക്കുകയും രാജാവിന്റെ മന്ത്രിമാരയിൽത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. അവർ മുക്കയിട്ടുന്ന കാളയെന്ന ഭീഷണസ്വത്തെത്തെ രാജാവിന്റെ വേണ്ടി അപനിർമ്മാണം (ധൈക്ഷണസ്റ്റക്കർ) ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നു. “ഇങ്ങനെ ഭയപ്പെടേണ്ണെ ഒരു കാര്യമില്ല എന്നും വളരെ മാനുന്നായ ആയ ഒരു ആളാണ് കാള” എന്നും പറഞ്ഞ് അവർ കാളയെ പരിചയപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. അങ്ങനെ ഈ കാളയും മുഗരാജാവും അടുത്തെ സുഹൃത്തുകളായി മാറുന്നു. അതോടുകൂടി മന്ത്രിമർ പുരിത്തവുന്ന കാഴ്ചയാണ് പിന്നീട് നമ്മൾ കാണുന്നത്. കാണണമ്പാശാഖയും കാളയോടൊപ്പമാണ് നിൽക്കുന്നത്. നായാട്ടിനുപേക്കാതെ മുഗങ്ങളെ വേദ്യാടിക്കാണബുവരാതെ രാജാവ് കാളയോടൊപ്പം സമയം ചെലവഴിക്കുമ്പോൾ മുഗരാജാവ് ഭക്ഷിച്ച ശേഷം ബാക്കിയുള്ള ഭക്ഷണം കഴിച്ച് ജീവിച്ചിരുന്ന ആശ്രിതരുടെയെല്ലാം ജീവിതം അസാധ്യമായിത്തീരുന്നു. ആ സമയത്താണ് ഇവരുടെ തമിൽത്തെറ്റിക്കാൻ തീരുമാനിക്കുന്നത്. അങ്ങനെന്നും മിത്രജോദം എന്ന കമ്പത്തുണ്ടുന്നത്. ഇങ്ങനെ ഓരോ കമ്മകളുടുത്ത് നോക്കുമ്പോഴും ഒരു പ്രതിസന്ധിയില്ലോ (ക്രൈസ്തവ സിറ്റുവേഷൾ) കാണാൻ സാധിക്കും. ആ പ്രതിസന്ധി ബൃഥി ഉപയോഗിച്ച് പാതയാക്കി തരണം ചെയ്യുന്നു. കാളയെ സിഹാവുമായി തെറ്റിച്ചാണ് കുറുക്കിയാർ കാര്യം നേടുന്നത്.

പ്രശ്നസ്ത ഫോക്ലോറിന്റെ ജീവഹിർലഡാൽ ഫാണ്ടു ഒരിക്കൽ പറഞ്ഞു. “മിക്ക ഫോക്ലോറാറുകളുടെയും പ്രമേയം എടുത്തു നോക്കിയാൽ എപ്പോഴും ചെറിയവർ വലിയവരെ തോൽപ്പിക്കുന്നതാണ് കാണാൻ കഴിയുക.” എല്ലാ മുഗക്കമകളിലും കാണാൻ സാധിക്കുന്നത് ഇതാണ്. പഞ്ചത്തന്ത്രത്തിലെ മിക്ക കമ്മകളിലും ഈ ഒരു മോട്ടിഫ് കാണാൻ സാധിക്കും. ഒരു എളിയവനായ കമ്മപുത്രത്തിന് വളരെ ശക്തനായ ഒരുത്തിരാളിയെ അടിയറിവ് പറയിക്കാൻ ഒരു വിഷമവുമില്ല എന്ന് തെളിയിക്കുന്ന തരത്തില്ലോള കമ്മകളാണ് പഞ്ചത്തന്ത്രത്തിൽ കാണുന്നത്. ഇന്ത്യക്കാരരണ്ടേ അത്കൂതകരമായ സാമാന്യമോധം മുഴുവനായും പഞ്ചത്തന്നു കമ്മകളിലും ജാതകകമകളിലും കാണാൻ സാധിക്കും.

പെട്ടെന്നാർമ്മ വരുന്ന ഒരുദാഹരണം മഹാഭാരതത്തിലെ പ്രധാനകമാണെന്നും യക്ഷ പ്രശ്നമാണ്. ഒരു യക്ഷൻ ഒരു ജലം

ശയം സംരക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് കഴിയുകയായിരുന്നു. അവിടേക്ക് പാശ്ചായ വാഹാർ ഓരോരുത്തരല്ലെങ്കിൽ കുടുംബവുമുണ്ടു് “എണ്ണേ ചോദ്യങ്ങൾക്കുത്തരം പറഞ്ഞതാലല്ലോതെ നിങ്ങൾക്കുത്തിൽ നിന്ന് വെള്ളം കുടിക്കാൻ കഴിയില്ല” എന്ന് പറയുന്ന യക്ഷഗനെ അവഗണിച്ചുകൊണ്ട് അവർ മുന്നോട്ടു പോവുകയും അവരെല്ലാം മരിച്ചുവിഴുകയും ചെയ്യുന്നു. അവസാനം യുധിഷ്ഠിർ മാത്രം ബാക്കിയാണു് യുധിഷ്ഠിരൻ യക്ഷൻ്റെ ചോദ്യ തതിനുത്തരം നൽകാമെന്നു് സമ്മതിക്കുന്നു. ലോകത്തിൽ വച്ചേറ്റവും വലിയ അത്കൃതമഹത്താഖണ്ഡായിരുന്നു എന്നവുമാഖാനത്തെ ചോദ്യം. ജീവിതാവസാനം എല്ലാവരും മരിക്കുമെങ്കിലും ഓരോരുത്തരുടെയും വിചാരം താൻ മാത്രം മരിക്കില്ല എന്നാണ്. ഇതാണ് ലോകത്തിൽ വച്ചേറ്റവും വലിയ അത്കൃതമെന്ന് യുധിഷ്ഠിരൻ ഉത്തരം നൽകി. അങ്ങനെന്ന യക്ഷൻ തുപ്പതനാവുകയും വെള്ളം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നതാണ് കമ. ഇതേ കമ ജാതകകമയിൽ വരുമ്പോൾ യുധിഷ്ഠിരൻ്റെ സ്ഥാനത്ത് ബോധിസ്വത്രാൺ കമാപാത്രം. ബോധിസ്വത്രാൺ എല്ലാവരേടും കുടി വെള്ളം കുടിക്കാൻ എന്തുമേഖല അവിടെയെരുതുതുകയും ചെയ്യുന്നതിലിന്തിയാൽ എല്ലാവരെയും താൻ കൊല്ലുമെന്ന് ഭീഷണിപ്പേട്ടതുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ ബോധിസ്വത്രാൺ പേടിയില്ലാതെ താമരത്തണ്ണുകളെടുത്ത് നാളമാകി വെള്ളിത്തിലിറിക്കി വെള്ളം കുടിക്കുന്നു. അങ്ങനെ എല്ലാവരും ദാഹം മറ്റുകയും ഭൂതം ഇളിഞ്ഞായിരുക്കയും ചെയ്യുന്നതാണ് ഈ കമ.

ഇതരത്തിൽ നമ്മെല്ലയെല്ലാം ഇരുത്തിപ്പിന്തിപ്പിക്കുന്ന സാമാന്യബന്ധങ്ങൾ അസാമാന്യപരമാഗമാണ്, പഞ്ചത്തന്ത്രത്തിലെ ഓരോ കമയിലൂം കാണാൻ സാധിക്കുക. ഈ കമകൾ ഇത്രയധികം ആകർഷിക്കുന്നതുകൂടി കാണാം. ഇവയെല്ലാം ഒരു പ്രത്യേക വിധത്തിലുള്ള സംബന്ധത്തോടുകൂടിയാണ് പിതീകരിച്ചിട്ടുള്ളത് എന്നാണ്.

അഞ്ചേസ്റ്റുടെ ഒരീംക്കൽ പറയുകയുണ്ടായി. ‘We have to prefer probably impossibilities to improbable possibilities’ എന്ന്. സംഭവ വ്യതയാണ് പ്രശ്നം. അസാധ്യമായ കാര്യങ്ങളാണ് കമാപാത്രങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത്. പക്ഷേ അതെല്ലാം വർണ്ണിക്കുന്നത് വളരെ ചെറിയ വർണ്ണനകളിലൂടെ, ചെറിയ ചെറിയ കമകളിലൂടെ ആണ്. മേപ്പുസാങ്കേതിക്കേണ്ടെങ്കിലും വലിൽ ജിബാൻ്റേയോ കമകളെപ്പോലുള്ള കൊച്ചു കൊച്ചു കമകളിലൂടെയാണ്. പക്ഷേ ഈ കൊച്ചു കമകളുടെയെല്ലാം തുടക്കത്തിൽ തന്നെ നമ്മുടെ വിശദസം പിടിച്ചു പറ്റുന്ന തരത്തിലുള്ള പ്രതിഫലങ്ങൾ കാണാം. കമ പറിച്ചിൽ വളരെ സാഭാവികമായി നമുക്കു തോന്നും. അതിൻ്റെ കാരണം വിശദാംശങ്ങളുടെ ധാരാളിത്തമാണ്. ഓരോ പ്രദേശവും നമ്മുടെ കണ്ണമുന്നിൽ അപ്രൊളിയിലെന്നപോലെ വരുന്നു.

ବେଶର୍ଲାଙ୍କହୋବାଣୀ କମଦିକଳେଖିବୁଟ୍ଟିଛି ଏହି ଅଧିଗ୍ରହଣ ହୁଏ
କୁତ୍ରକାଳରତାଯି ମଧ୍ୟକୌଣ୍ଡିନ୍ୟାଯି ଗମନେ ଅନନ୍ତରାତ୍ମପୂର୍ବତରୁଣ ଏହି
ଅଧିଗ୍ରହଣମାଣୀର୍ଥିରୁ ଗମନେ ଏହିକର୍ତ୍ତିକାଳେ କାରଣୀ, ଅଧିବ୍ୟକ୍ତି ଅଧିଷ୍ଠାପିତାକୁଳୀ
କାରଣୀ, ଅଧିବ୍ୟକ୍ତି ଅଧିଷ୍ଠାପିତାକୁଳୀଲ୍ୟରେଖାକୁ ପାଇଗାଯେ? ହୁଏ କମ
କଳିଲେ ଗମନେ ଏହିକର୍ତ୍ତିକାଳେ ପ୍ରଯାଗାଳକଂ ରଣ୍ଟେ କମାପୁରତେଜ୍ଞା
ଣ୍ଣ. ବେଶର୍ଲାଙ୍କହୋବାଣୀ ଏହିନା କମାପୁରତେଜ୍ଞା ଅନ୍ତେହତତିରେଣ୍ଟ ସୁହୃ
ତତାଯ ଦେ�. ବାକ୍ସନଙ୍ଗୁ ରମିଲ୍ୟାନ୍ତ ବ୍ୟାକ୍ୟାମ. ହୁବରୁରେ ସମ୍ମହତି
ଲ୍ୟାନ୍ତ ହରାପାଲ୍ୟକଳୀଣ୍ଣ ଗମନେ ଏହିକର୍ତ୍ତିକାଳେଖିଗାନ୍ତ.

ഉത്തുപോലെ പബ്ലിക്കേഷൻ നമ്മളെ ആരകർഷിക്കുന്ന മറ്റൊരു പ്രധാനസ്ഥാപനം ചണ്ണാതമാണ്. മിക്ക കമകളിലും കാണാൻ കഴിയുന്ന ഒരു പ്രമേയമാണിത്. പൊതുവേ ഇതുന്ന് സമൂഹത്തിലെ വലിയ ജീർണ്ണതയായി നമ്മൾ പറയാറുള്ളത് ചാതുർബണ്യമനുസരിച്ച് മനുഷ്യനെ വേർത്തിരിക്കുന്ന ഏർപ്പാടാണ്. എന്നാൽ പബ്ലിക്കേഷൻ കമകളിൽ നമ്മൾ കാണുന്നത് വിവിധ അനുസ്ഥികളിൽപ്പെട്ട പക്ഷിമൃഗാദികളെല്ലാം പരസ്പരം യോജിപ്പിക്കാണ് പ്രവർത്തിക്കുന്നതാണ്. അവർക്കൊരു പൊതു ഇടമുണ്ടാകും. ഒരു മരച്ചുവട്ടിലോ, ഒരു നദിക്കരയിലോ, അല്ലെങ്കിൽ മഴുവിടുതയക്കിലുമോ അവരെന്നീപ്പു സമേഖിച്ചിരുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു പൊതുഇടം നമ്മുടെ സംസ്കാരത്തിലുണ്ടാകുന്നത് കൊള്ളേണിയൽ കാലാല്പദ്ധത്തിന് ശേഷമാണ് എന്ന് ഒരു ലിപായമുണ്ട്. കാരണം ഓരോ ജാതിക്കുടങ്ങളും അവരുടേതായ പരിമിതവുംതങ്ങളിലെത്തുണ്ടി നിന്നുംരുന്ന് ജീവിതരിതിയിരുന്നു നമ്മുടെ നാട്ടിലുണ്ടായിരുന്നത്. എന്നാൽ പബ്ലിക്കേഷൻ പൊതു ഇടങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ‘അർബൈസ് സ്പെയ്സ്’കളുണ്ട്. അവിടെയെല്ലാം കമ്പാപാത്രങ്ങൾ പ്രത്യേകപ്പെട്ടുന്നു. പക്ഷിമൃഗങ്ങൾക്കു വലിയ പണ്ഡിതന്മാരുടെ കടന്നുവരുന്നത്. കുറുക്കന്നാവട്ട, സിംഹമാവട്ട, കുരങ്ങന്നാവട്ട ഇവരുടെയെല്ലാം സംസാരം പണ്ഡിതന്മാർ അമ്മവ പഴയകാലത്തെ അഭിവൃദ്ധിവർ സംസാരിക്കുന്ന രീതിയിലുള്ളതാണ്. എല്ലാ തത്ത്വത്തിലുള്ള വാദങ്ങൾവും അവർക്ക് ഹൃദയമവുമാണ്. കമ്പാപാത്രങ്ങൾ തമിലുള്ള സംഭാഷണങ്ങളിലുടെയാണ് കമ്പ വികസിക്കുന്നത്. ഓരോ സന്ദർഭത്തിലും ഓരോ കമ്പ വരുന്നു. യാദൃച്ഛികമായ സുചനയോടെ. ഇത് മഹാഭാരതത്തെ ഔർമ്മിപ്പിക്കുന്നതാണ്. മഹാഭാരതത്തിൽ ഒരു രജപുതയും യാരാളം ഉടടുവഴികളും ഉണ്ട്. ഇവ രണ്ടും ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണ് മഹാഭാരതം. മഹാഭാരതത്തിലെ പ്രധാനകമ്പ പാണയവകൗരവയുംമാണ്. ഇതു കമ്പ പറയാൻ ഇത്രയേറെ ഫ്രോക്കങ്ങളാവശ്യമാണോ എന്ന് നമ്മുട്ട് തോന്നാം. ഒരു ലക്ഷ്യത്തിലുപരം ഫ്രോക്കങ്ങൾ മഹാഭാരതത്തിലുണ്ട്. മഹാഭാരതത്തെ ഇത്രയും പ്രധാനപ്പെട്ട ഇതി

ഹാസമാക്കി മറ്റൊന്ത് കമ്പയ്ക്കുള്ളിലെ ഉപകമ്പകളാണ്, ഉടക്കവഴികളാണ് പറയാം.

മഹാഭാരതത്തിൽ എല്ലായിടത്തും ഉപകമ്പകളുണ്ട്. കുന്തിയും മകളും കാടിൽ വളരെ വ്യസനത്തോടെ കഴിയുന്ന സമയത്ത് ഇവിടെയാണ് മഹാഭാരതകാരാണിൾ ഉപകമ്പകൾക്ക് സാംഗത്യം ഉണ്ടാക്കുന്നത്. വ്യാസഭഗവാൻ അവരെ സദർശിക്കാനെന്തുമേഖല കുന്തിത്തെന്തെന്നും വിഷമങ്ങളാക്കേ അദ്ദേഹത്തോട് പറയുന്നു. വ്യാസഭഗവാൻ കുന്തിയോട് വിഷമിക്കാതിരിക്കാൻ പറയുകയും തുടർന്നൊരുക്കമ പറയുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒരു കമ്പയ്ക്കുശേഷം മറ്റാരു കമ്പ. അങ്ങനെ അവസാനിക്കാത്ത കമകൾ. കമകൾ അവസാനിക്കുക എന്നത് വിഷമമാണ്. മഹാഭാരതം അവസാനിക്കുന്നതാണ് വിഷമം. അതാഞ്ചെന നിംബു നിംബു പോകുന്നു. ഇങ്ങനെ ധാരാളി ആവ്യാന സരൂപമാണ് മഹാഭാരതത്തിലുള്ളത്. ഉപകമ്പകൾ നമ്മുടെ മട്ടപ്പീക്കുന്നേയില്ല. മുഖ്യകമ്പയിൽ എന്തു നടന്നുവെന്ന ആകാംക്ഷ നമ്മുടെ അലട്ടുന്നില്ല.

പഞ്ചതന്ത്രം ഇതുപോലെയാണ്. കരടകനും ദമനകനും തയ്യാറാക്കുന്ന സമയത്ത് അതിലെഡാഡർ പറയും ‘ആ കുറങ്ങാൻ പറ്റിയ അമളി നമുക്ക് പറ്റാതിരിക്കും’ എന്ന്. അത് കേടു മറ്റൊഴി ‘ഓ അങ്ങനെന്നുമുണ്ടോ, അഭത്തനു കമ്പയും’ ചോദിക്കുന്നു. അപ്പോഴാണ് അടുത്ത കമ്പ തുടങ്ങുന്നത്. അങ്ങനെ നമ്മുടെ ആകാംക്ഷയെ, ജീജിതാസയെ വിശ്വാസം തട്ടിയുണ്ടാതിക്കൊണ്ട് ആ കമ്പയിലേക്ക് നമ്മുടെ കൊണ്ടു പോകുന്നു. അങ്ങനെ പ്രാദേശിക ആവ്യാന തതിൽ നിന്ന് ആഗോളക്കമായ ആവ്യാനത്തിലേക്ക് തിരിച്ചു വരുന്നതെ തതിലുള്ള സംവിധാനമാണ് പഞ്ചതന്ത്രം കമകളിലുള്ളത്. മറ്റാരു പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യം പഞ്ചതന്ത്രത്തിൽ മുഴുവൻ സുക്തങ്ങളാണുള്ളത് എന്നതാണ്. പഞ്ചതന്ത്രത്തിലെ ഓരോ കമ്പയും (ഈന്ന് നമ്മൾ ഗുണപാംമെന്നു പറയും. അത് ഗുണപാംമായാലും ദോഷപാംമായാലും എന്നായാലും) നമ്മുടെ ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ് ഒരു കീറബളിച്ചുമായി നമുക്ക് ലഭിക്കുന്ന മട്ടിലാണ് സാവിധാനം ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ശദ്യാവ്യാനത്തിനു പുറമെ അതെരത്തിൽ ചെറിയ ചെറിയ വൃത്തത്തിലെഴുതിയ കൊച്ചു കൊച്ചു ഫ്രോക്കങ്ങളാണ് പഞ്ചതന്ത്രത്തിലുള്ളത്. പഞ്ചതന്ത്രാശൈലി നമ്മുടെ അഭ്യന്തരപ്പട്ടാത്മകം. സംസ്കൃതം സംസാരലാഷയായിരിരുന്നോ എന്നതിനെന്നപ്പറ്റി ധാരാളം വാദപ്രതിവാദങ്ങൾ ഇന്നും നടക്കുന്നുണ്ട്. എത്ര കാലത്തും സംസ്കൃതം ഒരു പണ്ണിതാഷയായിരുന്നു എന്ന് അഭിപ്രായപ്പട്ടനവരുമുണ്ട്. പക്ഷേ പഞ്ചതന്ത്രവും രാമാധാരവും മഹാഭാരതവുമെല്ലാം വായിക്കുന്നേയാൽ വളരെ വ്യത്യസ്തമായ പ്രതിതിയാണ് നമുക്കെന്നുവെപ്പെടുക. ഇതിലെഡാക്ക

വളരെ അശ്വസംഭാവമുള്ള ഭാഷയാണ് കാണുന്നത്. ഒരു വിധത്തിലും വിഷമിപ്പിക്കാതെ സംസ്കൃത ഭാഷ. വിഷമിപ്പിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള പദപ്രയോഗങ്ങളോ ദിർഘസമാസങ്ങളോ എന്നും ഇല്ല. വളരെ ലഭിത മായ കർത്താവ്, കർമം, ക്രിയ എന്ന മട്ടിലുള്ള വളരെ ചടുലമായ സംഭാഷണങ്ങളോടു കൂടിയ ഭാഷ.

കമരയഴുതുവോൾ, എത്രു കമാക്കുത്തിനെ സംബന്ധിച്ചിടതേതാളവും സാഹല്യമായി കണക്കാക്കുന്നത് എഴുതിയ കൃതി മായി ക്ഷപ്പട്ടുക എന്നുള്ളതാണ്. വായിക്ക്ഷപ്പടാതെ എഴുതുവുകൊണ്ട് യാതൊരു പ്രയോജനവുമില്ല. ഇക്കാര്യത്തിൽ പബ്ലിക്കേറ്റർ മഹാ ദൈവമനാണ്. മായനക്കാരെ അദ്ദേഹത്തിന് അനേകിച്ചുവോക്കേണ്ടി വന്നിട്ടില്ല. പബ്ലിക്കേറ്ററെ ഇതുവയികും വായിക്ക്ഷപ്പടാൻ ഒരു കാരണം അതിന്റെ ലാളിത്തുമാണ്. ഈ ലാളിത്തും ഒരു ജീനിയസിനു മാത്രം സാധ്യമായ ഗുണമാണ്. അതിലെ കമാപാത്രസൂഷ്ഠിയിലും പ്രകാര സണ്ടേളിലും രംഗസജ്ജക്കിരണ്ടിലും നന്നമുണ്ട്. കമകളിലുഡ നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കുന്ന ലോകം, ജീവിതരഹസ്യങ്ങൾ ഇവയെല്ലാം നമുക്ക് അത്യുത്തപ്പട്ടുത്തുന്നതും അവർപ്പിക്കുന്നതുമാണ്. ഇതിനെ പുറി പറയാറുള്ള മദ്ധ്യാരു വിചിത്രമായ കാര്യം ഇത് സന്മാർഗ്ഗിക്കേഡ തതിന്റെ കമകളാണ് എന്നാണ്. സാധാരണ കമകളുഡ ലക്ഷ്യം എന്തെങ്കിലുമൊരു സന്മാർഗ്ഗത്തും പരിപ്പിക്കുക എന്നതാണ്. എന്നാൽ പബ്ലിക്കേറ്ററിൽ അത്തരത്തിലുള്ള ഒരു സന്മാർഗ്ഗിക്ക ഭാവവും ഇല്ല. ആ കമകൾ സുരം നിങ്ങളോട് സംസാരിക്കുന്നു. ജീവിതത്തെക്കു റിച്ചും കുടായ്മയെക്കുറിച്ചും നിങ്ങളോട് സംസാരിക്കുന്നു. നിങ്ങളെ തതനെ വിശ്വസിക്കാൻ വേണ്ടി നിങ്ങളെ ഉൽഖണ്ഡായിപ്പിക്കുന്നു. ഈ ലോകത്തിൽ നിങ്ങൾക്ക് എത്രു തരത്തിലുള്ള സാഹചര്യവും എത്രു തരത്തിലുള്ള പ്രതിസന്ധിയും നേരിടാൻ സുധിക്കും എന്ന് പബ്ലിക്കേറ്റ ഉൽഖണ്ഡായിപ്പിക്കുന്നു. എവിടെയെല്ലാം പൊങ്ങച്ചവും മിച്ചാധാരങ്ങയും കാപടവും ഉണ്ണോ അതിനെയെല്ലാം ഈ കമകൾ തുറന്നു കാണി കുന്നു. വളരെ ആർജജവത്തോടുകൂടി ജീവിതത്തെ ചിത്രീകരിക്കുന്നതാണ് പബ്ലിക്കേറ്ററുക്കുമാർക്ക്.

പ്രാചീനലാരതത്തക്കുറിച്ചും ‘ആം ആദ്ദി’ എന്നു പറയുന്ന സാധാരണമനുഷ്യരെക്കുറിച്ചുമാണ് ജനുകമകളിലുഡ പബ്ലിക്കേറ്റ നമ്മോട് സംസാരിക്കുന്നത്. പ്രാചീനലാരതത്തിലെ സാധാരണ മനുഷ്യർ എങ്ങനെ ജീവിച്ചിരുന്നു, അവർ എങ്ങനെ ചിന്തിച്ചിരുന്നു എന്ന തിനെക്കുറിച്ച് വളരെ മനോഹരമായി ഒരു ചിത്രം മുഗകമകളിലുഡ പബ്ലിക്കേറ്റ കാഴ്ച വെയ്ക്കുന്നു. എല്ലാംകൊണ്ടും അനശ്വരമായ ഒരു കൂസിക്കാണ് പബ്ലിക്കേറ്റ. രാമാധാരതപ്പറ്റി പറയുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ്.

44 കുവയ കുപ്പൾ

യാദവ് സ്ഥാസ്യത്തിനിരയും സർവ്വത്വമഹിതലേ
താവൻ രാമായണക്കമാ ലോകേഷ്യു പ്രചരിഷ്യതി.

അതായത് ഈ ലോകത്ത് എത്രകാലം മാമലകളും നദികളും നില
നിൽക്കുന്നവോ (ഇന്ന് നദികളുടെ നിലനിപ്പിനെക്കുറിച്ച് അഭിപ്രായ
വ്യത്യാസമുണ്ട്. നദികളാക്കു ഇല്ലാതായിരുന്നിരിക്കുകയാണ്
ഇന്ന്. അതുപോലെയാണ് മാമലകളുടെ കരുവും. ഐ. സി. ബി. കണ്ണു
പിടിക്കുന്നതിന് മുമ്പാണ് ഈതെഴുതിയതെന്ന് തൽക്കാലം ആശ്വാസി
ക്കാം). അതെല്ലാം കാലം വരെ രാമായണക്കമി ആളുകൾക്കിടയിൽ (പ്രച
രിക്കും. ഈത് വലിയ ഒരുപാട് വരെ ശരിയാണ്. പബ്ലിക്കേഷൻ കാര്യ
ത്തിലും ഇങ്ങിനെ പറയാം. അനുംതം ഈനും എന്നും പ്രചാരത്തിലുള്ള
വാദങ്മയമാണ് പബ്ലിക്കേഷൻ.

കൃഷ്ണൻ നമ്പ്യാർ അന്നത്തെ കാലത്തെ അനുവാചകർക്കു
വേണ്ടിയാണ് പബ്ലിക്കേഷൻ വിവർത്തനം ചെയ്തത്. ഈന്നത്തെ അനു
വാചകന് അത് അതേപോലെ അനുസന്ധാനം ചെയ്യുക വിഷമമായി
രിക്കും. കൃഷ്ണൻ കാലത്തെ സമൂഹമല്ല സമകാലികസമൂഹം. അതു
കൊണ്ട് ഇത്തരത്തിലുള്ള കൂട്ടായ്മകളിനിയുമുണ്ടാവും. ഇനിയും
ധാരാളം കൂത്തികൾ ഈ രീതിയിലുണ്ടാവും എന്നാംഗംസിച്ചുകൊണ്ട്
നിർത്തുന്നു.

(കാലികൾ സർവ്വകലാശാല സ്കൂൾ ഓഫ് ഹോക്ക്ലോർ റൂഡി
സിലവ ജനപദം വിദ്യാർത്ഥി കൂട്ടായ്മ 2017 മാർച്ച് 30 ന് സംഘടി
പ്പിച്ച ‘പബ്ലിക്കേഷൻ’ പുസ്തക പ്രകാശന വേളയിൽ നടത്തിയ പ്രാ
ശണം. കേടുചൂതിയത് സുരൂ എസ്.കെ.)

ഇന്ത്യൻ നാടോടിക്കമെ എ. കെ. രാമാനുജൻ വികസനങ്ങൾ

സൃജ എസ്.കെ

ലോകമെമ്പാടും വ്യാപിച്ച് കിടക്കുന്ന വാമോഴി പാരമ്പര്യത്തിൽ പ്രധാന അളവാർഹനാശം നാടോടിക്കമെകൾ. നാടോടിക്കമെ പഠനമേഖലയിൽ ശ്രദ്ധേയമായ നിരീക്ഷണങ്ങൾ അവ തിപ്പിക്കുകയും ഇന്ത്യൻ നാടോടിക്കമെകളെ സമാഹരിച്ച് പഠനം നടത്തുകയും ചെയ്ത പണിയിൽനാണ് എ.കെ. രാമാനുജൻ. അദ്ദേഹം തിന്റെ സംഭാവനകൾ ഇന്ത്യൻ നാടോടിക്കമെകളുടെ പെട്ടുകളഞ്ഞ ആധുനികകാലത്തും പ്രസക്തമാക്കുന്നു. എ.കെ. രാമാനുജൻ തന്റെ ഗവേഷണ പഠനങ്ങൾ നിർവ്വഹിച്ചിട്ടുള്ളത് സംഖ്യാ കൃതികൾ, ഉക്തി സേരിക്കുന്ന ഭക്തിസാഹിത്യം, നാടോടിക്കമെകൾ എന്നി മേഖലകളിലാണ്. മുഖ്യമായും നാടോടിക്കമെകളുടെ പാഠം, വ്യവഹാരം എന്നിവ മനസ്സിലാക്കാനാണ് എ.കെ. രാമാനുജൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഇന്ത്യയിലെ പല ഭാഷകളിൽ നിന്നുള്ള നാടോടിക്കമെകൾ ശേഖരിച്ച് അദ്ദേഹം ഇന്ത്യീഷിയോളം തർജ്ജമ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

വാമോഴിപാരമ്പര്യത്തെ, അതിൽനാണെന്ന നാടോടിക്കമെകളെ യാണ് അദ്ദേഹം തന്റെ അനേകം ഗവേഷണത്തിൽ വിശദമാക്കിയിട്ടുള്ളത്. നഗരവൽക്കരണത്തിൽ ഭാഗമായി രൂപപ്പെട്ട Highway and byways Literature എന്ന സങ്കല്പനയ്ക്കു മുകളിൽ Highway അമ്പാം രജപാത എന്നത് കൂടാൻ പാരമ്പര്യ (Greater tradition) വും ഉടന്നും അമ്പാം യും മുകളിൽ നാടോടിപാരമ്പര്യ (Little tradition) വുമാണ്.

നാടോടിക്കമെ: ഒരു സാംസ്കാരിക ചിഹ്നവ്യവസ്ഥ

സാഹിത്യവും ഭാഷാശാസ്ത്രവും മുഖ്യവിഷയമായി സ്വീകരിച്ച എ.കെ. രാമാനുജൻ ഉന്നത പാരമ്പര്യം - മാലു പാരമ്പര്യം എന്ന വിഭജനം നിരക്കിച്ചു. ഇവയെ പ്രമുഖ വിതീയം എന്ന് വേർത്തിക്കുന്ന തിനോട് രഹസ്യാജൻ ഫോജിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും അവ ഒരേസമയം എത്തൊരു സംസ്കൃതിയിലും നിലനിൽക്കുന്നതും പരസ്പരാബന്ധത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുമായ ധാരകളാണ്. മോക്കലോറിനെ പ്രാചീനസംസ്കൃതിയുടെ സംഭാവനയായി കാണാനുവില്ലില്ലാണും അത് മനോലാ സാംസ്കാരിക ഘടകങ്ങളെയും പോലെ പരിണമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒന്നാണും രാമാനുജൻ സുചിപ്പിക്കുന്നു. ആധുനികമായ എല്ലാ സ്ഥാ

നങ്ങൾക്കും ഫോക്സ്ലോറും വഴിപ്പെടുന്നുണ്ട്. സാമ്പ്‌കാരികമായ അർത്ഥം ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കാൻ കഴിയുന്ന ഒരു ചിന്മാവസ്ഥയായി രാമാ നൃജിൻ ഫോക്സ്ലോറിനെ കാണുന്നു. (അനിൽ, കെ.എം. 2004: 109).

സാമ്പ്‌കാരത്തിൽന്റെ ഏതൊരു രൂപത്രൈയും ഉന്നതപാരമ്പര്യ തതിൽന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ നോക്കിക്കാണുന്ന ഒരു പാരമ്പര്യം ഇന്ത്യ കാർക്കുണ്ണമന്ന് രാമാനൃജിൻ വിമർശിക്കുന്നു. ഈക്കാരും വിശദമാ കാൻ അദ്ദേഹം ഒരു നാടോടിക്കമെ ഉദ്ധരിക്കുന്നുണ്ട്.

ഒരു രാത്രിയിൽ വള്ളരെ പ്രായം ചെന്ന ഒരു സ്ത്രീ തെരുവു വിളക്കിനടിയിൽ എന്നോ തിരയുകയായിരുന്നു. വഴിയേ പോകുന്ന ഒരാൾ അവരോട് ചോദിച്ചു.

“അമ്മുമേം എന്നൊ വല്ലതും കളഞ്ഞതുപോയോ?”

“എൻ്റെ താക്കോൽ കളഞ്ഞതു പോയി. വൈകുന്നേരം മുതൽ എന്നത് അനേഷ്ഠിക്കുകയാണ്.”

“എവിടെയാണ് എന്നോർക്കാൻ കഴിയുന്നില്ലോ?”

“ഇല്ല, ചിലപ്പോൾ വീടിനകത്താവാനും മതി.”

“പിന്നെയെന്തിനാണ് ഇവിടെ തെരയുന്നത്?”

“വീടിനകത്ത് വെളിച്ചമില്ല. അതുകൊണ്ട് വെളിച്ചമുള്ള സഹാരത് തെരയാമെന്ന് കരുതി”(അനിൽ, കെ.എം. 2004: 110).

യാർത്ഥമത്തിൽ ഇന്ത്യൻ സാമ്പ്‌കാരത്തിൽ നടക്കുന്നതും ഇതരം അനേഷ്ഠനങ്ങളാണ്. ‘ധാരാളം വെളിച്ചമുള്ള ഉന്നതപാര സരൂത്തിനകത്തു തന്നെ വീണ്ടും വീണ്ടും പാനങ്ങൾ നടക്കുന്നു. ഇന്ത്യൻ ഇരുണ്ടു കിടക്കുന്ന നാടോടിക്കുസ്കാരത്തിന്റെ യായിലേക്ക് വെളിച്ചം വിഴ്ത്താനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ നടക്കുന്നില്ല’ എന്നതാണ് രാമാ നൃജിൻ്റെ മുവു വിമർശനം.

ലാലുസംസ്കൃതി എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കുന്ന നാടോടിപാരവ രൂമാണ് ഏറ്റവുമധികം പാംങ്ങൾ ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കുന്നത്. വ്യവഹാരിക പ്ലെടുന ഓരോ സന്ദർഭത്തിലും അത് പാഠാന്തരത സൂക്ഷിക്കുന്നുണ്ട്. ഇന്ത്യൻ സാഹചര്യത്തിൽ എത്തൊരു നാടോടി രൂപവും ഭാഷാ സ്ഥാമകളുമുല്ലും മരിക്കുന്ന വ്യാപിക്കുന്നത് കാണാം. ഈ വ്യാപനം തീർത്തും വ്യത്യസ്തമായ പാംങ്ങളെയാണ് പലപ്പോഴും ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കുന്നത്.

നാടോടിക്കമെകളുടെ ഭ്രവിഡിയിൽ വിശകലനമാതൃക

പാശാത്യവും പാരസ്ത്യവുമായ സംവർശ മാനദണ്ഡം അംഗീക്കേ പകരം തീർത്തും ഭ്രാവിഡം എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കാവുന്ന അകം/പുറം സങ്കൽപം ഉപയോഗിച്ച് നാടോടിക്കമെകളെ തബശകാണ്ണും വിധം വിശദിക്കിക്കാൻ രാമാനൃജിൻ്റെ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഗാർഹികമായത് അകവും പൊതുമന്യുലത്തിലുള്ളത് പുറവുമാണ്.

അക്കം	പുറം
ആതരലോകം	ബഹുലോകം
മനസ്, ഹൃദയം എന്നിവ യുടെ ആവിഷ്കാരം.	ശരീരസംബന്ധിയായ വിവരങ്ങൾ
ആതമകമനം.	മറ്റൊളവരക്കുറിച്ചുള്ള കമനം
രക്തബന്ധത്തിൽപ്പെട്ടവ രുടെ കമകൾ.	രക്തബന്ധത്തിന് പുറത്തുള്ളവർ കമാ പാത്രങ്ങളായിവരുന്നു.
വീട്, കുടുംബം.	വീടുള്ളപ്പ്, വയലുകൾ
മനുഷ്യവാസ കേന്ദ്ര അങ്ങളുമുൻനിർത്തിയുള്ള ആവ്യാനം	മനുഷ്യവാസ കേന്ദ്രങ്ങളിൽ നിന്നും അകന്നു കിടക്കുന്ന കാടുകളെ കേന്ദ്രീ കരിച്ചുള്ള ആവ്യാനം.
ഭൂമിയിലെ കമകൾ.	സമുദ്രാന്തരഭാഗത്തുനിന്നുള്ള കമകൾ.
പ്രണയഗീതങ്ങൾ, സമലം, കാലം എന്നിവ യാമാർത്ഥ്യമല്ല.	പ്രണയമല്ലാത്ത വിഷയങ്ങളെ പ്രമേയമാ ക്കുന്ന കവിതകൾ. ഉദാ: യുദ്ധം, ‘സമു ഹകവിത’ എന്ന ഹതിനെ വിളിക്കാം. വിരോധകരക്കുറിച്ചുള്ള കവിത കളോപാട്ടുകളോ പാട്ടുകളോ ആവ്യാന അങ്ങോ ഇക്കുട്ടത്തിൽപ്പെട്ടുന്നു.

പ്രമേയം, ആവിഷ്കാരത്തിലെ സവിശേഷതകൾ എന്നിവ
മുൻനിർത്തിയാണ് ഈ വിഭജനം. ഈ വിഭജനം സംഘകൃതികളെ
വർഗ്ഗീകരിക്കുന്നതിനായി സീകരിച്ച ഒരു മാനദണ്ഡമാണെങ്കിലും
അതിന്റെ ആത്മാവിനെ നാടോടി ആവ്യാനങ്ങളിലേക്കുകൂടി വ്യാപി
പ്പിക്കുകയാണ് രാമാനുജൻ ചെയ്യുന്നത് (അന്തിൽ, കെ.എം. 2004: 111).
നാടോടിക്കമകളുടെ വ്യാപനവും സ്ത്രീകളും

വാമാഴിപാരമ്പര്യത്തിന്റെ വ്യാപനത്തിൽ പൊതുവേയും
നാടോടിക്കമകളുടെ വ്യാപനത്തിൽ സവിശേഷമായും സ്ത്രീകൾ
വഹിക്കുന്ന പക്ഷ നിർണ്ണായകമാണ്. എ. കെ. രാമാനുജൻ ഇക്കാര്യ
തത്തിൽ ശ്രദ്ധയമായ ചില നിരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. നാടോ
ടിക്കമെകളിൽ ചിലത് സ്ത്രീക്കമാപാത്രങ്ങളെ ചുറ്റിപ്പറ്റിയാണെങ്കിൽ
ചിലതിന്റെ ആവ്യാതാകൾ സ്ത്രീകളാണ്. സ്ത്രീകൾ പരയുന്ന ചില
കമകൾ പുരുഷമാരും പരയാറുണ്ടെങ്കിലും പുരുഷൻമാരായ ആവ്യാ
താകൾ ആ കമകൾ ആദ്യമായിക്കേട്ടത് ഏതെങ്കിലും സ്ത്രീകളിൽ
നിന്നായിരിക്കും. വീടുകളിൽ കമ പരയുന്നത് അധികവും സ്ത്രീകളിൽ
ഇംഗ്ലീഷിക്കും. ആണിക്കുട്ടികളും പെൺകുട്ടികളും ആ കമ കേൾക്കാ

റുണ്ടെങ്കിലും അഞ്ചേക്കുട്ടികൾക്ക് ആരോഗ്യ വരയ്ക്കാകുമോഫേക്കും കമ്മ തിലുള്ള കമ്പം തിരിന്നിരിക്കും. പെൺകുട്ടികൾ പ്രായപൂർത്തിയാകു നാതുവരെ കമ്മ കേൾക്കുന്ന ശീലം തുടരും. അതായൽ കമയുടെ സംസ്കാരം ജീവിതത്തിലേരുക്കാലം കൊണ്ടു നടക്കുന്നത് സ്ത്രീകളുണ്ടെന്നാണ് രാമാനുജത്തിന്റെ അഭിപ്രായം. സ്ത്രീയുടെ ബുദ്ധി, ചാരിത്ര്യത്തേക്കാൾ യഥാർത്ഥ സ്വന്നഹത്തിന്റെ മഹത്വം, സ്വന്നഹത്താടുള്ള പ്രതിബവഘത എന്നിവയെല്ലാം വിവരിക്കപ്പെടുന്ന കമകൾ സ്ത്രീയുടെ സവിശേഷ ജീവിതാവശ്യാധത്തിൽ നിന്ന് ഉണ്ടായിവരു നാതാണുന്ന രാമാനുജൻ പറയുന്നു. സ്ത്രീകൾ പ്രധാന കമ്മാപാത്രമായി വരുന്ന കമകൾ വിവാഹാനന്തരമാണ് പലപ്പോഴും ആരംഭിക്കുന്നത് എന്നും അദ്ദേഹം ചുണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ നാഡോടിക്കമകളുടെ ആവ്യാനത്തിൽ ലിംഗപദ്ധവി ഒരു സവിശേഷമായ പങ്കു വഹിക്കുന്നുണ്ടെന്നാണ് രാമാനുജൻ സമർപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നത്. അതിന് ഉപോത്സവലക്ഷ്യം നിരവധി കമകളും അദ്ദേഹം ദൃഷ്ടകാരിയായി നൽകുന്നു.

നാഡോടിക്കമെ എന്ന ലിപിഖാഹ്യസംസ്കൃതി

ജീവിതത്തിന്റെയും സംസ്കാരത്തിന്റെയും ലിവിതബാഹ്യ മയ ഭാഗത്തിന്റെയും ചിഹ്നവ്യവസ്ഥയാണ് നാഡോടിക്കമെ എന്ന രാമാനുജൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ഖേദം, മുദ്രാം പോലുള്ള വലിയ ആധുനിക നഗരത്തിൽ നിന്നും പാതയാട്ടുരീതിയിൽ അണ്ണുകൂട്ടുംബ അഭ്രായിക്കഴിയുന്നവരിൽ നിന്നും നഗരത്തിൽ അണ്ണുകൂട്ടുംബ പ്രദേശം വരെയുമുള്ള ദുരത്തു മാത്രമാണ് നാഡോടിക്കമെ. കാലാക്കാണ്ട് നോക്കുമ്പോൾ ഒരു തലമുറവ്വുത്തുണ്ടോ ഒരു മുതൽക്കൂട്ടുക്കെട്ടോ അടുത്താണ് ഇത്. കർണ്ണാടക സംസ്ഥാനത്തിന്റെ തലസ്ഥാനഗരമായ ബംഗാളുടീൽ വച്ച് ഒരു സുഹൃത്ത് രാമാനുജനോട് ഇങ്ങനെ ചോദിച്ചു. ഒരു വലിയ നഗരത്തിനുള്ളിൽ നിന്ന് എങ്ങനെയാണ് നിങ്ങൾക്ക് ഹോക്ക്ലോർ ശൈവരിക്കാൻ കഴിയുന്നത്? കന്നട പ്രൊഫസറായിരുന്ന സുഹൃത്തിനോട് അദ്ദേഹം ഒരു പരീക്ഷണം ചെയ്യാനാവശ്യപ്പെട്ടു. കോഴേജിൽ ഉച്ചയ്ക്കുശേഷമുള്ള കണ്ണോസിഷൻ കൂടാം എടുത്തിരുന്ന സുഹൃത്തിന്റെ കൂടാസിലെ നഗരപ്രവേശനത്തെ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ഒരു പഠനപ്രവർത്തനം നൽകുക. ഓരോരുത്തരും ഇതുവരെ വായി ചീടില്ലാത്തതും കേടുപരിചയമുള്ളതുമായ ഒരു നാഡോടിക്കമെ എഴുതണം. അതേ സാധ്യാപനത്തിൽ സുഹൃത്ത് അശ്വയരുതേതാട അദ്ദേഹത്തെ തിരഞ്ഞെടു വന്ന് തന്റെ കൂടാസിലെ വിദ്യാർത്ഥികൾ അവരുടെ ഓർമ്മയിൽ നിന്നെന്നുത്തെഴുതിയ 40 നാഡോടിക്കമെകളുടെ ഒരു കെട്ടുകാണിച്ചു കൊടുത്തു. മനസ്സിലും ഓർമ്മയിലും അഭേദ്യത്തിലും അണ്ണുഭൂതിയിലുമുള്ളതാണ് നാഡോടിക്കമെ. മനുഷ്യർ കൂടമായികഴിയുന്നി

നെത്തല്ലാം നാട്ടോടിക്കമെ ഉണ്ട്. അത് നാട്ടുവൃഗത്തായാലും നഗരങ്ങളിലായാലും ഉണ്ടാവും.

എല്ലാവരുടെയുള്ളിലും വിവിതബാഹ്യമായ വാമൊഴിയുടെ ഒരു ഉപഭൂവണ്ണം ഉണ്ട്. സത്യത്തിൽ ലിപിബാഹ്യമായ സംസ്കാരമാണ് നാട്ടോടിക്കമെ.

ഓരോ ജനതയും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന നാട്ടോടിവഴക്കങ്ങൾ സംസ്കാരത്തിന്മായി കൈമാറ്റം ചെയ്യപ്പെടുന്നു. വാമൊഴിപാംഞ്ചൾ സ്വയം ചലനാത്മകഗോഷ്ഠി ഉള്ളവയാണ്. ഈവരെ പൊതുവായി ‘ബാട്ടോടെലിക്ക്’ എന്ന് വിളിക്കാം. നാട്ടോടിക്കമെകൾ ‘ബാട്ടോടെലിക്ക്’ ആണ്. ഒരേ ആശയം തന്നെ പല കമകളിലും കണ്ണഡത്താണ് സാധിക്കും.

ഇന്ത്യൻ നാട്ടോടിക്കമെയുടെ അടിസ്ഥാന സഭാവത്തിലേക്ക് വെളിച്ചും വീഴുന്ന ഒരു കമ രാമാനുജൻ ഉദ്ധരിക്കുന്നുണ്ട്: യുദ്ധാ പ്ലിലെ അർഭേദ്യത്തിലിനോട് ഇന്ത്യൻ തത്തചിന്തകൾ പറഞ്ഞ ഒരു കമയാണെന്ത്. തത്തചിന്തകൾ ഒരു ശ്രാമീനനായ ആശാരിയെ കണ്ണു മുട്ടി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈക്കുറിൽ മനോഹരമായ ഒരു കത്തി ഉണ്ടായിരുന്നു. തത്തചിന്തകൾ അദ്ദേഹത്തോട് ചേരിച്ചു, എത്ര കാലമായി ഈ കത്തി നിങ്ങൾ സുക്ഷിച്ചു വയ്ക്കുന്നു? ആശാരി മറുപടിപറഞ്ഞു, ഓ, ഈ കത്തി ഞങ്ങളുടെ കൂടുംബത്തിന്റെ പാദ്ധ്യരൂപത്താണ്. ഞങ്ങൾ കുറച്ചു തവണ ഇതിന്റെ പിടി മാറ്റിയിട്ടുണ്ട്. കുറച്ചു തവണ ഇതിന്റെ ഫ്ളേഡ്യൂ മാറ്റിയിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ ഈത് അന്തേ കത്തിയാണ്. ഇന്ത്യോലെ സമാനമാണ് നാട്ടോടിക്കമെകൾ. രംഭളിൽ നിന്ന് മറ്റൊരുളിലേക്ക് വാമൊഴിയായി കൈമാറ്റം ചെയ്യപ്പെടുന്നു. ആ കമയുടെ ഘടന മാറുന്നു എംബില്ല. എന്നാൽ സംസ്കാരത്തിനുസരിച്ച് വിവരങ്ങൾ മാറി വരും. വ്യത്യസ്തമായ കമകളുടെ ഭാഗങ്ങൾ ചേർന്ന് ഒരു പുതിയ കമയുണ്ടായെന്നും വരും. ഒരേ കമ തന്നെ വ്യത്യസ്ത കാലങ്ങളിൽ വ്യത്യസ്ത സമലഞ്ചളിൽ പറയുമ്പോൾ തന്നെ അതിലെ വസ്തുത കൾ മാറാൻ സാധ്യതയുണ്ട്.

നാട്ടോടിക്കമെകളും സന്ദർഭവും

കമകളുടെ അർത്ഥം പറയുന്ന രീതിക്കും വ്യത്യസ്തമായ സന്ദർഭത്തിനും അനുസരിച്ച് മാറുന്നു. ഒരു കമയെ പുർണ്ണമായും സന്ദർഭവത്കരിക്കാൻ വേണ്ടി ആശാണ് കമ പറയുന്നത്, ആരോടാണ് പറയുന്നത്, എപ്പോഴാണ് പറയുന്നത്, എവിടെവച്ചാണ് പറയുന്നത് തുടങ്ങിയവയുടെ ഉത്തരമാണ് സന്ദർഭമായി കടന്നുവരുന്നത്. കമയെക്കുറിച്ചുള്ള കമപറച്ചിലുകാരൻ്റെ ധാരണ, കേൾവിക്കാരുടെ പ്രതികരണം ഇവയെല്ലാം സന്ദർഭത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്. കമ പറയുന്ന ആളുടെ മനോഗതംപോലും ഒരു കമയെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന

സമർഭത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്. എത്ത് കമ പരിച്ചിലിനും ഓരോ ലക്ഷ്യങ്ങൾണ്ട്. മനുഷ്യർ തമിലുള്ള ബന്ധത്തെ ഉട്ടിയുറപ്പിക്കുന്നതാണ് കമ കൾ. നാടോടിക്കമെകൾ ഒരു പാഠമല്ല. പാഠങ്ങളുംാണ്. അനേകം പാഠ അളാണ്. എ.കെ. രാമാനുജൻ സമർഭത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം ഇവിടെ വ്യക്തമാക്കുന്നു. നാടോടിക്കമെയുടെ വിനിമയത്തിൽ സമർഭത്തിനു വലിയ പ്രാധാന്യമുണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹം വിലയിരുത്തുന്നു.

ആരാണ് കമ പറയുന്നത്? കമ പറയുന്നത് തൊഴിൽപരമായിട്ടാണോ, അത് അവരുടെ ഉപജീവനമാർഗ്ഗമാണോ, തുടങ്ങിയ അനേകം അഭ്യന്തരങ്ങൾ രാമാനുജൻ നടത്തുന്നുണ്ട്. അതോ അങ്ങനെയല്ലാത്തവരുണ്ടോ. പല ശ്രാമങ്ങളിലും കമ പറഞ്ഞു നടക്കുന്ന സംഘങ്ങളുടെ പാരമ്പര്യമുണ്ടായിരുന്നു. കമ പരിച്ചിൽ തൊഴിലാക്കിയവരല്ല കമ പറയുന്നവർിൽ പലരും. ഗാർഹിക പരിസരങ്ങളിൽ കമ പറയുന്നവർ തിൽ നിന്നാണ് രാമാനുജൻ നാടോടിക്കമെകൾ ശേഖരിച്ചിട്ടുള്ളത്. ദക്ഷി നേരുത്യത്തിൽ കമ പരിച്ചിലുകൂടാരും കമ പാടി നടക്കുന്നവരും കമ പറഞ്ഞു പറഞ്ഞു സഖവിക്കുന്നവരും ഉണ്ട്. പുരുഷാ കമകളും രാമായണവും മഹാഭാരതവും ദേശവേശാന്തരങ്ങളിലുടെ സഖവിക്കുന്നു. നാടോടിക്കമെകൾ ഇതിഹാസപുരാണ കമകളെ സമകാലികമാക്കി മാറ്റാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. കമപറയുമ്പോൾ തമാഴകളും സമകാലിക സംഭവങ്ങളും അതിനോട് ബന്ധപ്പെട്ടതി പറയുന്നു.

സാധാരണായായി വിടുകളിൽ കമ പറയുന്നത് ഉച്ചയുണ്ടായിരുന്നു സമയത്താണ്. ഒരു ഉറങ്ങുമ്പോൾ പറയുന്ന കമകളേക്കാൾ കൂടുതൽ കമകൾ പറഞ്ഞിരുന്നത് ഉച്ചക്ഷണവേളയിലാണ്. മുത്തമ്പി വിട്ടി ലുള്ള എല്ലാ കുട്ടികളെയും ഒരുമിച്ച് വട്ടണിലിരുത്തി, പ്രത്യേകിച്ചു കുട്ടുകുടംബങ്ങളിൽ, വലിയ പ്ലേറ്റിൽ ഭക്ഷണം നിറച്ച് കമ പറഞ്ഞ് കുട്ടികൾക്ക് ക്ഷേഖണം കൊടുത്തിരുന്നു. എല്ലാവരുടെയും ശ്രദ്ധ കമ തിൽ കേരളൈക്കിരിച്ച് കുട്ടികളെ കുടുതൽ ക്ഷേഖണം കഴിപ്പിച്ചിരുന്നു. രാമാനുജൻ താൻ കേടു കമകളുടെ സമർഭം വ്യക്തമാക്കുകയാണി വിഡ. അടുക്കളെയിലും താൻ കമകൾ കേടുതായി അദ്ദേഹം പറയുന്നുണ്ട്. കുട്ടുംബങ്ങളിലെ പുരുഷരാം മുത്തമ്പിയാരും കമകൾ പറഞ്ഞിരുന്നു. പക്ഷേ അവർ ഞിക്കലും അടുക്കളെയിൽ വച്ചല്ല കമകൾ പറഞ്ഞിരുന്നത്. വിടിനും ബെള്ളിയിലുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ പെട്ടുണ്ട്. അതു കൊണ്ടുതന്നെ ആ കമകളുടെ ശ്രേണാകൾ മറ്റു കുട്ടുംബങ്ങളിലെ കുട്ടികൾ കൂടി അഞ്ചുന്നതായിരുന്നു. മുത്തമ്പിനും മുത്തമ്പിയും പറയാനായി തിരഞ്ഞെടുത്തിരുന്ന കമകളുക്കുറിച്ച് വ്യക്തമായി പറയാൻ കഴിയില്ലെന്നും രാമാനുജൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടുന്നു. സ്ത്രീകേന്ദ്രിതകമ കളുക്കുറിച്ചും അവ എങ്ങനെയാണ് പുരുഷക്കേന്തികമകളിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായിരിക്കുന്നതെന്നും അദ്ദേഹം വിശദീകരിക്കുന്നു. ഈ

രണ്ട് തരം സഖാവമുള്ള കമകളും സ്റ്റ്രൈകൾ പറഞ്ഞിരുന്നു. ഒരു കഴിവുള്ള വ്യക്തിയുടെ പകൽ ഇരുപത്, മുപ്പത് കമാശേരവരം ഉണ്ടായിരിക്കും. എറ്റവും കുടുതലായി അദ്ദേഹത്തിന് ഒരുള്ളിൽ നിന്ന് 23 കമകൾ ശേഖരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞതായി പറയുന്നുണ്ട്. അധികം കമ പറച്ചില്ലോക്കും വളരെ കുറച്ചു കമകൾ മാത്രമേ അണിയു. ആ കമ കൾ അവർ നന്നായി പറയുകയും ചെയ്യുന്നു. അവരുടെ കൈയ്യിൽ മുഗങ്ങൾ, സ്റ്റ്രൈ, പുരുഷൻ, വിവ്യശി, വിദ്യുഷകൾ, പണ്ഡിതൻ തുടങ്ങിയവരെക്കുറിച്ചുള്ള മിശ്രമായ കമകളുണ്ട്. കമ പറയുന്ന വ്യത്യസ്തമായ പല സന്ദർഭങ്ങളെക്കുറിച്ചും രാമാനുജൻ വ്യക്തമാക്കുന്നു.

നാടോടികമെകൾ കൂട്ടിക്കളെ ഉറക്കാനും അവരെ കുടുതൽ ഭക്ഷണം കഴിപ്പിക്കാനും മാത്രം പറഞ്ഞിരുന്നവയല്ല. മുതിർന്നവരെ ഉറക്കത്തിൽ നിന്നുണ്ടായതാനും കമകൾ പറഞ്ഞിരുന്നു. വിളവുകാവലിരിക്കുമ്പോൾ, ആടുമാടുകളെ മേച്ചു നടന്ന് അവയ്ക്ക് കാവലിരിക്കുമ്പോൾ, അടയക്ക മുറിക്കുന്ന സമയത്ത്, ബീഡി തൊുക്കുന്ന സമയത്ത് ഇങ്ങനെയുള്ള പല സന്ദർഭങ്ങളിലും ആളുകൾ ഉണ്ടന്നിരിക്കുന്നതിനായി കമകൾ പറയുന്നു. തൊഴിലിൽനിന്ന് കാരിന്നും കുറയ്ക്കാനും ഫേശം മരക്കാനുമെല്ലാം കമകൾ പറഞ്ഞിരുന്നു.

നാടോടികമെകളുടെ കാലപ്രസ്തിവും കാലാന്തരഗമനവും

കമകളുടെ പഴക്കത്തെക്കുറിച്ചും രാമാനുജൻ അഭ്യന്തരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. കമകൾ പ്രചരിക്കുന്നതും കൈമാറ്റം ചെയ്തപ്പെടുന്നതും വിന്മയകരമാണ്. രാമാനുജൻ, ‘കുരങ്ങും മുതലയും’ എന്ന കമ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുരവസ്തുശാസ്ത്രജ്ഞനായ ഒരു സുപ്രതിനോട് പറഞ്ഞപ്പോൾ, സുഗ്രഹത്ത് ശ്രീലക്ഷ്മിലെ മതായി എന്ന സമലതയും നിന്ന് അടുത്തകാലത്തായി കൃഷിച്ചട്ടത്തെ ഒരു കളിമൺ ശിൽപം അദ്ദേഹത്തെ കാണിച്ചു. അതിൽ മുതലയുടെ പുറത്ത് കയറിയിരിക്കുന്ന കുരങ്ങങ്ങൾ ചിത്രമായിരുന്നു. ഈ കമ ഒരു ബാധപാരവയരുമുള്ള കമയാണ്. മുത്ത് പബ്ലിക്കേറ്ററിൽ പരാമർശിച്ചുകാണുന്നുണ്ട്. ഉപനിഷത്വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ഇന്ത്യൻ തത്ത്വചിന്തകനായ ശങ്കരാചാര്യർ ഈ കമ ഉദ്ധരിക്കുന്നുണ്ട്. ‘നദി മുറിച്ചുകടക്കുമ്പോൾ ആത്മം നഷ്ടപ്പെടുന്നു’ എന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനം. അതായത് ഈ കമ എത്രയോ കാലമായി മനുഷ്യരെ ചിന്താസംസ്കാരത്തിലുള്ളതാണെന്ന് രാമാനുജൻ ചുണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു.

നാടോടികമെകളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെക്കുറിച്ച് രാമാനുജൻ സുചിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. തന്റെ മുതൽപ്പറ്റി തനിക്ക് പറഞ്ഞുതന്നെ കമകൾ, അവർ അവരുടെ മുതൽപ്പറ്റിയിൽ നിന്ന് കേടു കമകൾ എന്നിങ്ങനെ അവ കാലാന്തരിലും സബ്വരിക്കുന്നു. ഒരേ കമകൾ തന്നെ പലരും കേൾക്കുകയും പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നൂറ്റാണ്ടുകൾ പഴക്ക

മുള്ള ഖത്തരം കമകൾ പാഠങ്ങളിലൂടെ, സമാനരങ്ങളിലൂടെ ഇപ്പോഴും നിലനിൽക്കുന്നു.

ഹോക്ലോർ പഠനത്തിന് സാമാന്യമായി മുന്ന് ഘട്ടങ്ങൾ കൽപ്പിക്കാറുണ്ട്. ഒരു ഹോക്ലോർ രൂപത്തിൽന്റെ ഉൽപ്പത്തി അനേകം ശിക്കുന്ന ഓന്നം ഘട്ടം, അതിന്റെ ഘട്ടം വിശദിക്കാൻ രണ്ടാംല ടും, ഹോക്ലോറിൽ അർത്ഥമനേഷിക്കുന്ന മുന്നാം ഘട്ടം. ഇതിൽ കണ്ണും മുന്നും ഘട്ടങ്ങളെ പ്രതിനിധികരിക്കുന്നവയാണ് രാമാനുജൻ പഠനങ്ങൾ. ഹോക്ലോർ ജനുസ്സുകൾ എത്രെംബൽ സക്രിംബാണാണ് കാണിക്കാനാണ് രാമാനുജൻ തന്റെ പഠനങ്ങളിൽ ശ്രമിച്ചത്. പാശ്ചാത്യസിദ്ധാന്തങ്ങൾക്ക് മെരുങ്ങുന്നവയല്ല ഇന്ത്യയിലെ നാടോടിക്കമെക ഭൗം അദ്ദേഹം നിരവധി രൂഷ്ടാന്തങ്ങളിലൂടെ തെളിയിച്ചു. നാടോടി കമൈകളെ കേന്ദ്രീകരിച്ച് ഇന്ത്യയും വിപുലമായ പഠനം നടത്തിയ ഹോക്ലോറിസ്സുകൾ ഇന്ത്യയിലഡിഗ്രി.

ഇന്ത്യൻ നാടോടിക്കമെകളുടെ പഠനം ഇന്ത്യയുടെ ഉണ്മയക്കുറിച്ചുള്ള പഠനം കൂടിയാണ്. ഇന്ത്യയിലെ പല ഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നൊരി നിരവധി നാടോടിക്കമെകൾ ശേഖരിക്കുകയും അവയെ പഠനവിധേയമാക്കുകയും ചെയ്ത രാമാനുജൻ, Folk tales from India എന്ന കൃതിയിലൂടെ ഇന്ത്യൻ നാടോടിക്കമാപെത്തുകരഞ്ഞ കണ്ണെടുത്താൻ ശ്രമിച്ചു.

ഇന്ത്യൻ സാംസ്കാരിക വൈവിധ്യത്തിലെയും ഭാഷാവെല്ലാം വിധ്യത്തിലെയും അന്തരീക്ഷത്തിൽ രൂപം കൊണ്ട നാടോടിക്കമെകളിൽ ഇന്ത്യയുടെ സവിശേഷതയായ ‘പലമയിലെ ഏകാത്മകത’യെ കണ്ണട്ടുകൂടുകയാണ് രാമാനുജൻ. ഈ മേഖലയിലെ രാമാനുജൻ പഠനങ്ങൾ പുതിയ ആരാധനാരാജാണ് മുന്നോട്ടു വെയ്ക്കുന്നത്. ലാലു സംസ്കൃതത്തെന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന നാടോടിപാരമ്പര്യത്തിലെ ലാഡൻ ഇന്ത്യയുടെ ആരമ്ഭാവിനെ കണ്ണെടുത്താവുക എന്ന് രാമാനുജൻ സുചിപ്പിക്കുന്നു. വാമൈഷിപഠനത്തിലെ ഭാഗമായ ഇന്ത്യൻ നാടോടിക്കമെകളിലൂടെ ഇന്ത്യൻ സംസ്കാരത്തെ കണ്ണെടുത്താനുള്ള ഒരു പുതുവാഴി വെളിച്ചു കാട്ടുകയാണ് രാമാനുജൻ ചെയ്തത്. പാശ്ചാത്യരൂപ വിപരീതവന്നങ്ങൾ ഇന്ത്യൻ സാഹചര്യത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ലഘുന്നും അദ്ദേഹം വ്യക്തമാക്കുന്നു. രാമാനുജൻ ഹോക്ലോർ മേഖലയിലെ പഠനങ്ങളും കാഴ്ചപ്പൂട്ടുകളും ഇന്ത്യൻ സാംസ്കാരിക പഠനത്തിനു കൂടി ഒരു മുതൽക്കൂട്ടാണ്. ഇന്ത്യൻ ഹോക്ലോർ പഠനമേ വലയിൽ അദ്ദേഹം നടത്തിയ പരിശേമങ്ങൾ കൂടുതൽ പഠനമർഹിക്കുന്നവയാണ്.

ഹന്തുൻ ദേശീയതയെക്കുറിച്ചുള്ള ആലോചനകളുടെ സമകാലികൾട്ടിൽ ഹന്തുൻ നാടോടിക്കമൊപാദവരുത്തെക്കുറിച്ചുള്ള കൂടുതൽ അനോഷ്ഠണങ്ങൾക്ക് സാധ്യതയുണ്ട്.

ഗ്രന്ഥസൂചി

1. അനിൽ, കെ. എം. നാടോടിക്കമെ ഉടലും ഉത്തരവും. തിരുവനന്തപുരം: കേരളഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, 2015.
2. _____ ഫോക്സ് ലോർ ജന്മന്മ സിഖാനം റാഷ്ട്രീയം. കോഴിക്കോട്: പാസ്റ്റിയോൺ, 2004.
3. കൃഷ്ണൻ, ടി.വി. അബ്ദുൾ ചീന-നാടോടിക്കമൊകൾ. തൃശ്ശൂർ: ശ്രീനാരായണ ബുക്ക് ഡിപ്പോ, 1957.
4. നമ്പുതിരി, എൻ. എം. ഹന്തുൻ നാടോടിക്കമൊകൾ. കോഴിക്കോട്: മാതൃഭൂമി ബുക്ക്, 2014.
5. രാജവൻ, പരുന്നാട്. എഡി. സംക്ഷിപ്ത വിവരങ്ങാമക മലയാളം ഫോക്സ് ലോർ ഗ്രന്ഥസൂചി. തിരുവനന്തപുരം: ഫോക്സ് ലോർ സംബന്ധിച്ച ഒപ്പ് സാഹചര്യ ഹന്തുൻ ലാംഗ്യോജല്ല്, 2004.
6. _____. ഫോക്സ് ലോർ. തിരുവനന്തപുരം: കേരളഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, 2014.
7. _____. ഫോക്സ് ലോർ സക്കൈത്തങ്ങളും, സക്കൽപ്പനങ്ങളും. പരുന്നാർ: ഫോക്സ് ലോർ ഫെലോസ് ഓഫ് മലബാർ (ട്രിഡ്), 1999.
8. വിജയനുന്നമ്പളിൽ, എം. വി. നാടോടിവിജയന്നാനീയം. കോട്ടയം: ഡി.സി. ബുക്ക്, 2000.
9. _____. ഫോക്സ് ലോർ നിശ്ചാരം. തിരുവനന്തപുരം: കേരളഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, 2000.
10. Dharwadker, Vinay Ed. *The Collected Essays of A.K. Ramanujan*. New Delhi: Oxford University, 1999.
11. Ramanujan, A.K. *Folk tales from India*. New Delhi: Penguin Books, 2009.

○

സുര്യ എസ്. കെ.
ചേഹരയുർ
sooryask1994@gmail.com

എൻ.വി. പരിസ്ഥിതി ചിന്തകൾ

ഡോ. അനീൽ വള്ളത്തോൻ

‘പ്രകൃതിയോടിണങ്ങി പ്രകൃതിയുടെ ഭാഗമായി ജീവിച്ച് പ്രാചീന മനുഷ്യർക്ക് പ്രകൃതിയും മനുഷ്യനും തമിലുള്ള ബന്ധത്തെപ്പറ്റി വ്യക്തമായ ധാരണയുണ്ടായിരുന്നു. ഈ ധാരണ പരിഷ്കൃത മനുഷ്യർക്ക് നഷ്ടപ്പെടുപോയിരിക്കുന്നു’ വരാനിൽക്കുന്ന പരിസ്ഥിതി വിപരത്തിനേക്കുറിച്ച് പ്രവചനാത്മകതമുണ്ടാക്കാണെ ഈ വർക്കർ ജി. ഡ്യൂസിബന്നൻ സഹാരനവും പഠനവും നിർവ്വഹിച്ച് മലയാള സർവകലാശല ഇളയിട പുരത്തിരിക്കിയ ‘എൻ.വി.യുടെ പരിസ്ഥിതി ചിന്തകൾ’ എന്ന പുതിയ ലേവന സമാഹാരത്തിലെ പ്രമോഭാക്യ മാത്രം (2016:23). ഒരു മഹാമനീഷിയുടെ ശാസ്ത്ര അവഭോധത്തെയും കൊന്തദർശിത്വത്തെയും ഒരുപോലെ വെളിപ്പെടുത്തുന്ന രചനയെന്ന് നിസ്സംശയം വിശ്വേഷിപ്പിക്കാവുന്ന ഈ കൃതി നവകേരള നിർമ്മിതിയിൽ എൻ. വി.യുടെ നിരീക്ഷണങ്ങളും നിർദ്ദേശങ്ങളും എത്രമാത്രം വിലപ്പെട്ടതായിരുന്നു എന്നതിനേർപ്പ് വിലപ്പെട്ട സാക്ഷ്യപത്രമാണ്. 1983 നും 1990 നും ഇടയിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ഏഴ് ഉപന്യാസ സമാഹാരങ്ങളിലും ‘ഭൂമിയുടെ രസതന്ത്രം’ എന്ന കൃതിയിലുമായി നുറോളം ലേവനങ്ങൾ വിഷയാനുസ്യതമായി സംയോജിപ്പിച്ച് 46 അധ്യായങ്ങളിലായി സംവിധാനം ചെയ്തിരിക്കുകയാണെ ഈ പുസ്തകത്തിൽ.

പരിസ്ഥിതി ബോധത്തെ ആരമ്പിയമോ കാല്പനികമായി മാത്രം ഉൾക്കൊള്ളുകയും ആവിഷ്കരിക്കുകയും ചെയ്ത ഒരു തലമുറയിൽ നിന്ന് കൃതിമാരി ജീവസ്ഥാഖനത്തിൽ അനീവാര്യമായ ഭാതിക സത്തയായി കണ്ണുകൊണ്ടാണ് എൻ.വി സന്തം ശാസ്ത്രചിന്തകൾ പങ്കു വയ്ക്കുന്നത്. 1980 സൈലന്റ് വാലി സംരക്ഷണം മുഖ്യപരമൈയായി പ്രകൃതി സംരക്ഷണ സമിതിക്ക് രൂപം നൽകിയപ്പോൾ അതിന്റെ അധ്യക്ഷനായ കൃഷ്ണവാരിയർ അനു പരിഞ്ഞ ഒരു വാക്കുമുണ്ട് അതിപ്രകാരമാണ്: സൈലന്റ് വാലി രക്ഷിക്കുക എന്നത് മാത്രമായിക്കുടാ ഇതിന്റെ ലക്ഷ്യം. സൈലന്റ് വാലി ഒരു പ്രതീകം മാത്രമാണ്. മുടിയുന്ന കിഴക്കൻ മലകളുടെയും വറിപ്പോകുന്ന നദികളുടെയും കഷയിക്കുന്ന മല്ലിന്റെയും പ്രതീകം.

തുടർന്ന് പരിസ്ഥിതിശാസ്ത്രം(ഇക്കോളജി) മലയാള വായനക്കാരുടെ മുമ്പിൽ ലഭിതമായി അവതരിപ്പിച്ചു കൊണ്ട് തുടരെത്തുടരെ ലേവനങ്ങളെഴുതി, അദ്ദേഹം വിവിധ ഭാഷകളിൽ, വിവിധ രാഖ്ഷസ്താളിൽ പ്രസിദ്ധീകൃതമായ ഏറ്റവും പുതിയ ശാസ്ത്ര ലേവനങ്ങൾ വായിച്ച് മനസ്സിലുക്കിയാണ് അവയിൽ നിന്ന് ഏറ്റവും പ്രശ്നപ്പത്തായ എൻ.വി. നമ്മുടെ മുന്നിൽ അവതരിപ്പിച്ചത്. ഭൂമിയെയും ആകാശത്തെയും സമുദ്രത്തെയും സകല ജീവജാലങ്ങളെയും ഉൾക്കൊള്ളുന്നതായിരുന്നു ആ പരിസ്ഥിതി വിജ്ഞാനം പ്രചാരത്തിന്റെ വ്യാപ്തി.

തരിതമായ മണ്ണോലിപ്പും വന വിധിസന്നവും ജീവ വൈവിധ്യ വിധിസന്നവും അന്തരീക്ഷ മലിനീകരണവും ജനസംഖ്യാ വിസ്തോട്ടനവും ഭൂമിയെ ബാധിച്ച മഹാരോഗങ്ങൾ ആയി കണക്കുകാണ്ട് പ്രതിരോധമാർഗങ്ങൾ അഭ്യൂഷിക്കാൻ അതിശക്തമായി തന്നെ ആഹാരം ചെയ്തു. മിതവ്യത്യതിന്റെ മുലക മുല്യങ്ങളെ വേദോപനിഷത്തുകളിൽ നിന്നുപോലും ചികിത്തസ്തുതരും ആധുനിക ശാസ്ത്ര ബോധവുമായി സമന്വയിപ്പിച്ചപ്പോൾ പുതിയൊരു വിമർശനാർത്ഥക പ്രബോധനമാണ് അദ്ദേഹം നിർവ്വഹിച്ചതെന്നാൽക്കണം.

മനുഷ്യരക്കമുള്ള ആവാസവ്യവസ്ഥ സ്വയം മാറുന്നതും ജീവിവർക്കഷ്വമായി പ്രതിപ്രവർത്തിക്കുന്നതുമാണെന്ന അടിസ്ഥാന ധാരണ ‘ജൈവ വൈവിധ്യ’ മെന്ന ഭാഗത്ത് പ്രതിപാദികമായ ലേവന അള്ളിൽ തെളിഞ്ഞു കാണുന്നു. പരിസ്ഥിതിക ദുരന്തങ്ങളെല്ലാം ദുര പുണ്ഡ മനുഷ്യരെ ഹിന്ദുസ്ഥാനകമായ പ്രവൃത്തികളുടെ ഫലമായി എൻ.വി. നിരീക്ഷിക്കുന്നുണ്ട്. ‘ഹിൽ ഫൈവേ പദ്ധതിയെ എതിർക്കുക’ എന്ന ലേവനം ആരംഭിക്കുന്നതു നോക്കുക: ചുട്ടു തല്ലിനോൾ കൊല്ലുന്നും കൊല്ലുത്തിയും ഓനാവും, കേരളത്തിലെ വനങ്ങൾ നശിപ്പിക്കുന്നതിലും അങ്ങനെ പരിസ്ഥിതിക്ക് നികത്താനാവാത്ത കേടുവരുത്തി വയ്ക്കുന്നതിലും ഇവിടുതൽ എല്ലാ രാഖ്ഷീയ പാർട്ടികൾക്കും അടങ്കാത്ത ആവേശമാണ് (2016:161). ഹിമാലയ വനങ്ങൾ മുതൽ മുച്ചിക്കുണ്ടുവനും വരെയുള്ള കയ്യേറ്റങ്ങൾ കണ്ണില്ലെന്ന നടപ്പാണ് പ്രകൃതിസ്വന്ധനപരിക്ക് സാധ്യമല്ല. തൽക്കാല പാർട്ടി രാഖ്ഷീയത്തിൽ മാത്രമല്ല, രാജ്യത്തിന്റെ ദീർഘകാല പദ്ധതിയിലും ഉത്സുകരാണ് എന്നു തെളിയിക്കാൻ വിദ്യാർഥി സംഘടനകൾ അടക്കം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണെന്ന് എൻ.വി. താക്കിതു നൽകുന്നുണ്ട് (2016:111). ഈ പ്രപഞ്ചത്തിന് സംഭാവികമായ പരിബാമ വേഗതയും നിയതമായൊരു താളക്കമവും ഉണ്ട്. അതിനെ തകിടം

മറിച്ചു കൊണ്ടുള്ള ഇടപെടലുകൾ വിശ്ര വ്യവസ്ഥയ്ക്ക് വിരുദ്ധമായതുകൊണ്ട് ഹിന്ദുസ്ഥാനന ഗാന്ധിജിയുടെ അഹിംസാദർശനമാണ് എൻ.വി. കെയ്യു സംശയിനിച്ചുതെന്ന് പറയാം.

ആകാശത്തെ, ഉഷ്ണമാവുള്ള ഭൂമിയെ, നിങ്ങൾക്ക് ഏങ്ങനെനു വാങ്ങാനോ വിൽക്കാനോ കഴിയും? വായുവിന്റെ പുതുമയോ വൈള്ളത്തിന്റെ തിളക്കമോ നിങ്ങൾക്ക് ഉടമപ്പെട്ടതല്ലെങ്കിൽ അവയെ നിങ്ങൾ എങ്ങനെന്നും വാങ്ങുക? എന്നെല്ലാം സിയാറ്റിൻ മുപ്പൻ വൈള്ളക്കാരുടെ നേതാവിനോടുന്നതിച്ച് ചോദ്യങ്ങളോടെയാണെല്ലാ ‘ഭൂമിയും മനുഷ്യനും’ എന്ന പ്രബന്ധവസ്ത്വം ആരംഭിക്കുന്നതുതന്നെ. മുൻവേറും ഭൂമിയും തൃജീവിണ്ണും തുടങ്ങിയ ആകാശവും വിഷമൊലി ക്കുന്ന പുഴകളും ക്ഷയിക്കുന്ന മേൽമണ്ണും ചുണ്ടിക്കാട്ടി ജാഗ്രത പുലർത്താൻ എൻ.വി. ആവശ്യപ്പെട്ടു. കോടതിയുടെ ജാഗരുകമായ ദുഷ്ടി വനങ്ങളിലും മറ്റു പരിസ്ഥിതി പ്രശ്നങ്ങളിലും പതിഞ്ഞതിൽ എൻ.വി.യുടെ നിശ്ചിതമായ തുലികക്കുള്ള പക്ക ചെറുതല്ല.

‘തകരുന്ന ജലവ്യൂഹം’ എന്ന നാമകരണം ചെയ്ത ഭാഗത്ത് ഗംഗ മരിക്കുകയാണോ? എന്നാരു ലേബനം കാണാം. നമ്മുടെ പുഴകളും കായലുകളും ഒക്കെ നാശത്തിലേക്ക് കുപ്പുകുത്തുനോക്കി നിസംഗമായി മുന്നോട്ടുപോകുന്ന സർവ്വകലാശാല ഗവേഷണങ്ങളെ കൂഷ്ഠനാഭാരിയർ വിമർശിക്കുന്നതിങ്ങനെ: ‘മരണത്തിൽ നിന്ന് ഗംഗയെ മാത്രമല്ല ഇന്ത്യയിലെ എല്ലാ നടപിള്ളൈയും സംരക്ഷിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇതിനുള്ള യർക്കത്തിൽ സഹകരിക്കാൻ എല്ലാ ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾക്കും കഴിയേണ്ടതാണ്. ഉദാഹരണത്തിന് മരിച്ചു കഴിഞ്ഞ ചാലിയാറിന്റെ ഇക്കോസിസ്റ്റുതെപ്പറ്റി ഒരു സമഗ്ര പഠനം തയ്യാറാക്കാൻ കോഴിക്കോട് സർവ്വകലാശാലയിലെ വിവിധ വകുപ്പുകൾ സഹകരിച്ചുള്ള ഒരു പഠനത്തിന് കഴിയേണ്ടതല്ലോ? എന്തുകൊണ്ട് അങ്ങനെന്നൊരു ഉണ്ണാകുന്നില്ല? പെൻത്യാറിലെ മലിനീ സാന്ദര്ഭത്തെപ്പറ്റി കേരള സർവ്വകലാശാലയിലെ അക്കൗട്ടിക് സാന്ദര്ഭജി വിഭാഗം ചില പഠനങ്ങൾ നടത്തിയിട്ടുള്ളതായി അറിയാം. അതിന്റെ ഫലങ്ങൾ പോലും എന്തുകൊണ്ട് പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നില്ല?’

പരിസ്ഥിതിയുടെ മേലുള്ള മനുഷ്യരും കടന്നാക്കമണം ഏറ്റവും ഭീതിജനകമായ രീതിയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത് വായു, മണ്ണ്, പുഴകൾ, കടൽ എന്നിവയെ അപകടകാരികളും മാരകവുമായ വസ്തുകളെൽ മലിനപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടാണ്. ഈ മലിനീകരണ തിന്റെ ഭൂതിഭാവും വിജ്ഞദക്ഷാവുന്ന രീതിയിലല്ല എന്ന് ചേരുക കൂർസിൾ ‘നിറ്റിബു വസന്തം’ എന്ന കൃതിയിൽ കുറിക്കുകയുണ്ടായി (2013:25). പാരിസ്ഥിതിക പ്രതിസന്ധിക്ക് കാരണമായിത്തീരാവുന്ന

മാവിന്യുമെന്ന വിപത്തിലേക്കാണ് പുസ്തകത്തിൻ്റെ തൊട്ടട്ടുത്ത അടരുകൾ വിരൽ ചുണ്ടുന്നത്. ജൈവ മാലിന്യങ്ങളും രാസമാലിന്യങ്ങളും ആണവമാലിന്യങ്ങളും ചേർന്ന് ഇതു വിഷമയമായി ചേർന്നതിൻ്റെ ദുരിത ചിത്രം എൻ.വി. വരച്ചുകാണിക്കുന്നുണ്ടിവിട. പത്രികയിൽ സാമൂഹിക-രാഷ്ട്രീയ പാരമ്പര്യങ്ങൾ തിരിച്ചറിയുന്ന തിലുടെ രാഷ്ട്രീയ ഖോകാളജി എന്ന മേഖലയിലേക്കാണ് എൻ.വി. യുടെ ചിത്രകൾ എത്തിച്ചേരുന്നത് എന്ന് ജി മധുസുഭാഗം ചുണ്ടിക്കൊടുന്നുണ്ട് (2016:19). പത്രികയിൽ പ്രശ്നത്തെ രാഷ്ട്രീയമായി സമീപിക്കുന്നതിലെ പൊളുത്തതരത്തെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം ബോധവാനായിരുന്നു. മലിനീകരണത്തിനെതിരായ സമരത്തെ വന്നു സംരക്ഷണത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള വ്യാപകമായ സമരവുമായി സംഘടിപ്പിക്കേണ്ടതുണ്ട് എന്നദ്ദേഹം പറയുന്നു. ഉപയോഗ ചിന്തിക്കുന്നേണ്ടി അപയയത്തെപ്പറ്റിയും ആലോച്ചിക്കേണമെന്ന ഉപദേശം ആണവനിലയ നിർമ്മാണത്തിനു വേണ്ടി വാഴി പിടിക്കുന്നവർക്കുള്ള താക്കിതു കൂടിയതു.

ഉർജ്ജ ദ്രോതസ്സുകളെക്കുറിച്ചുള്ള വിലയിരുത്തലുകൾ ലോക സമ്പദ് വ്യവസ്ഥയുമായും ആഗോള സുരക്ഷാനിയമങ്ങളുമായുമെല്ലാം ബന്ധപ്പെട്ടാണ് മുന്നോട്ടുനീഞ്ഞുന്നത്. എന്നു കയറ്റുമതി ചെയ്യുന്ന രാജ്യങ്ങൾ ഒരു ഭാക്ഷിണ്ണവുമില്ലാതെ എന്നുയ്ക്ക് പകരം ദരിദ്രരാജ്യങ്ങളുടെ ജീവരക്തം ഉള്ളിയെടുത്തു കൊടുക്കുന്നതും ആണവ നിലയങ്ങളുടെ ചെലവിനങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള യാമാർപ്പം ജനങ്ങളിൽ നിന്നും മറച്ചു വെയ്ക്കപ്പെടുന്നതും സൗരോർജ്ജം ശരിയായി വിനിയോഗിക്കപ്പെടാത്തതും ബന്ധോഗ്രാമിക്കു പ്രധാന്യം ബോധ്യപ്പെടാത്തതുമെങ്കെ ഇവിടെ ചർച്ചാവിഷയമാകുന്നു.

അന്തരീക്ഷവും കാലാവസ്ഥയും എന്ന ഒട്ടവിലതെന്ന വണ്ണ തത്തിലാകട്ടെ, വായുമണ്ഡലം സംരക്ഷണത്തിന് വേണ്ടുന്ന അന്താരാഷ്ട്ര നയങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഗൗരവമായിത്തന്നെ പഠനവിഷയമാക്കുന്നുണ്ട്. മനുഷ്യ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ ഫലമായി വായുമണ്ഡലം തത്തിലേക്ക് തുള്ളപ്പെടുന്ന ഏകാന്തര രാസ വാതകങ്ങൾ അന്തരീക്ഷതാപനിലയെ നിലയെ താറുമാറാക്കുന്നതിനെ പറി ഇവിടെ വ്യക്തമാക്കുന്നു.

ശാസ്ത്രം മനുഷ്യ നമ്മൾക്കോ? എന്ന ചോദ്യവും ഇതോടൊപ്പം ഉന്നതിക്കുന്നുണ്ട്. തലമുറകളോളം നീണ്ടുനിൽക്കുന്ന ദുരിത തത്തപ്പറ്റി നാല്പതോളം ലേവനങ്ങൾ എൻ.വി. എഴുതുകയുണ്ടായി. ശാസ്ത്രീയമായ കുറെ വസ്തുതകൾ നിരത്തിയാണ് അവരെ നിരക്കരിക്കേണ്ടതിന്റെ അത്യാവശ്യകതയെ അദ്ദേഹം ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നത്. ബാക്കി ഉർജ്ജ ദ്രോതസ്സുകൾ ആഗോള താപത്തിന്റെ

തടയിടുന്നത് എങ്ങനെന്നെന്നും ഇവിടെ വിശദീകരിക്കപ്പെടുന്നു. എന്നിട്ടും താൽക്കാലികമായ ലാഭേച്ചയുടെ പേരിൽ ശാസ്ത്രപ്രഞ്ചർ രണ്ടുടത്തിന് ഒരൊരു ചെയ്യുന്നത് കാണുമ്പോൾ ശാസ്ത്രപ്രഞ്ചരെ വിശദപ്പിക്കാമോ? എന്ന് ചോറിച്ചു പോവുകയാണ് എൻ.വി.

യുഖകാലത്തിലല്ലാതെ മനുഷ്യർക്കിടയിൽ കാണാറില്ലാതെ രാശീയ ഇച്ചാശക്തിയും അന്താരാശീ സഹകരണവും ത്യാഗവും പ്രവർത്തനരംഗത്ത് കൊണ്ടുവരാതെ ഭൂമിയിലെ പരിസ്ഥിതിക്ക് നേരിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഭീമമായ നാശം അവസാനിപ്പിക്കാൻ സാധ്യമല്ലെന്ന നിഗമനത്തിലാണ് കൃഷ്ണവാരിയർ ഒടുവിൽ ഏതിപ്പേരുന്നത്.

പാരിസ്ഥിതികമായ അവബോധം എന്നത് മനുഷ്യന് ജീവവായുപോലെ അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. ഈ പുസ്തകത്തിലെ അവസാനത്തെ ലേഖനം സമാപിക്കുന്നത് ഇങ്ങനെന്നും. ധർത്തയും അശ്വയും നിരന്തര നമ്മുടെ ജീവിത സ്വന്ധായം മാറണം. നാം കുടുതൽ വസ്തുകൾ പുനരുപയോഗിക്കണം. സന്താനോല്പാദനം കുറയ്ക്കണം. വേണ്ടാത്തപ്പോൾ വിളക്കുകൾ കെടുത്തണം. പൊതു വഹനങ്ങളിൽ യാത്ര ചെയ്യണം. ജീവിതത്തിൽ ഒരായിരു കാര്യങ്ങൾ ഇന്നത്തെത്തിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായി ചെയ്യണം. നമ്മുടെ കുട്ടികളോടുള്ള ബാധ്യത മാത്രമല്ല ഇത്. ഒരു ദിവസം ഈ ഭൂമിയുടെ അവകാശികളാകാൻ പോകുന്ന പിറക്കാത്ത, തലമുറകളോട് നമുക്കുള്ള ബാധ്യത കൂടിയാണ്.(2016:338)

എൻ.വി. ഇളക്കണ്ണ എഴുതിയ കാലത്തുന്നിന് നാം കുറയേറു മുന്നോട്ടു പോന്നിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ അതിനുസ്യതമായി പ്രകൃതി ചുംബനാവും മലിനീകരണവും വർദ്ധിച്ചിരിക്കുകയാണ്. പരിസ്ഥിതി സംരക്ഷണത്തക്കാറിപ്പുള്ള ഉൽക്കണ്ണ് രാജ്യമങ്ങും പടർന്നു പിടിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അനുഭവത്തിൽ നിന്നും പാഠം ഉൾക്കൊള്ളാൻ ഇനിയും നാം സന്നദ്ധരായിട്ടുണ്ടോ? നിരന്തരമായി വളരുന്ന ഉപഭോഗവും നിർദ്ദാക്ഷിണ്യമായ വലിച്ചുറിയല്ലകളുമാണ് വൻകിട സാമ്പത്തിക ശക്തികളുടെ സ്വപ്നം. വന്നിച്ചു ഓഫൈറുകളിലുടെ മാതികമായ നേച്ചങ്ങൾ സാധാരണക്കാരനെ മാടി വിളിക്കുകയാണ്. പുനഃപഠനം പ്രകിട്ടയുടെ ദോഷവശങ്ങൾ പെരുപ്പിച്ചു കാട്ടി പാരിസ്ഥിതിക വാദികളെ വികസന വിരുദ്ധരെന്നു മുദ്രക്കുത്തുന്ന പ്രവണത ശക്തമായിരിക്കുന്നു. പ്രകൃത്യനുസ്യതമായ ബദൽ ഉഡാജ ദ്രോതരണ്ണുകൾ കണ്ണത്തുന്ന കാര്യത്തിലും വേണ്ടതെ വേഗത കൈവർച്ചിട്ടില്ല എന്നതാണ് മഹറാരു വസ്തുത.

1972-ൽ ഐക്കൂരാശ്ശുസദയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ നടന്ന

സമേളനത്തിൽ 113 രാഷ്ട്രീയൾ പങ്കടുക്കുകയും തുടർന്ന് ജുൺ 5 ലോക പരിസരവിനമായി പ്രവൃംപിക്കുകയുണ്ടായി. ലോകവ്യാപക മായി പരിസര സംരക്ഷണം ചർച്ചചെയ്യപ്പെട്ടു തുടങ്ങിയത് അതിൽപ്പിനെന്നാണ്. 1973-ൽ ഫിലിപ്പാൻഡ പ്രൈംറിലെ ചമേലി ജില്ലയിൽ ഗോപാലേശ്വരൻ എന്ന സ്ഥലത്ത് സ്റ്റ്രൈക്കളുടെ നേതൃത്വത്തിൽ അരങ്ങേറിയ ചിപ്പകോ സമരം എൻ.വി. എന്ന മനുഷ്യസന്നഹിന്ദെ ഏറെ ആവേശഭരിതനാക്കുകയുണ്ടായി. സൈലന്റ് വാലി ജലവൈദ്യുതിപദ്ധതിക്ക് എതിരെ നടന്ന സമരത്തിൽ സർഗ്ഗാ തമകതയെ ശാസ്ത്ര ദർശനവുമായി കൂട്ടിയിണക്കാനും ഹരിതരാഷ്ട്രീയത്തിന് വഴിയൊരുക്കാനും അദ്ദേഹത്തിന് സാധ്യമായത് ഇതെന്നും പശ്ചാത്തല തിലംബാണ്.

വരുന്ന തലമുറകളോട് നാം കടം വാങ്ങിയതാണ് നമ്മുടെ പരിസ്ഥിതി. കേടുവരാതെ അവർക്ക് തിരിച്ചുനൽകേണ്ട ബാധ്യത നമ്മുടെതാണ് എന്ന് ഒരു ലേവന്തത്തിൽ എൻ.വി. പറയുന്നുണ്ട്. ‘ഖോജിക്കിയ ഒരു ജനകീയ പ്രതിരോധ ശാസ്ത്രമായിട്ടാണ് എൻ.വി ഉൾക്കൊണ്ടത്’ പരിസ്ഥിതി പ്രവർത്തനത്തിലൂടെ വ്യവസ്ഥയെ തന്നെ മാറ്റാൻ കഴിയുമെന്ന വിസ്തൃതമാക്ക ചീതാഗതിക്ക് പ്രചോദനം നൽകാൻ സാധ്യമായി എന്നതാണ് എൻ.വി. കൃഷ്ണവാരുരുടെ പരിസ്ഥിതി ചിന്തകളുടെ പരമമായ പൊതുൾ.

സുചിക:

1. കൃഷ്ണവാരുരു, എൻ.വി. 2016, എൻ.വി.യുടെ പരിസ്ഥിതി ചിന്തകൾ, തിരുർ: തുഞ്ചക്കെട്ടുമുന്നാർ, മലയാള സർവകലാശാല.
2. രതീ മേനോൻ, കെ. (വി.വ.) 2013 കാഴ്സൻ നിശ്ചയ വസ്തു: കോട്ടയം, ഡി.സി ബുക്ക്.സ്.

ഡോ. അനൂജ വള്ളത്തോൻ
അസോ. പ്രൊഫസർ,
മലയാള-കേരളപഠന വിഭാഗം
കാലികൾ യൂണിവേഴ്സിറ്റി

ഓർമ്മ എന്ന സുചകം :

**'വസാകിഞ്ചി ഇതിഹാസ'ത്തിന്റെ
ശ്രേണിപരമായ വിശകലനം**

പിംറാജ് കെ.കെ.

പ്രഖ്യാസംഗ്രഹം

രചനാശില്പപരമായി ട്രേറോ സവിശേഷതകൾ കണ്ണടത്തു നാഡുന നോവലിന് ഓ.വി.വിജയൻറു 'വസാകിഞ്ചി ഇതിഹാസം'. നോവലിൽ അവത്തിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഭാഷാശൈലിയെ ശ്രേണിപി അഞ്ചാനീയത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ അപഗ്രാമം ചെയ്യുന്നതാണ് ഈ പ്രഖ്യാസം. അതിനായി നോവലിൽ ആവർത്തിച്ചുപയോഗി ചീരിക്കുന്ന 'ഓർമ്മ' എന്ന സാജ്ഞയുടെ ഭാവപരമായ വിവക്ഷകൾ വിശകലനം ചെയ്യാനാണ് ശ്രദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നത്.

സാങ്കേതികപദങ്ങൾ : ഓർമ്മ, ശ്രേണിപിജന്മാനീയം, പുരഃക്ഷപണം (foregrounding), സാദൃശ്യപരമായതലം (Paradigmatic), വിന്യാസപരമായതലം (syntagmatic)

വ്യക്തിയുടെ നാനാതരത്തിലുള്ള ശ്രീജനങ്ങൾ ചേരുമ്പോൾ അയാളുടേതായ ദൈനുൽ (ശ്രേണി) രൂപപ്പെടുന്നത്. സംസാരം, പ്രവ്യതി, പെരുമറ്റും മുതലായവയിലെല്ലാം മാലിക്കമായൊരു സവിശേഷത ഒരേരുത്തില്ലെങ്കിലും കണ്ണടത്താണ് കഴിയും. അവയെ അപഗ്രാമിക്കുമ്പോൾ ശ്രേണിയുടെ തന്ത്രായ വ്യക്തിത്വത്തിലേക്കെത്തിച്ചേരാനാവുന്നു. ഇതേ പോലെ ഒരു സാഹിത്യകൃതി അതിൽ കൈകാര്യം ചെയ്തിരിക്കുന്ന ഭാഷാശൈലിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വിശകലനം ചെയ്യുമ്പോൾ എഴുത്തുകാരൻ്റെ മനസ്സ് ഏതെല്ലാം രീതിയിൽ വ്യാപരിച്ചുവെന്നതിലേക്ക് നയിക്കുന്നു.

വാക്കുകൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും കുട്ടിച്ചേർക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടാണ് എഴുത്തുണ്ടാവുന്നത്. സൊസ്യൂറിന്റെ സങ്കല്പമനുസരിച്ച്, സാദൃശ്യപരമായ (Paradigmatic) തലത്തിൽ നിന്ന് അംഗങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുത്ത് വിന്യാസപരമായ (syntagmatic) ഒരു തലത്തിൽ സംയോജിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് വിവിധ അർമ്മപ്രതീകൾ ഉള്ള വാക്യങ്ങൾനു പുർത്തിയാവുന്നത്. വാക്കുകൾ വാക്യത്തിനു മുന്നിൽ വരു

നുത്ത്, പിന്നിൽ വരുന്നത് എന തരത്തിലുള്ള പരസ്പരാഗ്രിതവസ്യ തെയ്യാൺ വിന്യാസപരമായ തലമെന്നതുകൊണ്ട് സുചിപ്പിക്കുന്നത് ഒരു ഘടകത്തിന്റെ സ്ഥാനത്ത് പകരം വരാവുന്നവയുടെ ആക്രമത്തു കയയാണ് സാദൃശ്യപരമായ തലമെന്നു വിളിക്കുന്നത്.¹ സാദൃശ്യപരമയുടെയും വിന്യാസപരമയുടെയും തെരഞ്ഞെടുപ്പും കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്ന ലുംമാണ് എഴുതൽ. ഈ തെരഞ്ഞെടുപ്പും കൂട്ടിച്ചേർക്കലിലും ഓരോ എഴുത്തുകാരനും വ്യത്യസ്തനായിരിക്കും. ഈ വ്യത്യാസമാണ് ഓരോ എഴുത്തുകാരൻ്റെയും ശൈലി.

എഴുത്തുകാരനു പ്രത്യേക ശബ്ദങ്ങളോടുള്ള പ്രതിപത്തി, സാഹിത്യകൃതികളിലെ അസാധാരണപദസംഖ്യാനക്രമം, പദസമുച്ചയങ്ങളും വാക്പരിതിയും ഉപയോഗിക്കുന്ന രീതി, ബിംബങ്കൾപ്പന തുടങ്ങിയവ നിഷ്ക്കുഷ്ഠമായി പരിച്ച് അവയിൽ നിന്നുണ്ടാവുന്ന നിഗമങ്ങളെ ആസ്പദമാക്കി സാഹിത്യകാരന്റെ മനസിക്കലാനയിലേക്കു വെളിച്ചും വീശാനുള്ള ശ്രദ്ധ ഈ ഉചിക്കുള്ള നിരൂപണത്തിന്റെ ആദ്യപക്രിയാണ്. സന്ദർഭത്തിനൊന്ത് സാഹിത്യകാർ തന്റെ ഭാഷാപ്രയോഗത്തിൽ വരുത്തുന്ന വ്യതിയാനങ്ങൾ കാവുതെന്തെ എത്തുവിധത്തിൽ ഉദ്ദീപ്തമാക്കുന്നവെന്നാണെന്നത് കൂത്തിനെ ആശയത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാൻ ഉപകരിക്കുന്നു.² ഈതരം ഭാഷാവ്യതിയാനങ്ങളുടെ സമഗ്രമായ അവ ലോകനാശം ശൈലിവിജ്ഞാനിയത്തിൽ ചെയ്യുന്നത്. ഭാഷായെ വിവരിക്കുകയും അതെങ്ങനെ പ്രവർത്തിക്കുന്നുവെന്നു കാണിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ശബ്ദസ്ത്രമാണ് ഭാഷാശബ്ദത്രം. സാഹിത്യഭാഷയിലെ ബന്ധം പുറപ്പുകവും നാനാർത്ഥകവുമായ പ്രയോഗങ്ങളിൽ പലപ്പോഴും പ്രത്യേക ശ്രദ്ധ ചെലുത്തി ഭാഷാവ്യതിയാനങ്ങളിൽ എക്കാശത്ര പൂർവ്വത്തുന്ന ഭാഷാശബ്ദത്രം ശബ്ദങ്ങൾക്കുള്ള പഠനത്തിലും കൃതികളുടെ അന്തർഭാവത്തിലേക്കു കടന്നു ചെല്ലാനുവുന്നു. കമാപാത്രസ്വഷ്ടി, സന്ദർഭസ്വഷ്ടി എന്നിവയിലേക്കും കൃതി രചിക്കാൻ പ്രേരകമായ മനോഭാവത്തിലേക്കും നയിക്കുന്നു. രചനാശില്പപരമായി ഒട്ടേറെ സവിശേഷതകൾ കണ്ണഭത്താനാവുന്ന നോവലാണ് ഓ. വി. വിജയൻ്റെ ‘വസാക്കിഞ്ചു ഇതിഹാസം’. ശൈലിവിജ്ഞാനപരമായ അപഗ്രഡമന്ത്രത്തെ പിൻപറ്റി ഈ കൃതിയുടെ അന്തർഭാവത്തിലേക്കും, കമാപാത്രത്തിന്റെ വ്യക്തിത്വത്തിലേക്കും കടന്നുചെല്ലാനുള്ള ശ്രമമാണിവിടെ നിർവ്വഹിക്കുന്നത്.

ശൈലിപോന്തതിന്റെ ഘടട കൂടായ പുരിക്കേശ പണ (foregrounding) മെന്ന ശില്പത്തന്റെ ‘വസാക്കിഞ്ചു ഇതിഹാസ’ത്തിൽ നിന്നും കണ്ണഭത്താനാവുന്നു. സാമന്വയത്തിൽ നിന്നും സവിശേഷമായി വരിപ്പുതക്കളെ എടുത്തു പ്രയോഗിക്കുകയാണ് പുരിക്കേശപണത്തിൽ ചെയ്യുന്നത്. പദപ്രയോഗത്തിലും പുരിക്കേശപണം നടത്താറുണ്ട്. പദ

ഹടനയിൽ പുരിക്കേഷപണം സാധിക്കുന്നത് സാമാന്യഭാഷയിൽ കണ്ണുവരാത്ത പദങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുക, സാമാന്യപദങ്ങൾ അസാമാന്യമായ വിയത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുക, ഒരു പദം തുടർത്തുടര ക്രമം പാലിച്ച് ഉപയോഗിക്കുക, ദേശ്യപദങ്ങളും ഇതരഭാഷാപദങ്ങളും ഉപയോഗിക്കുക തുടങ്ങിയ മാർഗത്തിലുംടെയാണ്.⁴ നോവലിൽ ചില പദങ്ങളുടെ ആവർത്തിച്ചുള്ള പ്രയോഗം കാണാനാവുന്നു. അവ സാമാന്യതലത്തിലുള്ളതിനും അപൂര്വതേതക്കുള്ള അർത്ഥം നോവലിനു കൊടുക്കുന്നു; ‘വസാക്കിഞ്ചു ഇതിഹാസ്’ത്തിൽ ആവർത്തിച്ചുവരുന്ന പദമാണ് ഓർമ്മ. കമ്മാനായകനായ രവിയുടെ മാനസികാവസ്ഥകളിലും നോവലിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തിലും നോവലിന്റെ മനസ്സ് എങ്ങ് സെയ്യല്ലോ പ്രവർത്തിച്ചുവെന്ന് ‘ഓർമ്മ’യുടെ ആവർത്തിച്ചുള്ള പ്രയോഗത്തിൽ നിന്നും കണ്ണെത്താനാവുമോയെന്ന അനോഷ്ഠണമാണിൽ.

മനുഷ്യജീവിതത്തിൽ സവിശേഷമല്ലെങ്കിൽ പ്രതിഭാസമാണ് ഓർമ്മ. കഴിഞ്ഞുപോയതിനപ്പറ്റിയുള്ള വിചാരംമാണ് ഓർമ്മ. മുമ്പിൽ നിന്തിക്കുള്ള അനുഭവങ്ങൾ മനസ്സിൽ വീണ്ടും വീണ്ടും ആവിർഭവിക്കുന്നോണാണ് ഓർമ്മകളുണ്ടാവുന്നത്.⁵ സന്നിഹിതമല്ലാത്ത ഒന്നിനെ മാത്രമേ നാം ഓർമ്മിക്കാൻ ശ്രമിക്കു. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഓർമ്മിക്കുകയെന്ന പ്രവൃത്തിയിൽ ഒരു വീണ്ടുവിചാരണയിൽനിന്ന് ഘടകം പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്. സംഭവം അസന്നിഹിതമായിരിക്കുന്നോണാണ് അതുണ്ടാക്കിയ അനുഭൂതി തുടരുന്നു എന്നതാണ് ഓർമ്മയുടെ പ്രത്യേകത. എഴുത്ത് മറവിക്കേതിരെയുള്ള പ്രതിരോധമാണ്. നമുക്കിയാവുന്നതോ നാം അനുഭവിച്ചതോ ആയ ഒന്നിന്റെ സ്മരണയുണ്ടായെന്നുകയാണ് എഴുത്തുചെയ്യുന്നത്. എഴുത്തുകാരനിലെ സാഹിത്യതയുടെ അംശങ്ങൾ രൂപപ്പെടുത്തിയെടുക്കുന്നതിൽ അയാളുടെ അനുഭവങ്ങൾക്ക് ശക്തമായെന്നു സ്വാധീനമുണ്ട്. ഓർമ്മകളോടുള്ള എഴുത്തുകാരന്റെ സമീപനം സാഹിത്യതയുടെ ഒരു തന്ത്രം തന്നെയാണ്.

ഓർമ്മകൾ റണ്ടുവിധത്തിലുണ്ട്. പ്രേരണകുടാതെ മനസ്സിലേക്ക് ഓടിയെത്തതുന്ന/ശീലമായിത്തുടർന്ന ഓർമ്മകളും ബോധ്യവുമും ഉണ്ടാക്കിയെടുക്കേണ്ട ഓർമ്മകളും ശീലമായിത്തുടർന്ന ഓർമ്മകൾ വർത്തമാനകാലത്തിൽ നിന്നും വേറുടെ അസ്തിത്വം ഇല്ലാതെ ഇവ പ്രവർത്തിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.⁶ വാമമാഴിയിൽ നിന്നും വരമാഴിയിലേക്കു മാറുന്നോണിൽ സാഹിത്യകാരന്തയിൽ സംഭവിക്കുന്നതുംാണ് ഈ വ്യക്തജ്ഞങ്ങളും. സവിശേഷമായ പരിശീലനത്തിലുംടെ മാത്രമേ എഴുത്തുകാരന് സാഹിത്യതയെ രൂപപ്പെടുത്തിയെടുക്കാനാവു. ഓർമ്മയുടെ പൊതുസാഹിത്യങ്ങളും പലതരം വൈരുല്ലും അഭ്യം നോവലിൽ എങ്ങനെയെല്ലാമാവാം പ്രവർത്തിക്കുന്നുവെന്നതാണ് ഇവിടെ അനോഷ്ഠിക്കുന്നത്.

ഓർമ്മയെ കർത്തുസഭാവത്തിലും വസ്തുസഭാവത്തിലും നോവലിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. കർത്തുസഭാമുള്ള ഓർമ്മകൾക്ക് ജൈവപ്രകൃതിയാണ്. അവ സയം പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒന്നായാണ് നോവലിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത്.

ഉദാ: ആ തോട്ടിലേയ്ക്കു നോക്കുമ്പോൾ മാധവൻ നായർക്ക് ഓർമ്മകളുണ്ടെന്നു (90).

ഉണരുകയെന്നത് അബോധത്തിൽ നിന്നും ബോധത്തിലേ ക്കുള്ള വരവാണ്. ഉണരുന്നത് അനിച്ചാപുർവ്വകമായിട്ടാണ്. ഉണരുകയെന്നതിന് പുതുമ എന്നാർത്ഥം കൂട്ടിയുണ്ട്. നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയെന്നു കരുതുന്ന വസ്തു പെട്ടെന്ന് തിരിച്ചുകിട്ടുമ്പോഴുണ്ടാവുന്ന കാതുകം ഓർമ്മകളുണ്ടെന്നു എന്ന പ്രയോഗത്തിൽ നിന്നും കണക്കത്താനാവുന്നു.

പത്രണതാഴുകുന്ന തോട്ടുവെള്ളത്തിൽ ചെന്നകത്തിന്റെ ഇതുകൾ ഒഴുകിപ്പോയത് അവർക്കേൾമ്മവന്നു (പു. 13).

ചെത്തുകാരൻ കുപ്പിവിനെ ഓർമ്മ വന്നു (പു. 40).

കോടച്ചിയുടെ വീട്ടിൽ നിന്ന് വസാക്കിലേയ്ക്കു തിരിച്ചു നടന്തോർമ്മ വന്നു (പു. 129).

ലബോട്ടറിയുടെ മണം ഓർമ്മ വരുന്നു (പു. 85).

വർക്കയും പോവുകയും ചെയ്യുന്ന ഒന്നാണ് ഓർമ്മയെന്ന സുചന ഈ പ്രയോഗങ്ങളിൽ തെളിയുന്നു.

മൊല്ലാക്ക ഒന്നും ചെയ്തില്ല അയാൾ എന്നോ ഓർത്തുപോവുകയായിരുന്നു (പു. 18).

തനിച്ചിരുന്നാൽ ഓർത്തുപോവുക കല്യാണിയുടെ വീടിനെ കുറിച്ചാണ് (പു. 102).

പെട്ടെന്ന് പുറത്തെ ഇരുട്ടിനെക്കുറിച്ച് ഓർത്തുപോവുകയാണ് (പു. 47).

കുട്ടാൻ പ്രശ്നാർഹി പെട്ടെന്നാർത്തുപോയി ഒരു നിമിഷം; സഹഘതയുടെ സുവിപ്രധാനത്തിൽ അതു വിണ്ടും എങ്ങോ മരഞ്ഞു (പു. 117).

സ്ഥാമിനിയുടെ കാവിച്ചുറ്റി കടന്നു കളഞ്ഞതെല്ലാം അങ്ങനെ ഓർക്കാപ്പൂറിത്തായിരുന്നല്ലോ (പു. 11).

ഓർത്തുപോവുക, ഓർത്തുപോയി, ഓർക്കാപ്പൂറിത് ഇവയിലെല്ലാം ബാഹ്യ സമർദ്ദങ്ങളൊന്നുമില്ലാതെ തനിയെ പ്രവർത്തിക്കുന്നവയാണ്.

ഇവിടെ ഓർമ്മകൾ സയം പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒന്നായി മാറുന്നു. സയം വിഷയമായി മാറുന്നതുകാണ് ജൈവവും അനിച്ചാപുർവ്വകവുമായ പ്രവൃത്തിയായി ഓർമ്മ മാറുന്നു.

വസ്തു സംഭാവനയിലുള്ള ഓർമ്മകൾ അഞ്ചേരി പ്രകൃതിയാണ്. ജീവനില്ലെത്ത അവ സയം പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ല. ബാഹ്യമായൊരു സമർപ്പണത്തിന്റെ ഫലമായാണ് വസ്തു സംഭാവനയിലുള്ള ഓർമ്മകൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. അവ പലപ്പോഴും ബോധവുമുഖ്യം ഉണ്ടാക്കുന്നതിനെത്തു കേണ്ടവയാണ്. ഈ സങ്കല്പവും നോവലിൽ നിന്നും കണ്ണടത്താ നാവുന്നു.

ഉദാ: ഒരുച്ചത്തണ്ണലിലെവിടെയോ രവിയുടെ ഓർമ്മകൾ തുടങ്ങുന്നു (പു. 11).

ഓർമ്മകൾക്ക് തുടക്കവും ഒടുക്കവും ഉണ്ടാക്കുന്നു ഈതു ധനിപ്പി കുന്നു. തുടക്കമുള്ള എല്ലാത്തിനും ഒടുക്കമുണ്ട്. കാണാൻ പറ്റുന്ന രാത്രിക്കും. ഇവിടെ ഓർമ്മകൾക്ക് വസ്തു സംഭാവം രൂപപ്പെടുന്നു.

രണ്ടു ദിവസം മുമ്പു വരുമ്പില്ലെങ്കിൽ താൻ നടന്നുപോകുന്നോൾ, കൈക്കെപ്പുണ്ടാക്കിക്കാണും മൊല്ലാക്കു പോതിവന്നത് രവി യോർത്തു (പു. 147).

ജാളിയെന്നോടെ, പിന്ന വേദനയോടെ, അയാളോർത്തു (പു. 181). രവി അവളുടെ കൈപ്പുണ്ടാക്കി കുടിപ്പിടിച്ചു. അയാളെന്നൊക്കെയോ ഓർത്തു (പു. 180).

നിർദ്ദേശിയായ പമ്പിക്കൻ്റെ, മൊല്ലാക്കയോർത്തു (പു. 43), മൊല്ലാക്കയോർത്തു: ആരും തന്നോടൊന്നും പറഞ്ഞില്ല. പറയാൻ തെ നിശ്ചന്നപോലെ (പു. 19), പകയോടെ കുപ്പുപുച്ചൻ മാത്രമോർത്തു (പു. 98), ബെയിൻ്റെ ബെളിച്ചതിൽ, മുഗത്യുഷണയിൽ, സുഗമധനത്തിൽ താൻ കണ്ണ സുന്ദരനായ പതിനാറുകാരനെ മൊല്ലാക്കയോർത്തു (പു. 28), തിരതീബിയുമു മെമുനനയ ഓർത്തു മറ്റൊല്ലാമോ മറുന്നു (പു. 28), അതോർത്തു നിൽക്കുന്നോണ് താറ്റുപുരയിലെ വിളക്കെ സാന്തു പോയത് (പു. 43), കുടുതലോർമ്മിക്കാൻ നില്ക്കാതെ കല്പാണി വസാക്കു വിട്ടു (പു. 101), ആ കാളത്തിലേക്കു നോക്കിയ പ്രോശ് അയാൾ എന്നൊക്കെയോ ഓർമ്മിച്ചു (പു. 10), കർമ്മബന്ധങ്ങൾക്കുംപുണ്ടാണ് രവിയുമോർത്തത് (പു. 44), ചെത്തുകാരൻ കുപ്പിവിനെ ചാന്തുമു ഓർത്തിരിയ്ക്കാനിടയില്ല, ശ്രിവരാമൻ നായരുമോർത്തില്ല. വസാക്കിലുംരും തന്നെ ഓർത്തില്ല (പു. 98). കാലിലെ വ്രണം പൊടിയിട്ടു മാസങ്ങളുംവധിയായെന്നും രവി പൊട്ടുനോർമ്മിച്ചു (പു. 148).

ഇവിടെയെല്ലാം ഓർമ്മയെ ബോധവുമുഖ്യം ഉണ്ടാക്കിയട്ടുക്കു കയാണ്. ബാഹ്യസമർദ്ദപരമായിയുണ്ടാവതിനാൽ ഓർമ്മയ്ക്ക് വസ്തു സംഭാവം കൈ വരുന്നു.

നിന്നുന്നോർത്ത് ദുർബലമായി പിന്നുയാം പിന്നുയുമോർത്ത് താനിവിടെ കിടക്കുന്നു (പു. 58), ഓർത്തോർത്ത് നമ്പാനാവാതെ

മൊല്ലാക്ക സയം പറഞ്ഞു (പു. 15), ആവർത്തനസഭാവമുള്ളവയാണ് ഓർമ്മകളെന്നു ഈ പ്രയോഗങ്ങൾ സുചിപ്പിക്കുന്നു.

നന്നാം നീണ്ട സ്വർത്തനങ്ങളായ ചുണ്ണുകൾ മൊല്ലാക്ക യുടെ ഓർമ്മകളിൽ തെളിഞ്ഞു (പു. 19), മങ്ങിയ ഓർമ്മകളെപ്പോലെ കണ്ണുകൾ മിനുങ്ങി (പു. 66), വെള്ളത്തിലും ചേറിലും നിശ്ചിച്ചു കണ്ട ആകാശത്തിനു മീതെ സഖ്യരിക്കുവോൾ, ശക്തവും സമൃദ്ധവുമാ ദയാരു ജീവിതത്തിൻ്റെ മങ്ങിയ ഓർമ്മകൾ പരൽമീനുകളെപ്പോലെ കൂപ്പുവച്ചനെ തൊട്ടും ഉരസിയും കടന്നുപോയി (പു. 102).

ഓർമ്മയുടെ വസ്തുസഭാവമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ് തെളിയൽ, മങ്ങൽ എന്നിവ. വസ്തുവിൽ മുകളിൽ വെളിച്ചും വിശുദ്ധോ ശാണ് അത് തെളിയുന്നത്. വെളിച്ചതിന്റെ അഭാവമോ വെളിച്ചതിനു പുറത്തുള്ളതോ ആണ് മങ്ങൽ. തെളിയാനും മങ്ങാനും വെളിച്ചമന ബഹുമായ ഇടപെടൽ ആവശ്യമാണ്. ഓർമ്മയുടെ മുകളിൽ ബഹുമായ സമർദ്ദം ഉണ്ടാവുവോണ്ടാണ് അത് മങ്ങുകയും തെളിയുകയും ചെയ്യുന്നത്. ഇവിടെ ഓർമ്മയ്ക്ക് ഒന്നും ചെയ്യാനോ തിരുമാനിക്കാനോ കഴിയില്ല. ഓർമ്മയുടെ വസ്തു സഭാവത്തയാണിൽ സുചിപ്പിക്കുന്നത്.

ഓർമ്മയ്ക്ക് വര-ദ്രാവക രൂപങ്ങളുണ്ട്. ദ്രാവക രൂപത്തിലുള്ളവ സുതാരുമാണ്. അവയിൽ ഏതെങ്കുമൊക്കെ കുടിക്കലർന്നിൽ കൂടോ.

ഉദാ: അമു മരിച്ചതിന്റെ തെളിഞ്ഞ ഓർമ്മകളില്ല (പു. 12)
മങ്ങിയ ഓർമ്മകളെപ്പോലെ കണ്ണുകൾ മിനുങ്ങി (പു. 6)

തെളിഞ്ഞ ഓർമ്മകൾ, മങ്ങിയ ഓർമ്മകൾ എന്നിവ ഓർമ്മയുടെ ദ്രാവക സഭാവത്തെ സുചിപ്പിക്കുന്നു. ഓർമ്മകൾ തെളിഞ്ഞതോ കലർപ്പുള്ളതോ ആവാം. തെളിഞ്ഞ ഓർമ്മകൾ സുതാരുമായവയാണ് വെള്ളം പോലെ. മങ്ങിയ ഓർമ്മകളിൽ വേറെന്താക്കയോ കുടിക്കലർന്നിൽക്കാം. ഇവയെല്ലാം ഓർമ്മകളുടെ ദ്രാവക സതുപത്തെ സുചിപ്പിക്കുന്നു. ശക്തവും സമൃദ്ധവുമായ ജീവിതത്തിന്റെ മങ്ങിയ ഓർമ്മകൾ പരൽമീനുകളേക്ക് ഓർമ്മകളെ സാദ്യശ്രൂപീടുത്തിയിൽക്കുന്നതും ഓർമ്മയുടെ ദ്രാവകത്തെ കുറിക്കുന്നു.

മനുഷ്യൻ്റെ ഭോധത്തിൽ ഓർമ്മ പലതരത്തിൽ ഉടലെടുക്കുന്നുണ്ട്. അത് ഉരങ്ങിയും ഉണ്ടാനും, ആവർത്തനസഭാവത്തിലും കർത്ത്യ-വസ്തു, വര-ദ്രാവക, ജജ്വ-അജ്ജവ സഭാവത്തിലുമെല്ലാം നിൽക്കുന്നു. ഒരേ സമയം ഇച്ചാപുർവ്വമായ പ്രവൃത്തിയും അനിച്ചാപുർവ്വമായ പ്രവൃത്തിയുമാവുന്നു. വസ്തു സഭാവത്തെ പലപ്പോഴും ഉറപ്പിച്ചു പറയാനാവുന്നില്ല. ഓർമ്മയുടെ സഭാവം സന്തിഗ്രംതയാണ് സൗഖ്യം പറയാം. മാറിയും മരിഞ്ഞും വരുന്ന സന്തിഗ്രംതയാണ് ഓർമ്മ.

ഉദാ: മങ്ങിയ ഓർമ്മകൾ- വെളിച്ചം ഇല്ലാത്ത അവസ്ഥയല്ല, പക്ഷെ വെളിച്ചം കുറവാണ്. വെളിച്ചം സൃഷ്ടാര്യമോ അതാര്യമോ അല്ല. അതു കൊണ്ടു തന്നെ സനിഗ്രഹതയാണ്.

രു ശ്രീടിൻ കെട്ടുന്നപോലെ, ഓർമ്മയുടെ ചിത്രങ്ങളെ അതു മാറ്റിയും മിച്ചും വെച്ചു (പു. 87).

ഓർമ്മ വരച്ച ചിത്രമാണോ ഓർമ്മയെ നോക്കി വരച്ചതാണോ എന്ന സംശയം ഉടലെടുക്കുന്നു. ഓർമ്മ വരച്ചതാണെങ്കിൽ ജൈവ പ്രവൃത്തിയും ഓർമ്മയെ നോക്കി വരച്ചതാണെങ്കിൽ അഞ്ജവ പ്രവ്യ തതിയുമാണ്. ഇവിടെയും ഓർമ്മ സനിഗ്രഹമാണ്.

ഓർമ്മകളിൽ നുണ്ണൽത്തുകൊണ്ട് പള്ളിത്തണ്ണുവിലെ ആലി പതിൽ അയാൾ കിടന്നു (പു. 34).

നുണ്ണയുകയെന്ന പ്രവൃത്തി സനിഗ്രധയതയാണ്. നുണ്ണയുകയെന്നത് തിന്നലോ കുടിക്കലോ അല്ല. പക്ഷെ രണ്ടുമാണ്. നുണ്ണയുണ്ടാറും വരുപത്തിലുള്ള വസ്തു ഭ്രാവകരുപത്തിലുംവുന്നു. അതു കൊണ്ടു തന്നെ വരമാണോ ഭ്രാവകമാണോയെന്നു പറയാനാവാത്ത സനിഗ്രദ്ധത ഉടലെടുക്കുന്നു.

തുന്പികൾ മരിച്ചവരുടെ ഓർമ്മകളാണ് (പു. 60).

മരിച്ചവരകുറിച്ചുള്ള ഓർമ്മകളാണോ തുന്പികൾ, മരിച്ചു പോയ ആളുകളുടെ ഓർമ്മകൾ തുന്പികളായതാണോ, മരിച്ചവരകു ചിച്ച ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരുടെ ഓർമ്മകളാണോ തുന്പികൾ എന്നിങ്ങ നെയ്യുള്ള സനിഗ്രദ്ധത രൂപമെടുക്കുന്നു. ഭൂമിയിൽ നിന്നും അല്പം ഉയരം തന്തിലേക്കു പോകുവാനായി പരക്കുന്ന രു ജീവിയാണ് തുന്പി. എന്നാൽ പക്ഷിയെപ്പോലെയല്ല. ഭൂമിയിലെ ഇംജന്തുവുമല്ല. അതും സനിഗ്രദ്ധതയാണ്.

വിയർത്തടങ്ങുന്ന പനിപോലെ ഓർമ്മകൾ രവിരൈ തെല്ലു ശാന്തനാക്കിയിരുന്നു (പു. 89).

പനിപോലെ ഓർമ്മയെന്ന പ്രയോഗം സനിഗ്രദ്ധത നിറങ്ങത താണ്. പനി അനുഭവിക്കുന്ന വ്യക്തിയുടെ അനുഭവമല്ല പനിയില്ലാത്ത ഒരാൾക്കുണ്ടാവുന്നത്. പനിയുണ്ടാവുന്ന ആൾക്ക് തന്റെ ശരീരത്തിൽ തണ്ടുപൂം പനി പരിശോധിക്കുന്ന, പുറത്തുനിൽക്കുന്ന ആൾക്ക് പനി കൊരക്കേണ്ട ശരീരം ചുടുമായാണ് അനുഭവപ്പെടുന്നത്.

നോബലില്ലടന്നിളം ഓർമ്മയുടെ സനിഗ്രധതാ സഖാവം എഴു തതുകാരൻ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നു. രവിയുടെ സഖാവം സനിഗ്രതയിൽ മാർക്കറ്റകുന്നതാണ്. രവിയുടെ ഫാഫേഖയും പലായനസാഹിയം നിസ്സംഗതയുമല്ലോ സനിഗ്രധതയിൽ നിന്നും ഉതുത്തിരിയുന്നവയാണ്.

ഓർമ്മകളെ അവതരിപ്പിക്കുന്നോൾ വാക്യാലടനയിൽ പാലിക്കുന്ന താളപ്പൂരുത്തം ശ്രദ്ധേയമാണ്. ഓർമ്മകളിലൂടെ കമ പരയുന്ന ഭാഗങ്ങളിലെ വാക്യങ്ങൾ കാല്പനികത നിറഞ്ഞവയാണ്.

ക്രിസ്ത്യൻ കോളേജിനക്കുറിച്ചുള്ള റവിയുടെ ഓർമ്മ ഇതിനുംഡാഹരണമാണ്. അവിടെ മുൻകാടുകളുണ്ടായിരുന്നു. കോളേജിന്റെ മേൽപ്പുര ചുവന്നതായിരുന്നു. മുൻകാടുകളിൽ മുയലും കുരാനുമുണ്ടായിരുന്നു. നന്നത്ത പുള്ളുകൾ, കാഴ്മിരങ്ങൾ വിടർത്തിയ തുറസ്സുകളുണ്ടായിരുന്നു. അവിടെ പത്രയും താനുമിരുന്ന് സന്ധ്യയുടെ നക്ഷത്രങ്ങളെന്നാറുണ്ടായിരുന്നു (പു. 85).

ക്രിയകളുടെ പുർവ്വാപരബന്ധമാണ് ആവ്യാനം. ആവ്യാനത്തിന് വിന്യാസപര(Syntagmatic)മായ ഘടനയാണ്. പരസ്പരബന്ധവും അർത്ഥപ്രതിനിധികളുമുണ്ടുമായ വാക്യങ്ങളാണ് വിന്യാസപരമായ ഘടനയിലൂള്ളത്. ആവ്യാനാത്മകമായ ഘടനയിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തമായി പരസ്പരം ബന്ധിപ്പിക്കാനാവാത്ത വാക്യങ്ങളുപയോഗിച്ച് സാമൂഹ്യപര(Paradigmatic)മായ ഘടനയിലെ വ്യാഖ്യയും നോവലിൽ ഓർമ്മകളെ അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

ഉട്ടിയിലെ വീടിനക്കുറിച്ചുള്ള ഓർമ്മകൾ ഇതിനുംഡാഹരണമാണ്.

വീടിനുചുറ്റും വിസ്തൃതമായ നിലമുണ്ട്. ഒരു കുന്നിൻ ചെരുവത്തും. അതിൽ പെൻമരങ്ങളും പാഴ്ചചുടികളുമുണ്ട്. കുന്നുകളിൽ വസന്തം വരുന്നോൾ പൂത്തിട്ടുകൾ തെളിയും. പടി കടന്ന്, നീണ്ടാരുശൈവിലും വേണം വീടിലേയ്ക്കു വരാൻ. വീടിനകത്ത് ദാരുൾ ല്പങ്ങളുണ്ട്. വർഷങ്ങളായി വിലുപ്പതിന്തിട്ടില്ലാത്ത ഒരു പിയാനോ വുണ്ട്. അക്കലെ കിടന്ന മണംപുള്ളിത്തട്ടുകളിലേയ്ക്കു നോക്കിയ കിട്ടപ്പറയുണ്ട്. അവിടെയാണ് താൻ ചിറ്റമുയെ അറിഞ്ഞത് (പു. 86).

വാക്യാലടനാപരമായ ബന്ധം ഒരു വാക്യവും അടുത്ത വാക്യവും തമിലില്ല. വാക്യങ്ങൾ പരസ്പരം മാറ്റിയാലും അർത്ഥം മറുപ്പില്ല. സ്വപ്നങ്ങളുപോലെ, ഓർമ്മകൾക്കും സദ്ഗുണപരമായ ഘടനയാണ്. ഓർമ്മയുടെ ഈ സവിശേഷതയെയും വിജയൻ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നു.

അപൂർണ്ണ വാക്യങ്ങളിലും ബിംബങ്ങളിലും പ്രതീകങ്ങളിലും ഓർമ്മയിലെ വികാരനുള്ളതിക്കൊള്ളണമാണ്, യുണിവേഴ്സിറ്റി ലൈബ്രറി, നീണ്ടു നീണ്ട വായനയുടെ ദിവസങ്ങൾ, ആസ്ട്രോഫിസിക്സ്, ഉപനിഷത്ത്, പുറത്ത സന്ധ്യ, കടലോരം(പു. 85).

ലബോട്ടറിയുടെ മണംതെക്കുറിച്ച് പറയുന്നത്

ഫോസിലുകളിൽ നിന്നുണ്ടുമെന്നും, യുണിവേഴ്സിറ്റി ലൈബ്രറി, നീണ്ടു നീണ്ട വായനയുടെ ദിവസങ്ങൾ, ആസ്ട്രോഫിസിക്സ്, ഉപനിഷത്ത്, പുറത്ത സന്ധ്യ, കടലോരം(പു. 85).

ഓർമ്മകളെ അവതരിപ്പിക്കുന്നേം ഒറ്റപദ്ധതി വഹക്കുങ്ങളിൽ തുടങ്ങി വലിയ വഹക്കുത്തിലേക്കെത്തുന്ന രീതി നോവലിലുണ്ട്.

എഴുച്ചത്താലിലെവിട്ടുന്നേയോ വിയുടെ ഓർമ്മകൾ തുടങ്ങുന്നു.

കുട്ടിക്കാലം. സിൻഡില്ലൈറ്റുടെ കമ്പ. നക്ഷത്രങ്ങൾ വിതറിവ രൂപ യക്ഷി അമമാർ. അച്ചുറി വായിച്ച് തന്ന കമകൾ ഓർമ്മയിൽ ആവർത്തിച്ചുവർത്തിച്ച് കളിപ്പാടങ്ങൾ മുന്നിൽ നിജത്തിലെപ്പറ്റ് അയാൾ തിന്നുയിൽ തനിച്ചിരിയ്ക്കണം (പൃ. 11).

ഓർമ്മയുടെ പൊതുസഭാവങ്ങളും വെരുവ്വുങ്ങളും എഴുത്തുകാരൻ ‘വസാക്കിഞ്ചു ഇതിഹാസ’ തിൽ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നു. കഴിഞ്ഞു പോയതിനെക്കുറിച്ചുള്ള വിചാരം മാത്രമായല്ല ഓർമ്മയെ നോവലിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. ഓർമ്മയുടെ സവിശേഷമായ സന്നിഗ്യതയ്ക്ക് കമാനായകനായ വിയുടെ സഭാവരുപീകരണത്തിൽ മുഖ്യ പങ്കുണ്ട്. ഓർമ്മയെ അവതരിപ്പിക്കാനായി ശൈലിപരമായ സവിശേഷതകളെയും ആവ്യാനഘടനയിലെ വ്യതിരിക്തയെയും ഓ. വി. വിജയൻ (പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്നു).

അടിക്കുറിപ്പുകൾ

1. രാമചന്ദ്രൻ ടി. കെ. ഇഷ്ടരാജ്: ഘടനാവാദ സിഖാനാജാർക്ക് ഒരാമുഖം, ആധുനികാനന്തര സാഹിത്യ സമീപനങ്ങൾ, ബുക്ക് വേ, തൃശ്ശൂർ, 1996, പൃ. 55.
2. അനിൽകുമാർ വി. വള്ളത്തോൾക്കവിത- ശൈലിവിജഞാനപരമായ അപൂർവ്വമാം: ലാലുകാവ്യങ്ങളും മുൻനിർത്തി ഒരു പഠനം (പി.എച്ച്.ഡി. തീരുമാൻ) കാലിക്കറ്റ യൂണിവേഴ്സിറ്റി, 1991, പൃ. 9.
3. ടർണർ ഡബ്ല്യൂ, ട്രാലിറ്റിക്സ് (2-ാം പതിപ്പ്), പെൻഗിൻ ബുക്സ്, ലഭ്യം, 1975. പുറം. 7.
4. ശിവദാസൻ സി. പി. (ഡോ.) ഭാവവും ഭാഷയും, സാഹിത്യപ്രവർത്തക സഹകരണ സംഘം, കോട്ടയം, 1986, പൃ. 31.
5. ഭാമോദരൻ നായർ പി. ശ്രീകണ്ഠംശരം- ശബ്ദതാരാവലി, സാഹിത്യപരമായ അവാന്തരം, കോട്ടയം, 2015, പൃ. 441.
6. ഡോ.അനിൽ കെ.എം - On history അപകാശത്തിനും

ഗമമസൂചികൾ

ജോർജ്ജ് സി.കെ. (എഡി.) ആധുനികാനന്തര സാഹിത്യസമീപനങ്ങൾ, ബുക്ക് വേ, തൃശ്ശൂർ, 1996.

ഭാമോദരൻ നായർ പി. ശ്രീകണ്ഠംശരം, ശബ്ദതാരാവലി, സാഹിത്യപരമായ അവാന്തരം, കോട്ടയം, 2015.

ടർണ്ണർ ഡബ്ല്യൂ, റൂലിറ്റീക്സ് (2-ാം പതിപ്പ്), പെൻഗിൾ ബുക്സ്,
ലംബൻ, 1975.

വിജയൻ ഓ. വി. വസാക്കിരുൾ ഇതിഹാസം, ഡി. സി. ബുക്സ്, കോട
യം, 1998.

ഗവേഷണ പ്രവാസങ്ങൾ

അനിൽകുമാർ വി. വള്ളത്തോർക്കവിത- ശൈലീവിജ്ഞാനപരമായ
അപേഗ്രദമന്ന്: ലാലുകാവ്യങ്ങളെ മുൻനിർത്തി ഒരു പാനം, ഗവേഷണ
പ്രവാസം, കാലിക്കറ്റ് യൂണിവേഴ്സിറ്റി, 1991, പൃ. 9.

ആനുകാലിക പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ

അജയകുമാർ എൻ. എടനാസിദ്ധാന്തം- സാഹിത്യവിമർശനത്തിൽ,
മലയാള വിമർശനം ജനുവരി- ജൂൺ 1988, ലക്കം 8.

അനിൽ കെ.എം (ധോ) - On history അപേക്ഷാരിതം

ഷംന്ദരാജ് കെ.കെ.
ഗവേഷക
മലയാള വിഭാഗം
മലബാർ ക്രിസ്ത്യൻ കോളേജ്
കോഴിക്കോട്

വെട്ടത്തുനാടിന്റെ സാഹിതീയ പാരമ്പര്യം

രജനി സുഖോദയ്

ഭൂമിശാസ്ക്രിപ്തപരമായി കേരളത്തിന്റെ ഏകദേശം മധ്യഭാഗത്തു നിബാറിരുന്ന ഒരു നാട്ടുരാജ്യമാണ് വെട്ടത്തുനാട്. ഭാരതപ്പുഴ മുതൽ പുരുഷവരെയുള്ള തീരപ്രദേശങ്ങളും, കല്പകമേരി മുതൽ കൂറി വരെയുള്ള ഇടനാടും ചേർന്ന ഭൂഭാഗമാണ് വെട്ടത്തുനാട്. മദ്ദിരാൾ പ്രവിശ്യയിലെ മലബാർ ജില്ലയിലുശ്രദ്ധപ്പെട്ട ഒരു നാട്ടുരാജ്യമായാണ് വില്യും ലോഗൻ മലബാർ മാന്യലിൽ വെട്ടത്തുനാടിനെ അടയാളപ്പെട്ടു തിരുന്നത്. 1793 മെയ് 24 ന് പിതുരുട്ടൻചുവക്കാൾക്കുല്ലിപ്പാരത അന്നും നിന്മപോയ വെട്ടത്ത് രാജകുടുംബത്തിന്റെ സത്തുവകക്കൾ ബൈറ്റിഷ് ഇന്ത്യൻസിന്ത്യാക്കമനി കണ്ണൂരുക്കുകയും വെട്ടത്തുനാട് ബൈറ്റിഷാധിപത്യത്തിനു കീഴിലാവുകയും ചെയ്തു.

കേരളത്തിന്റെ സാംസ്കാരിക ചതിത്രത്തിൽ നിയതമായ ഒരിടം നേടിയ ദേശനാമമാണ് വെട്ടത്തുനാട്. സംസ്കൃത സാഹിത്യ കൃതികളിലെക്കെ ‘പ്രകാശഭ്യ’, ‘പ്രകാശദേശം’, ‘പ്രകാശവിഷയം’ എന്നിങ്ങനെന്നയാണ് ഈ നാട് പരാമർശിക്കപ്പെടുന്നത്. രാജാവിനെ ‘പ്രകാശഭ്യവാലൻ’ എന്നാണ് സുചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഡച്ചുരേവകളിൽ വെട്ടത്ത് എന്നതിനെ ‘ബെട്ടത്’ എന്ന് പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചെന്നീസ് യാത്രാവിവരണകാരനായ ഷോജുക (Shawjakua) ‘ശ്രീലോഹപ്പാലികൾ’ എന്നാണ് ഇവിടുത്തെ രാജാവിനെ പറി പറയുന്നത്. ‘കേരളാധിഗർ’ എന്ന പേരും വെട്ടത്തുരാജാവിനുണ്ടായിരുന്നു. കേരളാൽപ്പത്തിയിൽ പരശ്രരാമനാൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട 64 ശ്രാമങ്ങളെ പറി പരാമർശിക്കുന്നുണ്ട്. പരശ്രരാമനാൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട മുപ്പത്തി ഏഴാമത്തെ ശ്രാമ മായ ആലത്തിയുർ ശ്രാമവും, സമീപപ്രദേശങ്ങളും ചേർന്ന നാടുവാഴി സരൂപമാണ് പിങ്കാലത്ത് വെട്ടത്തുനാട് എന്നറിയപ്പെട്ടത് എന്ന് ചട്ട സിസ്വാമികൾ ‘പ്രാചീനക്രൈസ്തവം’ എന്ന പുസ്തകത്തിൽ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നുണ്ട്. കേരളാധിവാസികൾ, വെട്ടം, രാജരാജൈമാലം എന്നിവ ആദ്യം അതാതു പ്രാദേശിക നാടുവാഴികളുടെ ആധിപത്യത്തിലൂടെയാണ് വെട്ടത്തുരാജവംശം ഈ പ്രദേശങ്ങളെല്ലാം ചേർത്ത്

കേരളാധിശ്വരപുരം കേരളീകരിച്ച് ഭരണം നടത്തിയെന്നും, തുടർന്ന് ഭരണക്രൈം വെട്ടത്തേക്കു മാറ്റിയെന്നും മലബാർ മാനവലിൽ സൃഷ്ടി പ്ലിക്കുന്നു.

‘വെട്ടം എടുക്കാത്’മെന്നതാണ് പഴമൊഴി. ഇതിനെ അനുഭവമുണ്ടാക്കുന്ന വിധമുള്ള പരാമർശം രാമൻ നമ്പിശ്രദ്ധനുത്തിയ ചതിത്രാവ്യാ യികയായ കേരളേശരൻ്റെ തുടക്കത്തിൽ കാണാം. ഒരു കാതം എന്നാൽ നാലു നാഴികയെന്നാണ് പഴമക്കാരുടെ കണക്ക്. ഒരു നാഴിക = 1.609 കി.മീ.ആണ്. അതിനാൽ 8 കാതം = $8 \times 1.609 = 12.872$ കി.മീ. = 12.872 കി.മീ. ഇതു പ്രകാരം വെട്ടത്തുനാടിന്റെ ഭൂവിസ്ത്വത്തി 32 നാഴിക അമുഖം 12.872 കി.മീ. ആണെന്ന് കരുതി വരുന്നു. അന്ന നാവുർ, ഒഴുർ, കമനം, കല്പപക്ഷങ്ങൾ, കൂർ, ചെറിയമുണ്ടം, ചേന ര, തലക്കാട്, താനാളുർ, തുക്കണ്ണിയുർ, തൃപ്പന്നാട്, നിറമരുതുർ, പച്ചാട്ടിരി, പതിയാപുരം, പള്ളിപ്പുറം, പൊന്മുണ്ടം പുറത്തുർ, മേരമു റി, മഗലം, രായിരിമംഗലം, വെട്ടം എന്നീ ദേശങ്ങളാണ് വെട്ടത്തുനാ ടിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നത്. ആധുനിക കേരളത്തിലെ മലപ്പുറം ജില്ലയിലെ തിരുർ താലുക്കിലുശ്ശപ്പെട്ടുന്നതാണ് ഈ പ്രദേശങ്ങളിൽ ബഹുഭൂതി പക്ഷംവും.

‘പ്രകാശങ്ങൾ’മെന്ന സംഘടന ഏതുർത്ഥത്തിലും യോജിക്കുന്ന വിധത്തിൽ കലാസാംസ്കാരിക സാഹിത്യമണ്ഡലങ്ങളിൽ പ്രാശ്നം അജുലമായ ഒരു പാരമ്പര്യം വെട്ടത്തുനാടിനുണ്ടായിരുന്നു. ഉള്ളാറിന്റെ ‘കേരള സാഹിത്യ ചരിത്രം’, വടക്കുകൂർ രാജരാജവർമ്മയുടെ ‘കേരളീയ സംസ്കൃത സാഹിത്യ ചരിത്രം’, കെ. കുണ്ഠുമുള്ളിരാജയുടെ “The contribution of Kerala to Sanskrit Literature” ബി.എൻ. അഹാ മുദ്ര മലവിയും. കെ.കെ.അബ്ദുൾ കരീമും എഴുതിയ ‘മഹത്തായ മാപ്പിളസാഹിത്യ പാരമ്പര്യം’ എന്നീ കൃതികളിൽ വെട്ടത്തുനാടിന്റെ സാഹിത്യപരമായ പ്രാധാന്യം പരാമുഖമാകുന്നുണ്ട്.

സംസ്കൃതസാഹിത്യത്തിലും, മലയാളത്തിലും, അറബിയിലും, അബ്ദീമിലയാളത്തിലും സാഹിത്യസൃഷ്ടികൾ നടത്തിയ ധാരണം പ്രഗതിരാത്രി സമ്പന്നമാണ് വെട്ടത്തുനാട്. ഭാഷാപിതാവും, ഭക്തിപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെയും കിളിപ്പാട്ടുപസ്ഥാനത്തിന്റെയും ഉപജണതാതാവു മായ തുണ്ണുവെന്തചുടുക്കുന്റെ ജമനാട് എന്ന നിലയിൽ വെട്ടത്തുനാടിന് സാഹിത്യലോകത്ത് സുപ്രധാനമായ ഒരു സ്ഥാനമുണ്ട്. രാഷ്ട്രീയപരമായും, നിയമപരമായും ഇല്ലാതാരയെക്കിലും വെട്ടത്തുനാട് എന്ന ദേശം ഇന്നും ധാരാളം എഴുതത്തുകാരുടെ ജമസ്ഥലമാണ്; കർമ്മസ്ഥലവും. ഒരു സാഹിത്യകാരനിലെ സർക്കാരുമകതയുടെ രൂപീകരണത്തിൽ കാലങ്ങങ്ങൾക്ക് നിർണ്ണായകമായ സംശയിന്മുണ്ടാണ്. കേവല പശ്ചാത്തലമെന്നതിലുപരി സജീവമായ ഒരു കമാപാത്രത്തിന്റെ

സ്ഥാനം കാലവേദങ്ങൾക്ക് സാഹിത്യസ്വഷട്ടിയില്ലാണെന്ന് ജോൺ റിസ്കിൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ദേശീയതയുടെ കവിതായ വളരെ തെരഞ്ഞെടു അനു കൊണ്ട് വെട്ടത്തുനാട്ടിലാണ്. മലയാള കവിതയിലെ പ്രാചീന, ആധുനിക കവിതയവിഭാഗങ്ങളിൽ പ്രാതിനിധ്യമരുളാണ് ഭാഗമുണ്ടായത് വെട്ടത്തുനാട്ടിനുമാത്രം അവകാശപ്പെട്ട വരലംബ്യി യാണ്. വെട്ടത്തുനാട്ടിന്റെ സാംസ്കാരിക പരിസ്ഥിതി ഹാനിയും സാഹിത്യപാരമ്പര്യം പുലർത്തുന്ന പ്രവേശമാണ്. ദ്രോഷംകലാരു പമായ കമകളിക്കും വെട്ടത്തുനാട്ടിന്റെതായുള്ള സംഭവനകളേറെയുണ്ട്. വെട്ടത്തുസ്വദായം (കോട്ടമട്ട്) എന്നാണ് വെട്ടത്തുരാജാവിന്റെ കമകളി പരിഷ്കാരങ്ങൾ അനിയപ്പെടുന്നത്. സാംസ്കാരിക കേരള തിരിക്ക് അഭിമാനസ്തംമായ തുഞ്ചുപറമ്പ് വെട്ടത്തുനാട്ടിന്റെ നെന്നു കയിലാണ് സമിതിചെയ്യുന്നത്. വെട്ടത്തുനാട്ടിന്റെ തെക്കേ അതിർവര സ്വായ നിള്ളാന്തി ഒട്ടേറെ സാഹിത്യകാരന്മാരുടെ സർഗ്ഗത്യുഷണ അക്ക ദീയവളാണ്. നിള്ളയെപ്പറ്റി പാടാത്ത മലയാളകവികൾ ചുരുക്കം, ‘പുഴ മുതൽ പുഴ വരെ’ എന്നു വിശേഷപ്പിക്കാനാവുന്ന വിധം വടക്ക് പുര മുഴയും, തെക്ക് ഭാരതപൂഴയും അതിരുകളായ വെട്ടത്തുനാട്ടിന്റെ സാഹിത്യപരമായ ഉന്നമനം അപൂർണ്ണമാക്കുകയാണ് ഈ പഠനത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം.

സംസ്കൃതസാഹിത്യം

വെട്ടത്തു റിവർമ്മതത്തവുംരാൻ 16-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഉത്തരവർഖി തത്തിൽ വെട്ടത്തുനാട് വാണിരുന്നു. ഇദ്ദേഹമെഴുതിയ കൃതിയാണ് ഒരു വതകീകാസമുച്ചയം. സാമുതിരിയോടും, കൊച്ചി രാജപരമ്പരയോടും മുള്ള വെട്ടത്തുരാജവാഡത്തിന്റെ ശാഖാസ്ഥാപനവും ഇതിൽ പരാ മർഗ്ഗമുണ്ട്. സാംസ്കൃതപണ്ഡിതനായ തുക്കണ്ണിയുർ അച്ചുതപിശ്ചരടി, വാസുദേവകവി, ശ്വേതാഞ്ജുസ്തതുതിയുടെ കർത്താവ് ദേശമംഗലത്ത് വാരുർ എന്നിവർ റവിവർമ്മതത്തവുംരാൻ ആശ്രിതനായിരുന്നുവെന്ന് ഉള്ളിരുന്ന കേരളസാഹിത്യചരിത്രത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്.

പെരുമനം ശാമകാരനായിരുന്ന വാസുദേവകവിയുടെ സാഹിത്യജീവിതം വെട്ടത്തുനാട്ടിലായിരുന്നു. സംക്ഷേപഭാരതതം (അബ്ദു സർഗ്ഗം), സംക്ഷേപഹരംധനം (മുന്നു സർഗ്ഗം), ഗ്രോവിൽച്ചർത്തം (പത്ര സർഗ്ഗം) എന്നീ കൃതികളുടെ കർത്താവാണ് വാസുദേവകവി. കല്യാണമന്ത്രങ്ങൾ, വാസുദേവവിജയം എന്നീ കൃതികളുടെ കർത്തൃത്വവും പണ്ഡിതർ ഇദ്ദേഹത്തിൽ ആരോപിക്കുന്നു.

മേല്പത്തുർ നാരായണ ഭട്ടിരിയുടെയും, തുക്കണ്ണിയുർ അച്ചുതപിശ്ചരടിയുടെയും സമകാലികനായിരുന്ന വാസുദേവി നമ്പ്പ തിരിയുടെ കൃതിയാണ് ഭൂശനങ്ങൾ അമീവം ഭേദസന്ദേശം. വാസു

ദേവൻ സന്ദേശമയക്കുന്നത് വളരുവനാട്ടിൽ ശേതദ്യർഗ്ഗമെന്ന നഗര തിലുള്ള തണ്ണീസ് പ്രിയതമയായ ബലനീലി (ഉള്ളനീലി) കാണ്. ശേത ദ്യർഗ്ഗ ‘കോട്ടകൾ’ എന്ന നാമത്താൽ ഇന്ന് അനിയപ്പെടുന്ന വൈകി ട്രക്കോട്ടത്തെന. മാമാക്കമഹോത്സവം സംബന്ധിച്ചുള്ള സജ്ജകീരണ അർ പതിഗോധിക്കുവാൻ തുക്കണിയുരിൽ സന്നിഹിതത്തോയ സാമു തിരിപ്പാടിനേയും ഭ്രമരസന്ദേശത്തിൽ വർണ്ണിക്കുന്നുണ്ട്. ചരിത്രഗവേ ഷക്രാർക്ക് പടന്തതിന് ഏറ്റവും ഫലപ്രദമായ ഒരു കാവ്യമാണ് ഫേ രസന്ദേശമെന്ന് ഉള്ളുർ കേരളസാഹിത്യചരിത്രത്തിൽ സാക്ഷ്യപ്പെട്ടു തിരുന്നുണ്ട്.

പ്രശസ്ത കവിയായ മേല്പത്തുർ നാരായണാട്ട് ഫദർ കൊല്ല വർഷം 735 ന് അക്കാലത്ത് വെട്ടത്തുനാട്ടു രാജാവിന്റെ ഭരണത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നും, ഇന്നു ചൊന്നാൻനിന്നതാല്ലുകൾക്കിൽ ചേർന്നതുമായ കുറു സത്തുരംഗത്തിൽ ഇനിച്ചു. ഭ്രതിരിയുടെ കൃതികളെ (1) സ്ത്രോത്ര അർ (2) പ്രശസ്തികൾ (3) ചവുകളും മറ്റു കാവ്യങ്ങളും (4) മുക്തകങ്ങൾ (5) ശാസ്ത്രഗമങ്ങൾ (6) പലവുകൾ എന്നിങ്ങനെ ആറു വകുപ്പുകളായി വിജ്ഞിക്കാവുന്നതാണ്. (1) നാരായണിയം (2) ശ്രീഹ ദസപ്തത്തി (3) ഗുരുവായുപുരേശ സ്ത്രോത്രം ഇവ ആദ്യത്തെ വകു പ്പില്ലും (4) ഗോശ്രീ നഗരവർണ്ണന (5) മാടമഹിശ പ്രശസ്തി, (6) ശ്രേംഖലാബന്ധിശ്വര പ്രശസ്തി ഇവ രണ്ടാമത്തെ വകുപ്പില്ലും (7) സുക്ത ശ്രോകങ്ങൾ (8) ആശവലായനക്രിയാക്രമം (9) പ്രക്രിയാ സർവസം (10) ധാതുകാവ്യം (11) അപാണിനിന്യ പ്രാമാണ്യ സാധനം (12) മാന മേയോദയത്തിലെ മാനപതിച്ചേദം (13) തന്ത്രവാർത്തിക നിബന്ധനം ഇവ അഥവാമത്തെ വകുപ്പില്ലും ഉൾപ്പെടുന്നു. നാലും, ആറും, വകു പ്പിൽ അടങ്കുന്ന പദ്യങ്ങൾ അസംഖ്യങ്ങളാണ്. മുന്നാം വകുപ്പിൽ ഏതെല്ലാം ചവുകളെല്ലാം പരിശീലനക്കേണ്ടതെന്ന് നിശ്ചയമില്ല. ‘പട്ടം പ്രഖ്യാതി പത്താണേ’നു ചൊല്ലിനും അടിസ്ഥാനമെന്നു മില്ല. മഹാഭാരതത്താനുബന്ധികളായി (14) രാജസൂയം (15) ദ്യുതവാക്യം (16) പാഞ്ചാലിസിന്യംവരം (17) നാളായനീ ചരിതം (18) സുന്ദോപസു നോപാവ്യാനം (19) സുഭ്രദ്രാഹരണം, (20) കുറന്തേയാഷ്ടകം (21) കിരിതം (22) കൈലംബനവർണ്ണനം ഇവയും, ഭാഗവതാനുബന്ധികളായി (23) മത്സ്യാവതാരം (24) നൃഗമോക്ഷം ഇവയും, രാമായണാനുബന്ധി കളായി (25) നിംഫനാസികം അമ്ഭവം ശുർപ്പാനബ്രഹ്മം (26) രാക്ഷ സോൽപത്തി (27) അഹലുംമോക്ഷം (28) ബാലകാണ്ഡം കമ എന്നി വയും, ശ്രേംഖലാപതിപ്പാദകങ്ങളായി (29) ഭക്ഷയജ്ഞതം (30) ത്രിപുര ദഹനം എന്നിവയും, കൂടാതെ (31) അഷ്ടമിചന്ദ്രം (32) സ്വാഹാസു ധാകരം (33) കോടിവിരഹം എന്നിവയും; ഇങ്ങനെ ഇരുപത് പ്രഖ്യാ

അംഗൾ ട്രൗണ്ടേറോയി നിസ്സംഗ്രഹം പറയാം. ഇവയ്ക്കു പുറമേ (1) ഗജേറ്റമോക്ഷം (2) രൂപശാംഗദചരിതം, (3) വാമനാവത്താരം (4) അജാ മിളമോക്ഷം (5) സുമരകം (6) കുചേലവൃത്തം (7) പാർവ്വതി സയം വരെ എന്നീ പ്രബന്ധങ്ങളുടേയും കർത്തവ്യത്വം ട്രൗണ്ടേറോയിൽ ആരേഹി ക്കുന്നവരുണ്ട്. ആയിരത്തി മുപ്പത്തിയാറു ഫ്രോക്കങ്ങളുള്ളത്, ‘ദേശാ നായ യണ്ണീയം’ അതായത് നാരാധാരകമാപതിപ്പാരകവും, നാരാധാര കവി നിർമ്മിതവും എന്ന ട്രൗണ്ടേറോയി പറയുന്ന നാരാധാരീയ സ്വത്വത്വം ഇതിൽ പ്രമാഖ്യാനമായി പരിലസിക്കുന്നു.

മെല്ലപ്പത്തുർ മാതൃദത്ത ട്രൗണ്ടീ രചിച്ച കൃതിയാണ് കെടി സാവർഘ്യമുണ്ടാക്കം. മെല്ലപ്പത്തുർ നാരാധാരേട്ടിലെയുടെ മുന്നാമത്തെ അനുജനാണിദ്ദേഹം.

മഹാകവി രാമപാണിവാദൻ മംഗലം ശ്രാമത്തിലെ നമ്പ്യാരു പറമ്പിലെ കലാക്കരിക്കുന്ന കുടുംബവത്തിൽ ജൈംകോണായാളാണ്. (1) രാഖവിയം, (2) വിഷ്ണുവിലഭാസം എന്നീ മഹാകാവ്യങ്ങൾ, (3) ഭഗവതം ചന്ദ്രം, (4) സീതാരാജാലവം (നാടകം), (5) ചാന്തിക, (6) ലഭിലാ വതി എന്നീ വിമിക്ഷൾ (7) മദനകേരു ചരിതം (പ്രഹസനം), (8) കംസ വധം, (9) ഉഷാനിരുദ്ധം എന്നീ പ്രാകൃത കാവ്യങ്ങൾ, (10) പ്രാകൃത വ്യത്തി (11) വ്യത്തവാർത്തികം (12) രാസകീഡ എന്നീ കാവ്യങ്ങൾ (13) താളപസ്താരം (14) ശിവശത്തകം (15) മുകുന്ദത്തകം (16) അംബ രന്ദിശവിഷ്ണുസ്തോത്രം (17) അക്ഷരമാലാ സ്തോത്രം (18) രാമ ഭസ്തോത്രം (19) സുര്യാഷ്ടകം (20) മദ്രാരു മുകുന്ദത്തകം (21) ശിവഗിതം (22) ഗീതാരാമം (23) ദ്രോഗാരാധന (പ്രഹസ്തി) (24) രാഖവിയം വ്യാവ്യാനം 925) വിഷ്ണുവിലഭാസം വ്യാവ്യാനം (26) കുഷ്ഠണ വിലഭാസം വ്യാവ്യാനം (27) ധാതുകാവ്യം വ്യാവ്യാനം (28) പാഠകാ ചാരക്രമം (29) ഉപാവ്യാനം (30) ദാർശാഗ്രമഞ്ജൽ എന്നിവയാണ് രാമപാണിവാദൻ കൃതികൾ.

കേരളത്തിലെ ആദ്യകാല പണ്ഡിതന്മാർക്ക് പ്രമുഖനായിരുന്ന തുകാളിക്കിയർ അച്ചുത്തുപിശ്ചാര്ത ജേയാതിക്ഷം, വേദശാസ്ത്രങ്ങൾ എന്നീ വയക്കൽ അതിന്റെപ്പുണ്ണനായിരുന്നു. പ്രവേശകം എന്ന വ്യാകരണശാസ്ത്രം, അഷ്ടാംഗഹൃദയം, ഗോളദൈപിക, ജേയാതിഷ്ട്രഗമാങ്ങളായ രാശി ഗോളസ്ഥാനാിതി, സ്ഥാനക്രമാംഗം, ചരായാഷ്ടകം, ഉപാഗ്രഹവിശ്വാസി എന്നിവ ഇങ്ങൊത്തിന്റെ കൃതികളാണ്.

പണ്ഡിതനായ തിരുമംഗലത്ത് നീലകണ്ഠൻ രചിച്ച പ്രസിദ്ധ മായ വാസ്തവീകരിച്ചാഗ്രഹമാണ് ‘മഹാമനുഷ്യാലയ ചന്തിക’. ഇതിലെ ഇഷ്ടദേവതാ സ്ത്രൂതിയിൽ വെച്ചതുനാടിനെ ‘പ്രകാശവിഷയ’

മെന്നും, അവിടുതെ പ്രധാനക്കേഷ്ടത്തെല്ല ഓരോനായും പരാമർശിക്കുന്നുണ്ട്.

മലയാളസാഹിത്യം

ഭാഷയാപിതാവായ തുമ്പേതൽ രാമാനുജൻ എഴുത്തെച്ചെൻ്റെ ജീവിതാശ് വെട്ടത്തുനാട്. മലയാള ഭാഷയെ ഇന്നുകാണുന്ന രൂപത്തി ലേക്ക് വളർത്തിയെടുത്തതിൽ എഴുത്തെച്ചുൻ്റെ ഗണ്യമായ സ്ഥാനമുണ്ട്. ഭാഷയ്ക്ക് സന്തതമായ അക്ഷരമാലയുണ്ടാക്കുകയും അതിന് പാട്യക്രമം സൃഷ്ടിക്കാനായി മുകുറാപ്പടക്കം, ഗണാപ്പടക്കം എന്നിവ ചെ ക്കുകയും ചെയ്ത ഭാഷാസ്നേഹിയാണെന്നേഹം. കൊല്ലവർഷം 1492 മുതൽ 1562വരെയുള്ള കാലാലട്ടത്തിൽ അദ്ദേഹം ജീവിച്ചിരുന്നതായി പണിയിത്തും സാക്ഷ്യപ്പെട്ടത്തുന്നു. ‘മലയാളിയുടെ സംസ്കാരമുലയന്മായി എഴുത്തെച്ചെൻ വിശേഷിപ്പിക്കാവുന്നതാണ്. എഴുത്തെച്ചുൻ്റെ ജീവിച്ചിരുന്ന 16-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ നിലനിന്നിരുന്ന സാമൂഹികമായ പല അനിതികളോടും അദ്ദേഹം അക്ഷരാസ്ത്രം കൊണ്ട് അടരാടി.

എഴുത്തെച്ചുൻ്റെ കൃതികളെപ്പറ്റി പലപ്പോഴും പണിയിത്തുംകി ടയിൽ അഭിപ്രായവൃത്താസമുണ്ടാകാണുണ്ട്. അഭ്യാരാമരാമായണം കിളിപ്പാട്ട്, ശ്രീമഹാഭാരതം കിളിപ്പാട്ട്, ഹരിനാമകീർത്തനം എന്നിവ യാണ് എഴുത്തെച്ചുൻ്റെ കൃതികളെന്ന് ഉറപ്പിച്ചു പറയാനുകൂന്നത്. ‘അധ്യാരാമരാമായണം കിളിപ്പാട്ട്, ഉത്തരാരാമായണം, മഹാഭാരതം കിളിപ്പാട്ട്, ദേവി മാഹാത്മ്യം എന്നിവ എഴുത്തെച്ചുൻ്റെ കൃതികളാണെന്നുള്ളത് നിർവ്വിധം തന്നെയെന്നതും, ബ്രഹ്മാണ്ഡപൂരാണം, ശതമുഖരാമായണം, ശ്രീമംഞ്ചഗവതം, ഹരിനാമകീർത്തനം, ചിത്രാരംഞം, കൈവല്യനവനിതം, ഇരുപത്തിനാലു വൃത്തം, കേരളനാടകം ഇവയെപ്പറ്റി ചർച്ചചെയ്തു തീരുമാനിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും ഉള്ളതും അഭിപ്രായപ്പെട്ടുന്നു.’

രാമായണം ഭക്തിയുടെ കിരീടവും, ഭാരതം ധർമ്മത്തിന്റെ ചെങ്കാലുമാണല്ലോ. ഈ കൃതികളിലെ ഭക്തിയും ധർമ്മവും സമരസപ്പെടുത്തി തന്റെ ദർശന സംബന്ധിത പുർണ്ണമായും വെളിപ്പെട്ടത്തുന്ന ഹരിനാമകീർത്തനം എഴുത്തെച്ചുൻ്റെ തത്തരത്തന്മാദളുടെ വൈവരിവെനിയാണ്. ‘കേരളത്തിന്റെ സാഹിത്യപരമായ ദേശീയ സന്പര്യത്’ എന്നാണ് കിളിപ്പാട്ടുകളെ ഡോ. കെ. എൻ. എഴുത്തെച്ചുൻ്റെ വിശേഷിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. പാടിന്റെയും, മൺിപ്രവാളത്തിന്റെയും, വ്യാവഹാരിക മലയാളത്തിന്റെയും അഭിലഷണീയാശങ്ങളെല്ലാം യഥോച്ചിതം മേളിപ്പിച്ച് ഭാവസംബന്ധക്ഷമമായ കാവ്യഭാഷയിൽ പുരാണത്തിഹാസങ്ങളെ മലയാളത്തിന്റെ ശക്തിസൗര്യങ്ങളിലേക്ക് ആവാഹിച്ച് അവതരിപ്പിക്കുകയാണ് എഴുത്തെച്ചുൻ്റെ ചെയ്തത്. കേരളത്തിന്റെ സാംസ്കാരിക നഭോ

തമാനമായിരുന്നു; ഇതിഹാസങ്ങളുടെ കേവല വിവർത്തനത്രെക്കാം ഒപ്പി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം. ആ ലക്ഷ്യത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗമായിട്ടാണ് തന്റെ സാഹിത്യസ്വപര്യൈ ആചാര്യൻ കണ്ണത് ‘സാന്തഃ സുഖായ ബഹുജനഹിതായ’ എന്ന എഴുത്തച്ചറ്റേണ്ട കാവ്യലക്ഷ്യത്തെ നമുക്ക് സംഗ്രഹിക്കാൻ കഴിയും.

നാട്ടുരാജ്യങ്ങൾ ബീട്ടിഷിന്ത്യയിൽ ലഭിച്ചതോടെ വെട്ടത്തു നാട് എന്ന ദേശം രാഷ്ട്രീയമായി ഇല്ലാതായി. പക്ഷേ, മഹത്തായ ആ സാഹിത്യസാംസ്കാരിക പാരമ്പര്യം സഥിതിനെപ്പറ്റാം പോലെ തുടരുന്നതായി നമുക്കു കാണാം. ആധുനികകവിതയെത്തിൽ വളരെതോശം നാരാധാരമേന്നൊന്നാണ് ഈ സാഹിത്യപരമ്പരയ്ത്തിന്റെ ശക്തനായ ഘടകകൾ. സന്താ പാരമ്പര്യത്തിന്റെയും സംസ്കാരത്തി എന്തും വേരുകൾ പൂര്വാണ്ടതിഹാസങ്ങളിൽ കണ്ണത്തുകയും, ഭാവിയും നമകളിൽ പ്രത്യാശ പുലർത്തുകയും ചെയ്ത കവിതകളാണ് വളരെതാളിയെന്ന്. 1878 മുതൽ 1958 വരെ നിംബ ആ കാവ്യജീവിതം മലയാളകവിതാപ്രസ്ഥാനത്തിനും, ദേശീയപ്രസ്ഥാനത്തിനും, സ്വാതന്ത്ര്യസമരചനിത്തത്തിനും ശബ്ദമായ സംഭാവനകൾ നൽകി.

മലയാളസാഹിത്യ വിമർശകനായ കുട്ടിക്കുഷ്ണംമാരൻ, വെട്ടത്തുനാട്ടിന്റെ സാംസ്കാരിക പരിസ്ഥിതായ പൊന്നാനിയിലെ പൊന്നാനികളിൽത്തെന്നും സാഹിത്യകാരന്മാർ, ഇടയ്ക്കുരി ശോഭിദാന്തനായർ, കടവാട് കുട്ടിക്കുഷ്ണംഞ്ചൻ തുടങ്ങിയവർക്കും വെട്ടത്തുനാട്ടിന്റെ സാഹിത്യപരമായ പാരമ്പര്യം ഉൾക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. സമകാലീന എഴുത്തുകാരിൽ പ്രമുഖനായ സി.രാധാകൃഷ്ണനാഡിയും ആ മഹത്തായ പാരമ്പര്യത്തിന്റെ നേരംനേരം നമുക്ക് അനുഭവഭേദമാകുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ‘തീക്കടൽ കടന്ത് തിരുമധ്യരം’ എന്ന നോവൽ എഴുത്തച്ചറ്റേണ്ട ജീവിതകാലങ്ങളെ വെട്ടത്തുനാട്ടിന്റെ യമാതമമായ ആവിഷ്കാരമാണ്. ഒരു ദേശം സാഹിതീയപരമ്പരയ്ത്തിന്റെ വളക്കുറിളുള്ള മണ്ണാകുന്നതും, ധാരാളം സർക്കാരിവിത്തുകൾ അവിടെ പൊടിപ്പുകളായി തിച്ചുവളരുന്നതും വെട്ടത്തുനാട്ടിനെ വേറിട്ട് കാഴ്ചയാക്കിമാറുന്നു. ഈ പാരമ്പര്യത്തിന്റെ അനുസ്യൂതപ്രവാഹം സാഹിത്യമേഖലയെ കൂടുതൽ കുടുതൽ സമ്പൂർണ്ണമാക്കുമെന്ന് നമുക്ക് പ്രത്യാശിക്കാം.

സഹായകഗ്രന്ഥങ്ങൾ

1. പരമേശ്വര അയ്യർ എസ്.എച്ച്.എച്ചുറുർ-കേരള സാഹിത്യചരിത്രം: തിരുവിതാംകൂർ സർവ്വകലാശാല ഗ്രന്ഥാലി, ഫല്ലൂം.രണ്ട്, 1953-1957.
2. രാജരാജവർമ്മരാജ്, വടക്കുകുർ. കേരളീയസംസ്കൃത സാഹിത്യചരിത്രം. 6-ഭാഗം (വൈക്കം): 1113-40.

3. എഴുത്തച്ചൻ, കെ.എൻ. ‘വിവർത്തനം ഒരു സമീപതം’. വിവർത്തനം. തിരുവനന്തപുരം: കേരളാധാരാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, 1973.
4. നാരായണപിഷാരോടി കെ.പി., തുമ്പത്താചാര്യൻ, ജീവിതവ്യം,കൃതികളും.
5. പ്രൊഫ. എറുമേലി പരമേശ്വരൻ പിള്ള. മലയാളസാഹിത്യം കാല ഘട്ടങ്ങളിലൂടെ (സാ.ച). കരുട്ട് ബുക്ക്‌സ്, 1996.
6. ലോഗൻ വില്യം. മലബാർ മാനകൾ (വിവ.). ടി.വി.കൃഷ്ണൻ, മാതൃഭൂമി ബുക്ക്‌സ്, 1997.
8. ലീലാവതി, എ. മലയാള കവിതാസാഹിത്യചരിത്രം കേരളസാഹിത്യ അക്കാദമി, 1991.
9. രാമൻ നന്ദിൻ, ടി. കേരളേശ്വരൻ മാതൃഭൂമി ബുക്ക്‌സ് 1985.
10. Ruskin John, selected writings of John Ruskin, Chapter 6- ‘The modern problem’, Every Dam Edition, 1995.

രജനി സുഖേംബാധ്
ഗവേഷക വിദ്യാർത്ഥിനി
തുമ്പൻ സ്മാരക ഗവേഷണകേന്ദ്രം
തിരുവ്, തുമ്പപറമ്പ്
rajanisubodh@gmail.com

(80-ാം പുറത്തിന്റെ തുടർച്ച.....)

തമിലുള്ള മതസ്രഹാണ് പ്രമേയം. വസുർ, കോളറ എന്നീ മഹാരാജാ അള്ളുടെ പശ്ചാത്യലത്തിൽ മനുഷ്യരെ മുല്യബോധം നഷ്ടപ്പെടു നന്തും സഭാരാത്തിന്റെ അരോപിതമായ മരകൾ വലിച്ച് ചീരപ്പെടു നന്തും ഈ നോവലിൽ ചിത്രീകരിച്ചിരക്കുന്നു. കൂടിയേറ്റ കർഷക രൂടെ അതിജീവന ശ്രമങ്ങൾ ചിത്രീകരിക്കുന്ന നോവലാണ് ‘ഓറോത’. 2006-ൽ പുറത്തുവന്ന ‘കമ്പോള്’മാണ് കാക്കനാടൻ്റെ ഒരു വില്പനത കൂതി. കീഴാളയുടെ ജീവിത വ്യഥകൾ ഈ നോവലിൽ തെളിയുന്നു.

രാത്രിയുടെ മഹാമഹനത്തിലേക്ക് ഇരുവിയാർക്കുന്ന മഹാന ശരണങ്ങളെ അക്ഷരങ്ങളിലേക്ക് ആവാഹിച്ച് മലയാള സാഹിത്യത്തിന് ചെത്തന്നും നൽകിയ എഴുത്തുകാരനായിരുന്നു കാക്കനാടൻ. ജീവിതത്തിന്റെ സമസ്ത തലങ്ങളെയും, തലോടിയും, കുടിയും നിന്തനരു ചോദ്യങ്ങളുയർത്തിയും കാക്കനാടൻ്റെ കമാപാത്രങ്ങൾ ഇന്നു നിശ്ചയികളും, അനുരൂമായി നമുക്കിടയിൽ ജീവിക്കുന്നു.

ആസിഫ് എ.ം.
മലയാള-കേരളപഠന വിഭാഗം
കാലികൾ യൂണിവേഴ്സിറ്റി

കാക്കൊടൻ: ആധുനികതയുടെ പ്രവാചകൻ

ആസിഫ് എം.

വർ: റാജേഷ് മോൺജി

കിാലപ്പുഴക്കം വരാത്ത കൃതികളിലൂടെ മലയാള സാഹിത്യത്തിൽ സ്ഥിര പ്രതിഷ്ഠം നേടിയ മലയാളികളുടെ സ്വന്തം എഴുത്തുകാരൻ 'കാക്കൊടൻ' ബേബി ചുംഗൻ' വിടവാങ്ങിയിട്ട് ആറു വർഷം തികയുന്നു. മലയാള സാഹിത്യത്തിൽ പീശി യടിച്ച കൊടുക്കാറ്റായിരുന്നു കാക്കൊടൻ. നമ്മുടെ സാഹിത്യം ആധുനികതയുടെ കുളസ്തിയെച്ചുകൾ കേന്ദ്രത്ത് കാക്കൊടൻ പേനയില്ലെന്തൊരിരുന്നു. മറ്റാരു തരത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ മലയാള സാഹിത്യത്തിലേക്ക് ആധുനികതയുടെ വഹതായനങ്ങൾ തുറന്നിട്ട് കാക്കൊടനായിരുന്നു.

കേഷാഭിക്കുന്നവനും, സാമുഹ്യ ബോധമുള്ള എഴുത്തുകാരനുമായിരുന്നു കാക്കൊടൻ. മലയാളി ഇന്നോളം അനുഭവിച്ചിട്ടില്ലാത്ത, അനുഭവിക്കാനോ ആവിഷ്കരിക്കാനോ തുന്നിയാത്ത, വന്നവും, തീക്ഷ്ണവും, തരളവുമായ വിഷയങ്ങളെ അദ്ദേഹം സ്വന്തം കൃതികളിലേക്ക് ആവാഹിച്ചു. മലയാളിയുടെ കപട സദാചാരത്തയും, ആദർശനാട്യങ്ങളെയും, വ്യാജമായ വിസ്തവ സങ്കൽപങ്ങളെയും രൂക്ഷമായി വിമർശിച്ച് കൊണ്ട് കാക്കൊടൻ, മലയാളികൾക്കിടയിൽ പുതിയൊരു ഭാവുകത്താൽ നിലനിർത്താൻ ശ്രമിച്ചു. 1960കളുടെ അവസാന തേതാട്കുടി കാക്കൊടൻ മലയാള സാഹിത്യത്തിലെ പുതുതലമുറയുടെ ആരാധനാപാത്രമായി മാറി. മലയാള സാഹിത്യ രംഗത്തെ ഒറ്റപ്പെട്ട ചെതന്യമായിരുന്നു കാക്കൊടൻ. അക്ഷരങ്ങളിലാവാഹിച്ച തിരുബ്ലൂന് സമസ്യകളുമായാണ് കാക്കൊടൻ മലയാള സാഹിത്യത്തിലേക്ക് കടന്ന് വന്നത്. നാളിതുവരെ മലയാളികൾ അനുഭവിച്ചിട്ടില്ലാത്ത പുതിയ സൗന്ദര്യത്താണും, അസാമ്പത്കളും അനുഭവിക്കലും

കാക്കനാടൻ നമുക്ക് പകർന്നു നൽകി. എല്ലാ വിധ വ്യവസ്ഥകൾക്കും നേരെ കലാപമുയർത്തിയ കലാപകാരിയായിരുന്നു കാക്കനാടൻ. സാഹിത്യത്തിലെ സാന്ദ്രഭാഗിക രീതികൾക്കെതിരെ നിരതരം കല ഹിച്ച് ഇതു എഴുതുകാരൻ കലയെ നിരതരം പരീക്ഷണത്തിന് വിധേയ തമാക്കി.

സമുഹത്തിലെ കാപട്ടങ്ങളും ആദർശങ്ങളുടെ പൊള്ളൂത്തര അള്ളും ശ്രാമ ജീവിതത്തിന്റെ വിശ്വാസിയും കാക്കനാടൻ ചെനകളുടെ അടിസ്ഥാന ഘടകങ്ങളാണ്. സദാചാരത്തിന്റെ പൊയ്മുവഞ്ചൾ അദ്ദേഹം ചീതിയെറിയുന്നു. ലൈംഗികത മനുഷ്യരും അടിസ്ഥാന വികാരമായതിനാൽ അത് തുറന്നവത്രിപ്പിക്കുന്നതിൽ അനുചരിത്യം കാണുന്നില്ല, കാക്കനാടൻ. മതത്തിന്റെയും, രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെയും പൊള്ളൂത്തരങ്ങൾ അതിനിർബന്ധമായി കാക്കനാടൻ അവതരിപ്പിച്ചു. ജൂലാ സഹക്കിയുള്ളൂത്താണ് കാക്കനാടൻ ശ്രദ്ധി. നിലവിലിരുക്കുന്ന സഹിതുവോധം ഉച്ചവാർക്കാനാണ് കാക്കനാടൻ ശ്രമിച്ചത്. ഇന്ത്യയുടെ മഹാനഗരങ്ങളുടെ വെളിച്ചു കുറഞ്ഞ മുലകളിൽ പതിഞ്ഞിരിക്കുന്ന വൈകൃതങ്ങളും, മറ്റും കണ്ണക്കത്തി മുവുധാരയിൽ നിന്ന് കുതറി മാറ്റി ഒരു തലമുറയുടെ കീഴ്മേൽ മറഞ്ഞ മുല്പവോധത്തിന്റെ കമകൾ രചിക്കാനാണ് കാക്കനാടനും, മുകുറന്മാരുമുണ്ടാക്കുന്ന ആധുനിക എഴുതുകാർ ശ്രമിച്ചത്. മനുഷ്യ ജീവിതത്തിലെ ഉത്തരം കിട്ടാത്ത അസ്തിത്വ സക്രിയ്ന്റുതകളെ കാക്കനാടൻ തന്റെ നോവലിന്റെ വിഷയങ്ങളാക്കി മാറ്റി.

എഴുത്തിനു പുതിയ വഴികൾ വെടി ‘മഴനിശൽ പ്രദേശങ്ങളി’ലുടെയും, ‘അപ്പത്തയുടെ താഴ്വര’കളിലുടെയും ‘ഉഷ്ണമേഖല’കളിലുടെയും കാക്കനാടൻ നടന്നു കാക്കനാടൻറെ പല കമാപാത്രങ്ങളും കലാപകാരികളായ ഏകാക്കികളായിരുന്നു. കമ്പുണിസ്റ്റ് പാർട്ടി പിളർന്നപ്പോഴുണ്ടായ ദുഃഖത്തിൽ നിന്നും, ആത്മസംഘർഷത്തിൽ നിന്നുമാണ് ‘ഉഷ്ണമേഖല’ എന്ന നോവൽ പിരവിയെടുത്തത്. വിപ്പുവരാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തനം വ്യക്തിയെ കർമ്മവിമുഖതയുടെയും അപജയത്തിന്റെയും നഷ്ടപ്പോധത്തിന്റെയും പാതയിലേക്ക് നയിക്കുമെന്ന വീക്ഷണമാണ് ‘ഉഷ്ണമേഖല’ തിലുള്ളത്. ഉഷ്ണമേഖലയിൽ കാക്കനാടൻ ഉന്നയിച്ച രാഷ്ട്രീയ പ്രശ്നങ്ങൾ ഇതടുപക്ഷ കേന്ദ്രങ്ങളിൽ വലിയ അലോസര സൃഷ്ടിപ്പി. മറ്റുള്ളവരിലുടെ തന്നെയും തന്നിലുടെ മറ്റുള്ളവരെയും അനേകിച്ചു അപരിചിത ഭൂമികളിലുടെയുള്ള യാത്രയാണ് ‘അപ്പത്തയുടെ താഴ്വര’ എന്ന നോവലിന്റെ പ്രമേയം. ‘എഴാംമുട’ എന്ന നോവലിലും ഒരു വൈവാത്തക്കൂട്ടിലുള്ള വലിയ തെങ്ങളും മനുഷ്യജനത്തിന്റെ നിക്ഷമലതയെകുറിച്ചുള്ള സക്രിയ്ന്റു ചോദ്യങ്ങളും കേൾക്കാം. ‘വസുൽ’ എന്ന നോവൽ രോഗവും മരണവും

(ശ്രേഷ്ഠ പുറം 78 ഫ്രീ)

ദലിത് കർത്യത്വനിർമ്മാതിയുടെ ചരിത്രം - ‘പുലയത്തറ’യിൽ

സിന്ധു.പി

പോൾ ചിരക്കരോട് റച്ചിച്ച് 1962-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച പുലയ തറ എന്ന നോവൽ സാഹിത്യചർച്ചയിൽ സബിശ്ചേഷശ്രദ്ധ അർഹി കുന്നുണ്ട്. ദലിത് കർത്യത്വരൂപീകരണത്തിൽ ആദ്യകാലചരിത്ര സന്ദർഭങ്ങളിലെന്നിനെ അടയാളപ്പെടുത്തുന്നു എന്നതിനാലാണിത്. ദലിതരുടെ ക്രിസ്തുമതാരോഹണം, നവോത്ഥാനകാല നോവലുകളിലും നിരവധി തവണ സാഹിത്യരചനക്കു വിഷയമാവുന്നുണ്ട് കിലും അതിൽ വിപരിണാമങ്ങളെ കുറേക്കുടി ആഴത്തിൽ കണ്ണ തന്നാനുള്ള ശ്രമം പുലയതറയിലുണ്ട്. മതാരോഹണാനന്തരം ദലിത്ജനത് കടന്നുപോന്ന ആദ്യത്തരസംഘർഷങ്ങളും അതിനെ മറി കടക്കുന്ന സ്വയം നിർണ്ണയന ശ്രമങ്ങളും നോവലിൽ ഉള്ളടക്കത്തെ ചരിത്രപരമാക്കുന്നതെങ്ങനെയെന്നു വിശദികരിക്കാനാണ് ഈ പ്രബന്ധം ശ്രമിക്കുന്നത്.

**സാങ്കേതിക പദ്ധതി: ദലിത് സത്യം, കർത്യത്വം
ആമുഖം**

1930-കൾക്കുശേഷം പുരത്തുവന്ന നോവലുകളുടെ ഉള്ളട കാത്തത മുഖ്യമായും നിർണ്ണയിക്കുന്നത് വർഗ്ഗവീക്ഷണത്തിൽ അധി ഷ്ഠിതമായ മാനവികബന്ധാംശം. കമ്മ്യൂണിറ്റി പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ സാന്നിധ്യം അതിന് തരകമായി പ്രവർത്തിക്കുകയും സാമൂഹ്യസമ ത്വത്തെ സംബന്ധിച്ച വിസ്തൃവകരമായ നിലപാടുകൾ അവതരിപ്പിക്കു കയും ചെയ്തു. 1956-ൽ കേരളം ഭാഷാടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള ഒരു സംസ്ഥാനമായി രൂപപ്പെടുകയും 1957-ൽ കമ്മ്യൂണിറ്റി പാർട്ടി രാഷ്ട്രീയാധി കാരത്തിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് ഈ അനുകൂലസന്ദർഭത്തിലാണ്.

ഈ ചരിത്രസന്ധി സുഷ്ടിച്ച നവമാനവികബന്ധാംശം ഓര അള്ളിലെ, കിഴഞ്ഞതുക്കപ്പെട്ട മനുഷ്യരെ സാഹിത്യവുംഹാരങ്ങൾക്കു കുത്ത് സ്ഥാനപ്പെടുത്താനുള്ള സാഹചര്യമാരുക്കിയത്. തകഴി, ദേവ, ചെറുകാട് തുടങ്ങിയവരുടെനെയ്യാം നോവലുകളിൽ അത്തരം മനു

ഷ്യർ കമാപത്രങ്ങളാവുന്നു.¹ എന്നാൽ നിഷ്കളക്കരും പരിഗണനയിൽ രൂമായ മനുഷ്യരായാണ് ഇവർ റിയലിറ്റിക് നോവലുകളിൽ സ്ഥാനം നേടിയത് എന്ന് പിൽക്കാലത്ത് നിരീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. സ്നേഹി കുന്ന ജനക്കുവേണ്ടിയും ഫർട്ടിക്സ്‌ക്കുവേണ്ടിയും ഇവർ ജീവത്യാഗം ചെയ്തു. ജാതി നിശ്ചിവമായിപ്പോയ ആധുനികവർഗ്ഗഭോധത്തിൽ ദലിതർ സാമൂഹ്യസമത്വം വ്യാമോഹിച്ചു. എന്നാണ് പ്രദിപിൻ പാബി റികുന്ന് ഇതേപ്പറ്റി എഴുതുന്നത്.² ഈ മട്ടിൽ ദലിതരുടെ ഉപരിലോ കത്തെ മാത്രം തൊട്ടുതലോടി കടന്നുപോയ റിയലിറ്റിക് സാഹിത്യ തനിനകത്തെ ഒരു വിച്ഛേദത്തെ സുചിപ്പിക്കുന്നു എന്നതാണ് പുലയ തന്റെ പ്രധാന സവിശേഷത. 1960-ൽ കൂദയും കൊയ്തത്തും എന്ന നോവലിലൂടെ ടി.കെ.സി.ഡക്ടലു ഇത്തരംമുദ്ര പ്രവാനതക്കു തുടക്കം കുറിക്കുന്നുണ്ട്. ജാതി-മതക്രിയാജീവിതം, ജനിതതം, സംഘടന എന്നി വകുകത്ത് ദലിതർ അനുഭവിക്കുന്ന ആഭ്യന്തരസംഘർഷങ്ങളെ കണ്ണട ടുത്യുകാണാണ് ഈ വിച്ഛേദം അടയാളപ്പെടുന്നത്.

നോവലിലൂടെ

നവോത്തരാനക്രാന്തിലെ ഒരു ദേശാവ്യാനമെന്ന നിലയിൽ പുലയത്തായിൽ പ്രധാനമായും ഉന്നയിക്കപ്പെടുന്നത് മുന്ന് സാമൂഹ്യ സന്ദർഭങ്ങളാണ്.

ഒന്ന്: ഉടമ-അടിയാൾ ബാധകത്തിനുകൂടി പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന കീഴാളവി രൂപമായ സാമൂഹ്യഭോധം.

രണ്ട്: മിഷൻറി പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഭാഗമായി നടന്ന ക്രിസ്തുമതാ രോഹണങ്ങളും ദലിത് വിഭാഗങ്ങൾ അതിനു കല്പിച്ച വിമോചനമുല്യ വും.

മൂന്ന്: ക്രിസ്തുമതാരോഹണത്തിനു പരിഹരിക്കാൻ കശിയാത്ത ജാതി പ്രശ്നങ്ങളും അതിന്റെ സംഘർഷങ്ങളും പുതുക്കിസ്തൂനികളുടെ പ്രതിരോധവും.

സ്വാതന്ത്യാനന്തര-ബഹുക്യക്രാന്തിരമായ ഒരു ദേശമാണ് പുലയത്തായിലെ ആവ്യാനസമലം എന്നു സുചിപ്പിച്ചു. കൂടുന്നാട്ടിലെ പുലയരും പറയരുമാണ് പ്രധാന കമാപത്രങ്ങൾ. കമ്മുണിറ്റ് ആശയങ്ങൾക്കും പ്രയോഗങ്ങൾക്കും ആഴത്തിൽ വേരോടുകൂടി നോവലുകളും ഒരു രാഷ്ട്രീയ ഭൂമികയാണ് കൂടുന്നാട് എന്നത് സ്മരണീയമാണ്. കൊള്ളാണിയൽ ആധുനികതയുടെ സാധ്യതകളും പരിമിതികളും അവയുടെ പലമട്ടിലൂളുള്ള പ്രയോഗരൂപങ്ങളും ചേരന്ന് മെന്നെന്നടട്ടത്താണ് പുലയത്തായിലെ ജനതയും ദേശവും എന്നു ചുരുക്കം.

കുടുംബത്തിലെ ആയിരപ്പറ നിലച്ചതിന്റെ ഉടമതായ നാരായ സാൻസാരിയുടെ പണിയാളുന്നായ അഖിലിൽത്തിയിൽ തേവൻപുലയൻ, അധാരും മകനായ കണ്ണങ്ങോൻ എന്നിവർക്കിൽനിന്നൊൺ പുലയത്തെ ആരംഭിക്കുന്നത്. വരദവിന്മുടി വിശ്വാസം നിലച്ചതോടെ നാരായ സാൻസാരിയൽ തേവൻ പുലയനേയും മകനെയും അഖിലിൽത്തിയിൽ നിന്ന് പുറത്താക്കുന്നു. തൊഴിലും കിടപ്പുടവും നഷ്ടപ്പെട്ട അവൻ അകന്ന ബന്ധുവായ പള്ളിത്തറ പത്രത്താസിന്റെ പുരയിലേക്ക് അഡ യാർത്ഥികളായെത്തുന്നു. പണ്ട് കിളിയൻ എന്ന ഹിന്ദു പുലയനായി രൂപ അയാൾ, പിന്നീട് ‘അവഗ്രഹമുഖ്യായത്തിൽനിന്നു മതംമാറിയ അനേകം പേരിലെഞ്ചളായി മതംമാറി. ഓരു മരിയാ, മകൾ അന്ന എന്നി വരേരാടാപ്പും മിശൻപള്ളിക്കു സമീപം കുടിയ്ക്കട്ടിപ്പാർക്കുന്നു. തേവ രേഖയും കണ്ണങ്ങാരരേഖയും അവരേരാടാപ്പുമുള്ള താമസം വീട്ടിലും പള്ളിയിലും പ്രശ്നം സൃഷ്ടിക്കുന്നു. വരുമാനമില്ലാത്ത രണ്ടുപേരെ പോറ്റേണ്ട പരാധിനതയാണ് വീട്ടിലെ പ്രശ്നമെങ്കിൽ, അവിഹാസി കൗള ‘സത്യകിന്ത്യാനി’-കളുടെ താമസിച്ചതാണു പള്ളിയെയും സമു ദായത്തെയും അരുപ്പത്തരക്കുന്നത്. അതു തിരിച്ചറിഞ്ഞു രണ്ടുപേരും പള്ളിത്തറ വിഭക്തിലും അതിനിടയിൽ കണ്ണങ്ങാരനും അണയും (പണ യബഡാവുകയും അവകു വിവഹമാ കഴിക്കാനായി അയാൾ അച്ചനു ധിക്കരിച്ച്, മതംമാറി തോമ എന്നപേര് സിക്കിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

വിവാഹഗ്രാഹം പള്ളിയുടെയും പ്രാർത്ഥനയുടെയും ഭാഗമാ വുന്നതോടെ അവിടുതെ വിവേചനവും മതംമാറ്റത്തിന്റെ നിർത്തമക തയ്യാറു മറ്റു പുതുകിന്ത്യാനികളെയെന്നപോലെ തോമയെയും അസാ സമന്വയമുന്നു. “നമ്മുക്കേവർക്കും ഇതിപ്പൂർത്തിനി സർഫും ഒന്നുതന്നെ....” എന്നു ചാട്ടുകൊണ്ടുപോലെ പള്ളിപ്പുരുഷരാജഞ്ചലിൽ ആ സമഭാവം പ്രാർത്ഥന കമാവുന്നില്ല. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റിനെന്നതിരെ പള്ളിയിൽ പ്രസംഗം നടക്കു നീതും അവരെ നീരിസത്തിലൂടെയും ഇതിന്റെയെല്ലാം ഭാഗമായി പുതു ക്രിസ്ത്യാനികൾ പള്ളി ബഹിഷ്കരിക്കുകയും, സംസമുദായത്തിന്റെ നിലപാടു പ്രവൃംപിക്കാനായി യോഗം ചേരുകയും ചെയ്യുന്നു. അതേ ആലോചനയുടെ ഭാഗമായി തങ്ങളുടെ മകനെ മാമോദീസു മുക്കേണ്ട തില്ലെന്നും, അവൻ തങ്കൾ അപ്പുകൾ പേരിടണമെന്നും അവനെ പരിപൂച്ച കേമനാക്കണമെന്നും തോമ പ്രവൃംപിക്കുന്നു. പുതുതലമുറയുടെ ഇരു അവകാശപ്രവൃംപനത്തോടെയാണ് നോവൽ അവസ്ഥയിക്കുന്നത്.

ഈ അവകാശപ്രവൃംപനത്തിലേക്ക് ദലിതരെ നയിക്കുന്നത് നേരത്തെ സുചിപ്പിച്ച മുന്ന് സാമുഹ്യസമർജ്ജങ്ങളുടെ സമർദ്ദമാണ് പ്രണയം, മതംമാറ്റം, അധികാരപക്ഷാളിത്തം³ (പത്രതാസടക്കമുള്ളവ രൂപ പള്ളിക്കുമ്പെട്ടിയംഗത്വമാണ് സുചിപ്പിക്കുന്നത്) എന്നി വ്യക്താനു

വെങ്ങളാണ് അതിലേക്കുള്ള മാർഗ്ഗമായിത്തീരുന്നത്. ഈ അനുഭവങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്ന ചെറുതും വലുതും സന്തുഷ്ടിക്കുന്നവരുടെ പക്ഷം അതായിത്തന്നെ നിൽക്കുകയല്ല, മറിച്ച് സമുദ്രായ കർത്തുതരുപിക്കണം തതിലേക്ക് വളരുകയാണ് എന്നതാണ് ശ്രദ്ധയം.

സത്യഃ: സംഘർഷങ്ങളുടെ ഭൂമിക

ദലിത്കർത്തുതാം എന്ന പരികല്പനക്കുണ്ട് ജാതിക്ക്രതീതിമായ സമുദ്രാധിക്രമം എന്നാണ് ഇവിടെ വിവക്ഷ. ജാതിക്ക്രതീതിയ സിദ്ധാ ന്തപ്രയോഗത്തില്ലെന്നാണ് സമുദ്രാധികർത്തുതാം നിലവിൽ വരുന്ന തന്നെ ജീ.രാജു നിരീക്ഷിക്കുന്നുണ്ട്.⁴ ജാതിവിഭാഗമയുടെ ഈ എന്ന അവസ്ഥയിൽനിന്ന്, അതിനെതിരെ പ്രവർത്തിക്കുകയും സവർണ്ണ-അം വർണ്ണവോധിക്കുള്ള ഒരേമട്ടിൽ നിരാകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന വിപ്പവക രഹിയ ....കർത്തുതവും ഏജൻസിയുമാണ് ദലിതുതാം എന്നദേഹം വിശ ദീക്കരിക്കുന്നു. ഈ നിലയിൽ ദലിത് സമുദ്രാധികർത്തുതാം പ്രവർത്തിക്കാനാവണ്ണമകിൽ അധിസമിതരും വിശേഷതാൽപ്പര്യാജ തെളിയും പ്രതിനിധികരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഈ സാർവ്വത്രിക-വിശേഷമാന അംഗർ തമിലുള്ള സംഘർഷത്തില്ലെന്നാണ് ദലിത് സത്യം രൂപംകൊ തുള്ളുന്നതും സദാ പുതുക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതും.⁴

ഈ നിലക്ക് വ്യക്ത്യനുഭവങ്ങളിലുടെ പുതുക്കിപ്പണിയലിനു വിധേയരായിക്കാണ്ടിരിക്കുന്നവരാണ് കണ്ണക്കോരനും പദ്ധതാസുമട കമ്മുളുള്ളവർ. മതാരോഹണത്തിനുള്ള ശേഷവും പുതുനാമത്തിനാപ്പും പുലയൻ എന്നു ചേർത്തു അഭിസാഖോധന ചെയ്യപ്പെട്ടുന്നു എന്നതാണ് ആ സംഘർഷത്തിന്റെ ആദ്യപട്ടി. തോമാധ്യായി മാറിയ കണ്ണക്കോരൻ, തന്റെ പേര് വേദപുസ്തകത്തില്ലെന്നെന്നതിൽ ഉന്നതനാധിത്തീരുന്ന സന്ദർഭമുണ്ട്. എന്നാൽ പുതുക്കിപ്പഠ്യാനികളുടെ ഒക്കുമിക്കപേരുകളും വേദപുസ്തകത്തില്ലെന്നെന്ന അറിവ് അധികാരി നടുക്കിക്കളിയുന്നു. ‘തോമാധ്യാട ആവേശത്തിനേറു അടിയായിരുന്നു ആ അറിവ്. അതി ലുമാഴത്തിൽ അധികാരി മുൻവേൽപ്പിച്ചത് പുച്ചക്കിപ്പഠ്യാനി എന്ന വിളി യാണ്. നെറുകയിൽ മാനോദിശാ വൈള്ളം വീണതോടെ ഉണ്ടായ അഭി മാനവോധനമാണ് തകർക്കപ്പെടുന്നത്. പെത്യുകമായി ഉണ്ടായിരു നാത്തല്ലോ അവൻ കളഞ്ഞതുകൂളിച്ചു. ആ പുതുക്കിപ്പഠ്യാനിക്ക് തന തായ വ്യക്തിത്വമുണ്ടാ?’

പിള്ളേള്ളച്ചുൻ്ന കണ്ണക്കോര... എന്ന വിളിയും തോമാധ്യക്ക് അരേ ചക്കമായി തോന്നുന്നുണ്ട്. ആ ഓരേ വിളി കേൾക്കുവോഡും തോമാ പുള്ളിത്തുപോക്കു. അവനിൽ കിളർന്നുവന്ന നവധാര, ഉമേഷപ്രമാധ അഭിമാനവോധം ഉല്പാദിപ്പാക്കുന്നു. അതാരും മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. അവൻറെ ഹൃദയം നീറുകയാണ് (പു.107).

හූ ගිරුද්ධිවුයුජයාග් තොම්මාතුව් මදු පුතුකීපිස්ත්‍යාග් කැඩුව සායං පුතුකිපුණියාග් ඇරඟීකැඩාන්. “අගෙනාත්තිකා හුණාගෙ පැහැදි ජේරුගේ?” එගා පැවතුළුසිලේද් ජේරාතුව (පු.90) තුප පැපුදුනාතුව අවබිජනිකාග්. “නමුකෙවර්කැඩ් හුරිපුතිකිනි/ සාර්ඩුව ගොනුතෙකා....” එගා ගාමමුඩුරිඹ්, “නමුකෙවලුවර්කැඩ් ගරු සාර්ඩුමාගෙල් පැහැදිලිවතා තමහෙලුව් ගරු පාතිල් හුරි කාශෙටත්?” (පුරා 119) එගාතුව අයෙහි ජේරාඩිකැඩාගා ඩිජිප්‍රෝටුතෙකා සාරිතා සාතුගෙතත සංඛ්‍යාවෙන් ලුමිකතාකුශීයාව, වුකම්ති පරාභාය මගාඩීමාගෙනුව් ඇරුදුවාගෙනුව් විශ්‍ර අතු සමුභායෙන් මෙතතම යුතු ප්‍රස්ථාගාග් එගා තිරිප්‍රියිව තුප පැපුදුකායාග්. හුරා තිරි ආරිය් ජාතියිවුයාත එගා ඇශයෙන්තිවෙක් සමුභායෙන් පාතුකෙ පැවෙශියිකැඩාගා.

ജാതിവിരുദ്ധതയുടെ പ്രത്യേകശാസ്ത്രം

മനുഷ്യരണ്ട് നിലയിലുള്ള തുല്യതയിൽനിടക്കുന്ന പ്രസാരണമാണ് മതാരോഹണത്തിലൂടെ സാധ്യമാവും എന്ന പൊതുബോധമാണ് തോമായകമുള്ളവരുടെ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ അന്തർഭാരം. മതവും ദൈവവും അതിനെ പ്രചേദിപ്പിക്കുന്ന ഉപാധികളായാണ് അവൾ സീക്രിക്ക്ലൈനുത്. ഉപാധികളുടെയിലെ സൃജനാക്രൂഞ്ചർക്കുവേണ്ടി ഇന്നലോ കത്തിൽ ത്യാഗസനാലഭവാവുക എന്ന പരമാഗത മതയുക്തിക്കു പൂറ്റുന്നതാണ് ഈ സകലപും രൂപപ്പെടുന്നത്. അതുകൊണ്ടാണ് നിരക്ഷരനായ തോമാ, കമ്മ്യൂണിസം പദ്ധതിയിൽ ചർച്ച ചെയ്യേണ്ടതില്ല എന്നു വിശേഷകിയാവുന്നത്. അതു രണ്ടും രണ്ടുതരം വിമോചനാരയങ്ങളാണ് എന്ന ദർശനം അയാൾക്കുണ്ട്. മതവും കമ്മ്യൂണിസവും രണ്ടു വിഹരിത ദർശനങ്ങളാവുന്നോമുണ്ടോ, രണ്ടിനുകൂടിയും, ജാതിവിഭാഗതയുടെ പ്രത്യയ ശാസ്ത്രം ഹാവർത്തികമാക്കാൻ സാധിക്കും എന്ന വിശ്വാസമാണ് സമുദായത്തെ ആദ്യം പള്ളിക്കലേക്കും പിന്നീട് പാർട്ടിക്കലേക്കും ആക്രമിച്ചി കുറഞ്ഞത്. രണ്ടിന്റെയും പരിമിതികളെയും സാധ്യതകളെയുംപറ്റി ബോധ്യം വരുന്നതോടെയാണ് അവർ ‘സമുദായയോഗത്തെ സംബന്ധിച്ച്’ ആലോചനകളുവരത്തിപ്പിക്കുന്നത് എന്നതു ശ്രദ്ധയമാണ്. യോഗത്തിൽ സംസാരിക്കാൻ വരുന്നതു മതപ്രമുഖരെന്നു രാഷ്ട്രീയനേതാവോ അല്ല, പരിച്ചു പരിക്ഷേപാസ്ഥായി അധ്യാപകനായിട്ടും സഭയാൽ തിരഞ്ഞുതന്നുവുന്ന ഒരു പുതുക്കിഡിസ്ട്രീസിന്റെയാണ് എന്നതു പൂർണ്ണരൂപം കർത്തുശ്ശയത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിപ്രാഥമ്യവും സാധാനിശ്ചയത്തിനുള്ള അവകാശവും തെരഞ്ഞെടുപ്പിനുള്ള സാത്രണ്ട്രവും ഈ തീരുമാനത്തിൽ ഘാഗ്ഗരത്തം ചെയ്യപ്പെടുന്നുണ്ട്. സമുദായകർത്തുവരുടെ സംബന്ധിച്ച് അമുർത്തമായഞ്ചേരിലും ഒരാഴ്വയം ഇവിടെ രൂപപ്പെടുന്നു.

അരിവും സമുദ്ദായകർത്തൃതവവും

ജാതിസ്വത്തിൽനിന്നു സമുദ്ദായകർത്തൃതത്തിലേക്കുള്ള പ്രയാണത്തിൽ അരിവ് വലിയ ചാലകൾക്കിയാവുന്നുണ്ട്. അയുഷാളി പത്തു ബി.എ.കാരെ ആഗ്രഹിച്ചതിനുപിനിലെ ആലോചന ഇതായിരുന്നു. ‘പുലയർക്കിപ്പോൾ ധനവും വിദ്യയും ഇല്ലാത്ത കുറവ് വളരെയുണ്ട്. ഇതുരണ്ടും ഉണ്ടാവുകയാണ് വേണ്ടത്. വിദ്യാഭ്യാസം പ്രധാന മായി വേണം എന്ന് നാരായണഗൃഹവും ഒരു സന്ദർഭത്തിൽ സുചിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്.⁵ ഈ സന്ദർഭത്തിലുണ്ട്, യോഗത്തിൽ സംസാരിക്കാൻ അദ്ദേശ്യത്തിലും വുതുകിനിസ്ത്യാനി തന്നെ എത്തിച്ചേരുന്നതിന്റെ രംഭട്ടിയം വ്യക്തമാവുന്നത്. കൊള്ളേണിയൽ അരിവു പദ്ധതികളുടെ ഫലമായുണ്ടായ മതാരോഹണത്തെ അതേ അരിവുപദ്ധതികൾ തന്നെ തകിടംമറിക്കുന്നു. ഈ തകിടംമറിക്കലാണ് വ്യവഹാരങ്ങളുടെ പര സ്വപര സംഘർഷങ്ങളിലൂടെ ഉത്തരവാക്കാളുന്ന കർത്തൃതവോധമാണ് ജാതിയിൽനിന്നും അതിന്റെ പ്രതിലോമസംസ്കൃതിയിൽനിന്നും ജനത മോചിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ആദ്യാല്പട്ടം.

പീഡിതരുടെ ആത്മനിഷ്ഠംതയെ സ്ഥാപിക്കുകയല്ല; നില നിൽക്കുന്ന അധികാരബന്ധങ്ങൾക്കുമേലുള്ള മേലാളത്തെ ഇച്ചയുടെ നിർണ്ണായകത്വത്തെ അപനിർമ്മിക്കുന്നതാണ് കർത്തൃതവത്തെ സമകാലീനമാക്കുന്നത് എന്ന നിരക്ഷണം ഇവിടെ പ്രസക്തമാവുന്നു.⁶ മേലാളത്തെ ഇച്ചക്കുന്നുസ്വത്തമായി വിലക്കപ്പെട്ടവ ഓരോനോരേനോയി തിരിച്ചുപിടിച്ചുകൊണ്ട്, തോമാ എന്ന കണ്ണക്കോരൻ പുതിയ കർത്തൃനിർമ്മിതിയുടെ പ്രതിനിധാനമാവുന്നു. മാമോദിസ് വെള്ളം നൽകിയ പുതിയ വ്യക്തിത്വം ഉപേക്ഷിച്ച് അയാൾ പഴയപേരിലുള്ള സംബോധന ആഗ്രഹിക്കുന്നു. മകൻ തന്റെ അച്ചന്റെ പേരിടാൻ നിശ്ചയിക്കുന്നു. അവനെ മാമോദിസ് മുകുഞ്ചെന്തുന്ന തീരുമാനിക്കുന്നു. ഇതിനെല്ലാമുപരിയായി അവനെ പരിപ്പിച്ചു കേമനാക്കാൻ തീരുമാനിക്കുന്നു.

“എടീ, ഞാനോരു പെലക്കാത്തനാ. ആ പാടത്തു ഞാൻ കഴിയും. ഞാൻ കുലിവേല ചെയ്യും. എവിടേലും താമസിക്കുവേം ചെയ്യും. പക്ഷേപല്ല് എന്ന് മകന പരിപ്പിച്ച് ഞാൻ കേമനാക്കും. അവനെ കുലിപ്പിണിക്കു വിടുകേല. നീ നോക്കിക്കോ” (പുറം 171).

രണ്ടുരം (മത-രാഷ്ട്രിയ) പ്രത്യയശാസ്ത്രങ്ങളുടെ ഖാർജ്ജാനങ്ങളെ അവിശസിച്ച് അയാൾ എത്തിച്ചേരുന്ന സയം നിർണ്ണയന തതിന്റെ പാത യമാർത്ഥത്തിൽ, ദലിത് സമുദ്ദായ കർത്തൃത്വമന ആശയത്തിന്റെ പ്രസ്വലമായ സുചകമാവുന്നുണ്ട്. മതാരോഹണത്തെ അവിശസിക്കുന്ന കാളിപ്പുറയന്നന വുഡാൻ നോവലിൽ കടന്നുവരുന്നുണ്ട്.⁷ അയാൾ മറ്റാരു ജാതിവിഭാഗത്തിന്റെ പ്രതിനിധിയാണെങ്കിലും, കണ്ണ

കോരനെത്തിച്ചേരുന്ന പുതിയ തീർപ്പുകൾ കാളിപ്പിയനെക്കൂടി ഉൾക്കൊള്ളാൻ പര്യാപ്തമാണ് എന്നിടത്താണ് അത് സിഖാനപര മായി വികസിക്കുന്നത്.

ഉപസംഹാരം

ആദ്യകാല ദലിൽ എഴുത്തുകാരിൽ പ്രമുഖനായ പോൾ ചിറ ക്രൈസ്ട്, ക്രിക്കറ്റിലൂടെയും നോവലുകളിലൂടെയും, വ്യക്തമായ റാഷ്ട്രീ യന്ത്രോട തന്നെ രചന നിർവ്വഹിച്ചയാളാണ്. ദലിൽ സാഹിത്യത്തി നൊരു മുഖവും എന്ന ലേവന്തതിലൂടെ, ദലിൽക്കു മാത്രമായോരു സാഹിത്യമണ്ണിലും വേണമെന്നതോടൊപ്പം വാദിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ നീക്കങ്ങളോന്നാനും ജാതിവിരുദ്ധതയുടെ പാംജാഭാധാരാണ്, ഈ നോവലിന്റെ പാരായണസന്ദർഭത്തിൽ മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്. അതായത്, മുഖ്യധാരയുടെ അപരമെന്ന നിലയിൽ കീഴാളരെ സ്ഥാപിക്കുകയും, കീഴാളതുക്കപ്പെട്ടവരുടെ ശബ്ദം പരമാവധി കേൾപ്പിക്കുകയും, അവരെ പരമാവധി ദൃശ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുക എന്ന റാഷ്ട്രീയ ഭാത്യമാണ് ചിറക്രൈസ്ട് നിർവ്വഹിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ദലിൽ കർത്തുരുപീകരണത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിലെ വിടുകളെയാണാവാത്ത ഒരു സന്ദർഭമായി പുലയത്തറയെ കണ്ണട്ടുകേണ്ടതുണ്ട്.

റഹിസ്സ്

1. തകഴിയുടെ തോട്ടിയുടെ മകൻ, റബ്ബിന്റെ എന്നും നോവലുകൾ കേൾവ ദേവിന്റെ ഓടയിൽ നിന്ന്, ചെറുകാടിന്റെ മൃഗിന്റെ മാരിൽ തുടങ്ങിയ നോവലുകൾ സഹിതാപരമായ മനുഷ്യരായി കീഴാളതുകപ്പെട്ടവരെ ചിത്രീകരിക്കുന്നു.
2. പ്രദീപൻ പാവിത്രിക്കുന്ന്, ദലിൽ പഠനം: സത്യം സംസ്കാരം സാഹിത്യം. കേരളഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്യൂട്ട്, തിരുവനന്തപുരം, 2007, പുറം 110.
3. പോൾ ചിറക്രൈസ്ട്, പുലയത്തറ, റായ്‌വൻ പ്ലാറ്റിക്കേഷൻസ്, തിരുവനന്തപുരം, 2014.
4. ഏ.ഐ.എസ്. ഹിന്ദു കൊള്ളൊണിയലിസവും ഭളിത്തവും. ഭളിത പാതകൾ, സെസൻ ബുക്സ്, തിരുവനന്തപുരം, 2006. പുറം 67.
5. മഞ്ഞാട് സംഘച്ചാരം.എഡി. ചിത്രാസതീര് സാഗരം. ശ്രീനാരായണഗംഗ ചിത്രകൾ, ഡി.സി.ബുക്സ്, കോട്ടയം, 2012. പുറം 46.
6. കെ.കെ. ബാബുരാജ്. വിഷയി അനുംം ഭാഷ. ഭളിതപാതകൾ, സെസൻ ബുക്സ്,തിരുവനന്തപുരം, 2006, പുറം 77.
7. പുലയത്തറ, പുറം 43.

സിഖു.പി

സ്റ്റേഷ്യക

മലയാള-കേരളപൊനവിലാഗം

കാലിക്കറ്റ് സർവ്വകലാശാല

ഫോൺ: 8301834182

കമയുടെ പുതുരൂപങ്ങൾ

രണ്ടിരിത് എൻ.വി.

സംഗ്രഹം

അവതരണത്തിലെ പുതുമയാണ് ഓരോ കമയേയും വ്യത്യസ്തമാക്കുന്നത്. പറഞ്ഞപഴകിയ കമകൾപോലും ആവ്യാസത്തിലെ വ്യത്യസ്തതക്കാണ് പുതുമ കൈവർക്കുന്നതുകാണാം. കാലാവധിക്കാനുസാരിയായ മാറ്റവും കമാലാടനയെ സ്വാധിനിക്കുന്നുണ്ട്. സൗജന്യരൂപത്തെക്കാണാണ് നമ്മുടെ കമാലയ പുതുമ കൈവർക്കുന്നതുകൊണ്ട് നമ്മുടെ കമാല സാഹിത്യം അനുകൂലമാക്കാസം പ്രാപിക്കുന്നത്. ഈ ആവ്യാസപരവർത്തനമാണ് വിവിധ കലാ-സാഹിത്യ രൂപങ്ങളുടെ വികാസത്തിന് കാരണമായിട്ടുള്ളത്. മലയാളകമ്പാസാഹിത്യത്തിലെ ആവ്യാസപരമായ പരിവർത്തനയിൽ നുംബരങ്ങൾ മിനിക്കമെ. സാങ്കേതികവിദ്യയിൽ അധിഷ്ഠിതമായ പുതിയ കാലാവധിക്കാനും ചെന്നാരിതിയാണ് മിനിക്കമെയെ ശ്രദ്ധയമാക്കുന്നത്. സുക്ഷ്മമാവ്യാസത്തിനും കാലാവധിക്കാൻ മിനിക്കമെ ചരിത്രപരമായ ആവശ്യം കൂടിയാവുന്നു. മിനിക്കമയുടെ സാഹിത്യപരവും ചരിത്രപരവുമായ സവിശേഷതകൾ വിലയിരുത്തുകയും വെവേഗിക്കാംക്കളിലെ സമാന ചെന്നാരികൾ പരിചയപ്പെടുത്തുകയുംാണ് ഈ പഠനത്തിനും ലക്ഷ്യം.

സാങ്കേതികപദ്ധതി : സംക്ഷിപ്തത, മിനി, എൽഇഎം, Minimalism.

ആര്യവും

ബഹുകാലികമായ ഏതവസ്ഥയേയും വിലയിരുത്തുന്നതിനും മനസ്സിലാക്കുന്നതിനും ചരിത്രപരം വളരെ അത്യാവശ്യമാണ്. കാലികമായ മാറ്റങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനത്തിലുപരി സാമൂഹികവും സാംസ്കാരികവും സാമ്പത്തികവുമായ ഇടപെടലുകളെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനം കൂടിയാണ്. പലപ്പോഴും സാഹിത്യകൃതികളും ഇതിന് സഹായകമാക്കുന്നുണ്ട്. ചരിത്രപരാന്തരിന് സ്വീകരിക്കുന്ന നിരവധി ഉപാദാനങ്ങളിലെന്നുകൂടിയാണ് സാഹിത്യരചനകൾ. ഓരോ കാലാവധിക്കാനും സാമൂഹിക- സാംസ്കാരിക ചലനങ്ങൾ സാഹിത്യരചനയിലും പ്രതിഫലിക്കുമെന്നതിനാൽ ഇവയുടെ വിലയിരുത്തൽ

സാമുഹികമായ ജീവിതത്തിന്റെ അവലോകനങ്കുടി സാധ്യമാക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ചരിത്രചന്ദ്രപോലെ പ്രധാനമാണ് അവിട്ടുത്തെ സാഹിത്യചരിത്രപറമ്പവും. വിവിധ കാലാവധിങ്ങളിലെ സാഹിത്യരചനാസ്വദായങ്ങളേയും എഴുത്തുകാരേയും പരിചയപ്പെടുത്തുക എന്നതിലുപരി ഒരു പ്രദേശത്തിന്റെ ക്രമാനുഗതമായ സാമുഹ്യ ചരിത്രങ്കുടി അതിൽ ഉൾക്കൊള്ളുന്നുണ്ട്.

സാഹിത്യചരിത്രമെന്നു പറയുന്നത് സാഹിത്യപഠനത്തിനുള്ള ഒരാമുഖമല്ല. അത് സാഹിത്യചരിത്രയുടെ ചരിത്രവുമല്ല. സാഹിത്യത്തിന്റെയും സാഹിത്യാഭിരുചിഭേദങ്ങളുടേയും ഭാവുക്കത്വപരിണാമങ്ങളുടേയും അടിസ്ഥാനം കണ്ണാടത്തുകയും അതിന്റെ ചരിത്രത്തെ യുക്തിഭ്രംബായി അവതരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കൃതികളെയാണ് സാഹിത്യചരിത്രമെന്ന് പറയുന്നത്. സാഹിത്യകലയുടേയും മാനവതാല്പര്യങ്ങളുടേയും സകലനും കൂടിക്കൊള്ളുന്ന രചനാംശത്തിന്റെ മഹത്വത്തെ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതും പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതുമായ ചരിത്രമാണത്. കണ്ണാടത്തലിന്റെയും താരതമ്യം ചെയ്യുന്നതിന്റെയും ആനന്ദം അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടാണ്ടുതപ്പെടുന്നവയാണ് മിക്ക സാഹിത്യ ചരിത്രങ്ങളും. അവ സാഹിത്യവും ജീവചരിത്രപരവും ചരിത്രപരവും സാമുഹികവും സാംസ്കാരികവും അക്കാദമികവുമായ വസ്തുക്കൾ പരിഗണിക്കുന്നു. ചരിത്രത്തെ സത്യത്തിന്റെ കലവരിയായിട്ട് സ്വീകരിക്കുകയും ചരിത്രചനയെ അധികാരിച്ചുപായി കരുതുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ സാഹിത്യചരിത്രങ്ങൾക്ക് പ്രസക്തിയേറുന്നു .¹

അക്കാദമിക് പഠനരംഗത്ത് സാഹിത്യചരിത്രങ്ങൾ വളരെ യേറെ വിലപ്പെട്ടതാണ്. സാഹിത്യകൃതികളിൽ കാലാവധിക്കുന്ന സാരിയായും പ്രസ്ഥാനപരമായും വന്നുചേർന്ന മാറ്റങ്ങൾ വിലയിരുത്തുന്നതിന് സാഹിത്യചരിത്രങ്ങൾ സഹായകമാകുന്നു. വിവിധ കാലങ്ങളിലെ സാഹിത്യ കൃതികളുടേയും എഴുത്തുകാരുടേയും സവിശേഷതകൾ വിലയിരുത്തുകവഴി സാഹിത്യപഠനം കൂടുതൽ കാര്യക്ഷമമാക്കാൻ സാഹിത്യചരിത്രം സഹായകമാകുന്നു. വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഏകതരതു സാഹിത്യത്തിന്റെയും മുന്നേട്ടുള്ള പ്രയാണം അഭിയുവാനും രേഖപ്പെടുത്തുവാനും സാഹിത്യചരിത്രങ്ങൾ പ്രയോജനപ്പെടുത്തും. സാഹിത്യകൃതികളെ അതാതുകാലാവധി തതിൽവെച്ച് പരിക്കാണുള്ള ശ്രമവും കാലിക്കമായ പ്രവണതകളും സാഹിത്യചരിത്രകാരൻ നടത്തേണ്ടതുണ്ട്.²

എന്നാൽ സാഹിത്യചരിത്രങ്ങൾക്കും പരിമിതികളുണ്ട്. എല്ലാ സാഹിത്യചരിത്രങ്ങളിലും സമഗ്രമായ പഠനം നിർവ്വഹിക്കപ്പെടുന്നില്ല. പലപ്പോഴും പല സാഹിത്യപ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്കും എഴുത്തുകാർക്കും

അർഹമായ പരിഗണന ലഭിക്കാതെ അവസ്ഥയും ഉണ്ടാകാറുണ്ട്. സാഹിത്യചർണ്ണരചയിൽക്കൊള്ളുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തേണ്ടോ അല്ല നിരവധി എഴുത്തുകാരും രചനകളും പ്രസ്താവനങ്ങളും മലയാളത്തിലുണ്ട്. നോവലും, മിനിക്കമെ, റഹ്മക്കു, തിരക്കമൊസാഹിത്യം തുടങ്ങിയവ യെല്ലാം ഈ ഗണത്തിൽപ്പെടുന്നവയാണ്. നോവലിനെയോ ചെറുക ഫയേയോ കവിതയേയോ പഠനവിധേയമാക്കുമ്പോൾ നടത്തുന്ന ചില പരാമർശങ്ങളിൽക്കവിഞ്ഞ് ഇത്തരം രചനകൾ സ്വതന്ത്രമായി വില തിരുത്തപ്പെടുന്നില്ല. മലയാളത്തിലെ കമാസാഹിത്യമേഖല മികച്ച രചനകൾക്കാണും സർഗ്ഗധനരായ എഴുത്തുകാരെക്കാണും സന്ദർഭമാണ്. നോവൽ, ചെറുകമ എന്നിവയാണ് ഈ ഗണത്തിൽ എറ്റവും പ്രധാനമായി പരിഗണിക്കപ്പെടുന്നത്. നോവൽ എന്ന സ്വതന്ത്രമായ സാഹിത്യജനുസ്സ് കമാസാഹിത്യം എന്നതിലുപരി നോവൽസാഹിത്യം എന്ന രീതിയിൽത്തന്നെ പരിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. ചെറുകമയും മിനിക്കമയും നിംബകമയുമെല്ലാം കമാസാഹിത്യം എന്ന ഒറ്റ വിഭാഗമായാണ് പരിഗണിക്കപ്പെടുന്നത്. എന്നാൽ കമാപംനങ്ങളിൽ പലപ്പോഴും ചെറുകമ മാത്രമാണ് പഠന വിഷയമാക്കുന്നത്. മറ്റു കമാരചനാസങ്കേതങ്ങൾ സാഹിത്യചർണ്ണരചനയും പഠനങ്ങളിൽ നിന്ന് മാറ്റി നിർത്തപ്പെടുന്നതായി കാണാം

മലയാള കമാവ്യാനരൂപങ്ങളിൽ എറ്റവും നുതനമായ ഒന്നാണ് മിനിക്കമെ. കഴിഞ്ഞ രണ്ടുമുന്നുവർഷക്കത്തിനുള്ളിൽ മികച്ച വായനാനുഭവം പകർന്നുനൽകുന്ന നിരവധി മിനിക്കമകൾ മലയാള തത്തിൽ രചിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. നൂറ് കമാക്കൃത്യകളുടെ മിനിക്കമകൾ സമാഹരിച്ചുകൊണ്ട് അർഷങ്ങൾ ബന്ധനയിൽ എഡിറ്റ് ചെയ്ത ‘മലയാളത്തിന്റെ 100 കമകൾ’ ഇതിനെ സാധ്യകരിക്കുന്നു. മിനിക്ക മയ്ക്ക് സവിശേഷമായ സാഹിത്യരൂപമുണ്ട്, ശത്രവമായ ആസ്വാദനത്തിലും സമിപിക്കുന്ന വായനക്കാരുണ്ട്. എന്നിട്ടും ഒരു സാഹിത്യജനുസ്സ് എന്നരീതിയിൽ നമ്മുടെ പഠനങ്ങളിലെണ്ണും ഈ സാഹിത്യരൂപം പരിഗണിക്കപ്പെടുന്നില്ല.

മിനിക്കമൊപഠനം പ്രധാനവിഷയമാക്കിക്കൊണ്ട് ചട്ടിക ആഴ്ചപ്പുതിപ്പ് മിനിക്കമയുടെ ലേഖക സഖ്യരാജി എന്ന തലക്കണ്ണടക്കം പ്രത്യേകപത്രിപ്പ് 2015 ഫെബ്രുവരിയിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയുണ്ടായി. അശേഷം ആധുൻക, ആജയ് പി.മഞ്ചാട്ട്, ആജിതൻ മേനാത്, ഡോ.എ.എ.ശൈയരൻ എന്നിവരുടെ ലേവനങ്ങൾ ഈ തത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ചില മിനിക്കമൊകൃത്യകളുടെ കമാസമാഹാരതെ വിലയിരുത്തുന്ന രീതിയാണ് ഈ ലേവനങ്ങളിൽ സീരിക്കിച്ചി

ചുള്ളത്. അശേഷവും ആധുനികവും ലോപനത്തിൽ മാത്രമാണ് മിനിക്കമെയെ സത്ത്ര സാഹിത്യരൂപമായി വിലയിരുത്തുന്നത്.

ഡോ.എറി.എറി. ബഷിറിൻ്റെ മലയാള ചെറുകമാസാഹിത്യ പത്രത്വം എന്ന കൃതി മാത്രമാണ് മിനിക്കമെയുടെ രചനാരീതിയെക്കുറിച്ച് അൽപ്പമെങ്കിലും പരാമർശിക്കുന്ന സാഹിത്യചരിത്ര പഠനഗ്രന്ഥം. എന്നാൽ ഇതാവട്ട പി.കെ.പാറക്കടവിൻ്റെ കമകളെ പരിചയപ്പെട്ടു തുടങ്ങതിനുവേണ്ടിയുള്ള വിവരങ്ങം മാത്രമാണ്. സാഹിത്യപാഠ അഞ്ചിൽ ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുള്ള മിനിക്കമെയയാവട്ട ‘ചെറുകമ’ എന്ന രീതിയിലാണ് സമീപിച്ചിട്ടുള്ളത്.

1. മിനിക്കമെ എന്ന സാഹിത്യരൂപം

എറുവും കുറഞ്ഞവാക്കുകളിൽ കമ അവതരിപ്പിക്കുക എന്നത് വളരെ പ്രധാനമേറിയ കാര്യമാണ്. വാചാലമായി പറയുന്നതിനുപകരം അനുവാചകരിലേക്ക് എത്രയും പെട്ടെന്ന് അശയം എത്തുന്ന വിധത്തിൽ ഹസ്മായി പറയുകയാണ് മിനിക്കമെരച്ചയിതാക്കൾ ചെയ്യുന്നത്. ഹസ്മായ അവതരണമെങ്കിലും സംഖിതിജിംഗി ട്രും കുറയാതെ കാവ്യാരഥക്കുമായി അവതരിപ്പിക്കണ്ടു മായനക്കാർക്ക് മികച്ച വായനാനുഭൂതി ഉണ്ടാക്കുവാനും മിനിക്കമെയ്ക്ക് കഴിയും. വർണ്ണനകൾ ഒഴിവാക്കുകയല്ല, സുക്ഷ്മമവർണ്ണനയിലും കൂടുതൽ കാര്യങ്ങൾ ധനിപ്പിക്കുകയാണ് മിനിക്കമെയിൽ ചെയ്യുന്നത്. അതുകൊണ്ടു തന്നെ മിനിക്കമെകൾ കൂടുതൽ ധന്യാരഥകവും ധ്യാന തുകവുമാകുന്നു.

രൂപപരമായ പ്രത്യേകതയാണ് ഈ രചനാരീതിക്ക് മിനിക്കമെ എന്ന പേര് ലഭിക്കാൻ കാരണം. എറുവും ചെറിയ കമ എന്നതാണ് മിനിക്കമെ എന്നതുകൊണ്ട് അർത്ഥമാക്കുന്നത്. മിനി എന്ന വാക്കിന് അല്പം, കുറച്ച് എന്നെല്ലാമാണ് ശബ്ദത്താരാവലിയിൽ² നൽകിയിരിക്കുന്ന അർത്ഥം. മിനി എന്ന പദം ഇംഗ്ലീഷിലും മലയാളത്തിലും ഒരുപോലെ പ്രയോഗസാധ്യതയുള്ളത് അനാണ്. ഇംഗ്ലീഷിൽ Small, Miniature, Little എന്നെല്ലാമാണ് Mini എന്ന വാക്കിന് നൽകിയിരിക്കുന്ന അർത്ഥം. Miniature എന്ന വാക്കിൻ്റെ ചുരുക്കശൈത്യായും Mini ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. Minim എന്ന വാക്കിന് വളരെ ചെറിയ, സുക്ഷ്മമായ, എറുവും ചെറിയ അംശം എന്നെല്ലാമാണ് അർത്ഥം.

എറുവും അവശ്യജാക്കങ്ങൾ മാത്രം ഉൾപ്പെട്ടുത്തി പരിപൂർണ്ണ നിയന്ത്രണാന്തരാജേ ലഭ്യ രൂപത്തിലെപ്പിക്കുന്ന സാഹിതീയമേ, നാടകീയമേ ആയ രചനകളെ Minimalism എന്ന വിഭാഗമായി കണക്കാക്കാറുണ്ട്. കലത്തിലും നാടകത്തിലും സാഹിത്യരചനയിലും

എറ്റവും കുറിച്ച് നിരങ്ങൾ, ആകൃതികൾ, വസ്തുവകകൾ എന്നിവ ഉപയോഗിക്കണമെന്ന് അനുശാസനിക്കേന്ന സിദ്ധാന്തമാണ് Minimalism. ഫൈറക്ടു, എപ്പിഗ്രാം, മോണോലോഗ് എന്നിവയെല്ലാം Minimalism തനിന് ഉദാഹരണമായി കണക്കാക്കുന്നു. Minimalist ചെന്നാസേര തതിൽപ്പെട്ട സാഹിത്യരൂപങ്ങളാണ് മിനിക്കമെ ഇംഡിസി നിർക്കുന്നത്.

ഹോസമായ വിശ്രമവേളകളിലെ ആസാദ്യതയ്ക്കുവേണ്ടി രചിക്കപ്പെട്ടവയാണ് ചെറുകമ്പ് രചകിൽ മിനിക്കമെ കുടുതൽ തിരക്കേറിയ കാലത്തിന്റെ സ്വഷ്ടിയാണ്. ഏകദേശം ഒരു മൺകുറിനുള്ളിൽ ഖയിച്ചുതീർക്കാവുന്ന കമയാണ് ചെറുകമ്പ് എന്ന് എഡ്ഗർ അലൻപോ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ആ അർത്ഥത്തിൽ ഒന്നോ രണ്ടോ മിനിട്ടുകൊണ്ട് ഖയിച്ചു തീർക്കാവുന്നതാണ് മിനിക്കമെ. ചെറുകമയുടെ പ്രാരംഭഘട്ടത്തിൽ ദൈർഘ്യം കൂറിത്ത ആവ്യാസാത്മകകൂടി എന്ന നിലയിൽ ഖയനക്കാരെ അത് എറെ ആകർഷിച്ചിരുന്നു. യാത്രികവും സാങ്കേതികവുമായി പുരോഗതി കൈവരിച്ച് മനുഷ്യനെ സംബന്ധിച്ചിടതേതാളം പുതിയ കാലഘട്ടത്തിൽ ഖയനയെ സാധിനിക്കുന്നത് ഹോസരചനയായ മിനിക്കമെയാണ്. ഏറ്റവും കുറഞ്ഞതവാക്കുകളിൽ കമയും കമാപാത്രങ്ങളും അവതരിപ്പിച്ച് ഫലിപ്പിക്കുക എന്നത് മിനിക്കമൊരചനയിലെ പ്രധാന വെള്ളുവിളിയാണ്. ഏകാഗ്രത, സുക്ഷ്മത, ഭാഷാശാലി, ആവ്യാസം എന്നിവയിലെ കയ്യാതുക്കമെണ്ണ് മിനിക്കമെയെ മികവുറ്റതാക്കുന്നത്. അമിതവർണ്ണനയള്ളു, സുക്ഷ്മമാവതരണത്തിലൂടെ വർണ്ണവസ്തുവിന്റെ പ്രതീതി ഖയനക്കാരനിൽ ജനിപ്പിക്കുകയാണ് മിനിക്കമെയുടെ ശൈലി. പദ്ധതിയുടെ ആവർത്തനം ഇല്ലാതെ, ധന്യാത്മകമായ അവതരണമാണ് ഇതിനാവശ്യം.

എത് വിഷയവും ഹോസവും സരസവുമായി അവതരിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ട് തന്നെ ഖയനക്കാരുടെ ചിന്തയെ എളുപ്പത്തിൽ കീഴടക്കാൻ മിനിക്കമെയ്ക്ക് സാധിക്കുന്നു. വൃംഘവും അപൂർണ്ണവുമായ രചനകളെ പുർണ്ണമാക്കുന്നത് ഖയനക്കാരൻ്റെ ചിന്തയാണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ പുനർവായനയ്ക്കുള്ള നിരവധി അടയുകൾ വിനൃസിച്ചുകൊണ്ടാണ് മിക്ക മിനിക്കമെകളും രൂപം കൊള്ളുന്നത്. ഓട്ടന വണ്ഡിയിൽ നിന്നോ കുട്ടികൾ കരയുന്ന വീടിൽ നിന്നോ ഖയനക്കാനുള്ളതല്ല ഈ കമകൾ. പത്ത് രൂപ കരിഞ്ഞിക്ക് പത്ത് രൂപയുടെ മുല്യമുണ്ടാക്കുന്ന സമുഹം സമ്മതിക്കുന്നു. മിനിക്കമൊക്കാൻ പത്തുരൂപാനോടിന്റെ വലിപ്പത്തിലൂള്ള സാദാ കഠിനസിനെ പത്ത് രൂപയാക്കി മറ്റുന്നു എന്നുള്ളതാണ് ഈ മാധ്യമത്തിന്റെ സവിശ്വഷ്ടത്.

എന്ന പുന്തതിൽ കൂൺവാദപ്രക്രിയയുടെ നിരീക്ഷണം മിനിക്കമയുടെ രചനാപരമ്പരയും ആശയപരമായ പ്രത്യേകതകളെ നിർവ്വചിക്കുന്നുണ്ട്.

കൂറഞ്ഞ വാക്കുകളിൽ പുർണ്ണത നേടുക എന്നത് എളുപ്പത്തിൽ സാധ്യമാകുന്ന അസ്ഥിരം അവ്യാനതതിലും തികഞ്ഞ കയ്യാതുകം ഉള്ള ഒരാൾക്ക് മാത്രമേ ഈത് സാധ്യമാകുക തുള്ളു. മിനിക്കമയുടെ ആവ്യാനപരമായ സവിശേഷത തന്നെ ഈ കയ്യാതുകമാണ്. ആവ്യാനത്തിലെ സംക്ഷിപ്തതയാണ് മിനിക്കമ ചെയ്യേണ്ടതമാക്കുന്നത്. ഏറ്റവും കൂറഞ്ഞവക്കുകളിൽ പദാവർത്ത നണ്ണളില്ലാതെ കൃത്യമായ ആശയം പറഞ്ഞുഫലിപ്പിക്കുക എന്നതാണ് സംക്ഷിപ്തത എന്നതുകൊണ്ടുദേശിക്കുന്നത്. ആവ്യാനപരമായ ഇത്തരം സവിശേഷതകളുണ്ട് തന്റെ ചെന്നീസ് മാർക്കറ്റ് എന്ന ക്രമാസമാഹാരത്തിൽ പി.സുരേന്ദ്രൻ വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. വിശദാംശങ്ങൾ ഒഴിവാക്കിക്കൊണ്ട് സുക്ഷ്മതലത്തിൽ പ്രമേയഞ്ചത സമീപിക്കുവോൾ കമ്പയക്ക് കവിതാഭാവം കൈവരും എന്നതാണ് കൂൺതുകമകൾ നൽകുന്ന ഫാം. ബോധവുമുഖം കൂറുക്കിരെഴുതാൻ ശ്രമിച്ചതല്ല. ചില കമ്പകൾ ഈ വിധം കുറുകിപ്പോകുന്നതാണ്. വളരെ കൂറഞ്ഞ വാക്കുകൾ കൊണ്ടുതന്നെ പുർണ്ണത കൈവരുന്നു എന്ന തോന്നല്ലാണാവുകയാണ്⁷.

മിനിക്കമകൾ മാത്രം രചിക്കുന്നവരും, ചെറുകമയും മിനിക്കമയും ഒരുപോലെ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നവരും ഈ മലയാളത്തിലുണ്ട്. ആദ്യകാലങ്ങളിൽ ചെറുകമാക്കുത്തുകൾ ഒരു കൗതുകം എന്ന രീതിയിൽ മിനിക്കമ രചിക്കുകയായിരുന്നു ചെയ്തിരുന്നത്. എന്നാൽ അത്തരം രചനകൾ ചെറുകമകളുടെ ഗണാതിലും പരിഗണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല എന്ന സാഹിത്യ ചരിത്രങ്ങളുടെ വിലയിരുത്തലിൽ നിന്നും മനസ്സിലാക്കും. മാധവിക്കുട്ടി, വി. കെ. എൻ, പുന്തതിൽ കൂൺവാദപ്രക്രിയ, ഓ.വി. വിജയൻ, പി. കെ. പാറക്കടവ്, പി. സുരേന്ദ്രൻ, അക്കബർ കക്കടിൽ, അബ്ദുള്ള പേരാബു, സുകേത്രു, അശേഹ് ആധ്യർ, ബെന്നാമിൻ, വി.ആർ.സുധാഷ്, സുറാബ്, റഹ്മാൻ കിടങ്ങയം, വി.എച്ച്. നിഷാദ്, ശരീകുമാർ സോപാനത്ത്, അബുബകർ കാപ്പാട്, ഷഹല ബാനു, സിൽവിക്കുട്ടി, ശമിയൻ ഫരോക്ക്, സജിത്, കെ. കൊടക്കാട്, സജാത് മണക്കാട്, ഇ. വി. ശൈയൻ, എം. രാജീവ് കുമാർ, സുബൈദ, എം.സുബൈദ്, നൃനാട് മോഹൻ തുടങ്ങി ധാരാളം എഴുതുകാർ മിനിക്കമാർച്ചനയിൽ കഴിവു തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ട്.

2. മുളാഷ് മിക്ഷൻ

മലയാള സാഹിത്യപഠനങ്ങളിലും സാഹിത്യചരിത്രങ്ങളിലും വിലയിരുത്തുകയോ, പ്രസ്താവനമെന്ന നിലയിൽ അവതരിപ്പിക്കുകയോ

ചെയ്തിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ മിനിക്കമെയെ ചെറുകമയിൽ നിന്ന് വേണ്ടുന്നിൽക്കൂന രചനാശശലി എന്ന് സുപ്പിക്കാൻ എഴുത്തുകാരും പ്രസാധകരും കുറുകമ, നുറുങ്ങുകമ, ചെറിയ ചെറിയകമ, നാനോകമ, കുഞ്ഞുകമ എന്നിങ്ങനെ പല പ്രേക്ഷിക്കിൽ അവതരിപ്പിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഈ മലയാളത്തിൽ മാത്രം അവസ്ഥമല്ല. ഇംഗ്ലീഷിൽ Flash Fiction, Short Short Story, Sudden Fiction, Mini Fiction, Very Short Story, Blaster, Fast Fiction, Twitter Fiction, Quick Fiction, Micro Fiction, Micro Story, Post Card Story എന്നിങ്ങനെ വ്യത്യസ്ത പ്രേക്ഷിക്കുന്നത് അറിയപ്പെടുന്നത്. എങ്കിലും ഫ്ലാഷ് ഫിക്ഷൻ എന്ന പൊതുനാമം ഇവയ്ക്ക് നൽകുന്നുണ്ട്.

ഇംഗ്ലീഷ് കമാസാഹിത്യത്തിലെ ഏറ്റവും ഹസമായ രചനയാണ് ഫ്ലാഷ് ഫിക്ഷൻ. കമയുടെ ദൈർഘ്യത്തെക്കുറിച്ച് കൃത്യമായ നിർവ്വചനങ്ങൾ ഇല്ലാക്കില്ലോ ആയിരു വാക്കുകൾക്കുള്ളിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്ന കമകളെയാണ് പൊതുവെ ഇംഗ്ലീഷിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുന്നത്. Short Short Stories എന്ന പേരിലുണ്ട് ഇവ ആദ്യം അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്. 1992 ലെ ജയിംസ് തോമസ് എഡിറ്റ് ചെയ്ത Flash Fiction : Seventy Two Very Short Stories എന്ന സമാഹാരത്തിലുണ്ട് Flash Fiction എന്ന പേരിൽ അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നത്. ഒരു പേജിൽ സംശയിച്ചവതരിപ്പിക്കാവുന്ന കമ എന്നാണ് ജയിംസ് തോമസ് ഫ്ലാഷ് ഫിക്ഷൻ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത്. ഒരു പേജിൽ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതും മുന്നോ നാലോ വണികയിൽ അവസാനിക്കുന്നതുമായ കമകളാണ് ഫ്ലാഷ് ഫിക്ഷൻ. മുന്നോ നാലോ മിനിട്ടിൽ വായിച്ചു തിരിക്കാവുന്ന കമകളാണിവ.

എൻഡ്രൂ ഹെമിംഗ്വേ, ലിഡിയ ഡേവിസ്, ഡേവിഡ് ഗാഫനേ, താസുനാരി കവബാത്ത, ഓ.ഹെൻറി തുടങ്ങി നിരവധി ഏഴുത്തുകാർ ഫ്ലാഷ് ഫിക്ഷൻ രചനയിൽ ശ്രദ്ധയർത്ഥിക്കുണ്ട്. എൻഡ്രൂ ഹെമിംഗ്വേയുടെ “For sale: Baby shoes, Never worn” എന്ന 6 വാക്കിൽ ഒരുങ്ങുന്ന കമ ഏറ്റവും ചെറിയ കമയായി അറിയപ്പെടുന്നു. 2013 ലെ ലിഡിയ ഡേവിസിന് ഇൻഡനാഷൻൽ മാൻ ബുക്കർ പുരസ്കാരം ലഭിച്ചത് അവരുടെ ഫ്ലാഷ് ഫിക്ഷൻ രചനകൾക്കുള്ള അംഗീകാരമാണ്.

2.1. ഫ്ലാഷ് ഫിക്ഷൻ - വിവിധ രൂപങ്ങൾ

വാക്കുകളുടെ എളുത്തിനുസരിച്ച് ഫ്ലാഷ് ഫിക്ഷൻ വ്യത്യസ്ത പ്രേക്ഷിക്കിൽ അറിയപ്പെടുന്നു. 55 വാക്കുകൾക്കിടയിൽ കമ അവതരിപ്പിക്കുന്നതിനുയാണ് നാനോഫിക്ഷൻ (Nano Fiction) എന്ന വിളിക്കുന്നത്. 140 അക്ഷരങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ഒരുങ്ങുന്ന കമകൾ Twitter

Fiction, Twitterature എന്നീ പേരുകളിലാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്. 300 വാക്കുകളിൽ അവത്തില്ലെങ്കിലും മൈക്രോഫിഷൻ Micro Fiction എന്ന വിളിക്കുന്നത്. മുതൽത്തിൽ പല പേരുകളിൽ അറിയപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിലും പൊതുവെ ഫ്ലാഷ് ഫിക്ഷൻ എന്ന നിലയിൽ ആണ് ഈ ചെയ്യാം വിലയിരുത്തപ്പെടുന്നത്. കെട്ടുകമകൾ, ഗുണപാഠകമകൾ, ഇരുസോപ്പ് കമകൾ, എന്നിവയ്ക്ക് പുറമെ ഇന്ത്യൻ സാഹിത്യത്തിലെ പദ്ധതിനും, ജാതകകമകൾ എന്നിവയെല്ലാം ഫ്ലാഷ് ഫിക്ഷൻ രചനയെല്ലാം ഘടനയെല്ലാം സാധിനിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചെചനീസ് സാഹിത്യ തത്തിൽ Smoke Long Story എന്ന മുതൽരു രചനകളെ വിശേഷിപ്പിക്കാറുണ്ട്. ഒരു സിഗരറ്റ് വലിച്ച് കഴിയുന്നുണ്ടോ എന്നിച്ചുതീരുന്ന കമ എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ് ഈ വിശേഷണം. ജപ്പാനീസ് സാഹിത്യത്തിലെ കൈപ്പത്തികമകൾ (Palm Stories) സമാന രൂപമാണ്. ഹൈക്കു കവിതയാണെങ്കിലും, രൂപപരമായി മിനിക്കമെ കള്ളോട് അടുത്ത് നിൽക്കുന്നു.

സ്വപ്നയിനിലെ സൈസർ എശിയോ സെർറാനോ ഫൗണ്ട് ഷണ്ട് കീഴിലുള്ള വാക്കുകളുടെ മുസിയം The Museum of words (Museo de la palabra) സംഘടിപ്പിക്കുന്ന ലോക ഫ്ലാഷ് ഫിക്ഷൻ മത്സരം വലിയ സംഭാവനയാണ് ഈ രംഗത്ത് നൽകുന്നത്. ലോകത്തെവിടെയുമുള്ള എഴുത്തുകാർക്ക് ഇംഗ്ലീഷ്, സ്പാനിഷ്, അറബി, ഹിബ്രൂ എന്നീ ഭാഷകളിൽ രചനകൾ മത്സരത്തിനായി സമർപ്പിക്കാം. 100 വാക്കിൽ കവിയാത്ത കമകളാണ് മത്സരത്തിന് പരിഗണിക്കുന്നത്. ഫ്ലാഷ് ഫിക്ഷൻ രചനകൾക്ക് നൽകുന്ന ഏറ്റവും വലിയ സമാനത്തുകയാണ് ഈ മത്സരത്തിന്റെ പ്രധാന പ്രത്യേകത. നേരം സ്ഥാനം നേടുന്ന കമയ്ക്ക് 20,000 ഡോളറും മറ്റ് മുന്ന് ഭാഷകളിൽ നിന്നായി റണ്ണിപ്പാകുന്ന ഓരോ കമയ്ക്കും 2,000 ഡോളറുമാണ് സമാനത്തുക.

അമേരിക്കയിൽ ഫ്ലാഷ് ഫിക്ഷൻ രചനകൾക്കു മാത്രമായി നിരവധി മാഗസിനുകൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നുണ്ട്. നവാഗതർക്കും പരിചയസ്വന്നരായ എഴുത്തുകാർക്കും അവരുടെ സൃഷ്ടികൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതിന് മുതൽരു മാഗസിനുകൾ അവസരമാ രൂക്കുന്നു. ഗദ്യകവിതയിലും ഫ്ലാഷ് ഫിക്ഷനിലും നടക്കുന്ന പുതിയ പരീക്ഷണങ്ങൾക്ക് ഓൺലൈൻ മാഗസിനുകളും നല്ല പ്രോത്സാഹനം നൽകുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ മലയാളത്തിൽ മുതൽരു രചനകളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിന് യാതൊരുവിധ പ്രവർത്തനങ്ങളും നടക്കുന്നില്ല.

മിനിക്കുമെ എന്ന സാഹിത്യരൂപത്തെ ശ്രദ്ധയാളമാക്കുന്നത് രൂപരമായ സംക്ഷിപ്തത തന്നെയാണ്. എന്നാൽ ചപനാപരമായി ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടിട്ടുള്ള പ്രധാനാലടക്കം പദ്ധതോഗതിലെ കൃത്യതയാണ്. ഐറിവും കുറഞ്ഞ വാക്കുകളിൽ ആശയം വ്യക്തമായി അവതരിപ്പിക്കണം എന്നതിനാൽ വാക്കുകളോരോന്നും ബഹാർത്ഥകതയെ (ambiguity) ഉൾക്കൊള്ളുന്നവയായിരിക്കും. വാക്കുകളുടെ ഈ കുറുകലാണ് കമയെ സംക്ഷിപ്തമാക്കുന്നതിൽ പ്രധാന പങ്ക് വഹിക്കുന്നത്. സോദ്ദേശമായി വാക്കുകൾ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്ന തിലാണ് മിനിക്കുമൊരചയിതാവിശ്രീ വൈദഗ്ഭവ്യം പ്രകടമാക്കുന്നത്. പ്രാദേശികവും വിലക്ഷണവും ശ്രാമവുമായ വാക്കുകൾ സാന്ദർഭിക മായി ഇടകലർത്തി പ്രയോഗിച്ചുണ്ടാക്കുന്ന വൈചിത്ര്യമാണ് കമകളെ മികവുറ്റാക്കുന്നത്. ഓരോ വാക്കിലും സഹൃദിക്കുന്ന ആശയത്തെ തിരിച്ചറിഞ്ഞ് ഉചിതസ്ഥലത്ത് പ്രയോഗിക്കുമ്പോഴാണ് കമകുടുതൽ ശക്തവും മിശ്രവുറ്റതുമാക്കുന്നത്.

മിനിക്കുമെ എന്ന പേര് പലപ്പോഴും ആനുകാലിക പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളിലെ ശ്രദ്ധ ഫലമായി അഭ്യുക്തിൽ നർമ്മകമം എന്ന അർത്ഥം തിരിൽ മാത്രമാണ് പലരും കണക്കാക്കിപ്പോന്നിട്ടുള്ളത്. എന്നാൽ ഈ നപ്പുറം ഗൗരവത്തരമായ ഇടപെടലുകൾ ആസ്വാദക മനസ്സിൽ ചെലുത്താൻ കഴിയുന്ന ഒന്നായി മിനിക്കുമെ മാറിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ചെറുകമായും ലാലുരുപം എന്ന അവസ്ഥയിലല്ല മിനിക്കുമെ ഇന്ന് നിലനിൽക്കുന്നത്. സത്രന്മായ ഒരു സാഹിത്യരൂപം തന്നെയാണത്. ആദ്യകാല അള്ളിൽ മിനിക്കുമെയെ വാതികകളിലെ ഫലിതവിന്ദുവിശ്രീ ഗണത്തിലും തിരുന്നു പരിശോഭിച്ചിരുന്നതെങ്കിൽ ഇന്ന് ഈ അവസ്ഥയ്ക്ക് മാറ്റം വന്നിട്ടുണ്ട്. ദിനപത്രങ്ങളുടെ വാരാന്ത്യപ്പതിപ്പുകളിലേക്ക് ചേരുന്ന സാഹിത്യരൂപമായി പിന്നീട് മിനിക്കുമെകൾ അംഗീകാരിക്കപ്പെട്ടു. മുഖ്യധാരാ ആനുകാലികങ്ങളിലും മിനിക്കുമെ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. പുതിയ ഡിജിറ്റൽ കാലഘട്ടത്തിശ്രീ സാഹിത്യരൂപമായി മിനിക്കുമെ വളർന്നു. വാർഷിക ആപ്പിണ്ടേറ്റും ഫോൺബുക്കിണ്ടെന്നും സഹഘരിതികൾക്കുള്ളിൽ നിന്നുകൊണ്ട് അവതരിപ്പിക്കാനുള്ള കഴിവ് മിനിക്കുമെയെ സോഷ്യൽ മീഡിയയുടെ സാഹിത്യരൂപമാക്കി പരിവർത്തനപ്പെടുത്തി. ഇതിശ്രീ തുടർച്ചയായി പ്രധാന പൂസ്തക പ്രസാധകരും മിനിക്കുമൊപ്പിലും ഏറ്റുടന്നുതു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്നത് ഈ സാഹിത്യജനുസ്ഥിംഗ് വളർച്ചയ്ക്ക് വഴിയാരുക്കും. കുറഞ്ഞ സഹാ-സമയ പരിധിക്കുള്ളിൽ കുടുതൽ ഫലപ്രദമായ സാഹിത്യാസ്വാദനം മിനിക്കുമെ സാധ്യമാക്കുന്നു. അതു

കൊണ്ടുതന്നെ സാങ്കേതികവിദ്യയുടെ പുതിയ കാലത്ത് മിനിക്കമെ പ്രധാന സാഹിത്യതൃപ്തായി വളർന്നുവരുന്നതിൽ അതഭൂതപ്പെടാൻഒള്ളു.

കുറിപ്പുകൾ

1. ഡോ.തോമസ് സ്കറ്റിയ, പുറം 10, സാഹിത്യചരിത്രം-സകലപം സമിപനും ചരിത്രം, സാഹിത്യ ചരിത്വിജ്ഞാനത്തിനും, അസൈൻസ് പണ്ഡിക്കേഷൻസ് കോട്ടയം, 2014.)
2. ജെ.ഉള്ളികുപ്പണപിള്ള, പുറം 99, കേഷത്രകലാസാഹിത്യം അരങ്ങും പാഠ്യം, കൈസ്തവ കലാക്ഷേത്രം റാനി, 2012.
3. ശ്രീകണ്ഠശ്രീരം ജി. പദ്മനാഭപിള്ള, ശബ്ദവത്താരാവലി, പുറം 1421, സാഹിത്യ പ്രവർത്തക സഹകരണസംഘം, 2008. (മിനി - little മി.നേരം, മലയാളം-ഇംഗ്ലീഷ് നിബിഡം, ഡോ.ഹൈർമൺ ഗുണ്ടർട്ട്, ഡി.സി.ബുക്ക്‌സ്, 1995;
4. ടി.കെ.സി.വട്ടതല, പുറം 149, നമ്മുടെ സാഹിത്യം (ലേവനം)-ക്രമാസാഹിത്യം (എഡി.), ആർ.മാധവപേപ്പ്, ശ്രീ. നരസിംഹവി ലാസം ബുക്ക്സിപ്പോ തുറവുർ, 1970.
5. എഡ്ഗർ അലൻപോ - പുറം 228, എം.പി പോൾ, ചെറുക്രമാപ്രസ്ഥാനം, എം.പി.പോളിന്റെ സജീവ്ലൈക്കുതികൾ, 2012, മീഡിയഫോറ്മസ്, കോഴിക്കോട്.
6. പുനത്തിൽ കുണ്ഠതബ്ദിള്ള, പുറം7, അവതാരിക - അവൾ പെരുന്നു. 2006, ലലിപ് പണ്ഡിക്കേഷൻസ് കോഴിക്കോട്).
7. പി.സുരേന്ദ്രൻ, പുറം 45, ചെചനിസ് മാർക്കറ്റ്, ഡി.സി. ബുക്ക്‌സ്, 2003

സഹായകഗ്രന്ഥങ്ങൾ

1. അർഷദ ബന്തേതൻ, മലയാളത്തിന്റെ 100 കമകൾ, ലലിപ് പണ്ഡിക്കേഷൻസ് കോഴിക്കോട്, 2010
2. ബഹുമിർ എം.എം., മലയാള ചെറുക്രമാ സാഹിത്യചരിത്രം, കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി തുഴുർ, 2009.
3. ചന്ദ്രിക ആച്ചപ്പതിപ്പ്, മിനിക്കമെയുടെ ലോകസ്ഥാനം, ലക്ഷം 18, 2015 ഫെബ്രുവരി 15.

രണ്ടാഞ്ച് എൽ.വി.

ഗവേഷകൻ,

മലയാള-കേരള പഠനവിഭാഗം
കാലിക്കറ്റ സർവ്വകലാശാല

പർവ്വതങ്ങളും കാടുവഴികളും

പി. സുരേന്ദ്രൻ

യാത്രകളുടെയും, ഓർമ്മകളുടെയും പുസ്തകം

(പ്രസാധകർ: പുൾജി, കോഴിക്കോട്. വില 125 രൂപ)

നോവലിന്റെ കലാവിമർശകൾ, സഖാരി, അദ്യാപകൾ തുണ്ടനെ വിവിധ സാംസ്കാരിക മണ്ഡലങ്ങളിൽ സ്വന്തം കയ്യാപ്പേ ചാർത്തിയ വ്യക്തിയാണ് പി. സുരേന്ദ്രൻ. എഴുത്തുക്കാരെ കുറിച്ചുള്ള സുരേന്ദ്രൻ മാഷിന്റെ നിരീക്ഷണം തന്നെ എന്നെ അർത്ഥവത്തായി തോന്തി അതിതാ ണ്. ‘ഒരു സ്വന്ധതയുമില്ലാത്ത ജീവാണ് എഴുതുകാരന്മാരെ! നാടൻഭാ ഷയിൽ പാഠത്താൽ ‘സുവവ്യു പൊരുതിയുമില്ലാത്ത ജനം’.

യാത്ര എന്നും പി. സുരേന്ദ്രനെ ഹരംകൊള്ളിച്ചിരുന്നു യാത്ര ഒരു സർബ്ബാത്മക യാത്രയാവുമോൾ പ്രത്യേകിച്ചും. സേതുവിഞ്ചേ ‘പാണ്ഡവ പൂര്’ തേതക്കുള്ള യാത്രയായാലും, കമ്പിരിലാതുങ്ങാത്ത നേരുകൾ തേടി ആറ്റുമാൻ അഭിനന്ത്യത്തിൽയുന്ന അവസ്ഥയിലായലും, പച്ചയുടെ വിസ്താരം പോലെ വാസന്തി കമ്പിൽ കടന്നുവരുമേശായാലും, ചെന്നമല്ലാപുരത്തെ ബക്കാരപ്പയുടെ മേൽവിലാസം തപ്പിയെടുക്കുമേശായാലും, ഉർസുലയുടെ തിബത്തൻകിനാവുകൾ തെടുമോഴായാലും, ഒക്കെ അനുവാചകരായ നമ്മളെയും കമ്പാക്കുത്ത് യാത്രയിൽ ഒപ്പു കൂടുന്നു.

സുരേന്ദ്രൻമാഷ് എഴുതുന്നു. പരിചയപ്പെട്ട സുഹൃത്തുകളിൽ മിക്ക വാറും പേരുടെ നേർക്ക് പ്രത്യേകിച്ച് പെൺസുഹൃത്തുകളുടെ നേർക്ക് ഉള്ള സഹപ്പറം പ്രാർത്ഥനാപുൾസ്റ്റുമായിയിരിക്കാൻ എപ്പോഴും ശ്രദ്ധിക്കുന്നു എന്ന്, എത്രവലിയ കരുതലാണിൽ നമ്മളാക്കെ നെന്നോടു ചേർത്തുപിടി ക്കേണ്ട ഒന്ന്.

യാത്രയിൽ കണബുമുട്ടിയ ഒട്ടനവധി പേരു ശ്രീ. സുരേന്ദ്രൻ നമ്മക്കു കാട്ടിത്തരുന്നുണ്ട്. നില്ക്കണികക്കാൻ കൂത്തുമായി പള്ളിയിൽ പോകുമേശും ഇ.എ.ം. എസിനേയും എ.കെ. ജി. യേയുമെക്കെ ഒരു തീവ്രവികാരാരാധി നെമ്പീൽ സുക്ഷിക്കുന്ന നാടുക്കാരും, ‘മീസർ ബിഡിക്കന്നിയുടെമയയു മായ’ പാനിസ്റ്റാക്കയാണിതിലെണ്ണ. കിളികളേയും ശലഭങ്ങളേയും പുൽചാടികളേയുമെക്കെ നിരീക്ഷിച്ച് അവരുടെ ചലനങ്ങളും ശബ്ദങ്ങളുമെക്കെ പുറിസ്ഥമാക്കിയ ‘ഇന്ത്യചുഡാനൗ’ കെ.കെ. നിലക്കണ്ഠനായിരുന്നു മറ്റൊരാൾ ഏറ്റന്നുണ്ടിലെ ‘അലവുംകരയും’ പുരാവുത്തങ്ങളിൽ നിന്നന്തുനിൽക്കുന്ന സ്വന്തം ‘അമ്മയും, ഇരുവും വടക്കുമുൻ ശ്രോവിനമേംാറിയൽ സ്കൂൾ ഫൈല്മാസ്റ്റർ ‘കരുണാകരൻമാഷും, ശുണ്ടൽപുട്ടിലെ ‘ബക്കാരപ്പയും’ അങ്ങെന്നെങ്ങനെ എത്രതെയുത്ത പേര്. സുരേന്ദ്രൻ മാഷ് യാത്ര തുടരുക്കതന്നെയാ ണ്. ഒപ്പും അനുവാചകരായ നമ്മളും.

നൂറാണ്ടിന്റെ ഔഷധസംസ്കാരം

Ayurvedic Hospital & Research Centre, Kottakkal
(Tel. No. 0483 2808000)

Ayurvedic Hospital & Research Centre, Delhi
(Tel. No. 011 22106500)

Ayurvedic Hospital & Research Centre, Trikkakkara (Kochi)
(Tel. No. 0484 2554000)

Ayurvedic Hospital & Research Centre, Aluva
(Tel. No. 0484 2839076)

Kottakkal
ayurveda

- ▶ കോച്ചുക്കലിലും ധർമ്മപിളിലും ആലുവയിലും കൊച്ചിയിലും ആദ്യപത്രികൾ
- ▶ കോച്ചുക്കൽ ചാരിസ്ഥിൽ പോന്തപ്പറ്റിൽ
- ▶ കോച്ചുക്കലിലും കമ്പിക്കോട്ടും ദൗഷ്യാന്തരിക്കാമാവാക്കികൾ
- ▶ അമ്പുരിലെയിക്ക് ശാസ്ത്രീയ ഔഷധങ്ങൾ
- ▶ ഗവേഷണത്തിനും പ്രസിദ്ധിക്കരണത്തിനും പ്രത്യേക വിഭാഗങ്ങൾ
- ▶ സൈഖനാട്ടങ്ങൾ
- ▶ സൈക്യാസ്യത്വേക്ഷണക്കൂട്ട്
- ▶ ആധുനികവൈദ്യനസ്തകളുണ്ട്
- ▶ 27 ഓവകൾ, 1500+ ത്താഴെ അംഗീകൃതവിതരണക്കാർ
- ▶ പി.എൻ.വി. നാട്യസാഹം
- ▶ മഹാബേജി മഹിക്കരണ യൂണിറ്റ്
- ▶ ബൈജ്ഞാനിക് പി.എൻ.വാരീരൻ ഘൂസിയം

ആയുർവേദത്തിന്റെ ആധികാരികമാർഗ്ഗം

അര്യവൈദ്യശാല
വൈദ്യുതിക്കേന്ദ്രം പി.എൻ.വാരീരൻ

ESTD 1902 കേരളത്തിൽ-676 503, കേരളം

Tel: 0483-2808000, 2742216, Fax: 2742572, 2742210

E-mail: mail@aryavaidyasaala.com

Our Branch Clinics across the country

Adoor- 04734 220440, Ahmedabad- 079 27489450, Aluva - 0484 2623549, Bangalore - 080 28572956, Chennai - 044 26411226, Coimbatore- 0422 2491594, Ernakulam - 0484, 2375674, Indore- 0731 2513335, Jamshedpur- 0657 6544432, Kannur - 0497 2761164, Kolkata - 033 24630661, Kottakkal - 0483 2743380, Kottayam - 0481 2574817, Kozhikode(Kallai Road) - 0495 2302666, Kozhikode(Mananchira) - 0495 2720664, 2723450, Madurai - 0452 2623123, Mangalore - 0824 2443140, Mumbai, Sion (E) - 022 24016879, Mumbai, Vashi - 022-27814542, Mysore - 0821-2331062, New Delhi - 011 24621790, Palakkad(Vadakanthara) - 0491 2502404, Palakkad(Town) - 0491 2527084, Secunderabad - 040 27722226, Thiruvananthapuram - 0471 2463439, Thrissur - 0487-2380950, Tirur - 0494 2422231